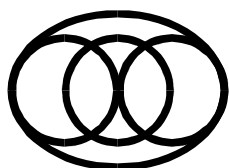

NARCIARSTWO WODNE

PRZEPISY NA ROK 1999

POLSKI ZWIĄZEK MOTOROWODNY I NARCIARSTWA WODNEGO

MIĘDZYNARODOWA FEDERACJA NART WODNYCH

1. PRZEPISY TECHNICZNE IWSF	str. 3
2. PRZEPISY DODATKOWE IWSF	str. 55
3. PRZEPISY BEZPIECZEŃSTWA	str. 87
4. PRZEPISY TECHNICZNE IWSF DLA NARCIARSTWA LINOWEGO	str. 94
5. PRZEPISY TECHNICZNE IWSF DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH	str. 119
6. PRZEPISY DODATKOWE IWSF DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH	str. 144
7. REGULAMINY ZAWODÓW KRAJOWYCH	str. 154

PRZEPISY TECHNICZNE IWSF DLA NARCIARSTWA KLASYCZNEGO

PRZEPIS 1 - PRZEPISY OGÓLNE	str.4
PRZEPIS 2 - KONKURENCJE	str.5
PRZEPIS 3 - PODZIAŁ ZAWODÓW	str.7
PRZEPIS 4 - WARUNKI UCZESTNICTWA	str.7
PRZEPIS 5 - PUNKTACJA DO KOMBINACJI	str.8
PRZEPIS 6 - SĘDZIOWIE I ASYSTENCI	str.10
PRZEPIS 7 - BEZPIECZEŃSTWO	str.11
PRZEPIS 8 - POWTÓRZENIA	str.12
PRZEPIS 9 - PROTESTY	str.12
PRZEPIS 10 - ŁODZIE, NARTY, LINKI	str.13
PRZEPIS 11 - SZYBKOŚĆ ŁODZI,	str.16
PRZEPIS 12 – DEFINICJE	str.17
PRZEPIS 13 – SLALOM	str.17
PRZEPIS 14 – SKOKI	str.21
PRZEPIS 15 - JAZDA FIGUROWA	str.28
PRZEPIS 16 – REKORDY	str.32
PRZEPIS 17 - WYBRANE PRZEPISY	str.34
PRZEWODNIK HOMOLOGACYJNY	str.35
TABELA WARTOŚCI FIGUR	str.37
PRZEPISY DODATKOWE	str.39
PRZEPISY DLA ZAWODÓW JUNIORÓW	str.41
IWSF REGULY PODZIAŁU WETERANÓW	str.42
PRZEPISY PUCHARU ŚWIATA	str.43
LISTA RANKINGOWA	str.43
DIAGRAM 1 OFICJALNY TOR DO SLALOMU	str.45
DIAGRAM 2 OFICJALNY TOR DO SKOKÓW	str.46
DIAGRAM 3 OFICJALNY TOR DO JAZDY FIGUROWEJ	str.47
DIAGRAM 4 TOR DO SKOKÓW Z BOJAMI ZWROTNYMI	str.47
DIAGRAM 5 TOR DO SLALOMU Z BOJAMI ZWROTNYMI I PRZEDBRAMKAMI	str.48
DIAGRAM 6 UMIEJSCOWIENIE WIEŻ SĘDZIOWSKICH	str.48
DIAGRAM 7 SZCZEGÓŁOWY OPIS MASZTU	str.49
DIAGRAM 8 KONSTRUKCJA PŁYWAJĄCA DO TORU SLALOMOWEGO	str.49
DIAGRAM 9 SPOSÓB MIERZENIA UCHWYTU	str.51
TEST KOMPUTEROWY DO POMIARU DŁUGOŚCI SKOKÓW	str.51
SZCZEGÓŁOWY OPIS ALGORYTMU WPISANEGO KOŁA	str.52
WYKRES USTAWIENIA SKOCZNI	str.54

Przepisy te unieważniają wszystkie poprzednie wydania regulaminu i uzupełniających dodatków, są prawomocne do czasu opublikowania następnych poprawionych przepisów. Niniejsze przepisy sporządzone zostały w języku angielskim. W przypadku różnic interpretacyjnych jedynie tekst angielski należy traktować jako oryginalny. Korespondencję dotyczącą tych przepisów należy kierować na adres Przewodniczącego Komisji Technicznej RM Robert K. Corson 23 Fax. Hollowi Rado Voorhees, New Jersey 08043, U.S.A.

email: bcorson@axiomav.com or 72632.3414@compuserve.com

(tłumaczyła Grażyna Kołodziej-Naorniakowska) (maj 99)

Przepis 1 - Przepisy ogólne

1.01.- Zastosowanie poniższych przepisów

Niniejsze przepisy ustalone zostały dla zawodów narciarstwa wodnego klasycznego zatwierdzonych przez Międzynarodową Federację Nart Wodnych. Za wyjątkiem warunków uczestnictwa i innych spraw administracyjnych grupy muszą stosować je do zatwierdzonych u siebie zawodów. Federacje tworząc własne przepisy muszą to zrobić w sposób najbardziej zbliżony do poniższych przepisów /IWSF/.

Wszędzie, gdzie w tekście użyto rodzaju męskiego, w tym samym kontekście należy to również odnosić do kobiet.

1.02.- Data Mistrzostw Świata

Mistrzostwa Świata organizowane są co dwa lata, w latach nieparzystych.

1.03. - Odstępstwa od przepisów

W przypadkach uniemożliwiających wykonanie przepisów Sędzia Główny może, za aprobatą większości wyznaczonych Sędziów, dokonać koniecznych zmian informując pisemnie każdego uczestnika oraz przesyłając raport do Komisji Technicznej. Jeżeli przepis jest precyzyjny i wykonalny, zabrania się dokonywania zmian przez głosowanie sędziów.

1.04. - Interpretacja przepisów

Kwestię interpretacji przepisów, jeżeli to możliwe, należy powierzyć Komisji Technicznej. Każdą interpretację dokonaną przez Komisję Techniczną należy przyjąć za ostateczną. Poza tym interpretacja może być dokonana większością głosów przez wyznaczonych Sędziów, a Sędzia Główny sporządza dla Komisji Technicznej raport zawierający tę kwestię.

1.05. - Poprawki do przepisów

Poprawki dokonane przed okresowym przeglądem regulaminu, który odbywa się co dwa lata, muszą być każdorazowo aprobowane przez 2/3 członków Komisji Technicznej. Poprawki przepisów wchodzi w życie po upływie 60 dni od czasu przesłania ich do wszystkich Federacji członkowskich, za wyjątkiem nowych figur przedstawionych przed 30 września, które mogą być przyjęte zwykłą większością głosów i obowiązują od 30 listopada. Wszystkie nowo wprowadzone figury muszą być przedstawione na taśmie video. Do czasu wydania nowej edycji przepisów obowiązuje rozpowszechnione dotychczas wydanie wraz z poprawkami dokonanymi przez Komisję Techniczną. Jednogłówna decyzja członków Komisji Technicznej ma ważność natychmiastową.

1.06. - Ważność Mistrzostw Świata

Nieemożność wzięcia udziału w Mistrzostwach Świata przez jakiś kraj z różnych powodów, włącznie z politycznymi, nie może być powodem unieważnienia lub zmniejszenia rangi tych zawodów, bądź zmniejszenia wartości uzyskanych na nich tytułów.

1.07. - Głosowanie sędziów

W każdym głosowaniu wyznaczonych sędziów lub sędziów konkurencji decyzja zapada zwykłą większością głosów. W przypadku równowagi głosów decydujący jest głos Sędziego Głównego. Wszystkie kwestie powinny być rozstrzygnięte przed startem kolejnego zawodnika.

1.08. - Identyfikacyjne plastry

Jest taka możliwość, aby zawodnicy obowiązkowo używali plastronów podczas zawodów. Wzór plastronu musi być aprobowany przez Przewodniczącego Komisji Narciarstwa IWSF.

Centralną informacją plastronu musi być numer startowy z obu jego stron. Poszczególne cyfry numeru muszą mieć minimum 15 cm wysokości i muszą być dobrze widoczne z daleka. Plastron musi pozwalać na używanie pasa do skoków, a także musi być na tyle wygodny, aby nie przeszkadzał w wykonywaniu swobodnych ruchów podczas jazdy figurowej. Plastry zostaną wręczone każdemu kapitanowi zespołu do rozdania w swej drużynie. Zapasowe plastry bez numerów muszą być na pomoście startowym i mogą być użyte w przypadku uszkodzenia plastronu przez zawodnika. Narciarz musi używać plastronu jedynie z przyznanym mu numerem.

1.09. - Testy antydopingowe

Wszyscy zawodnicy muszą zgodzić się na przeprowadzenie kontroli antydopingowej. Szczegóły kontroli antydopingowej będą podane w Przepisach Medycznych IWSF.

Uwaga!! - do wiadomości:

sankcje za umyślne zażycie niedozwolonych leków np. sterydy anaboliczne, amfetamina, kofeina, kokaina, narkotyki lub inne określone leki:

⇒ 3 lata przy pierwszym wykroczeniu

⇒ dożywotnio przy drugim wykroczeniu

sankcje za nieumyślne zażycie zabronionego leku np. efedryna, kodeina

⇒ 3 miesiące przy pierwszym wykroczeniu

⇒ 2 lata przy drugim wykroczeniu włączając w to następne Mistrzostwa Świata

⇒ dożywotnio przy trzecim wykroczeniu

1.10. - Niesportowe zachowanie

Każdy zawodnik / lub jego przedstawiciel / lub oficjel, który zachowa się niesportowo lub skompromituje IWSF na miejscu zawodów lub poza nim, w czasie, przed lub po zawodach może być odsunięty od udziału w zawodach decyzją 2/3 głosów wyznaczonych sędziów. Okoliczności łagodzące w tej sprawie winny być podane zanim zapadnie decyzja. W przypadku zastosowania dyskwalifikacji w oparciu o powyższy przepis, Sędzia Główny sporządza raport dla Przewodniczącego TC IWSF. Jeżeli wyznaczeni sędziowie nałożą karę pieniężną ma być ona zapłacona przez Federację zawodnika.

1.11. - Tolerancje

W czasie sędziowania nie będą tolerowane błędy wynikające z niedoskonałości ludzkiej ani stronnicze ocenianie zawodnika co może poprawić jego wynik. W każdym działaniu sędziego / oficjela, gdzie w grę wchodzi osobista ocena sytuacji, sędzia zobowiązany jest do oceny jak najbardziej realnej i obiektywnej.

Przepis 2 - Konkurencje w narciarstwie klasycznym

2.01. - Konkurencje

W narciarstwie klasycznym rozgrywane są: skoki, slalom, jazda figurowa. Konkurencje te posiadają odrębną klasyfikację z tytułem mistrzowskim. Klasyfikacja oraz tytuł mistrzowski przyznawany jest również w kombinacji oraz dla ekip narodowych jak to opisane jest w przepisie 5.

2.02. - Rundy

Każda konkurencja składa się z dwóch rund: rundy eliminacyjnej i rundy finałowej.

Wszyscy zawodnicy zakwalifikowani do zawodów muszą startować w rundzie eliminacyjnej każdej konkurencji.

Przepisy podstawowe

Jeśli po rundzie eliminacyjnej w pierwszej ósemce znajdzie się zawodnik nie będący członkiem zespołu, to w rundzie finałowej wystartuje jako zawodnik dodatkowy oprócz ośmiu finalistów - członków zespołu.

Zawodnicy drużyny

Ośmiu najlepszych zawodników drużyny /członków zespołu/ z rundy eliminacyjnej będzie brać udział w rundzie finałowej /patrz remisy poniżej/

Zawodnicy indywidualni

Zawodnicy indywidualni mogą brać udział w rundzie finałowej jeżeli ukończyli rundę eliminacyjną na jednym z pierwszych ośmiu miejsc /patrz remisy poniżej/

Remisy

W przypadku, gdy w pierwszej ósemce są tylko zawodnicy drużynowi i jest remis na jakimkolwiek z pierwszych ośmiu miejsc tak, że do finału powinno wejść więcej niż ośmiu zawodników, musi być przeprowadzona dogrywka między zawodnikami z takimi samymi wynikami, aby do finału weszło tylko ośmiu zawodników.

W przypadku, gdy w pierwszej ósemce są zawodnicy drużynowi i indywidualni i jest remis na jakimkolwiek z pierwszych ośmiu miejsc, musi być przeprowadzona dogrywka tak, aby do finału weszło tylko ośmiu zawodników. Każdy indywidualny zawodnik, który uzyska wynik gorszy od wyniku na ósmym miejscu nie może brać udziału w finale - patrz przepisy podstawowe.

2.03. - Program zawodów

Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego Zawodów winien przesłać każdej federacji członkowskiej, pocztą lotniczą, program dni w których rozgrywane będą zawody. Program dla obu rund, eliminacyjnej i finałowej musi być zredagowany przez sędziego głównego, przewodniczącego komitetu organizacyjnego oraz przesłany pocztą nie później niż dwa miesiące przed rozpoczęciem pierwszej konkurencji. Pismo powinno zawierać godziny startu w każdym dniu. Program minutowy dla poszczególnych konkurencji powinien być traktowany jedynie jako informacja dla uczestników i ewentualne różnice nie mogą być traktowane jako zmiana programu. Zaleca się aby skoki w programie, zarówno w rundzie eliminacyjnej jak i finałowej znajdowały się na końcu.

2.04. - Zmiany programu

Zmiany programu podczas zawodów mogą być wprowadzone jedynie z powodu pogody, stanu wody, bezpieczeństwa lub innych podobnych powodów. Zmiany programu muszą być aprobowane większością głosów wyznaczonych sędziów i zakomunikowane wszystkim uczestnikom na tablicy ogłoszeń. Chociaż odradza się wprowadzania wszelkich zmian w programie, jednak gdy chodzi o bezpieczeństwo, zmiany powinny być podejmowane przez sędziów bez wahania. Z chwilą rozpoczęcia zawodów sędziowie nie mają prawa odwołania żadnej konkurencji z wyjątkiem przypadku wyraźnego zagrożenia bezpieczeństwa, zawody muszą być kontynuowane nawet na sąsiednim akwenie.

Jeżeli większością 2/3 głosów wyznaczeni sędziowie zdecydują, że nie jest możliwe dokończenie rundy finałowej w jednej lub więcej konkurencji, punkty do kombinacji będą brane z rundy eliminacyjnej wszystkich konkurencji i z tego będą obliczane wyniki drużynowe i miejsca w kombinacji. W takim przypadku, jeżeli konkurencja finałowa nie może być dokończona, miejsca w tej konkurencji będą określone na podstawie rundy eliminacyjnej.

2.05. - Administracja Mistrzostw Świata

Każda Federacja zobowiązana jest do potwierdzenia swojego udziału w Mistrzostwach Świata nie później niż 60 dni przed rozpoczęciem pierwszej konkurencji. Federacja, która nie spełni tego warunku nie będzie dopuszczona do startu dopóki nie wpłaci na konto IWSF 200 franków szwajcarskich. Każda Federacja zobowiązana jest podać Przewodniczącemu Komisji Narciarstwa IWSF, Przewodniczącemu Komisji Grupy oraz Komitetowi Organizacyjnemu w terminie do 10 dni przed rozpoczęciem pierwszej konkurencji, nazwiska, klasy oraz konkurencje w jakich będą startować członkowie zespołu, oraz nazwiska zawodników rezerwowych. Federacja, która nie spełni tego warunku nie będzie mogła wziąć udziału w Mistrzostwach, dopóki nie zapłaci na konto IWSF grzywny w wysokości 10 franków szwajcarskich za każdego zawodnika i za każdy dzień opóźnienia w stosunku do dziesięciodniowego terminu. Jeżeli oficjalne zgłoszenie nie wpłynie 24 godziny przed rozpoczęciem pierwszej konkurencji miejsce narciarza będzie określone przez Sędziego Głównego bez brania pod uwagę jego najlepszych wyników. Ogranicza się możliwość zgłoszenia zawodników rezerwowych po dwóch na każdy zespół. Dzień przed rozpoczęciem rundy eliminacyjnej lista uczestników zostaje zamknięta i po ustaleniu kolejności startu zostaje ogłoszona. Nie mogą być dokonane żadne zmiany w tej kolejności ale kierownik ekipy może:

- wycofać zawodnika z zawodów
- wymienić zranionego zawodnika na zawodnika rezerwowego tego zespołu, jednak za zgodą Sędziego Głównego i przed rozpoczęciem pierwszej konkurencji tzn. zanim wystartuje pierwszy zawodnik w pierwszej konkurencji
- zastępczy narciarz powinien startować jako pierwszy w grupie do której został zakwalifikowany, chyba że losowanie nie zostało jeszcze zakończone.

Zawodników należy losować w następujący sposób:

- każda z 3 Grup przedstawia listę swoich zawodników uszeregowaną według wyników każdej konkurencji, z tych list zostaje wykonana ogólna lista kwalifikacyjna narciarzy biorących udział w Mistrzostwach Świata
- narciarze zostaną podzieleni na grupy i w każdej grupie losowanie odbędzie się oddzielnie, grupy te powinny składać się z 15 mężczyzn i 10 kobiet, jednak Sędzia Główny przed zawodami może dokonać zmian ilościowych /porównaj przepis 13.01. dla kolejności skoków w konkurencji mężczyzn /. Zaleca się aby seria 1 i 2 były prowadzone razem, aby warunki były jednakowe.

Sędziowie konkurencji mogą odwrócić lub zmienić kolejność startu tych grup w zależności od aktualnych warunków.

Kolejność narciarzy zakwalifikowanych do rundy finałowej jest odwrotna do zajętych miejsc w rundzie eliminacyjnej danej konkurencji.

Kolejność zawodników o tych samych wynikach ustalona będzie drogą losowania.

Zawodnik, który nie jest gotów do startu natychmiast gdy przygotowana jest lodź, będzie zdyskwalifikowany, jednak starter może przyznać zawodnikowi jedną minutę w przypadkach krytycznych lub zauważonych w ostatniej chwili / np. zerwane wiązanie /.

Jeśli zawodnik zostanie zdyskwalifikowany lub skreślony następny zawodnik otrzymuje jedną minutę zwłoki, jeżeli nie było go na pomoście startowym w czasie dyskwalifikacji. Jeżeli więcej niż jeden narciarz zostaje zdyskwalifikowany lub skreślony to czas przeznaczony dla następnego zawodnika będzie wynosił po minucie na każdego zdyskwalifikowanego lub skreślonego narciarza.

2.06. - Kontrola akwenów

Raz wykonana homologacja akwenów jest ważna do zakończenia zawodów na odpowiedzialność Sędziego Głównego.

2.07. - Wybieranie miejsca Mistrzostw

Podstawową zasadą jest rozgrywanie zawodów w jednym miejscu. Przy absolutnej konieczności może być użyte inne miejsce.

2.08. - Od momentu rozpoczęcia homologacji Sędzia Główny dysponuje akwenem aż do momentu zakończenia zawodów.

Przepis 3 - Podział zawodów

3.01. - Podziały

Zawody rozgrywane są oddzielnie dla mężczyzn i kobiet, nie ma ograniczeń wiekowych.

Przepis 4 - Warunki uczestnictwa

4.01. - Wybór drużyny

Każda federacja członkowska IWSF ma prawo do wytypowania zespołu narciarzy, którzy będą ją reprezentować na Mistrzostwach Świata. Zespół może składać się maksimum z 6 zawodników, z ograniczeniem że w zespole nie może być więcej niż 4 mężczyzn lub 4 kobiety.

Zawodnicy nie wybrani do swoich narodowych zespołów mogą się zakwalifikować do Mistrzostw Świata indywidualnie tylko w tych konkurencjach w których spełniają jedno z poniższych kryteriów:

- a. jest rekordzistą świata. Wynik musi być zatwierdzony przez Komisję Techniczną i Prezydenta IWSF na 30 dni przed pierwszym dniem Mistrzostw Świata.
- b. jest sklasyfikowany na Liście Rankingowej w pierwszej ósemce w jakiejś konkurencji lub w pierwszej piątce w kombinacji. Lista ta musi być listą najbardziej aktualną.
- c. jest sklasyfikowany na Liście Rankingowej Pucharu Świata w pierwszej szóstce w jakiejś konkurencji. Lista ta musi być ogłoszona na 30 dni przed pierwszym dniem Mistrzostw Świata.
- d. być aktualnym mistrzem świata w jakiejś konkurencji lub kombinacji

Wszyscy zawodnicy z indywidualnymi kwalifikacjami muszą być zgłoszeni przez swoje federacje, ale ich wyniki nie będą liczone do klasyfikacji zespołowej.

Zakwalifikowany Rekordzista Świata musi swój wynik osiągnąć nie później niż na 45 dni przed pierwszym dniem Mistrzostw Świata a wynik musi być ratyfikowany przez Komisję Narciarstwa Wodnego i Prezydenta IWSF na 15 dni przed pierwszym dniem zawodów.

Lista Rankingowa musi być ostatnia z opublikowanych (najświeższa).

4.02. - Wymagania dla zawodników

Federacja ma prawo wyboru reprezentacji według własnych kryteriów jednak członkowie zespołu muszą być obywatelami lub starającymi się o obywatelstwo państwa, które dana Federacja reprezentuje. W razie sporów co do narodowości zawodnika, Sędziowie będą rozstrzygać je w oparciu o paszport. Jeżeli zawodnik nie posiada paszportu kraju, w którym jeździ na nartach, musi udowodnić zamieszkanie w tym kraju w ostatnich 5 latach oraz członkostwo w klubie zrzeszonym w danej Federacji. Każda Federacja musi potwierdzić Sędziom, że wszyscy zawodnicy zespołu odpowiadają tym wymaganiom warunkom.

4.03. - Klasyfikacja do dwóch konkurencji

Każdy narciarz biorący udział w co najmniej dwóch konkurencjach (z wyjątkiem przypadku w przepisie 4.07.) musi posiadać kartę stwierdzającą spełnienie następujących wymogów w każdej konkurencji w której startuje:

	Figury	Slalom	Skoki
Mężczyźni	4000pkt	6 boi/16m i 4 boje/14,25m (58km/h)	43m
Kobiety	3200pkt	6 boi/16m i 4 boje/14,25m(55km/h)	31m

4.04. - Klasyfikacja do jednej konkurencji

Każdy narciarz startujący tylko w jednej konkurencji (z wyjątkiem przypadku w przepisie 4.07.) musi posiadać kartę klasyfikacyjną stwierdzającą spełnienie następujących wymagań w konkurencji, w której startuje:

	Figury	Slalom	Skoki
Mężczyźni	5500pkt	6boi/13m/58km/h	49m
Kobiety	4000pkt	6boi/13m/55km/h	34m

4.05. - Karty klasyfikacyjne (książeczki)

Karty klasyfikacyjne powinny być potwierdzone przez Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Grup lub upoważnionego reprezentanta, na podstawie uzyskanego wyniku na zawodach zatwierdzonych przez IWSF, Grupę lub Federację członkowską. Jeżeli ocena jest starsza niż jeden rok, Przewodniczący Narciarstwa Grupy musi być przekonany, że narciarz jest nadal klasyfikowany. Tak potwierdzone karty kwalifikacyjne winny być uznawane przez Sędziów bez dalszej kontroli.

4.06. - Klasyfikacja do trzech konkurencji

Jeżeli narciarz kwalifikuje się zgodnie z przepisem 4.03. do startu w dwóch konkurencjach, może startować w trzeciej konkurencji, jeżeli posiada ważną kartę kwalifikacyjną stwierdzającą minimalne wyniki w trzeciej konkurencji:

	Figury	Slalom	Skoki
Mężczyźni	3000pkt	6boi/18,25m/58km/h	36m
Kobiety	2300pkt	6boi/18,25m/55km/h	25m

4.07. - Klasyfikacja minimalna

Niezależnie od spełnienia przepisów 4.03. i 4.04. każda Federacja ma prawo zgłoszenia dwóch zawodników (kobiet lub mężczyzn). Zawodnicy, którzy kwalifikują się do startu w jednej konkurencji lub nie kwalifikują się do żadnej konkurencji mogą startować jedynie w dwóch konkurencjach. Dodatkowo Federacja organizująca Mistrzostwa Świata może zgłosić do udziału ekipę składającą się z sześciu zawodników posiadających lub nie posiadających kwalifikacji.

Przepis 5 - Kombinacja i wyniki drużynowe

5.01. - Kombinacja indywidualna

Każdemu zawodnikowi będzie przyznawana odpowiednia ilość punktów w zależności od uzyskanego przez niego najlepszego wyniku w rundzie eliminacyjnej w porównaniu do najlepszego wyniku uzyskanego w eliminacjach, w tej konkurencji, uzyskanego przez zawodnika, który jest oficjalnym członkiem drużyny narodowej.

Najlepszy wynik uzyskany w eliminacjach przez zawodnika drużynowego będzie oceniony na 1000 punktów. Wszystkie inne wyniki będą kalkulowane wg następującego wzoru gdzie określenie „najlepszy wynik” odnosi się do najlepszego wyniku uzyskanego przez zawodnika z drużyny.

Wynik zawodnika, który nie jest oficjalnym członkiem swojej Federacyjnej Drużyny nie będzie brany pod uwagę w kalkulacji wyniku drużynowego. Jest on zaznaczony jako zawodnik nie drużynowy, który może wejść do podstawowej listy wyników trójkombinacji i może mieć wynik większy niż 1000 punktów w danej konkurencji skalkulowany według poniższych wzorów:

Dla figur -	$\frac{(\text{wynik zawodnika} \times 1000)}{\text{najlepszy wynik}}$
Dla slalomu -	$\frac{(\text{wynik zawodnika plus 24} / \times 1000)}{\text{najlepszy wynik plus 24}}$

Aby zawodnik mógł otrzymać dodatkowe 24 punkty musi w całości przejechać swój pierwszy pasaż (zobacz przepis 4.11.)

Dla skoków jest odrębna formuła dla mężczyzn i dla kobiet.

Mężczyźni -
$$\frac{(\text{wynik zawodnika minus } 25) \times 1000}{\text{najlepszy wynik minus } 25}$$

Kobiety -
$$\frac{(\text{wynik zawodniczki minus } 17) \times 1000}{\text{najlepszy wynik minus } 17}$$

Wynik zawodnika w kombinacji w skokach nie może być mniejszy niż zero.

5.02. - Wybieranie rundy do kombinacji

Punkty do kombinacji indywidualnej obliczane są na podstawie najlepszego wyniku uzyskanego w rundzie eliminacyjnej. Wyniki uzyskane w przejazdach dodatkowych nie będą brane pod uwagę przy obliczaniu kombinacji.

5.03. - Klasyfikacja do kombinacji

Aby zawodnik mógł być sklasyfikowany w kombinacji musi zdobyć punkty we wszystkich trzech konkurencjach.

5.04. - Miejsce w kombinacji

4 pierwsze kobiety i 4 pierwszych mężczyzn w eliminacji awansują do finału w indywidualnej kombinacji. Zawodnicy zajmujący miejsca od 5 w dół jako ostateczne utrzymują wyniki z eliminacji.

5.05. - Klasyfikacja drużynowa

Klasyfikacja drużynowa powstaje przez zsumowanie trzech najlepszych wyników mężczyzn lub kobiet (z eliminacji lub finałów) w każdej konkurencji. Wyniki zawodnika nie będącego oficjalnym członkiem drużyny swojej Federacji nie będą brane pod uwagę przy obliczaniu wyników drużynowych.

Wyniki zawodników uczestniczących w finale indywidualnej kombinacji nie mogą być brane pod uwagę w obliczaniu punktacji drużynowej.

5.06. - Kombinacja - finały

W finale kombinacji biorą udział zawodnicy, którzy startowali w każdej konkurencji: slalomie, jeździe figurowej i skokach. Oddzielnie będą obliczane punkty do kombinacji dla kobiet i mężczyzn. Porządek startowy w każdej z trzech konkurencji będzie odwrotny do uzyskanego miejsca w kombinacji w rundzie eliminacyjnej. Zawodnicy zaczynają od slalomu potem jest jazda figurowa, a na końcu skoki (zgodnie z przepisami musi istnieć możliwość wybrania niższego progu skoczni, która może wpłynąć na kolejność startu. Jeżeli jest to możliwe należy unikać zmiany kolejności startu - potencjalnie najlepsi narciarze skaczą na skoczni o wyższym progu. Zawodnik z najwyższym wynikiem w kombinacji z rundy finałowej jest zwycięzcą. Każdy remis musi być rozwiązany po ustaleniu wyniku pierwszego skoku. Jeżeli dalej będzie remis wynik z jazdy figurowej będzie decydował o zajętych miejscach, jeżeli nadal będzie remis o zajętych miejscach zadecyduje wynik ze slalomu, jeżeli nadal będzie remis należy rozegrać dogrywkę w skokach. Kombinacja składa się z zawodów w kategorii mężczyzn i kobiet. Zawodnicy startują razem: slalom kobiet potem slalom mężczyzn następnie jazda figurowa kobiet potem jazda figurowa mężczyzn, następnie skoki kobiet potem skoki mężczyzn.

Wyniki uzyskane w rundzie finałowej kombinacji nie mogą być wykorzystane w wynikach drużynowych.

Punkty do kombinacji są obliczane zgodnie ze wzorem z przepisu 5.01. gdzie „najlepszym wynikiem” jest najlepszy wynik uzyskany w finale.

Metoda obliczania punktów do kombinacji na podstawie uzyskanych wyników w eliminacji lub finale jest przeciwstawna do metody używania standardów. Wyniki drużynowe nie zmieniają się. Używanie standardów pozwala ustanowić rekord w kombinacji. Sędziowie przed startem rundy finałowej w kombinacji muszą ustalić jakim sposobem będą obliczane punkty, czy powrót do 1000 pkt. dla najlepszego wyniku, czy obliczanie ze standardów w zależności od panujących warunków w czasie tych zawodów, tak aby niekorzystne warunki nie premiowały żadnej z konkurencji. Stosuje się poniższe standardy:

	SLALOM	J.FIGUROWA	SKOKI
MĘŻCZYŹNI	1@ 9,75	11 680	67,8
KOBIETY	1@ 10,25	8 580	50,5

Proponowane warunki rozgrywania zawodów na poziomie niższym niż Mistrzostwa Świata

- a. Zawodnicy mogą być bezpośrednio zapraszani na zawody a nie wybierani z rundy eliminacyjnej.
- b. W konkurencji musi brać udział więcej niż 4 zawodników.
- c. Musi być określona maksymalna wysokość progu skoczni.

Przepis 6 - Sędziowie i asystenci

6.01. - Sędzia Główny - wyznaczeni oficjele

Na 6 miesięcy przed rozpoczęciem oficjalnego startu Mistrzostw Świata, Przewodniczący IWSF wyznacza Sędziego Głównego Mistrzostw Świata spośród zaproponowanych przez Komisję Narciarstwa każdej z Grup.

Prezydent IWSF wyznacza na Mistrzostwa Świata: Homologatora, Głównego Kalkulatora oraz asystenta Sędziego Głównego spośród oficjalnie zaproponowanych sędziów przez Komisję Narciarstwa każdej z Grup.

Wyznaczony asystent musi być aprobowany przez Sędziego Głównego.

Prezydent Komisji Narciarstwa IWSF wyznacza Głównego Sternika oraz dodatkowo od dwóch do czterech sterników spośród proponowanych przez Komisję Narciarstwa każdej z Grup. Maksimum dwóch sterników może pochodzić z kraju organizującego Mistrzostwa.

Główny Sternik wyznacza poszczególnych sterników do każdej konkurencji.

Sędzia Główny nadzoruje sędziowanie i opracowywanie wyników (do wyboru dla każdej konkurencji stosuje się przepisy 13.09. , 14.13. , 15.11.).

Sędzia Główny który nie może pełnić funkcji sędziego konkurencji, może swojemu asystentowi wyznaczyć takie funkcje jakie uzna za konieczne.

6.02. - Wybór wyznaczonych sędziów

Sędziowie wybrani do Mistrzostw Świata winni być reprezentantami Grup :

- Grupa I 3 sędziów minimum

- Grupa II 3 sędziów minimum

- Grupa III 3 sędziów minimum

Dziesięciu sędziów będzie wybranych. Prezydent IWSF zdecyduje z którego Regionu będzie wybrany dziesiąty sędzia z pośród wyznaczonych przez każdy Region sędziów.

Sędzia Główny i jego Asystent nie są wliczani w powyższa liczbę sędziów.

Jeżeli któraś z Grup nie może przedstawić takiej ilości wykwalifikowanych sędziów IWSF może powołać dodatkowych sędziów z innych Regionów.

Jeżeli w tym samym czasie rozgrywane są dwie konkurencje na dwóch różnych akwenach IWSF musi powołać dodatkowo trzech sędziów.

6.03. - Sędziowie konkurencji

Dla Mistrzostw Świata sędziowie konkurencji muszą być wybrani przez Sędziego Głównego, spośród wyznaczonych sędziów według następujących preferencji:

Slalom - nie więcej niż dwóch sędziów z każdego z Regionów

Jazda Figurowa - najlepszy zestaw w zależności od spodziewanych wyników

Skoki - jeden sędzia z każdego Regionu.

Dla pozostałych zawodów, wybór sędziów do poszczególnych konkurencji będzie w gestii Administracji Regionu.

6.04. - Zapisy sędziowskie

Zapisy sędziowskie dotyczące każdego zawodnika będą dostępne dla kierownika drużyny przez 30 minut od chwili ogłoszenia wyników. Zawodnik może obejrzeć zapisy swoich przejazdów przy obecności Kierownika drużyny.

Jeśli zapis zostanie zmieniony na skutek takiego przeglądu to zmieniony zapis będzie udostępniony do sprawdzenia przez 15 minut po ogłoszeniu wyniku. Każdorazowo, gdy zapis ulegnie zmianie, będzie udostępniony do sprawdzenia przez następne 15 minut.

6.05. - Miejsca dla sędziów

Jeżeli to możliwe sędziowie powinni pracować oddzielnie, aby zapewnić całkowicie niezależną ocenę.

6.06. - Deklaracja sędziów

Sędzia Główny oraz wyznaczeni sędziowie powinni podpisać deklarację, że będą działać zgodnie z niniejszym regulaminem. Ewentualne uzasadnione odstępstwa będą szczegółowo opisane.

6.07. - Dodatkowe funkcje

Pozostałe osoby pełniące funkcje sędziowskie wybiera Sędzia Główny spośród doświadczonych sędziów i osób funkcyjnych będących w dyspozycji. Jeżeli to możliwe, osoby funkcyjne zajmujące dodatkowe stanowiska (np. sternik, mierzący czas w łodzi, lunetkowi dolni i górni) powinni być różnych narodowości. Sędzia w łodzi w czasie jazdy figurowej powinien być wybrany spośród wyznaczonych sędziów lub spośród innych obecnych sędziów Klasy Pierwszej.

Przepis 7 - Bezpieczeństwo

7.01. - Sędzia Bezpieczeństwa

Najpóźniej na dwa miesiące przed zawodami Komisja Narciarstwa Grupy organizującej zawody wyznacza Sędziego Bezpieczeństwa, który dobiera sobie tylu asystentów ilu uzna za konieczne i powiadamia o tym Prezydenta IWSF oraz Przewodniczącego Komisji Narciarstwa IWSF. Sędzia Bezpieczeństwa odpowiada za warunki bezpieczeństwa całej imprezy, oraz udogodnienia i czynności zachodzące podczas zawodów, może on jednak, za zgodą Sędziego Głównego, delegować swoich asystentów do pełnienia konkretnych funkcji. Sędzia Bezpieczeństwa ma prawo podejmowania wszystkich koniecznych działań, łącznie ze wstrzymaniem zawodów, jeżeli uzna panujące warunki za niebezpieczne. Sędzia Główny ma prawo, na swoją odpowiedzialność, anulowania zamierzonych działań lub decyzji Sędziego Bezpieczeństwa.

7.02. - Zatrzymanie zawodów przez Sędziego Bezpieczeństwa

Jeżeli Sędzia Bezpieczeństwa zatrzyma zawody, to w okresie ich zatrzymania nie obowiązują terminy dyskwalifikacji (2.05. , 13.01. , 14.01. , 15.08.). Sędzia Bezpieczeństwa powinien znajdować się jak najbliżej miejsca zawodów.

7.03. - Kamizelki bezpieczeństwa

Kamizelki bezpieczeństwa muszą spełniać następujące warunki:

- a. muszą być gładkie i miękkie, bez elementów z tworzyw mogących zranić zawodnika przy upadku
- b. muszą być tak skonstruowane i zapinane, aby przy silnym upadku nie uległy uszkodzeniu, zerwaniu
- c. muszą utrzymać zawodnika na wodzie
- d. nie mogą być nadmuchiwane
- e. muszą być tak skonstruowane, aby stanowiły odpowiednią ochronę przed uszkodzeniem żeber oraz organów wewnętrznych. Zwykły kostium /pianka/ nie może być traktowany jako odpowiednia ochrona.

7.04. - Wyposażenie bezpieczeństwa

Sędzia Bezpieczeństwa określa, czy wyposażenie zawodnika spełnia wymogi bezpieczeństwa.

7.05. - Dyskwalifikacja zawodnika ze względów bezpieczeństwa

Zawodnik nie może przystąpić do zawodów lub konkurencji lub kontynuowania ich, jeżeli zdaniem Sędziego Bezpieczeństwa i większości sędziów konkurencji start ten zagraża jego bezpieczeństwu lub innych zawodników. Podczas zawodów, Sędzia Bezpieczeństwa może zażądać od Sędziego Głównego zatrzymania zawodów w każdej chwili dla przeprowadzenia głosowania przez sędziów konkurencji, czy zawodnik może kontynuować zawody. Jeżeli to możliwe, oceny powinien dokonać lekarz.

7.06. - Łodzie bezpieczeństwa

Podczas trwania zawodów powinny być dwie łodzie bezpieczeństwa. Sugeruje się następujące ich rozmieszczenie:

- a. slalom - na zewnątrz trasy pomiędzy 2 i 5 boją slalomową
- b. skoki - naprzeciw skoczni, na zewnątrz trasy skoków w pobliżu miejsca lądowania narciarza
- c. jazda figurowa - na zewnątrz trasy frontem do narciarza podczas przejazdu.

7.07. - Personel łodzi bezpieczeństwa

Każda z łodzi bezpieczeństwa musi być obsadzona przez:

1. doświadczonego sternika, który jest zaznajomiony z praktyką i przebiegiem zawodów
2. ratownika, także obeznanego z praktyką i przebiegiem zawodów jak również przygotowanego do udzielania pierwszej pomocy, sztucznego oddychania i biegłego w technice pogotowia wodnego. Ratownik musi nosić cały czas kamizelkę ratunkową, aby w razie poważnego wypadku skakać do wody i ratować narciarza.

Jeżeli poszkodowany narciarz nie może wejść do łodzi ratunkowej, należy holować go do brzegu i wyjąć z wody na desce lub na noszach. W żadnym przypadku nie wolno rannego narciarza pozostawić przy łodzi ratunkowej. Podkreśla się, że w zawodach międzynarodowych trudności językowe mogą być przeszkodą w

porozumieniu się i dlatego ratownik musi wejść do wody i towarzyszyć rannemu narciarzowi. Ekipa ratownicza może pracować z brzegu gdy są odpowiednie warunki i Sędzia Bezpieczeństwa wyrazi na to zgodę.

7.08. - Pomoce medyczne

Sędzia Bezpieczeństwa wyznacza lekarza zawodów, który zapewni następujące sprawy:

1. odpowiednio wykwalifikowany lekarz zawodów będzie w pogotowiu podczas zawodów
2. odpowiednio wyposażony punkt sanitarny przygotowany do udzielania pomocy medycznej usytuowany w dogodnym miejscu zawodów
3. odpowiedni środek transportowy, który zapewni bezpieczne przewiezienie rannego narciarza do najlepszego miejscowego szpitala w celu dalszego leczenia
4. działające połączenie pomiędzy miejscowym szpitalem lub inną jednostką służby zdrowia, gwarantującą lekarzowi zawodów szybkie i kompetentne działanie.

7.09. - Kaski

Narciarze muszą używać odpowiednich kasków w czasie skoków.

Przepis 8 - Powtórzenie przejazdów

8.01. - Przedstawiciel drużyny

Każdy zespół winien wybrać przedstawiciela, którego nazwisko należy podać Sędziemu Głównemu przed startem pierwszego zawodnika. Przedstawiciel reprezentuje wszystkich członków zespołu. Może być również wyznaczony przedstawiciel zastępczy.

8.02. - Powody powtórzenia przejazdów

W wypadku nieodpowiednich warunków lub złego funkcjonowania sprzętu dostarczonego przez organizatora zawodów, co według opinii większości sędziów miało wpływ na wynik zawodnika, otrzyma on prawo powtórzenia przejazdu, jeżeli narciarz zdobędzie nieuczciwie przewagę, powtórzenie przejazdu jest konieczne. Przejazd powtórzony musi być punktowany i zaliczony.

Niemożność określenia czasu na slalomie i skokach jest traktowana jako złe funkcjonowanie sprzętu i daje możliwość powtórki. Wynik nie jest chroniony.

8.03. - Procedura przyznawania przejazdów

Powtórzenie przejazdu musi nastąpić nie później niż 5 minut po uznaniu powtórzenia i natychmiast jeżeli zawodnik sam wybrał powtórzenie (dotyczy przepisu 14.14. powtórzenie w slalomie i 13.15. w skokach). Jeżeli zawodnik prosi o 5 minut wypoczynku następnymi zawodnikami startują według listy startowej, a powtórzenie musi nastąpić przed ukończeniem 5 minutowej przerwy.

8.04. - Żądanie powtórzenia

Żądanie powtórzenia przejazdu może być przedstawione przez Sędziego konkurencji przed startem następnego zawodnika lub może być przedstawione, jak najszybciej, przez zawodnika lub przedstawiciela zespołu. Decyzja o powtórzeniu przejazdu powinna być podjęta również jak najszybciej.

8.05. - Używanie flag

Kiedy powtórzenie jest obowiązkowe z łodzi należy pokazać czerwoną flagę. Kiedy prawo wyboru powtórzenia należy do zawodnika, w łodzi należy pokazać zieloną flagę.

Flaga musi być pokazywana podczas całego przejazdu łodzi poza trasą zawodów.

Przepis 9 - Protesty

9.01. - Kto może protestować i jak ma to robić

Protesty należy składać Sędziemu Głównemu jedynie przez reprezentanta zespołu i powinny być rozpatrywane przez wyznaczonych sędziów. Protest musi być w formie pisemnej, musi zawierać przyczyny protestu i musi być przedłożony jak najszybciej, ale nie później niż 30 minut po ogłoszeniu wyników konkurencji i gotowości formularzy sędziowskich do sprawdzenia.

9.02. - Dozwolone przyczyny protestów

Protesty powinny dotyczyć jedynie zaniedbań komitetu zawodów, oficjeli, sędziów, kalkulatorów, w przestrzeganiu tych przepisów i tylko w przypadku, gdy te zaniedbania miały niekorzystny wpływ dla zawodnika. Nie zezwala się na protesty dotyczące decyzji komisji sędziowskiej.

9.03. - Obowiązująca procedura

Protesty muszą być złożone wraz z ekwiwalentem pieniężnym w miejscowej walucie, zbliżonym do 25 franków szwajcarskich. Kwota ta zostanie zwrócona w przypadku, protest zostanie rozpatrzony pozytywnie przez sędziów.

9.04. - Błędy w obliczeniach

Poprawienie błędu w obliczeniach wyników nie będzie uważane za protest, poprawka będzie wprowadzona za zgodą Sędziego Głównego i Szefa Biura jeśli została zgłoszona w ciągu 2 godzin po ogłoszeniu wyników zespołów i gotowości formularzy sędziowskich do sprawdzenia.

Przepis 10 - Łodzie - narty - linki holownicze

10.01. - Ogólny opis łodzi

IWSF zatwierdzi te łodzie, które są w Oficjalnym Ubezpieczeniu Łodzi IWSF.

a. łodzie powinny posiadać odpowiednią moc do uzyskania i utrzymania wymaganych szybkości podczas holowania ciężkiego zawodnika w czasie zawodów

b. całkowita długość łodzi ma wynosić około 5 m, lecz nie może przekraczać 6,5m. Szerokość nie może być mniejsza niż 1,8m i nie może być szersza niż 2,5m

c. łodzie mają być wyposażone w drążek holowniczy umieszczony na osi środkowej łodzi, o minimalnej wysokości 0,65m i maksymalnej 1,2m powyżej lustra wody przy zatrzymanej łodzi bez załogi. Drążek musi być odpowiednio bezpiecznie skonstruowany, powinien wytrzymać obciążenie 600kg pod kątem 79* od rufy po obu stronach. Maszt holowniczy ma być tak zbudowany aby było miejsce na dogodne zamocowanie bezpiecznika do jazdy figurowej. Zalecane jest aby miejsce to było zlokalizowane nad lub pod uchwytem dla linki i aby zamocowany bezpiecznik i linka holownicza nie przeszkadzały w otwieraniu pokrywy silnika. Powierzchnia do przymocowania bezpiecznika ma być cylindryczna o średnicy 50,8mm + 0,00mm, - 0,25mm i minimalnej wysokości 28mm. Centralny otwór o średnicy 6,00mm + 0,35mm - 0,00mm i minimalnej głębokości 1,8mm powinien być zlokalizowany w linii środkowej tej powierzchni i skierowany do przodu drążka holowniczego. Producenci łodek nie zamierzający się dostosować do powyższych zaleceń są odpowiedzialni na zawodach za zapewnienie bezpieczników pasujących do ich masztów holowniczych.

d. można zastosować silniki przyczepne, wbudowane lub mieszane

e. maksimum 4 typy i modele łodzi mogą być wybrane spośród łodzi aprobowanych przez Komisję Narciarstwa IWSF zgodnie z warunkami technicznymi. Minimum 3 jednakowe łodzie z każdego typu i modelu muszą być przygotowane. Komisja Narciarstwa IWSF i Federacja ogłoszą wybrane łodzie na 12 miesięcy przed rozpoczęciem zawodów, natomiast na 3 miesiące przed zawodami ogłoszą jakie łodzie będą obsługiwały poszczególne konkurencje

f. łodzie muszą być zaopatrzone w radiostację nadawczo-odbiorczą

g. łodzie muszą być wyposażone w co najmniej 2 dokładne przyrządy do pomiaru szybkości, działające w oddzielnych uchwytach wody

h. łodzie do każdej konkurencji muszą być wybrane przez Sędziego Głównego i Przewodniczącą Komisji Technicznej Grupy organizującej, spośród łodzi dostarczonych

i. do skoków i slalomu muszą być użyte identyczne łodzie przez wszystkich zawodników. Do jazdy figurowej zawodnik może wybrać jakikolwiek typ łodzi spośród łodzi wybranych na zawody. Sędzia Główny może wyznaczyć dwa zespoły sterników i oficjeli w łodzi do jazdy figurowej. Sternik może być zmieniony przez Sędziego Głównego jeśli uzna on to za konieczne z powodu długotrwałości zawodów. Sędzia Główny może zdecydować o użyciu drugiej identycznej łodzi jeśli wyeliminuje to straty czasu i przyspieszy prowadzenie zawodów.

10.02. - Tylko osoby wyznaczone mogą w czasie zawodów znajdować się w łodzi (zobacz przepisy 10.09. 14.13. 14.14. i15.11.)

10.03. - Narty

a. Maksymalna szerokość nart nie może przekraczać 30% ich całkowitej długości.

b. Zezwala się na dowolny rodzaj wiązań.

c. Urządzenia regulacyjne przymocowane do narty, mające na celu zmianę jej charakterystyki, są dopuszczalne

- o ile są przymocowane w taki sposób, że nie jest możliwa zmiana ich położenia w czasie jazdy narciarza.
- d. Żadne inne urządzenia nie są dozwolone.
- e. Narty powinny być bezpieczne. Nie mogą mieć żadnych niepotrzebnych ostrych lub chropowatych krawędzi z metalu, drewna lub innych elementów, które w opinii Sędziego Bezpieczeństwa, mogłyby spowodować okaleczenie zawodnika w czasie upadku.

10.04. - Linki holownicze

Komisja zawodów musi dostarczyć linki holownicze z pojedynczym uchwytem o długości 23m i 18,25m wykonane według punktu (d) poniżej, z 6 mm plecionej linki plastikowej, uchwyty i linki muszą spełniać następujące wymagania: a.

- ⇒ Ilość splotów = 12
- ⇒ Ilość włókien każdego splotu = 60
- ⇒ Średnica przy obciążeniu 5,5kg = 60
- ⇒ Waga jednego metra = 23g (maksymalnie)
- ⇒ Obciążenie zrywające = 590kg (minimalnie)
- ⇒ Wydłużenie pod obciążeniem 115kg = 2,4% \pm 0.8%
- ⇒ Pomiary długości wykonywać przy obciążeniu 5,5kg.
- ⇒ Pomiary muszą być wykonane pomiędzy punktami: środek uchwytu i wewnętrzna powierzchnia zaczepu - najdalej od uchwytu

b. Odcinki próbne linek holowniczych wybranych przez Komitet Organizacyjny powinny być dostarczone Przewodniczącemu Komisji Technicznej nie później niż rok przed zawodami. Po zatwierdzeniu linek (przez Komisję Techniczną) Komitet Organizacyjny udostępni linki wszystkim Federacjom po przystępnej cenie.

c. Połączenia powinny mieć 15cm i być zabezpieczone wplotem przed i (lub) za połączeniem albo związane w celu zabezpieczenia przed wysunięciem

d. Linki holownicze powinny być jednocześnie lub alternatywnie dwuczęściowe, składające się z pojedynczej linki o długości 21,5m - do skoków i o długości 16,75m - do slalomu, oraz z części z uchwytem o długości 1,5m.

Jednocześnie linka jest linką podstawową ale linki dwuczęściowe muszą być zatwierdzone przez Komitet Organizacyjny, a odcinki o długości 21,5m i 16,75m muszą być dostępne. Należy stosować wieloczęściowe linki slalomowe. Odcinki powinny być kolorowe w takiej kolejności jak pętle pokazane w punkcie 10.04.g.

e. Uchwyt powinien mieć zewnętrzną średnicę 2,5 cm do 2,8 cm, o powierzchni zewnętrznej bez ostrych krawędzi, z nie pomalowanego drewna lub innego nieśliskiego materiału. Linki holownicze muszą dokładnie przechodzić przez uchwyt i tak być przymocowane aby niemożliwy był żaden ruch drążka w stosunku do linki. Minimalna siła łamiąca drążek powinna wynosić 270kg : ciężar równy 290kg powinien być zastosowany w ciągu 1 minuty w dwóch punktach odległych o 9 cm od środka drążka, którego końce muszą być podparte w punktach zaczepienia pętli. Uchwyt musi być tak połączony z linką, aby był prostopadły do linki. Wymiary uchwytu w punkcie 10.04.g. są odległością między końcami uchwytu.

f. Linki holownicze używane do slalomu powinny mieć pętle wplecione w linkę o długości 16.0m, 14.25m, 13.0m, 12.0m, 11.25m, 10.75m, 10.25m i 9.75m od drążka w celu umożliwienia szybkiej zmiany długości linki.

Przy długościach linki 18.25m, 16.0m, 14.25m dopuszcza się tolerancję \pm 15 cm .

Od długości linki 13.0m tolerancja ta wynosi \pm 7.5cm.

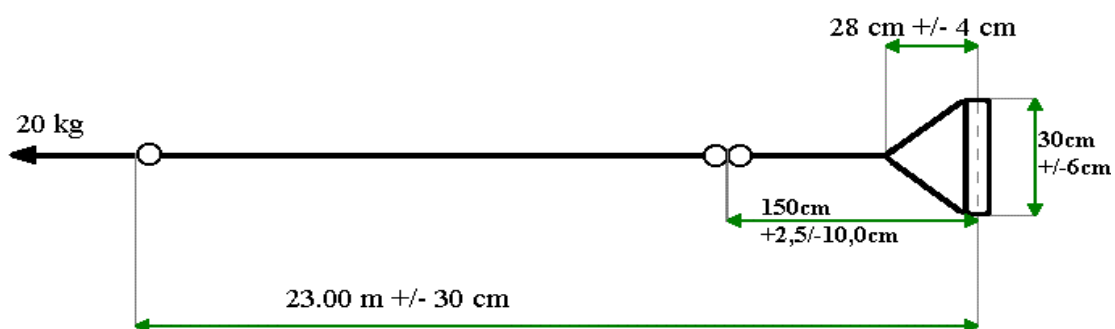
Pętle mogą być oznaczone kolorem, aby ułatwić ich odróżnianie, według następującego zestawienia:

18.25m - czerwony	13.00m - zielony	10.75m - biały
16.00m - pomarańczowy	12.00m - niebieski	10.25m - różowy
14.25m - żółty	11.25m - fioletowy(nieb.-biały)	9.75m - czarny

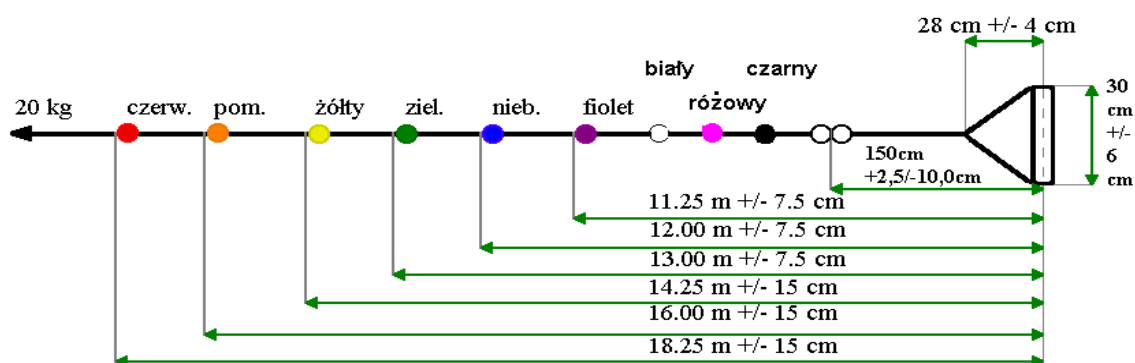
Pętla końcowa linki nie musi być oznaczona.

g. Wymiary linki powinny być następujące:

do skoków

do slalomu

h. Różnice w specyfikacji linki

Organizator musi dostarczyć linkę holowniczą o pewnej dozwolonej specyfikacji i używać jej podczas wszystkich konkurencji w eliminacjach i finałach. Nie wolno używać linek holowniczych o innej specyfikacji w czasie trwania tych samych zawodów.

10.05. - Linka holownicza do jazdy figurowej

Zawodnik musi posiadać własną linkę i uchwyt do jazdy figurowej o dowolnej długości z dowolnego materiału i o dowolnych wymiarach.

10.06. - Uchwyt zawodnika do slalomu i skoków

Do slalomu i skoków każdy zawodnik może posiadać własny uchwyt doczepiany do linki dostarczonej przez organizatora pod warunkiem zgłoszenia tego starterowi, najpóźniej mając przed sobą trzech zawodników na liście startowej.

Uchwyt może być zrobiony z dowolnego materiału.

Całkowita długość zaczepu drążka mierzona od wewnętrznej powierzchni pętli do środka drążka powinna wynosić 150cm +/- 2,5cm.

Uchwyt musi odpowiadać wymiarom pokazanym w punkcie 10.04.g.

10.07. - Sterowanie prędkością łodzi

Sterowanie prędkością łodzi holującej będzie wymagane w czasie rozgrywania Mistrzostw Świata. Szczegóły dotyczące wyboru typu i producenta będą podane wtedy, gdy zostaną zatwierdzone łodzie holujące do obsługi Mistrzostw Świata ./patrz 10.01.e./

Nie można dokonywać żadnych zmian w programowaniu urządzenia do kontroli prędkości po 1.07. w roku rozgrywania Mistrzostw Świata, aż do ich zakończenia. Wersja ta zostanie rozesłana w notatce homologacyjnej.

Kontrola prędkości jest wymagana na wszystkich zawodach na poziomie Listy Rankingowej i Rekordowej od 1 stycznia 1998 r. i od 1997 r. na Mistrzostwach Świata.

Szczegóły dotyczące istoty działania urządzenia do sterowania prędkością łodzi są następujące:

a. W przypadku awarii urządzenia musi być możliwość przejścia na sterowanie ręczne. Jeżeli zastąpienie urządzenia lub łodzi jest niemożliwe, albo szybka reperacja urządzenia jest niemożliwa zawody muszą być kontynuowane przy ręcznym sterowaniu łodzią przy zachowaniu wszystkich restrykcji dotyczących ręcznego sterowania łodzią na zawodach /Restrykcje te znajdują się w Przepisach Dodatkowych/.

Jeżeli ulegnie awarii sterowanie prędkością łodzi narciarz ma prawo do powtórzenia przejazdu w celu potwierdzenia wyniku.

b. Powinna istnieć możliwość korygowania zadawanej prędkości ze względu na siłę wiatru czy prąd wody, stosownie do bieżących obserwacji prowadzonych przez sędziego w łodzi.

c. Istotą pracy urządzenia jest obiektywne, niezależne od sternika sterowanie prędkością łodzi aby była ona stała w granicach tolerancji czasu przewidzianego dla danego przejazdu.

d. Sędzia w łodzi wraz ze sternikiem powinni wspólnie określić wielkość ustalonej prędkości, z uwzględnieniem korekcji ze względu na warunki zewnętrzne, mając na uwadze uzyskanie dokładnych czasów przejazdu i stałej prędkości łodzi.

e. Jeżeli sędzia w łodzi czuje, że trzeba dokonać zmiany w zaprogramowaniu urządzenia do pomiaru prędkości w skokach (np. zmiana jednej litery) aby utrzymać właściwy czas, musi o tym poinformować zawodnika przed następnym skokiem.

Przepis 11 - Szybkość łodzi i tolerancje

11.01. - Szybkość łodzi

Wszystkie szybkości są mierzone przy uwzględnieniu szybkości pędu (nad dnem).

Trasa łodzi powinna przebiegać w linii prostej, łódź ma jechać ze stałą prędkością we wszystkich konkurencjach.

11.02. - Tolerancje

Wszystkie wskazane szybkości w slalomie i jeździe figurowej muszą być mierzone z dokładnością do +/- 1 km / h. Aby szybkość była dokładnie zmierzona, szybkości maksymalne i minimalne, zanotowane w czasie przejazdu przez osobę oficjalną w łodzi, muszą mieścić się w granicach tolerancji. W slalomie średnia prędkość na trasie przejazdu musi mieścić się w dozwolonych tolerancjach (przepis 14.03.). Prędkość może się różnić maksimum 1 km na odcinku przed wjazdem na trasę, do chwili wyjazdu zawodnika z trasy. Jeżeli osoba oficjalna w łodzi uzna, że tolerancja została przekroczona, a różnica wypadła na korzyść zawodnika powtórzenie przejazdu jest obowiązkowe. Jeżeli różnica była niekorzystna dla narciarza otrzyma on prawo powtórzenia przejazdu z własnego wyboru.

W skokach sternik jest odpowiedzialny za utrzymanie stałej prędkości (ustalonej przez narciarza /przepis 13.04./) w czasie całego przejazdu. Sternik nie może umyślnie ani nieumyślnie zwiększyć lub zmniejszyć prędkość. Sternik musi utrzymywać stałą prędkość! Jeżeli w opinii sędziego w łodzi prędkość przed i po odcinku mierzonym była niekorzystna dla zawodnika, można mu zaproponować powtórzenie przejazdu.

Interpretacja dla sędziów w łodzi - podczas skoków

Pierwsza najważniejsza powinność sędziego w łodzi to zapewnienie bezpieczeństwa narciarzowi. Sędzia ma obowiązek obserwować warunki panujące na wodzie i zapobiegać niebezpieczeństwu.

Zgodnie z przepisami sternik ma prowadzić łódź ze stałą prędkością w prostej linii bez umyślnych zmian prędkości w celu poprawienia wyniku zawodnika.

Sędzia w łodzi musi kontrolować prędkość łodzi. Prędkość jaką wskazuje licznik łodzi nie może przekraczać tolerancji 1 km od prędkości jaką ustalił narciarz. Prędkość nie może być większa niż 1 km powyżej dozwolonej maksymalnej prędkości. Sędzia w łodzi kontroluje prędkość obserwując szybkościomierz przez kilka sekund w odpowiednim krytycznym momencie takim jak cięcie do skoczni i podczas przeciwcięcia. Np: w czasie gdy narciarz tnie sternik dodaje gazu aby zrekompensować siłę ciągu potem narciarz niespodziewanie przestaje ciągnąć a prędkość łodzi wzrasta, sternik musi natychmiast skorygować prędkość - nie jest to zbyt duży problem. Ale jeżeli sternik dodaje gazu i prędkość zwiększa się i jest większa o 1 km od prędkości maksymalnej podczas gdy narciarz jest w trakcie cięcia lub przeciwcięcia - to jest zdecydowanie problem. Jeżeli sędzia w łodzi obserwuje taką sytuację, powinien poinformować o tym sternika i prosić go o skorygowanie prędkości. Również jeżeli sędzia czuje, że narciarz jest nieuczciwie faworyzowany przez sternika, powinien, zgodnie z obowiązującymi przepisami, zalecić obowiązkowe powtórzenie przejazdu. Jeżeli taka sytuacja powtarza się, sędzia w łodzi powinien poinformować o tym Sędziego Głównego. A Sędzia Główny powinien uprzedzić sternika, że jeżeli ten nie może prowadzić łódki zgodnie z obowiązującymi przepisami, będzie wymieniony.

Jeżeli sternik jest nadal pouczany Sędzia Główny wymieni go i odnotuje to w sprawozdaniu Sędziego Głównego.

Zawody są tak dynamiczne, że zdajemy sobie sprawę z trudności jakie może napotkać sędzia w łodzi dlatego prosimy aby sędziował jak najlepiej i sprawiedliwie rozwiązywał wyżej wymienione problemy. Może się również zdarzyć, że sternik nie zna przepisów albo jest stroniczy. Dlatego trzeba pamiętać aby sternikiem była osoba odpowiedzialna znająca regulamin.

11.03. - Dokładność przyrządów pomiarowych

Przyrządy pomiarowe we wszystkich konkurencjach muszą być dokładne do piątej części na 10 000/0,01 sek na 20 sek. Wszystkie przyrządy pomiarowe podczas Mistrzostw Świata powinny być sprawdzone przez Sędziego Głównego lub przez Homologatora lub przedstawiciela Komisji Technicznej.

Aby nowe wzory przyrządów pomiarowych były zatwierdzone fabryka musi przesłać informacje o metodach pomiaru do IWSF.

Przepis 12 - Definicje

12.01. - Definicja obszaru zawodów

Proponowany plan zawodów pokazany jest na diagramie 1, 2 i 3. Wymiary torów powinny być takie jak na diagramie, jakkolwiek plan ten może się różnić, ze względu na możliwość lepszego wykorzystania akwenu. Nie zezwala się na żadne inne boje i znaki na akwenu niż te wskazane na diagramie 1,2,3,4,5 i boje-video do mierzenia długości skoków z wyjątkiem boi oznaczających niebezpieczne miejsca startu i lądowania oraz boi zwrotnych. Boje te muszą się różnić od boi ustawionych na obszarze zawodów i winny być pokazane zawodnikom przed startem.

Rozpoczęcie przejazdu dla każdej konkurencji jest zdefiniowane następująco:

slalom - bramka wjazdowa przy rozpoczęciu pierwszego pasażu

skoki - boja 180 m od skoczni przed każdym skokiem

jazda figurowa - pierwsza boja z każdej strony akwenu jazdy figurowej.

12.02. - Definicja upadku

Upadek podczas konkurencji określony jest jako spełnienie jednego z następujących zdarzeń:

- a. Zawodnik wypuścił linkę holowniczą;
- b. Zawodnik nie ma co najmniej jednej narty na nodze; albo
- c. Ciężar zawodnika nie jest prawidłowo utrzymany na jednej lub obydwu nartach, a w dodatku zawodnik nie jest w stanie przyjąć pozycji narciarza.

12.03. - Definicja postawy narciarza

Postawa narciarza uznana jest za prawidłową przy zachowaniu następujących warunków:

- a. Zawodnik trzyma linkę holowniczą; oraz
- b. Zawodnik znajduje się w pozycji przedniej lub tylnej z jedną lub dwoma nartami na nogach;
- c. Ciężar zawodnika utrzymany jest przez nartę lub narty a on sam utrzymuje równowagę.

Przepis 13 - Skoki

Dla łodzi patrz przepisy 10.01 a dla linek holowniczych przepisy 10.04. i 10.06.

13.01. - Ogólne przepisy w konkurencji - skoki

Narciarz ma prawo do 3 skoków, przejazdów lub upadków od chwili startu

- a. kobiety mają prawo wyboru wysokości progu skoczni 1,65 m lub 1,50 m (patrz przepis 13.02.d.)
- b. mężczyźni mają prawo wyboru wysokości progu skoczni 1,65 m lub 1,80 m (patrz przepis 13.02.d.)

Uwzględnia się wyłącznie długość skoku bez względu na wysokość progu wybraną przez narciarza.

Narciarz może zmienić wysokość progu w rundzie finałowej. Decyzje musi podać wyznaczonemu sędziemu w określonym przez Sędziego Głównego czasie.

Zawodnicy skaczący na tej samej wysokości będą losowani razem i będą skakać przed skaczącymi na wyższej wysokości zarówno w eliminacjach jak i w finałach.

Upadek nie wyklucza zawodnika z następnego przejazdu, jeśli upadek ten jest wynikiem skoku.

Zawodnik może odmówić wjazdu na trasę skoków przez wyrzucenie uchwytu do góry w powietrze. Nie zostanie za to ukarany, pod warunkiem, że powody odmowy zostaną przez sędziów uznane. Aby zawodnik mógł powtarzać skok /po uznaniu powodów odmowy skoku przez sędziów/ narciarz musi odrzucić uchwyt

przed boją 180 m, przed wjazdem na tor do skoków. Jeżeli narciarz wykona skok to traci prawo do powtórzenia skoku zgodnie z wyżej opisaną regułą odrzucenia uchwytu przed boją 180m. Zawodnik musi być gotowy do jazdy natychmiast po powrocie łodzi. Jeśli zawodnik nie będzie gotowy lub jeśli powody odmowy nie zostaną uznane przez sędziów traci on jeden skok. Jeśli zawodnik zauważy uszkodzenie swojego sprzętu (mieczyk, wiązanie, narta) to sędziowie konkurencji mogą przyznać 3 minuty na naprawę lub wymianę uszkodzonego sprzętu i kontynuację zawodów.

Jeśli w razie upadku po skoku narciarz nie jest gotowy w ciągu 3 minut liczonych od momentu gdy łódź jest gotowa do holowania narciarza, traci on prawo do dalszych skoków w tej rundzie.

13.02. - Opis skoczni

Skocznia ma być powierzchnią pochyłą z osłoną na prawym boku. Powinna odpowiadać następującym warunkom:

- Szerokość: 3,70 m do 4,30 m we wszystkich punktach, zaleca się szerokość 4,20 m do 4,25 m
- Długość nad powierzchnią wody we wszystkich punktach

kąt skoczni	minimum	maximum	zalecane
0,235	6,4	6,7	
0,255	6,4	6,7	
0,271	6,4	6,8	6,75-6,80

c. Długość pod wodą minimum 50 cm

d. Stosunek wysokości skoczni do jej długości nad powierzchnią wody:

0,271 +/- 0,003 albo 0,255 +/- 0,003 dla mężczyzn, do wyboru przez zawodnika

0,235 +/- 0,003 albo 0,255 +/- 0,003 dla kobiet, do wyboru przez zawodnika

Stosunek ten musi być obliczony dla obu boków skoczni, a wysokość na dwóch końcach może różnić się nie więcej niż 2,5 cm (zobacz wykres ustawienia wysokości skoczni)

e. Skoczkowie muszą podać Przewodniczącemu Komisji IWSF, Grupy i Organizatorom na oficjalnym formularzu zgłoszenia jaką wybierają wysokość (patrz podpunkt d- wyżej)

f. Powierzchnia skoczni musi być gładka, a maksymalne wybrzuszenia nie mogą przekraczać 2,5 cm od powierzchni

To będzie sprawdzane za pomocą dwóch pomiarów.

- rozciągnij naprężoną linkę od dolnego prawego rogu do górnego lewego rogu skoczni i zmierz największą odległość między linką a blatem skoczni.
- rozciągnij naprężoną linkę od środka dolnej krawędzi do środka górnej krawędzi i zmierz największą odległość między linką a blatem skoczni.

Odległości te muszą być zanotowane i nie mogą przekraczać 2,5cm

g. Osłona boczna musi obejmować całą długość skoczni z prawej strony i wchodzić co najmniej 30 cm pod wodę przy ustawieniu skoczni dla mężczyzn na wysokość 180 cm . Osłony skoczni muszą mieć inny kolor lub odcień niż jej powierzchnia, aby tworzyły wystarczający kontrast między osłoną, wodą i powierzchnią skoczni

h. Na osłonie i powierzchni skoczni powinny być wyraźnie oznakowane długości 6,40 i 6,70

i. Na środku skoczni winna być wymalowana linia ciągła widoczna z brzegu, aby umożliwić prowadzenie pomiaru. Skocznia powinna być tak zakotwiczona, aby celowniki ustawione na środek górnej krawędzi skoczni wskazywały ten sam punkt pomiaru po powrocie skoczni do jej statycznego położenia. „Statycznym położeniem” skoczni nazywane jest położenie na nie wzburzonej falami wodzie, spowodowanej przejazdem zawodnika lub falą powrotną.

j. Wszystkie pomiary skoczni muszą być robione tak, aby odpowiadały warunkom zawodów, włączając ciężar sprzętu kotwicznego, wyłączając ciężar zawodnika.

k. Osłona skoczni w stosunku do prostopadłej do wody powinna być pod kątem minimalnym 28* lub maksymalnym 50*. Zalecany kąt to 45*.

l. Zalecane jest aby wszystkie powierzchnie na skoczni (z włókna szklanego) były w kolorach pomarańczowo-czerwonym. Woskowe powierzchnie na drewnie powinny przypominać swój naturalny kolor.

13.03. - Prędkości przy skokach

Prędkość łodzi przy skokach musi być wybrana przez zawodnika z podanych prędkości w przepisie 13.04. jednak dopuszczalną maksymalną prędkością jest dla :

- mężczyzn - 57 km/h
- kobiet - 51 km/h

13.04. - Prędkość łodzi - tolerancje

Czas przejazdu łodzi pomiędzy bojami 15ST-19ST i 15MT-19MT(82m) i pomiędzy bojami 15MT-19MT i 15ET-19ET(41m) powinien być mierzony w celu utrzymania poniższych tolerancji:

prędkość	odcinek 1		odcinek 2			
	za szybko	prawidł	za wolno	za szybko	prawidł	za wolno
57km/h	5,11	5,18	5,25	2,52	2,59	2,66
54km/h	5,39	5,47	5,55	2,66	2,73	2,81
51km/h	5,70	5,79	5,88	2,81	2,89	2,98
48km/h	6,05	6,15	5,25	2,98	3,08	3,17
45km/h	6,45	6,56	6,68	3,17	3,28	3,39
42km/h	6,90	7,03	7,17	3,39	3,51	3,64
39km/h	7,42	7,57	7,73	3,64	3,78	3,94

Czas przejazdu musi być mierzony do setnych części sekundy. Czas przejazdu musi być tak bliski rzeczywistego czasu jak jest to możliwe. Sędzia Główny będzie tego pilnował.

W przypadku, gdy zawodnik odmówi skoku lub upadnie przed skocznią dopuszczalna tolerancja maksymalnej szybkości może być zwiększona o 0,05 sekundy. Można to zrobić przez odejmowanie 0,05 sekundy od maksymalnej tolerancji szybkości albo przez dodawanie 0,05 sekundy do zarejestrowanego czasu.

13.05. - Ilość skoków w eliminacjach i finałach

Odwołanie do przepisu 13.01

13.06. - Oficjalne zatrzymanie skoku

Skok może być odwołany, jeśli sternik lub sędzia w łodzi (oficjel) uznają, że istnieje niebezpieczeństwo ze względu na falę, kolizję z inną łodzią lub inne powody. Sternik lub sędzia w łodzi musi wtedy podnieść rękę lub czerwoną flagę i zwolnić prędkość łodzi w widoczny sposób - zanim łódź osiągnie skocznię.

13.07. - Zaliczenie skoku

Skok zostanie zaliczony kiedy zawodnik przejedzie przez skocznię i wyląduje bez upadku, jeśli w czasie lotu w powietrzu zawodnik celowo dotknie jakiegokolwiek części linki z wyjątkiem uchwytu, skok nie będzie zaliczony. Jeżeli narciarz upadnie w wyniku skoku skok ten nie będzie zaliczony.

13.08. - Konsekwencja upadku narciarza

Każdy upadek zawodnika liczony jest jako zarejestrowany skok (porównaj jednak przepis 13.01.). Jeśli upadnie on więcej niż raz w czasie jednego przejazdu lub przy powrocie, każdy upadek będzie rejestrowany jako skok. Skoczek traci prawo do dalszych skoków w danej rundzie, jeśli wykonując zdecydowane cięcie przejedzie pomiędzy łodzią a skocznią, niezależnie od tego czy linkę czy nie. Skoczek winien powiedzieć sternikowi w jakiej odległości i z jaką szybkością ma mijać skocznię, a łódź winna jechać równolegle do prawego boku skoczni.

13.09. - Sędziowie

Powinno być trzech sędziów konkurencji. Dwóch sędziów na lądzie, trzeci w łodzi. Sędzia w łodzi upoważniony jest do udzielania powtórnego przejazdu zgodnie z przepisami 11.02. i 13.15.

13.10. - Pomiar skoku

Pomiar długości skoku powinien być wykonany metodą triangulacyjną (trzy stanowiska pomiarów, każde składające się z dwóch wizjerów).

Inne metody pomiaru mogą być zatwierdzone przez Komisję Narciarstwa IWSF jeżeli ich odpowiednia weryfikacja zostanie przedstawiona Komisji przynajmniej 60 dni przed zawodami, na których ma być zastosowana.

Aby zapewnić dokładność pomiaru, zaleca się aby każde stanowisko pomiarowe było oddalone nie więcej niż 70 m od miejsca lądowania narciarza.

Odległość skoku ma być obliczona przez komputer. Każdy program komputerowy, który ma być w tym celu użyty musi być sprawdzony według testu porównawczego umieszczonego w dalszej części tych przepisów.

Punkt lądowania jest określany jako środek okręgu, który jest styczny do wszystkich trzech boków trójkąta utworzonego ze średnich pomiarów z każdego stanowiska pomiarowego. Odległość ta obliczona jest od punktu lądowania do skoczni. Wielkość trójkąta określona jest jako średnica wpisanego okręgu.

Jeżeli pomiary górny i dolny z jakiegokolwiek stanowiska pomiarowego są większe niż 0,6m od punktu lądowania, bierze się pod uwagę średnią wartość z poszczególnych stanowisk pomiarowych i mniejsze wartości, które będą próbowane po kolei i jeżeli którakolwiek z nich utworzy mniejszy trójkąt to ta wartość będzie użyta do określenia oficjalnej odległości.

W danym skoku, w którym średnica wpisanego okręgu uzyskanego przez kątowny system pomiaru jest większa od 0,6m zawodnik ma do wyboru: albo powtórzyć skok, albo zaakceptować najkrótszą odległość mierzoną od rogu trójkąta pod warunkiem, że żaden poprzedni ani następny skok nie jest dłuższy od odległości liczonej od najdalszego kąta za dużego trójkąta. W przypadku, kiedy jeden ze skoków poprzednich lub następnych przewyższa odległość od najdalszego kąta, oficjalnym wynikiem skoku z za dużym trójkątem będzie jego krótszy wierzchołek.

W przypadku kiedy zawodnik decyduje się powtórzyć skok, odległość powtórnego skoku nie może przekraczać odległości dyskutowanego, powtarzanego skoku od dalszego kąta za dużego trójkąta i nie może być krótsza od odległości do bliższego kąta za dużego trójkąta powtarzanego skoku. Wielokrotne powtórki muszą być rozgrywane po kolei w porządku, w którym się pojawiały.

13.11. - Odległość

Długość skoku powinna być mierzona od punktu na powierzchni wody, dokładnie poniżej środka progu skoczni, aż do punktu na wodzie, gdzie pięty zawodnika osiągną maksymalne ciśnienie na powierzchnię wody (wskazuje na ten punkt wytrysk wody po wodowaniu narciarza). Odległość musi być podana zawodnikowi po każdym zaliczonym skoku.

Alternatywnie, jeśli do pomiaru długości skoków będzie używany system video, to odległość będzie mierzona do punktu, w którym narciarz dotyka wody-najbliższego od strony skoczni i wtedy należy uwzględnić poprawkę - 2,1m, którą należy dodać przy regulacji urządzenia pomiarowego.

Do obsługi systemu video będzie wyznaczonych dwóch sędziów (w zawodach międzynarodowych - z różnych krajów), którzy wspólnie będą ustalali punkt zetknięcia się nart z powierzchnią wody. Obliczana odległość skoku nie będzie podana dopóki punkt zetknięcia nart z wodą nie będzie ustalony jak opisano powyżej.

Przy użyciu systemu video dopuszcza się pomiar z zapisu na taśmie video a gdy system video zawiedzie to można stosować tradycyjny sposób pomiaru metodą triangulacyjną.

13.12. - Wyniki

Tylko najdłuższy skok z każdej rundy będzie brany pod uwagę. Klasyfikacja w zawodach, zawodników zakwalifikowanych do finałów, będzie oparta jedynie o ich wyniki w finałach. Długość skoków nie powinna być określona z większą dokładnością niż 10 cm .

Wynik uzyskany w eliminacjach będzie wykorzystany do obliczania punktów do kombinacji w eliminacjach a o ostatecznym miejscu w kombinacji będzie decydował wynik uzyskany w finale. Aby zostać sklasyfikowanym i otrzymać punkty do kombinacji zawodnicy muszą zaliczyć co najmniej jeden skok.

Lepszy rezultat uzyskany przez zawodnika w eliminacjach lub finale będzie liczony do drużyny.

13.13. - Remisy

W przypadku remisu na pierwszym miejscu należy przeprowadzić dogrywkę. Jeżeli remis dotyczy drugiego miejsca klasyfikację przeprowadza się na podstawie wyników z eliminacji.

Jeżeli nadal jest remis należy przeprowadzić dogrywkę z nowo wylosowanym porządkiem. Każdy zawodnik w dogrywce ma prawo do 2 skoków albo przejazdów albo upadków. Najdłuższy skok będzie zaliczony zgodnie z punktem 13.12. Powtarzanie skoków w powyższy sposób przeprowadza się aż do wyłonienia zwycięzcy.

13.14. - Bezpieczeństwo

Wszyscy zawodnicy podczas konkurencji skoków powinni posiadać kamizelki bezpieczeństwa (7.03.).

Usilnie zaleca się, aby narciarze nosili spodni do skoków przystosowane specjalnie do jazdy na nartach wodnych i uznane przez Komisję Techniczną.

Podczas konkurencji skoków zawodnicy muszą zakładać odpowiednie kaski (patrz przepis 7.04.).

13.15. - Mierzenie czasu łodzi

Sędzia w łodzi nadzoruje kurs łodzi i jej szybkość przy pomocy urządzeń pomiaru szybkości. W łodzi powinien znajdować się sędzia pomocniczy do pomiaru prędkości stoperem. Czas przejazdu łodzi może być również kontrolowany alternatywnie z łądu przez stoper uruchamiany przy wejściu i wyjściu z wytyczonego akwenu, albo przez inne urządzenie automatyczne, zatwierdzone przez Komisję Techniczną. Jeśli czas przejazdu łodzi kontrolowany jest z łądu, powinien być zakomunikowany przez radiotelefon natychmiast po każdym przejeździe. W Mistrzostwach Świata obowiązuje automatyczne urządzenie pomiarowe .

Poza oficjalnym urządzeniem do pomiaru czasu w łodzi co najmniej jedno inne pomocnicze urządzenie będzie umieszczone i obsługiwane w łodzi, chyba że będzie możliwa obsługa urządzenia z ładu. Gdy zawiedzie oficjalny pomiar czasu, wtedy pomiar urządzeniem pomocniczym będzie pomiarem głównym.

Zmierzone czasy obu segmentów zostaną zapisane a powtórzenia mogą być przyznane jedynie po zaistnieniu następujących warunków:

- ⇒ jeśli czas jest zbyt szybki na jednym z odcinków lub na obu to powtórzenie jest obowiązkowe
- ⇒ jeśli czas jest zbyt wolny a nie jest za szybki na żadnym odcinku to zawodnik może wybrać powtórzenie skoku.

Przy przejeździe obok skoczni, lub upadku przed skocznia czas na drugim odcinku nie będzie brany pod uwagę.

- ⇒ Jeśli czas przejazdu na drugim odcinku jest za krótki / za szybko / a długość oddanego skoku jest mniejsza od długości skoku poprzedniego lub następnego danej rundy, wtedy nie będzie powtórzenia tego skoku.
- ⇒ Jeśli szybkość jest wyższa od maksymalnej powtórzenie jest obowiązkowe, jeśli szybkość jest niższa od minimalnej zawodnik zdecydowanie czy chce powtarzać przejazd.
- ⇒ Jeśli wybrana szybkość niższa jest od maksymalnej a mierzony czas przekracza tolerancję, zawodnik może wybrać powtórzenie jeśli tylko została przekroczona maksymalna szybkość, wtedy powtórzenie jest obowiązkowe. W przypadku, gdy skok ma być powtórzony wskutek złej prędkości lub nieprawidłowego przejazdu łodzi, powinien być wykonany natychmiast. Sędzia podnosi czerwoną flagę podczas przejazdu powrotnego sygnalizując tym powtórzenie skoku. Jeśli będą więcej niż dwa powtórzenia, wtedy narciarz będzie mógł skorzystać z 5 minutowej przerwy przed kolejnym powtórzeniem.

Karta powtórzeń w zależności od uzyskanego czasu:

<u>odcinek 1</u>	<u>odcinek 2</u>	<u>czynność</u>
OK	OK	żadna
OK	F	obowiązkowe powtórzenie tylko jeśli ten skok jest najdłuższy w rundzie
OK	S	warunkowe powtórzenie / wynik zachowany /
S	OK	warunkowe powtórzenie / wynik zachowany /
S	F	obowiązkowe powtórzenie jeśli najdłuższy wynik
S	S	warunkowe powtórzenie / wynik zachowany /
F	OK	obowiązkowe powtórzenie
F	S	obowiązkowe powtórzenie
F	F	obowiązkowe powtórzenie

W przypadku kiedy w jednym skoku i czas jest zły i trójkąt jest zły, pomiar czasu jest ważniejszy.

Przepis 14 - Slalom

Przepisy dotyczące łodzi - patrz 10.01

Przepisy dotyczące linek - patrz 10.04 i 10.06.

Przepisy dotyczące tolerancji - patrz 11.02. , 14.03. i 14.04.

14.01. - Wjazd na tor

Zawodnik ma prawo odmowy wjazdu na trasę slalomu przez wyrzucenie uchwytu w powietrze. Jeśli sędziowie konkurencji uznają powody odmowy - nie zostanie on ukarany. Narciarz musi być gotowy do jazdy bezpośrednio po powrocie łodzi. Jeśli narciarz nie jest gotowy lub jeśli sędziowie nie uznają powodów odmowy, zostanie zdyskwalifikowany z dalszego startu w tej rundzie. Jeśli narciarz stwierdzi uszkodzenie wyposażenia, sędziowie konkurencji mogą mu przyznać 3 minuty na reperację lub wymianę sprzętu. Jeśli narciarz przejechał już wjazd na trasę pierwszego przejazdu nie może on odmówić wjazdu do następnych pasaży według własnego uznania.

14.02. - Upadki

Przejazd zakończony jest w miejscu upadku narciarza. Zawodnikowi uznaje się boje zaliczone przed upadkiem.

14.03. - Prędkości łodzi

Dwuodcinkowy system mierzenia czasu jest metodą standardowa. Nieobowiązkowa metoda pomiaru czasu wykorzystująca wszystkie boje jest opisana w przepisie 14.18

Tolerancje prędkości w dwuodcinkowym systemie mierzenia czasu:

km/h	I - szy odcinek czasowy			II - gi odcinek czasowy		
	bramka wjazdowa do 3 boi			3-cia boja do bramki wyjazdowej		
	dokład.	min.	max.	dokład.	min.	max.
58	6,77	6,69	- 6,84	9,31	9,21	- 9,42
55	7,13	7,05	- 7,22	9,82	9,70	- 9,94
52	7,55	7,45	- 7,64	10,38	10,26	- 10,52
49	8,01	7,90	- 8,12	11,02	10,88	- 11,17
46	8,53	8,41	- 8,65	11,74	11,58	- 11,91
43	9,13	8,99	- 9,27	12,56	12,37	- 12,75

Podstawowy czas jest +/-0,65km/h

Czas musi być mierzony z dokładnością do setnej części sekundy.

Czas przejazdu musi być jak najbliższy rzeczywistemu czasowi. Będzie to sprawdzane przez Sędziego Głównego.

14.04. - Czas na trzeciej boi

Międzyczas dla kontroli szybkości łodzi będzie mierzony na trzeciej boi. Jeżeli wynik narciarza wynosi 2,5 punktu lub mniej w przejeździe rozpatrywać się będzie jedynie czas pośredni mierzony przy trzeciej boi.

14.05. - Wieże sędziowskie

Wieże sędziowskie do slalomu powinny mieć konstrukcje zakotwiczone i platformę z poręczą na wysokości około 3 m nad poziomem wody.

Wieże mogą być osadzone na dnie lub zakotwiczone bezpiecznie w pozycji nieruchomej. W slalomie obowiązuje stosowanie dwóch wież sędziowskich umieszczonych po różnych stronach trasy slalomowej w dogodnej pozycji widokowej.

Pozycje sędziów po każdej stronie trasy powinny być zlokalizowane pod kątem 44* +/- 3* od linii centralnej trasy toru slalomowego przechodzącej przez środek bramki wjazdowej.

14.06. - Boje

- Kolory boi muszą być dobrze widoczne, polecane są farby fluorescencyjne żółte lub czerwone.
- Boje kierunkowe ustawione na trasie slalomu powinny różnić się od boi bramkowych i slalomowych.
- Kuliste boje kierunkowe muszą mieć średnicę minimum 72 cm. Stałe boje bramkowe cylindryczne lub prostokątne muszą mieć powierzchnię przekroju większą niż 75 cm² i mniejszą niż 150 cm².
- Boje slalomowe i bramkowe muszą mieć średnicę 22 - 28 cm, zaleca się 23 cm. Boje te powinny mieć nad wodą kształt kulisty.
- Boje slalomowe powinny być wykonane z lekkiego, miękkiego tworzywa o gładkiej powierzchni.
- Każda boja powinna mieć uchwyt do zaczepienia linki kotwicznej. Boje należy mocować do linki kotwicznej w sposób uniemożliwiający ruch boi wokół ich miejsca zamocowania.
- Boje muszą być tak umocowane aby ich wysokość ponad wodą wynosiła 11 - 17 cm (zaleca się 11,5 cm).
- Boje cylindryczne i prostokątne winny wystawać ponad wodę nie mniej niż 15 cm i nie więcej niż 30 cm, ich pozycja w wodzie musi być prostopadła.
- W przypadku użycia boi cylindrycznych lub prostokątnych należy je tak umocować, aby odległość pomiędzy wewnętrznymi krawędziami boi (szerokość toru łodzi) wynosiła 2,05m +/- 15 cm.

14.07. - Warunki ogólne

Zawodnik powinien wjechać na trasę slalomu przez bramkę wjazdową (rysunek 1) i stosownie do swoich możliwości ominąć na zewnątrz 6 boi, wyjechać przez bramkę wyjazdową (wykonując w ten sposób cały przejazd), zrobić nawrót i powrócić na trasę slalomu w taki sam sposób, aż do ominięcia boi lub bramki.

Łódź musi poruszać się po linii prostej w obrębie boi kierunkowych dla łodzi.

Narciarz może zrezygnować ze wszystkich przejazdów z linką krótszą od wybranej (lub z niższej prędkości, jeśli sędziowie obniżyli prędkość startową). W tym przypadku narciarz może poinformować o swojej decyzji w dowolnym momencie przed startem. Narciarz, który nie poda swojej prędkości początkowej startuje z minimalną prędkością wyznaczoną i z linką o ustalonej maksymalnej długości startowej.

Dopuszczalna jest możliwość opuszczenia poszczególnych pasaży w danej rundzie. Jeśli narciarz opuści pasaż, lub pasażę wtedy wynik będzie liczony jak przy wykonaniu pasażu następnego po ostatnim pasażu, który został wykonany kompletnie.

W slalomie należy stosować następujące prędkości i długości linki:

	<u>Mężczyźni</u>	<u>Kobiety</u>
Pierwszy przejazd	18,25m - długość linki 58km/h	55km/h
Drugi przejazd	16,00m - długość linki 58km/h	55km/h
Trzeci przejazd	14,25m - długość linki 58km/h	55km/h
Czwarty przejazd	13,00m - długość linki 58km/h	55km/h
Piąty przejazd	12,00m - długość linki 58km/h	55km/h
Szesty przejazd	11,25m - długość linki 58km/h	55km/h

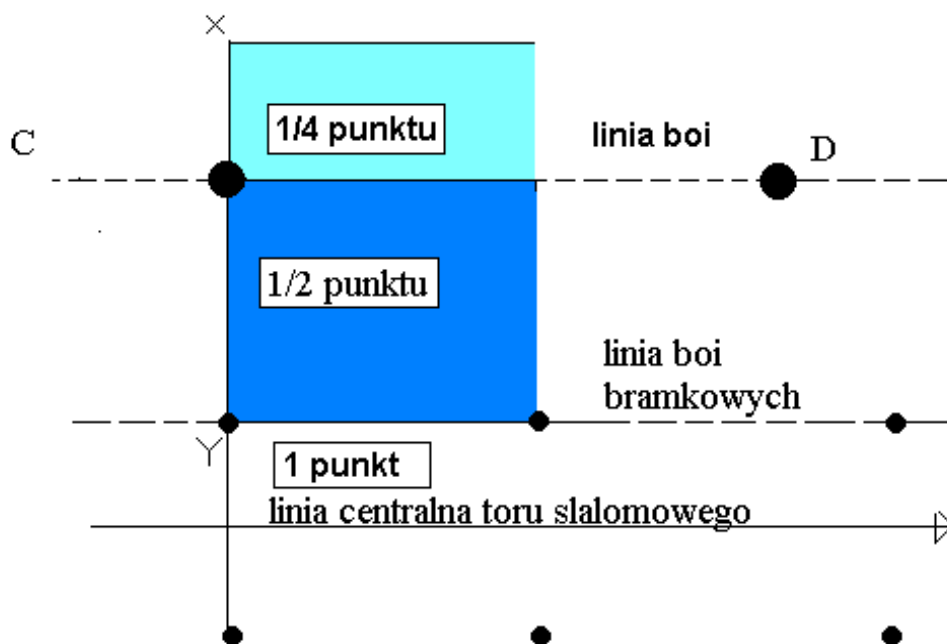
Przy następnych przejazdach linka musi być skracana o 0,5m. Jeżeli według opinii większości sędziów, warunki atmosferyczne lub stan wody tego wymagają, szybkości początkowe mogą być zmniejszone do: 55km/h lub 52km/h dla mężczyzn i 52km/h lub 49km/h dla kobiet, a potem stosować system podnoszenia prędkości o 3km/h aż do osiągnięcia normalnej prędkości. Następnie stosować się do tabeli podanej wyżej.

Runda finałowa mężczyzn powinna zaczynać się przy długości linki 14,25m, a dla kobiet - 16,00m, chyba, że sędziowie konkurencji dokonali zmian jak wyżej.

14.08. - Ominięcie boi lub nieprawidłowe przejście boi.

Nie zezwala się zawodnikowi na przejście po wewnętrznej stronie boi lub na zewnątrz bramki wjazdowej lub wyjazdowej oraz na przejazd okraciem lub przeskakiwanie ponad boją lub bramką, jednak nie będzie on ukarany jeśli jego narta lub część ciała dotknie boi.

„Nieprawidłowe przejście” boi określa się jako uderzenie boi nartą aż do przesunięcia jej z pozycji lub zatopienie jej. Słabsze uderzenia boi uważa się za „dotknięcia”.

RYСУNEK TORU SLALOMOWEGO - SCHEMAT ZALICZANIA BOI

14.09. - Zaliczanie boi.

Boję objechną, w zależności od punktu początkowego ominięcia, zalicza się następująco:

a. 1/4 punktu - gdy narciarz przekroczy linię CD i linię X - Y w przepisowej pozycji (12.03) przed boją, którą należy objechać (zobacz szkic powyżej). Narciarz nie powinien otrzymać 1/4 pkt. jeśli przejedzie po wewnętrznej stronie boi.

b. 1/2 punktu - gdy narciarz przekroczył linię CD w przepisowej pozycji (12.03), przed wysokością następnej boi /bramki końcowej - w przypadku ostatniej boi, bez upadku(12.02).

c. 1punkt - gdy narciarz przekroczył linię boi bramkowych przed osiągnięciem wysokości następnej boi lub bramki końcowej w przypadku ostatniej boi, bez upadku.

Bramki wjazdowej i wyjazdowej nie punktuje się.

14.10. - Zakończenie przejazdu.

Zawodnik zarówno w rundzie eliminacyjnej jak i finałowej może kontynuować przejazd trasy zgodnie z przepisem 14.07., aż do momentu ominięcia boi albo bramki wjazdowej lub wyjazdowej, odtąd nie dolicza się punktów w danej rundzie.

14.11. - Punktacja.

Miejsce zajęte przez zawodnika zakwalifikowanego do rundy finałowej zależy wyłącznie od wyniku osiągniętego w finale. Zwycięzcą zostanie zawodnik z największą ilością punktów.

Lepszy wynik z eliminacji lub finałów zaliczać będzie się do punktacji drużynowej.

Wynik uzyskany w eliminacjach będzie wykorzystany do obliczania punktów do kombinacji w eliminacjach a o ostatecznym miejscu w kombinacji będzie decydował wynik uzyskany w finale.

Do wyniku zawodnika dodaje się 6 punktów za każdy opuszczony pasaż według przepisu 14.07. pod warunkiem, że jego pierwszy pasaż będzie prawidłowo przejechany w całości. W finale mężczyzn każdy zawodnik obowiązany jest opuścić co najmniej dwa przejazdy i otrzyma 6 punktów za każdy opuszczony pasaż, pod warunkiem zaliczenia kompletu punktów w pierwszym przejeździe. W finale kobiet, każda zawodniczka obowiązana jest opuścić jeden przejazd i otrzyma 6 punktów za każdy opuszczony pasaż. Zawodnik, który opuścił jeden lub więcej pasaży i którego pierwszy przejazd nie był prawidłowy, otrzymuje punkty jedynie za objechane boje w pierwszym pasażu bez dodatkowych punktów za opuszczone pasáže.

14.12. - Remisy.

Jeżeli remis nie pozwala ustalić pierwszego miejsca należy przeprowadzić dogrywkę w nowo wylosowanym porządku. Bieg ten powinien rozpocząć się przy szybkości i długości linki z ostatniego prawidłowego przejazdu i zakończyć się w momencie ominięcia pierwszej boi. Jeśli nadal wystąpi remis należy powtórzyć przejazd w ten sam sposób, w wylosowanej na nowo kolejności. Proces ten należy powtarzać aż do wyłonienia zwycięzcy. W przypadku remisu na 2 i 3 miejscu klasyfikacja zostanie sporządzona na podstawie wyższego wyniku z eliminacji. Jeżeli nadal jest remis, należy przeprowadzić dogrywkę na zasadach podanych wyżej aż do wyłonienia zwycięzcy. Narciarz ma możliwość opuszczenia pasażu w dogrywce.

14.13. - Sędziowie i oficjele.

Jeden sędzia powinien znajdować się w łodzi, a po dwóch sędziów na każdej ze slalomowych wież sędziowskich.

Bramki wjazdowa i wyjazdowa powinny być obsadzone przez dwóch sędziów z wieży sędziowskiej bliższej danej bramce i przez sędziego w łodzi. Zaliczanie boi ma być dokonywane przez wszystkich pięciu sędziów.

Po każdym pasażu sędziowie porównują wyniki w następujący sposób:

a. Pierwsza decyzja dotyczy przejścia narciarza przez bramkę wjazdową. Ta decyzja będzie ustalona przez trzech sędziów określonych wyżej.

b. Druga decyzja dotyczy ilości zaliczonych boi. Sędzia, który uważa, że zawodnik ominął bramkę wjazdową i ma 0 punktów ma kontynuować liczenie boi i jego ostateczny wynik będzie następujący - 0pkt z dopiskiem X pkt. gdzie X oznacza ilość zaliczonych przez narciarza boi w przypadku gdyby sędziowie większością głosów uznali, że narciarz ten prawidłowo przejechał przez bramkę wjazdową.

c. Sędzia najpierw zdecyduje czy narciarz wjechał w bramkę, jeżeli narciarz zaliczył bramkę przyznaje się mu najwyższy wynik w oparciu o przedstawione przez poszczególnych sędziów wyniki. I tak jeżeli wyniki są następujące : 1, 1, 3-1/4, 3-1/2, 3-1/2,- końcowy wynik zawodnika będzie 3-1/4.

Wynik musi być ostateczny zanim pozwoli się na start następnego zawodnika.

W łodzi muszą być zawsze trzy osoby: sternik, sędzia i mierniczy czasu, albo jeżeli jest używany automatyczny pomiar czasu: sternik, sędzia i inna osoba wyznaczona przez Sędziego Głównego.

14.14. - Mierzenie czasu w łodzi.

W łodzi powinien znajdować się sędzia pomocniczy, aby kontrolować prędkość za pomocą stopera i obserwować szybkościomierze.

Prędkość łodzi może być kontrolowana alternatywnie z łądu za pomocą chronometru uruchamianego przy wejściu i zatrzymanego przy wyjściu łodzi z trasy slalomu lub przez inne automatyczne urządzenie pomiarowe zatwierdzone przez Komisję Narciarstwa. Jeśli podczas zawodów czas kontrolowany jest z łądu, powinien być przekazywany przez radiotelefon natychmiast po każdym przejeździe.

W czasie Mistrzostw Świata należy stosować automatyczne urządzenie pomiarowe.

Jeżeli prędkość jest niższa od obowiązującej w danym przejeździe powtórzenie jest obowiązkowe. Jeżeli powtarzany przejazd był niekompletny, narciarz nie może poprawić swojego wyniku z przejazdu, który był za wolny, chyba, że prędkość jest tak wolna, że jest równa lub mniejsza niż górna tolerancja poprzedniej, wolniejszej prędkości. Jedynym wyjątkiem od tego jest sytuacja kiedy narciarz zaliczy więcej niż 2-1/2 boi, a

pierwszy segment jest za szybki , a drugi za wolny lub na odwrót, pierwszy segment jest za wolny a drugi za szybki, powtórzenie jest obowiązkowe i narciarz może poprawić swój poprzedni wynik. Jeżeli przejazd jest prawidłowy (6 boi z bramką wyjazdowa) narciarz może wybrać następny pasaż (zamiast powtarzać poprzedni). Jeżeli następny pasaż będzie prawidłowy zalicza się oba pasaż. Jeżeli ten przejazd będzie niekompletny, zalicza się boje ale na prędkości niższej, odpowiadającej prędkości opuszczonego, niepowtarzanego pasażu.

Jeżeli wynik zawodnika jest większy od 2-1/2 boi i pierwszy segment czasowy jest dobry ale drugi segment jest za wolny, zawodnik może wybrać: albo przyjąć wynik 2-1/2 boi, albo obowiązkowo powtarzać pasaż.

Jeżeli prędkość jest większa od dopuszczalnej i narciarz nie przejechał pełnego pasażu - może powtarzać, ale nie może mieć mniejszego wyniku od uzyskanego w powtarzanym (pierwszym) przejeździe.

Jeżeli narciarz miał nieprawidłowy przejazd, sędzia w łodzi powinien porozumieć się z narciarzem, czy chce powtórzyć przejazd. Jeżeli zdecyduje on, że tak, łódź powinna natychmiast zawrócić i powtórzyć przejazd w poprzednim kierunku.

Jeżeli więcej niż dwa przejazdy są do powtórzenia narciarz ma prawo do 5 minutowej przerwy przed rozpoczęciem następnego przejazdu.

W przypadku gdy narciarz nieumyślnie otrzyma za krótką linkę lub za dużą prędkość w danym przejeździe, będzie miał możliwość wyboru albo zaliczenie aktualnego wyniku przyjmując, że został on osiągnięty na odpowiedniej prędkości lub długości linki w tym przejeździe (w przypadku kompletnego przejazdu) albo powtórzenie przejazdu.

W przypadku gdy zawodnik nieumyślnie otrzyma za wolny przejazd lub za długą linkę od obowiązującej w danym pasażu, zawodnik będzie miał możliwość albo przejechać następny pasaż, (w przypadku kompletnego przejazdu), albo powtórzyć pasaż, albo zatrzymać wynik jaki rzeczywiście uzyskał.

Dodatkowy oficjalny mierniczy czasu musi być na brzegu lub na wieży sędziowskiej (albo w łodzi jeżeli czas oficjalny jest na brzegu) i w przypadku, gdy oficjalny czas zawiedzie ten dodatkowy czas stanie się oficjalnym.

Obowiązkiem sędziego w łodzi jest obserwowanie toru jazdy łodzi. Jeśli łódź wychyli się z kursu i będzie to ze szkodą dla narciarza, sędzia w łodzi daje zawodnikowi możliwość powtórzenia przejazdu. Jeśli było to z korzyścią dla narciarza, powtórzenie jest obowiązkowe.

Czas łodzi i możliwości powtórek:

1 odcinek	2 odcinek	2 ½ lub mniej	3-6 niekompletny	6 kompletny
OK.	OK.	-	-	-
OK.	S	-	MR lub 2 ½ +	MR, 2 ½ +, Go Up
OK.	F	-	OR	-
F	OK.	OR	OR	-
F	S	OR	MR* lub 2 ½ +	MR, 2 ½ +, Go Up
F	F	OR	OR	-
S	OK.	MR	MR	MR, Go Up
S	S	MR	MR	MR, Go Up
S	F	MR	MR*	MR, Go Up

OK - czas dobry , F - za szybko , S - za wolno

Go Up - narciarz może kontynuować jazdę (następny pasaż)

- - wynik aktualny

OR - nieobowiązkowe powtórzenie, wynik nie może być mniejszy

MR - obowiązkowe powtórzenie , odnosi się do paragrafu 14.14

MR* - obowiązkowe powtórzenie , wynik można poprawić .

2 1/2+ - zachowany wynik 2 1/2

14.15. - Uszkodzenie sprzętu

Jeśli sprzęt narciarza ulegnie uszkodzeniu w czasie pasażu wymagającego powtórzenia, wtedy narciarz w czasie 3 minut od otrzymania zgody na powtórkę musi być gotowy do jazdy.

Jeśli narciarz nie jest gotowy do jazdy w przypadku powtórkę obowiązkowej, wtedy pasaż powtarzany będzie uznany z wynikiem 0. Jeśli wynik powtarzanego pasażu wynosił 2,5 i więcej i czas pierwszego odcinka był dobry lub za krótki (za szybko) wtedy zaliczony wynik będzie 2,5 pkt.

Jeśli narciarz nie jest gotowy do jazdy w przypadku dobrowolnego powtórzenia, wtedy zaliczony zostanie wynik taki, jaki uzyskał w pasażu, który miał być powtórzony.

14.16. - Sprzęt bezpieczeństwa

Wszyscy zawodnicy w slalomie muszą nosić kamizelki bezpieczeństwa (przepis 7.03.)

14.17. - Ustawienie kamer video

Użycie kamery video na obu końcach trasy jest obowiązkowe przy wszystkich przejazdach slalomu z linka 12m i krótszą. Szttywno umocowana kamera video powinna nagrywać z linii centralnej przynajmniej z jednego końca toru slalomowego , aby dokładnie pokazać trasę łodzi holującej. Kamera video ma być wyposażona w optyczny a nie cyfrowy wzmacniacz o odpowiedniej mocy , żeby dobrze pokazać dalszą bramkę (wyjazdowa bramka powinna zajmować przynajmniej 1/6 pełnej szerokości przesłony, zalecana jest 1/3 albo większa).

Natychmiast po zakończeniu zawodów taśma video winna być przesłana do Komisji Narciarskiej Grupy celem obejrzenia. Komisja Narciarska może unieważnić wynik jeżeli stwierdzi niezgodność z przepisami 1.11 i 14.07.

14.08. Alternatywna metoda mierzenia czasu na wszystkich bojach.(dodać)

14.18. – Inne metody mierzenia czasu na wszystkich bojach

W przypadku używania automatycznego pomiaru czasu na slalomie możliwe są dwie metody pomiaru czasu na wszystkich bojach. Kiedy któraś z nich zostanie wybrana zastępuje wszystkie przepisy dotyczące mierzenia czasu znajdujące się w przepisie 14.

Pierwsza metoda jest oparta na zasadzie dwu segmentowego pomiaru czasu, druga metoda jest eksperymentalna ale oczekuje się, że będzie ostateczna.

Metoda I

Czas mierzony na wszystkich bojach 58km/h

58km/h	wymagany czas odcinka						
punkty	1 boja	2 boja	1 odcinek	4 boja	5 boja	6 boja	2 odcinek
0.25	1.64-1.70						
0.50	1.64-1.70						
1.00	1.64-1.70	2.50-2.58					
1.25	1.64-1.70	2.50-2.58					
1.50	1.64-1.70	2.50-2.58					
2.00			6.69-6.84				
2.25			6.69-6.84				
2.50			6.69-6.84				
3.00			6.69-6.84	2.50-2.58			
3.25			6.69-6.84	2.50-2.58			
3.50			6.69-6.84	2.50-2.58			
4.00			6.69-6.84	2.50-2.58	2.50-2.58		
4.25			6.69-6.84	2.50-2.58	2.50-2.58		
4.50			6.69-6.84	2.50-2.58	2.50-2.58		
5.00			6.69-6.84	2.50-2.58	2.50-2.58	2.50-2.58	
5.25			6.69-6.84	2.50-2.58	2.50-2.58	2.50-2.58	
5.50			6.69-6.84	2.50-2.58	2.50-2.58	2.50-2.58	
6.00			6.69-6.84				9.21-9.42

Miejsca puste oznaczają, że nie jest wymagany czas tego odcinka.

Tolerancja – 58km/h

	szybko	akurat	wolno
1 boja	1.64	1.67	1.70
wewnątrz	2.50	2.54	2.58
1 odcinek	6.69	6.77	6.84
2 odcinek	9.21	9.31	9.42

Czas mierzony na wszystkich bojach 55km/h

55km/h	wymagany czas odcinka						
punkty	1 boja	2 boja	1 odcinek	4 boja	5 boja	6 boja	2 odcinek
0.25	1.73-1.79						
0.50	1.73-1.79						
1.00	1.73-1.79	2.64-2.72					
1.25	1.73-1.79	2.64-2.72					
1.50	1.73-1.79	2.64-2.72					
2.00			7.05-7.22				
2.25			7.05-7.22				
2.50			7.05-7.22				
3.00			7.05-7.22	2.64-2.72			
3.25			7.05-7.22	2.64-2.72			
3.50			7.05-7.22	2.64-2.72			
4.00			7.05-7.22	2.64-2.72	2.64-2.72		
4.25			7.05-7.22	2.64-2.72	2.64-2.72		
4.50			7.05-7.22	2.64-2.72	2.64-2.72		
5.00			7.05-7.22	2.64-2.72	2.64-2.72	2.64-2.72	
5.25			7.05-7.22	2.64-2.72	2.64-2.72	2.64-2.72	
5.50			7.05-7.22	2.64-2.72	2.64-2.72	2.64-2.72	
6.00			7.05-7.22				9.70-9.94

Miejsca puste oznaczają, że nie jest wymagany czas tego odcinka.

Tolerancja – 55km/h

	szybko	akurat	wolno
1 boja	1.73	1.76	1.79
wewnątrz	2.64	2.68	2.72
1 odcinek	7.05	7.13	7.22
2 odcinek	9.70	9.82	9.94

Postępowanie w przypadku złych czasów

przypadek	punkty	postępowanie
wszystkie odcinki OK. lub F	poniżej 6	możliwość powtórki z chronionym wynikiem
wszystkie odcinki OK. lub S	6	MR lub możliwość Go Up. Jeżeli MR to ochrona punktów do pierwszego S odcinka
wszystkie odcinki OK. lub S	poniżej 6	MR z ochroną punktów do pierwszego S odcinka. Punkty nie mogą wzrosnąć
oba odcinki F lub S	6	MR lub możliwość Go Up. Jeżeli MR to ochrona punktów do pierwszego S odcinka
oba odcinki F lub S	poniżej 6	MR z ochroną punktów do pierwszego S odcinka. Punkty mogą wzrosnąć

Metoda II

Prędkość km/h	punkty	Czas odcinka od bramki do bramki				Całkowity czas – narastająco			
		F/T	szybko	dobrze	wolno	F/T	szybko	dobrze	wolno
58	0.0-0.5	E-1	1.65	1.68	1.71	E-1	1.65	1.68	1.71
	1.0-1.5	1-2	2.50	2.54	2.59	E-2	4.17	4.22	4.27
	2.0-2.5	2-3	2.50	2.54	2.59	E-3	6.70	6.77	6.83
	3.0-3.5	3-4	2.50	2.54	2.59	E-4	9.23	9.31	9.39
	4.0-4.5	4-5	2.50	2.54	2.59	E-5	11.76	11.86	11.95
	5.0-5.5	5-6	2.50	2.54	2.59	E-6	14.30	14.40	14.50
	6.0	6-X	1.65	1.68	1.71	E-X	15.97	16.08	16.18
55	0.0-0.5	E-1	1.74	1.77	1.80	E-1	1.74	1.77	1.80
	1.0-1.5	1-2	2.64	2.68	2.73	E-2	4.39	4.45	4.51
	2.0-2.5	2-3	2.64	2.68	2.73	E-3	7.06	7.13	7.21
	3.0-3.5	3-4	2.64	2.68	2.73	E-4	9.73	9.82	9.91
	4.0-4.5	4-5	2.64	2.68	2.73	E-5	12.40	12.50	12.60
	5.0-5.5	5-6	2.64	2.68	2.73	E-6	15.07	15.19	15.30
	6.0	6-X	1.74	1.77	1.80	E-X	16.84	16.95	17.07

Postępowanie w przypadku złych czasów

sytuacja	punkty	postępowanie
ostatni czas OK. lub F	6	kontynuacja
ostatni czas S, odcinki OK.	6	MR lub wybór dalej, chronione 6 punktów bez kontynuacji
ostatni czas S, odcinki OK.	6	MR lub wybór dalej, chronione 6 punktów bez kontynuacji
ostatni czas S, odcinki F i S	6	MR lub wybór dalej, chronione 6 punktów bez kontynuacji
ostatni czas S, odcinki S	6	MR lub wybór dalej, chronione punkty do odcinka S
ostatni czas S, odcinki OK.	6<	MR, punkty chronione, bez możliwości zwiększenia
ostatni czas S, odcinki F	6<	MR, punkty chronione, z możliwością zwiększenia
ostatni czas S, odcinki F i S	6<	MR, punkty chronione do 1 odcinka S, z możliwością zwiększenia
ostatni czas S, odcinki S	6<	MR, punkty chronione do 1 odcinka S, bez możliwości zwiększenia
ostatni czas OK. odcinki OK.	6<	przejazd zakończony
ostatni czas OK. odcinki F	6<	OR, punkty chronione, z możliwością zwiększenia
ostatni czas OK. odcinki F i S	6<	OR, punkty chronione, z możliwością zwiększenia
ostatni czas OK. odcinki S	6<	MR, punkty chronione do 1 odcinka S, bez możliwości zwiększenia
ostatni czas F, odcinki OK.	6<	OR, punkty chronione, z możliwością zwiększenia
ostatni czas F, odcinki F	6<	OR, punkty chronione, z możliwością zwiększenia
ostatni czas F, odcinki F i S	6<	MR, punkty chronione do 1 odcinka S, z możliwością zwiększenia
ostatni czas F, odcinki S	6<	MR, punkty chronione do 1 odcinka S, z możliwością zwiększenia

Przepis 15 - Jazda figurowa

Przepisy dotyczące łodzi - patrz 10.01

Przepisy dotyczące linek - patrz 10.05

Przepisy dotyczące tolerancji - 11.02.

15.01. - Wejście na tor

Zawodnik może odmówić wjazdu na akwen przez odrzucenie w powietrze uchwytu lub przez zwolnienie zaczepu przez operatora w łodzi, przez co rozumie się również danie ustalonego przed wjazdem na akwen sygnału. Jeśli w opinii większości sędziów (Jury) , odmowa jest nieuzasadniona (nie zaakceptowana) , wtedy narciarz traci prawo do tego przejazdu. Narciarz musi być gotowy natychmiast po powrocie łodzi holującej. Jeśli odmowa jest uzasadniona (zaakceptowana) , wtedy łódź holująca wjedzie na akwen od strony gdzie nastąpiła odmowa.

15.02. - Jeżeli narciarz upadnie:

a. przed pierwszym przejazdem - traci prawo do pierwszego przejazdu , łódź musi zabrać narciarza i przewieźć w kierunku drugiego przejazdu

b. po pierwszym przejeździe i przed drugim przejazdem - traci prawo do kontynuowania jazdy w tej rundzie.

Jeżeli większość sędziów (Jury) zdecyduje, że narciarz upadł po zakończeniu 20 sekundowego przejazdu bez związku z nim, traci prawo do kontynuowania rundy.

15.03. - Warunki ogólne

Każdy zawodnik ma prawo do dwóch przejazdów przez trasę jazdy figurowej, podczas których może wykonać dowolną ilość figur.

15.04. - Prędkość łodzi

Zawodnik ma prawo określenia stałej prędkości łodzi dla każdego przejazdu. Szybkość łodzi powinna być stała, począwszy od 50 m przed wejściem na trasę , odpowiada za to narciarz.

15.05. - Tor jazdy figurowej

Trasa jazdy figurowej ograniczona jest dwoma bojami umieszczonymi w odległości 175m na początku każdego kierunku (zobacz rysunek 3). Koniec trasy oznaczony jest wyłącznie 20 sekundowym sygnałem dźwiękowym.

15.06. - Mierzenie czasu przejazdu zaczyna się:

- a. przy pierwszym ruchu narciarza w celu wykonania figury po osiągnięciu przybliżonego położenia pierwszej boi wjazdowej lub
- b. przy przekroczeniu przez narciarza fali w celu wykonania figury po osiągnięciu przybliżonego położenia boi wjazdowej,
- c. jeśli narciarz nie wykona ruchu rozpoczynającego figurę po ominięciu drugiej boi.

Za „pierwszy ruch” uważa się rozpoczęcie wykonania obrotu lub przecięcie fali celem wykonania „figury na fali”. Owijanie linką w celu wykonania obrotu nie jest uważane za ruch.

15.07. - Przejazd jazdy figurowej kończy się:

- a. w momencie głośnej, krótkiej sygnalizacji w 20 sekund po rozpoczęciu przejazdu, sygnał musi być uruchomiony przez urządzenie automatyczne (patrz 11.03.)
- b. jeśli narciarz upadnie na trasie.

15.08. - Postępowanie podczas dwóch przejazdów

Łódź powinna jechać dokładnie po torze wyznaczonym przez sędziów konkurencji, włączając w to część trasy potrzebnej na przygotowanie zawodnika. Drugi przejazd odbywa się w kierunku przeciwnym do pierwszego. Zawodnik nie ma prawa podnoszenia upuszczonej narty, ani zakładania drugiej między dwoma przejazdami.

Na wniosek narciarza, w przypadku, gdy nie upadł, łódź może zatrzymać się między pasażami maksymalnie na 30 sekund w tym czasie zawodnik może zmienić sprzęt. Trzydziestosekundowy okres czasu zaczyna się gdy łódź dopłyne do narciarza. Pod koniec tego okresu narciarz musi być gotowy do jazdy, albo traci prawo do swojego drugiego przejazdu.

Jeśli narciarz odmówi wjazdu na trasę wg przepisu 15.01. i nie będzie gotowy po powrocie po niego łodzi, uznane zostanie to jako upadek podczas wykonywania figur.

15.09. - Narciarz może ustalać prędkość

Narciarz musi poinformować sternika z jaką prędkością ma prowadzić łódź w każdym przejeździe, lub może ustalić prędkość w czasie dojazdu na 50 m przed wjazdem na tor.

Narciarz może poprosić o zmianę prędkości znakiem danym ręką na 50m przed wjazdem na tor, ale robiąc to musi zaakceptować prędkość zmienioną bez prawa prośby o powtórkę przejazdu z powodu nieprawidłowej prędkości, przyjmując, że prędkość była stała w czasie całego przejazdu.

15.10. - Porozumiewanie się z Sędziami

Ani narciarz biorący udział w konkurencji jazdy figurowej ani nikt inny nie może komunikować się z Komisją Sędziowską pomiędzy przejazdami, aby uzyskać informacje, które figury zostały zaliczone w pierwszym przejeździe.

15.11. - Obsada sędziowska

Jazdę figurową ocenia pięciu sędziów - sędziów konkurencji. Stanowiska sędziowskie muszą znajdować się minimum 3 m powyżej poziomu wody. Każdy z sędziów winien obserwować i zapisywać figury niezależnie od innych. Sędzia notuje każdą figurę i decyduje o niej:

- a. czy została wykonana zgodnie z przepisami
- b. czy została rozpoczęta po rozpoczęciu przejazdu i wykonana całkowicie przed zakończeniem przejazdu.

W łodzi powinien znajdować się sędzia pomocniczy w celu kontrolowania szybkości i obserwowania toru łodzi. Może on także być operatorem magnetowidu. Sędzia Główny może wyznaczyć sternika jako sędziego pomocniczego w zawodach, w których w łodzi pracuje kamera TV.

Osoba wybrana przez narciarza do obsługi mechanizmu wypinającego linę, może znajdować się w łodzi i przyjmuje odpowiedzialność za swoje działanie, pod warunkiem poinformowania o tym startera na co najmniej trzech zawodników na liście startowej wcześniej. Osoba ta uznana będzie za część wyposażenia narciarza i każde jej opóźnione działanie będzie przypisane narciarzowi zgodnie z przepisem 2.05.

Operator wyzwalacza może być przyczyną dyskwalifikacji zawodnika jeśli głosem lub działaniem przeszkadza w pracy sternika lub sędziego. Narciarz odpowiada w pełni za funkcjonowanie urządzenia wypinającego: za niepomyślne przypadki nie otrzyma pozwolenia na powtórzenie przejazdu.

Narciarz musi zaakceptować urządzenie wypinające i bierze za nie odpowiedzialność. W przypadku uszkodzenia urządzenia wypinającego i niemożności dalszego jego użycia sędziowie konkurencji mogą zdecydować o powtórzeniu przejazdu.

Można użyć ciężaru od 20 do 50 kg w celu poprawienia kształtu fali kilwaterowej a nie powiększenia jej. Sędzia w łodzi i sternik decydują jak duży ciężar należy dodać w zależności od tego kto i co znajduje się w łodzi. Zawodnik ma wybór gdzie umieścić ciężar między burtami na wysokości wypinacza.

15.12. - Pomiar czasu

Na brzegu powinien znajdować się chronometrażysta (lub chronometrażyści) umieszczony tak aby mógł we właściwy sposób określić rozpoczęcie przejazdu. Chronometrażysta uruchamia przyrząd pomocniczy w momencie rozpoczęcia przejazdu zgodnie z przepisami 15.06. i 15.07. Po upływie 20 sekund włącza się urządzenie dźwiękowe. Początek definiuje przepis 15.06. a sygnał dźwiękowy kończy go. Powinien być przewidziany awaryjny system sygnalizacji na wypadek awarii systemu oficjalnego.

Słyszalny sygnał oznajmiający zakończenie przejazdu powinien być zlokalizowany na środku toru. Jeśli jest to możliwe, dodatkowe sygnały powinny być usytuowane na obu końcach toru. Słyszalny sygnał, inny niż ten oznajmiający zakończenie przejazdu, oznajmiający początek każdego przejazdu powinien być nadany dla sędziów przez mierzącego czas.

W przypadku źle funkcjonującego pomiaru czasu - czas nie był mierzony - narciarz ma prawo powtórzenia przejazdu. Alternatywnie sędziowie pod kontrolą Sędziego Głównego mogą określić czas z video, jeżeli boje rozpoczynające akwen są widoczne na taśmie lub jeżeli większość sędziów uzna, że narciarz był od pierwszej figury na akwencie.

W przypadku gdy automatyczny pomiar czasu nie działa - nie może automatycznie wyciągnąć średniej z pięciu oddzielnych sygnałów, sędziowie konkurencji mogą zespołowo spełniać rolę czasu oficjalnego.

Alternatywnie może być używany system video do pomiaru czasu. Kiedy jest on używany, decyduje o zakończeniu 20 sekundowego przejazdu. Sędzia czasowy obsługuje lub nadzoruje pracę systemu (może on być również sędzią oceniającym ostatnią figurę) W zależności od używanego systemu może on pracować lub nie z urządzeniem sygnalizującym początek i koniec przejazdu.

Sędzia oceniający ostatnią figurę decyduje czy była ona wykonana w czasie. Jeżeli Sędzia Główny zgadza się z tą decyzją jest ona oficjalna. Jeżeli Sędzia Główny nie zgadza się z decyzją wtedy 5 sędziów konkurencji decydują czy ostatnia figura była w czasie.

Do kiedy video będzie używane we wszystkich przejazdach będzie zastępować sędziego 10,000/7,000 punktów zgodnie z przepisem 15.15.

Oficjel wyznaczony do przeglądania video ma być przydzielony do końca konkurencji.

Zdecydowanie zaleca się aby zawody typu SL i RC stosowały tą technikę.

15.13. - Zaliczanie figur

- aby figura została zaliczona, narciarz po jej wykonaniu musi pozostać lub powrócić do pozycji narciarza
- tylko figury wyszczególnione w regulaminie będą zaliczane na zawodach
- narciarzowi można zaliczyć tylko tą figurę, która została wykonana w kolejności zadeklarowanej w jego programie. Figury wykonane, a nie objęte programem lub wykonane w innej kolejności, ocenia się jako zero. Kolejność nie będzie uznana za przerwana przy nieudanym wykonaniu figury lub przy wykonaniu jednej lub więcej figur nie zadeklarowanych przed wznowieniem deklarowanej kolejności. Narciarz może wybrać który przejazd chce wykonać jako pierwszy.
- jeśli zawodnik upadnie w pierwszym przejeździe może powtórzyć go jako drugi.

15.14. - Figury przy końcu przejazdu:

- figura nie wykonana w całości przed końcem przejazdu nie jest zaliczona
- figura wykonana całkowicie przed końcem przejazdu nie zostanie zaliczona, jeśli narciarz upadnie wskutek jej wykonania, nawet jeśli upadek nastąpi po zakończeniu przejazdu.

15.15. - Użycie kamery video

Figury należy filmować kamerą video z łodzi lub dogodnej pozycji na brzegu. W przypadku użycia więcej niż jednej kamery Sędzia Główny musi uznać jedną z nich za oficjalną. Film można odtwarzać jedynie jako pomoc dla sędziów - w czasie konkurencji w następujących okolicznościach:

a. na żądanie Sędziego Głównego lub Głównego Kalkulatora jeśli kalkulator nie może ustalić decyzji większości czy figura lub figury były wykonane

b. na żądanie Sędziego Głównego lub Głównego Kalkulatora jeśli kalkulator nie może ustalić decyzji większości czy figura została zaliczona czy nie

c. w okolicznościach, które Sędzia Główny uzna za wyjątkowe, sędziowie konkurencji mogą przejrzeć taśmę. Żądanie to nie będzie spełnione jeśli intencją jest zmiana decyzji sędziego zgodnie z przepisami 15.11. a. i b.

Taśmę video można przeglądać tylko w normalnej prędkości

W każdym przypadku, gdy w opinii dotyczącej ostatniej figury w czasie przejazdu jest wynik 3:2 (przy wyniku powyżej 10 000 pkt. dla mężczyzn albo 7 000pkt dla kobiet) - wyznaczony przez Sędziego Głównego sędzia będzie przeglądał zapis video. Jeśli jego opinia będzie inna niż Jury, wtedy Sędzia Główny jeżeli nie jest przeglądaczem dokona przeglądu zapisu video. I jeżeli się zgadzają ich decyzja jest ostateczna a jeżeli nie albo SG jest przeglądaczem, wówczas sędziowie konkurencji przeglądają video. Sędzia wyznaczony do przeglądu zapisów video będzie pracował w czasie całej rundy /serii.

15.16. - Lista figur - program

Od każdego zawodnika wymagana będzie przed rozpoczęciem konkurencji lista figur, które zamierza wykonać(program). Sędzia Główny i Główny Kalkulator muszą określić dokładny termin dostarczenia programów do eliminacji i do finałów. Poprawki są dopuszczalne do godziny przed losowaniem i finałami. Program musi być przygotowany za pomocą specjalnych oznaczeń z tabeli wartości figur. Figura odwrotna musi być oznakowana literą „R” poprzedzającą jej oznaczenie kodowe. W każdym zadeklarowanym przejeździe, narciarz może wpisać jedną figurę i jej rewers na dwóch nartach i jedną figurę i jej rewers na jednej nartce, umieszczoną pod każdym numerem tabeli z wyjątkiem jakiegokolwiek rodzaju obrotów o 180*, których może być więcej niż jeden.

Zawodnik, który nie dostarczył programu zostanie zdyskwalifikowany w danej rundzie. Narciarz może dostarczyć inny program do finałów, jeśli sobie tego życzy. Zadeklarowany program powinien być dostępny dla sędziów według uznania Sędziego Głównego.

15.17. - Punktacja

Zapis każdego z sędziów zostanie przekazany kalkulatorowi i w przypadku niezgodności, ocenę figur określa się na podstawie zwykłej większości głosów spośród indywidualnych zapisów sędziów biorąc pod uwagę:

a. jaka figura została wykonana

b. czy została wykonana zgodnie z przepisami dotyczącymi tej figury i

c. czy była rozpoczęta po wjeździe na trasę i zakończona przed końcem trasy przejazdu i

d. czy była zadeklarowana przez narciarza w przedstawionym programie zgodnie z przepisem 15.16

Jeżeli występuje więcej niż jeden porządek, który może być zaliczony, należy użyć tego , który daje zawodnikowi największą ilość punktów.

Klasyfikacja w konkurencji zawodników zaliczonych do finałów oparta będzie wyłącznie o wyniki w finałach. Zwycięzcą zostanie zawodnik z największą ilością punktów.

Lepszy wynik z eliminacji lub finałów będzie brany pod uwagę przy liczeniu punktów do drużyny.

Wynik uzyskany w eliminacji będzie wykorzystany do obliczania punktów do kombinacji w eliminacji a o ostatecznym miejscu w kombinacji będzie decydował wynik uzyskany w finale.

15.18. - Remisy

Jeśli na pierwszym miejscu jest dwóch zawodników (remis) z takim samym wynikiem, to musi być przeprowadzona dogrywka. Jeżeli występuje remis na drugim miejscu lub trzecim to o miejscu w końcowej klasyfikacji decydować będzie wyższy wynik z eliminacji. Jeśli występuje remis uniemożliwiający wyłonienie zwycięzcy należy przeprowadzić dodatkową rundę w na nowo wylosowanej kolejności. Każdy zawodnik ma prawo do jednego przejazdu do czasu zlikwidowania remisu.

15.19. - Opis figur i ich wartości

a. z wyjątkiem ślizgów bocznych, figurą nazywa się czynności ruchowe, które występują pomiędzy dwoma pozycjami wyjściowymi. W przypadku ślizgu bocznego, wychylenie do pozycji 90* można pominąć w stosowaniu tego przepisu. Punkty można otrzymywać tylko za wykonanie jednej figury i jej rewersu na dwóch nartach i za wykonanie jednej figury i jej rewersu na jednej nartce z każdego numeru w tabeli. Jeśli prawo to zostanie złamane tylko wyższe wyniki powtórzonych figur mogą być punktowane.

b. obrót na fali nie wykonany w powietrzu nad grzbietem fali punktuje się jako zero. Nie uznaje się tego jako obrotu na wodzie.

Aby otrzymać punkty za salto na fali, konieczne jest aby podczas wykonywania tej figury w jak najbardziej pionowej płaszczyźnie, obie stopy były ponad głową. Salto do przodu na fali będzie zdefiniowane jako obrót do przodu wykonany w powietrzu nad falą, w czasie którego tył narty przechodzi ponad głową, kiedy głowa idzie w dół i do przodu. Obie stopy muszą być nad głową i w jak najbardziej pionowej płaszczyźnie podczas wykonywania tej figury.

W czasie wykonywania salta na fali z obrotem ciała (#54,#55), rotacja ciała musi być wykonana jednocześnie z wykonywanym saltem, nie przed ani po. Salto WFLIPBFB nie jest uważane jako obrót o 180* zarówno jeśli figura została zadeklarowana zgodnie z punktem 15.16. jak i figura odwrotna, zgodnie z punktem 15.19c. Dodatkowo dla WFLIPBFB, figura odwrotna musi się kończyć lądowaniem w odwrotnym kierunku albo obrotem ciała w przeciwnym kierunku. Także szczególnie dla salta WFLIPBLB przekroczenie narty ponad linką musi być wykonane jednocześnie z saltem i z obrotem tułowia.

c. figura odwrotna (rewers) musi być wykonana natychmiast po figurze zasadniczej w tym samym przejeździe, jakkolwiek zezwala się na dowolny obrót o 180* pomiędzy tymi dwoma figurami. Figura odwrotna nie będzie odrzucana tylko dlatego że figura zasadnicza nie została wykonana prawidłowo i nie jest zaliczona, lub jest powtórzoną figurą.

Obroty rewersowe dla figur oznaczonych numerem 5 są ograniczone do 360*, ale mogą nastąpić po obrocie o 360*, 540* lub 720*.

Figury odwrotne dla figur oznaczonych numerem 12 są ograniczone do 540*, ale mogą nastąpić po 540* lub 720*

Na jednej i na dwóch nartach dozwolona jest tylko jedna figura i jej rewers z figur umieszczonych pod numerami 27 i 28, ale może być dowolna kombinacja tych figur, tj. podstawowe mogą być WL5, WL5L lub WL7 a rewersy mogą być do dowolnej z nich.

Rewers WFLIPB jest określony jako WFLIPB rozpoczynany przeciwnym ramieniem i obrotem w przeciwnym kierunku (od prawej do lewej lub od lewej do prawej) do zasadniczego WFLIPB i natychmiast po nim wykonany. Taka sama zasada odnosi się do salta WFLIPBFB.

d. figury z przekroczeniem linki (step) są tylko wtedy prawidłowe, gdy wolna stopa dotyka narty lub wody albo podniesiona narta dotknie wody po obrocie przed następną figurą lub przed zakończeniem przejazdu. Narciarz nie może położyć nogi lub narty na wierzch linki, uchwytu lub ręki przed rozpoczęciem obrotu. Akcja stepu i obrotu musi być jednoczesna. Natychmiast po zakończeniu stepu przód - tył (FB), narciarz powinien przynajmniej jedną ręką trzymać uchwyt pomiędzy nogami. Step na fali o 360* składa się ze stepu na fali 180* i z obrotu na fali o 180*, wykonanych w jakimkolwiek porządku w powietrzu, nad falą, w ciągłym obrocie. Step na fali o 540* składa się ze stepu na fali o 180* i obrotu na fali o 360*, wykonanych w jakimkolwiek porządku, lub ze stepu na fali o 180* poprzedzonego i zakończonego obrotem o 180*, wszystko wykonane w powietrzu, nad falą w ciągłym obrocie.

Podwójny step na fali 540* składa się ze stepu na fali o 180* i ze stepu na fali o 360* - połączonych w dowolnej kolejności, wykonanych w powietrzu nad falą w sposób ciągły.

Aby prawidłowo wykonać powyższe figury FF, BB ,FB lub BF narciarz w pozycji tyłem musi mieć przynajmniej jedną rękę pomiędzy nogami trzymającą uchwyt.

Figura obrotowa step nie wykonana zgodnie z przepisami dla stepu, lecz odpowiadająca przepisom dla obrotów powierzchniowych lub na fali o 180* lub 360* musi być zaliczona jako zero.

Step za nogę musi być figurą równoczesną w akcji. Noga, która trzyma uchwyt nie może dotknąć wody podczas wykonywania figury.

e. wszystkie ślizgi boczne powinny mieć obrót o 90* od pozycji wyjściowej do powrotu do tej pozycji w początkowym kierunku. Niezależnie od tego czy jest to ślizg za nogę czy z uchwytem w rękę, narciarz powinien przejechać co najmniej 2m

f. w figurach „ski line” obie stopy muszą być na nartach i przejść ponad linką w powietrzu. Stopy muszą przejść ponad linką w dowolnym punkcie podczas wykonywania obrotu. Linka musi być ponad wodą podczas wykonywania obrotu. Nie dotyczy to nieumyślnego zatopienia linki bliżej łódki.

g. jeśli narciarz założył uchwyt za nogę każda wykonana figura w której stopa umyślnie dotyka narty podczas ustawienia lub wykonania figury nie będzie zaliczona.

Przepis 16 - Rekordy

16.01. - Uznawanie rekordów

IWSF uznaje rekordy światowe w slalomie, skokach i jeździe figurowej i w kombinacji dla mężczyzn i kobiet. Poszczególne grupy mogą uznawać rekordy grupowe ustalone według tych samych zasad co rekordy światowe. Poszczególne grupy mogą uznawać rekordy w kategoriach innych niż te, które uznaje IWSF. W grupie, w której

został uznany rekord, ustala się go według narodowości narciarza, a nie według miejsca, w którym odbywały się zawody.

16.02. - Zawody na których mogą być uznawane rekordy

Rekordy mogą być uznawane tylko wtedy, jeśli zawody były homologowane przez IWSF, przez Grupę, Federację lub Komisję Narciarstwa IWSF. W zawodach nie może być więcej niż trzy rundy, podczas których mogą być ustanawiane rekordy, za wyjątkiem zawodów gdzie: pierwsza runda jest rundą eliminacyjną, a następne rundy są rozgrywane według zasady „Head to head” opisanej w przepisie 17.

16.03. - Rekord w skokach

Najdłuższa oficjalnie potwierdzona długość skoku może być nowym rekordem jeżeli przekroczy rekord zdobyty przed tymi zawodami. Jeżeli długość jest równa ustanowionemu rekordowi to narciarz będzie uznany za współrekordzistę.

16.04. - Rekord w slalomie

Najlepszy wynik w slalomie uznany będzie za rekord jeśli przekroczy o 1/4 punktu lub więcej rekord dotychczasowy. Jeśli wynik jest równy rekordowi, narciarz uznany będzie za współrekordzistę.

16.05. - Rekord w jeździe figurowej

W jeździe figurowej najlepszy wynik uzyskany podczas zawodów uznany będzie za rekord, jeśli przekroczy wynik dotychczasowego rekordu. Jeśli wynik będzie równy, narciarz zostanie uznany za współrekordzistę.

16.05.a. - Rekord w kombinacji

Najwyższy wynik w kombinacji uzyskany w czasie zawodów będzie uznany za nowy rekord jeżeli jest większy o 0,01 punktu lub więcej od poprzedniego oficjalnego rekordu. Jeżeli wynik jest taki sam jak poprzedni narciarz staje się współrekordzistą. Obliczanie wyniku w kombinacji będzie odbywało się zgodnie z przepisem 5.06.

Standardy do kombinacji

	SLALOM	J.FIGUROWA	SKOKI
MĘŻCZYŹNI	1@ 9,75	11 680	67,8
KOBIETY	1@ 10,25	8 580	50,5

16.06. - Remisy w konkurencji

W przypadku, gdy w jakiejś rundzie dwóch zawodników zdobędzie taki sam rekord, to niezależnie od tego który narciarz wygra zawody, obaj będą posiadaczami rekordu.

16.07. - Kryteria uznawania rekordów

Specyfikacja wyposażenia tras i przyrządów pomiarowych musi być sporządzona na oficjalnym formularzu - Rekord IWSF, przejrzana i poświadczona przez Prezydenta TC Grupy oraz inne wymagane osoby.

Przy rekordach w slalomie i jeździe figurowej do formularzy musi być dołączona taśma video.

a. Slalom. Film video będzie sporządzony z obydwu stron toru wzdłuż osi podłużnej slalomu. Pięciu sędziów konkurencji będzie przeglądać video stosownie do przepisu 14.07. (prostoliniowość drogi) i przepisu 14.14. (droga łodzi wewnątrz bramek). Film video należy przesłać razem z formularzami rekordu do Przewodniczącego Komisji Narciarstwa IWSF.

Video będzie służyć do stwierdzenia, że kurs łodzi mieścił się w następujących odchyleniach maksymalne odchylenie łodzi w bramce - 20 cm w kierunku boi.

Całkowite odchylenie (skumulowane na całej trasie) jest uzależnione od wyniku i wynosi:

wynik	całkowite odchylenie
0,25 - 1,00	20 cm
1,25 - 2,00	28 cm
2,25 - 3,00	35 cm
3,25 - 4,00	40 cm
4,25 - 5,00	45 cm
5,25 - 6,00	49 cm

b. Jazda figurowa. Film video będzie sporządzony zgodnie z przepisami 15.15. Film ten będzie przeglądany przez sędziów konkurencji dla weryfikacji rekordu. Chociaż weryfikacja rekordu nie może zmienić zarejestrowanego wyniku na zawodach, wynik może być zmieniony do przedłożenia rekordu. Taśma video musi być przesłana wraz z formularzami rekordu do Prezydenta TC IWSF.

c. W skokach wymagany jest system pomiaru skoków video. W chwili obecnej są dopuszczone trzy systemy. Jeden system jest oparty na systemie fotogramometrycznym wymagającym jednej kamery i siatki boi

opracowanym przez Boba Corson'a (USA). Inny system składa się z dwóch kamer ustawionych w systemie trygonometrycznym opracowanym przez Olafa Boettcher'a (GER). Trzy kamery ustawione w systemie trygonometrycznym stosowane w Japonii są również dozwolone.

Homologator musi zmierzyć dokładne pozycje skokowych boi video znajdujących się w video torze do skoków, jeżeli takie będą używane.

Dokumentacja nagrania rekordowego skoku musi zawierać pomiary, kopię video, formularz rekordu, akta układu siatki kamer, jeżeli w rekordowym skoku jakieś boje były niewidoczne oraz wszystkie konfiguracje i układy używane w danym systemie, które pozwolą na niezależną weryfikację rekordu.

Wszystkie przedstawione filmy video muszą być wykonane w systemie VHS. Format nagranej taśmy musi być wyraźnie na niej zaznaczony.

16.08. - Administracja rekordu

a. Rekordy Światowe mogą być ustanawiane jedynie na zawodach zatwierdzonych przez IWSF, Grupę, Federację. W pewnych wypadkach Grupa lub Federacja mogą wyznaczyć specjalne zawody, na których można ustanawiać rekordy. W tych wypadkach tylko wyniki z takich zawodów będą zaliczane do światowych rekordów.

b. W zawodach, w których można uznawać rekordy Homologator odpowiedzialny jest za dostarczenie Sędziemu Głównemu informacji technicznych wymaganych przez IWSF.

c. Sędzia Główny odpowiedzialny jest za wypełnienie wymaganych zgłoszeń (formularzy). Pełne formularze rekordu muszą być przesłane przez Sędziego Głównego w ciągu jednego tygodnia do:

-Narodowej Federacji narciarza - rekordzisty

-Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Grupy, gdzie rekord został ustalony

-Przewodniczącego Komisji Narciarstwa IWSF

Pod żadnym warunkiem nie będzie rozpatrywany rekord, jeśli nie zostaną wypełnione formularze zgłoszenia rekordu z zachowaniem wszystkich przepisów w ciągu siedmiu dni.

d. Przewodniczący Komisji Narciarstwa IWSF zaaprobuje lub nie zgłoszenie i powiadomi członków Komisji Narciarstwa IWSF o swojej decyzji.

e. Rekord zostanie uznany po ratyfikacji końcowej przez Komisję Narciarstwa i Prezydenta IWSF.

f. Komisja Narciarstwa i Prezydent IWSF muszą powiadomić Przewodniczącego o zatwierdzeniu przez nich rekordu lub odmowie w ciągu 30 dni od otrzymania formularzy.

g. Rekordy muszą być zatwierdzone większością głosów 2/3 Komisji Narciarstwa. Nie wolno głosować w zastępstwie.

h. Rekord może być zatwierdzony tylko w wypadku gdy wynik zostanie osiągnięty podczas zawodów zatwierdzonych (16.02.). Nie są brane pod uwagę rekordowe wyniki uzyskane w dogrywkach remisowych.

i. Jeśli Homologator zawodów (lub Sędzia Główny) nie spełnią wszystkich powinności, określone zostaną sankcje i nałożone przez Komisję Wykonawczą IWSF.

j. W wypadku niezwykłym, gdy wystąpi potencjalny rekord świata i celowo nie zostanie zgłoszony jako rekord świata, Homologator zawodów, Sędzia Główny, narciarz i Federacja mogą podlegać art. XII rozdział 46 Konstytucji IWSF.

Przepis 17 - Wybrane przepisy

17.01. - Zawody „Head to head”

Zawody „Head to head” prowadzone mogą być w oparciu o niniejsze przepisy. Dobór uczestników ocenia się na podstawie rundy eliminacyjnej lub na podstawie światowej listy rankingowej.

a. Zawody składają się z trzech rund.

b. Sposób redukcji zawodników. Pierwsza runda składa się z ośmiu zawodników. Druga runda zredukowana jest do czterech zawodników. Trzecia runda zredukowana jest do dwóch zawodników.

c. Łączenie zawodników w pary. Ósemka zawodników z najlepszymi wynikami jest parowana, wysoki wynik z niskim wynikiem. Zawodnik z lepszym wynikiem może wybrać, czy pojedzie jako pierwszy czy jako drugi. W slalomie wszyscy zawodnicy muszą startować na tej samej wyznaczonej prędkości i długości linki (zobacz diagram)

d. Zasady ogólne. W każdej parze zawodników jadący jako pierwszy przejeżdża bramkę wjazdową, tor slalomowy i wyjeżdża przez bramkę wyjazdową. Następnie łódź zatrzymuje się poza trasą, a na trasę wjeżdża za drugą łodzią drugi narciarz, w taki sam sposób. Jeśli pierwszy narciarz prawidłowo przejechał wszystkie boje i bramki to wjeżdża ponownie na tor slalomowy w drugą stronę, jeśli drugi narciarz również przejechał tor prawidłowo, to następnie on wjeżdża na tor slalomowy. Proces ten powtarza się do czasu aż każdy z nich ominie boję, upadnie lub nie przejedzie przez bramkę. Zawody w skokach i jeździe figurowej prowadzi się w

ten sam sposób. Warunkowo może być użyta jedna łódź, wtedy zawodnik jeździ tak długo za łódką, aż upadnie lub ominie boję. Potem drugi zawodnik będzie próbował uzyskać lepszy wynik niż pierwszy.

e. Klasyfikacja prowadzona jest jak następuje:

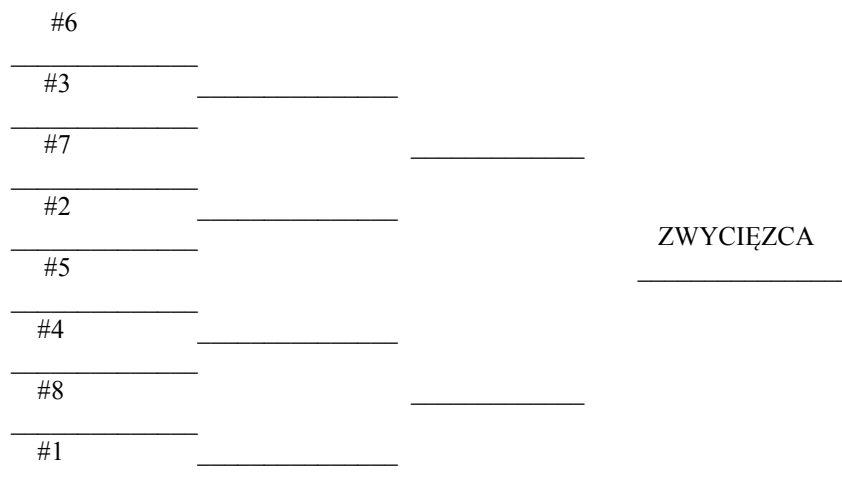
Zawodnik z lepszym wynikiem zostaje zwycięzcą. Jeśli zawodnicy remisują, zawodnik, który jechał pierwszy zostaje ogłoszony zwycięzcą pary. Zawodnik wygrywający parę w trzeciej rundzie zostaje zwycięzcą zawodów. Drugi narciarz w tej samej parze zostaje sklasyfikowany na drugim miejscu. Może się zdarzyć, że aby sklasyfikować zawodnika na trzecim miejscu, trzeba sparować dwóch zawodników pozostałych po drugiej rundzie. Jeżeli tak będzie to ta para powinna jechać przed parą finałową.

f. Łodzie. Powinny być użyte dwie jednakowe łodzie we wszystkich konkurencjach. Porządek będzie ustalony przez Sędziego Głównego. Warunkowo może być użyta jedna łódź.

17.02. - Używanie video

Warunkowo można użyć video dla sprawdzenia wyników pięciu sędziów: przejazdu przez bramki i zaliczenia boi. Video może być użyte w przypadku kiedy decyzja jest 3/2 czy zaliczyć boję czy nie, albo kiedy są niezgodności co do bramki. W przypadku decyzji zaliczenia boi ostateczną decyzję podejmuje Sędzia Główny i inny wyznaczony sędzia. Jeżeli obaj sędziowie nadal nie są jednomyślni co do wyniku, początkowy wynik podany przez sędziów konkurencji będzie obowiązujący. W przypadku braku jednomyślności co do bramki wjazdowej sędziowie z odpowiedniej wieży sędziowskiej będą przeglądać taśmę video. Jeżeli nadal decyzja nie będzie jednomyślna, początkowy wynik będzie uznany za obowiązujący. Każde inne przeglądanie taśmy video przez zespół sędziów po zawodach może być dokonane tylko w celach informacyjnych. Zaliczanie boi ma być nagrywane na video z łodzi. Zaliczanie bramek wjazdowych ma być nagrywane z odpowiednich wież sędziowskich.

Jeżeli nie jest możliwe ustawienie wieży sędziowskiej tak aby zapewnić właściwy kąt widzenia na akwen, wtedy kamera video może być montowana w innym miejscu aby ten kąt był właściwy i wtedy sygnał z kamery powinien być doprowadzony do monitora widocznego dla sędziów na wieży, tak aby mogli obserwować na monitorze wjazd zawodnika w bramkę. Sygnał z kamery powinien być rejestrowany aby można było później zapis odtworzyć.

Drzewo par w zawodach „Head to head”.

Przewodnik homologacyjny

1. Slalom

a. maksymalna wielkość trójkąta nadająca się do przyjęcia to trójkąt, w który wpisano koło o średnicy 10 cm. Jeśli średnica jest większa od 10 cm jeden wierzchołek może być użyty jeżeli pasuje on do liniowości.

Dla klasy L lub niższej muszą być użyte dwa pomiary. Należy sprawdzić czy tor do slalomu jest prosty. Dotyczy to również toru do skoków.

Zalecaną linią środkową jest linia ze środka bramki wjazdowej do środka bramki wyjazdowej.

b. Dokładność przyrządów pomiarowych musi być co najmniej 20 sekundowa lub lepsza.

c. Wszystkie boje dla narciarzy oraz końcowe bramki muszą być mierzone (średnica i wysokość) dla uznania rekordu.

d. Przed pomiarami należy naprężyć linkę w celu sprawdzenia i zaciągnięcia splotów. Jeżeli jest to stosowane w praktyce, linki powinny być skręcane w taki sposób aby zapewnić takie same warunki obciążenia splotu w czasie użytkowania linki.

e. Osobiste uchwyty muszą być zmierzone na pomoście startowym na odpowiedzialność homologatora bezpośrednio przed startem zawodnika. Raz zmierzony uchwyt musi pozostać pod opieką sędziów konkurencji aż do użycia go przez zawodnika.

2. Figury

a. Odnosnie przepisu 15.15 dotyczącego dogodnej pozycji na brzegu oznacza to najbardziej centralne miejsce ulokowania sędziów lub miejsca równie dobrego.

b. Zaleca się video z bieżącym na ekranie czasem - co najmniej co 0,1 sekundy.

c. Video musi zarejestrować sygnał dźwiękowy.

d. Taśma musi być VHS zgodnie z przepisem 16.07.

3. Skoki

a. Trasa skoków musi być sprawdzona przez odpowiedni pomiar.

b. Program komputera musi być sprawdzony z testem porównawczym.

c. Pomiar skoczni musi dawać odpowiednie trójkąty jak opisano w tekście.

d. Kątomierze muszą być oznaczone z dokładnością do 0,2 stopnia. Promień ich musi mieć minimum 25cm.

e. Maksymalna różnica pomiędzy dolnym a górnym pomiarem stałego punktu na łądzie nie może przekraczać 0,1 stopnia. Sprawdzić to należy na kilku punktach terenu włączając w to inne przyrządy pomiarowe.

f. Kąty należy podawać z dokładnością do 0,1 stopnia.

g. Zaleca się sprawdzenie boi 15ET w zakresie małego trójkąta oraz odległości.

h. Osobiste uchwyty muszą być mierzone na pomoście startowym na odpowiedzialność homologatora bezpośrednio przed startem zawodnika.

4. Akta

Elektroniczna dokumentacja sprawdzająca powinna być przedstawiona w ciągu 30 dni.

TABELA WARTOŚCI FIGUR obroty na wodzie

KOD	OPIS FIGURY	NR	DWIE	DWIE	JEDNA	JEDNA
			NARTY podst.	NARTY rewers	NARTA podst.	NARTA rewers
S	ślizg boczny	1	20	20	40	40
TS	ślizg boczny za nogę	2	-	-	130	130
B	180 przód - tył	3	30	30	60	60
F	180 tył - przód	4	30	30	60	60
O	360 przód - przód	5	40	40	90	90
BB	360 tył - tył		40	40	90	90
5B	540 przód - tył		50	-	110	-
5F	540 tył - przód		50	-	110	-
7F	720 przód - przód		60	-	130	-
7B	720 tył - tył		60	-	130	-
LB	180 step przód - tył	6	70	70	110	-
LF	180 step tył - przód	7	70	70	110	-
TB	180 przód - tył za nogę	8	-	-	100	100
TF	180 tył - przód za nogę	9	-	-	100	100
TO	360 przód - przód za nogę	10	-	-	200	200
TBB	360 tył - tył za nogę	11	-	-	200	200
T5B	540 przód - tył za nogę	12	-	-	350	350
T7F	720 przód - przód za nogę		-	-	450	-
T5F	540 tył - przód za nogę	13	-	-	350	-

W deklaracjach programów jazdy figurowej dozwolone są następujące zmiany:

- a. Figura odwrotna - rewers może być oznaczona przez samą literę „R”
- b. SS może być użyte za S w figurach o numerach 1 i 2
- c. OB może być użyte za BB we wszystkich figurach gdzie jest zwykle używane (5, 11, 17, 26, 32, 40, 48)
- d. T5B może być użyte w celu oznaczenia RT5B kiedy następuje zaraz po T7F
- e. R jako figura odwrotna może być dodane przed lub po kodzie każdej figury
- f. Następujące warianty są dozwolone:

WTS za TS albo RTS w 2 figurze

T7 za T7F w 12

OB albo OBB w 5, 11, 17, 26, 32, 40, 51

BB albo B w 21, 36 i 54 (T7B, TW7B, SL7B)

FLP albo FL albo FP za FLIP w figurach 43 - 47

jakiegokolwiek przestawienia liter w WTB/WTF i WBFLIP.

KOD	OPIS FIGURY	NR	DWIE NARTY podst.	DWIE NARTY rewers	JEDNA NARTA podst.	JEDNA NARTA rewers
WF	180 tył - przód	15	50	50	80	80
WO	360 przód - przód	16	110	110	150	150
WBB	360 tył - tył	17	110	110	150	150
W5B	540 przód - tył	18	310	310	310	310
W5F	540 tył - przód	19	310	310	310	310
W7F	720 przód - przód	20	800	800	800	800
W7B	720 tył - tył	21	480	480	480	480
W9B	900 przód - tył	22	850	850	850	850
W9F	900 tył - przód		850	850	850	850
WLB	180 przód - tył step	23	110	110	160	-
WLF	180 tył - przód step	24	110	110	160	-
WLO	360 przód - przód step	25	200	200	260	260
WLBB	360 tył - tył step	26	200	200	260	260
WL5B	540 przód - tył step	27	300	300	420	420
WL5LB	540 przód - tył podw. step		-	-	500	500
WL7F	720 przód - przód step	27a	700	700	700	700
WL9B	900 przód - tył step	27b	800	800	800	800
WL5F	540 tył - przód step	28	300	300	420	420
WL5LF	540 tył - przód podw. step		-	-	500	500
WL7B	720 tył - tył step		550	550	550	550
WL9F	900 tył - przód step	28a	800	800	800	800
TWB	180 przód - tył za nogę	29	-	-	150	150
TWF	180 tył - przód za nogę	30	-	-	150	150
TWO	360 przód - przód za nogę	31	-	-	300	300
TWBB	360 tył - tył za nogę	32	-	-	330	330
TW5B	540 przód - tył za nogę	33	-	-	500	500
TW5F	540 tył - przód za nogę	34	-	-	500	-
TW7F	720 przód - przód za nogę	35	-	-	650	650
TW7B	720 tył - tył za nogę	36	-	-	650	-
TWLB	180 przód - tył za nogę step	37	-	-	320	-
TWLF	180 tył - przód za nogę step	38	-	-	328	-
TWLO	360 przód - przód za nogę step	39	-	-	480	480
TWLBB	360 tył - tył za nogę step	40	-	-	480	480
TWL5B	540 przód - tył za nogę step	41	-	-	600	600
TWL5F	540 tył - przód za nogę step	42	-	-	700	-
WFLIPF	salto do przodu	43	800	-	800	-
WFLIPB	salto do tyłu	44	500	500	500	500
SLB	180 ski line przód - tył	45	-	-	350	350
SLF	180 ski line tył - przód	46	-	-	400	400
SLO	360 ski line przód - przód	47	-	-	400	400
SLBB	360 ski line tył - tył	48	-	-	450	450
SL5B	540 ski line przód - tył	49	-	-	550	550
SL5F	540 ski line tył - przód	50	-	-	550	550
SL7B	720 ski line tył - tył	51	-	-	750	750
SL7F	720 ski line przód - przód	52	-	-	800	800
WDFLIPB	podwójne salto do tyłu	53	100	-	1000	-
WFLIPBFT	salto z pełnym obrotem	54	800	-	800	-
WFLIPBBBT	salto z pełnym obrotem tył - tył		800	-	800	-
WFLIPBFB	salto z półobrotem	55	750	750	750	750
WFLIPBLB	salto z obrotem z linką z tyłu		800	800	800	800

PRZEPISY DODATKOWE

Warunki klasyfikacji zawodów na rekord świata i listę rankingową.

	Rekord Świata	Lista Rankingowa
Wcześniejsze zawiadomienie	tak	tak
Skład sędziów proponowany przez Region	tak	tak
Ilość rund	3 lub eliminacje ośmio kłamrowe	3 lub eliminacje ośmio kłamrowe
Sprzeczności z przepisami	przepisy Federacji Narodowej	przepisy Federacji Narodowej
Sędzia Główny	I klasa	I klasa
Homologator	najwyższej oceny	najwyższej oceny
Kalkulator	według standardu Regionu*	według standardu Regionu*
Sternik	2 wysokiej oceny	2 wysokiej oceny
SLALOM		
Sprawdzenie trasy	pomiary*	pomiary*
Tor slalomowy	nie może być pływakający z pojedynczą linią	jak obok z wyjątkiem zatwierdzonych
Tolerancje	jak w przepisach	jak w przepisach
Boje	mierzone	mierzone
Pomiar czasu	automatyczny	automatyczny
Video na końcu trasy	wymagane	wymagane
Metoda video	minimum 1/6 szerokości obrazu na końcowe boje, 1/3 zalecana tylko na jeden koniec	według standardu Regionu
Wieże sędziowskie	idealnie rozmieszczone po obu str.	idealnie rozmieszczone po obu str.
Sędziowie	5 z I klasą	minimum 3 z I klasą, 2 z II klasą
Czas zapasowy	według standardu Regionu	według standardu Regionu
FIGURY		
Sprawdzenie trasy	wizualne	wizualne
Tolerancja	jak w przepisach	jak w przepisach
Pomiar czasu	według standardu Regionu	według standardu Regionu
Video	tak	tak
Sędziowie	5 z I klasą	minimum 3 z I klasą, 2 z II klasą
10000/7000pkt. sędzia	I klasa	nie wymagany
Chronometrzysta	2 z wysoką oceną	2 z wysoką oceną
Sędzia w łodzi	według standardu Regionu	według standardu Regionu
SKOKI		
Sprawdzenie trasy	pomiary*	pomiary*
Tolerancje	jak w przepisach	jak w przepisach
Pomiar czasu	automatyczny	automatyczny
Kątomierze	nie wymagane	minimum 0,2* ,promień 0,25m
Różnica pomiaru stałego	nie wymagana	maksymalnie 0,1*
Obliczanie długości	komputer	komputer
Sprawdzanie programu	tak	tak
Sędziowie	3 z I klasą	2 z I klasą i 1 z II klasą
Sędziowie video	I klasa	minimum 1 z I i 1 z II klasą
Czas rezerwowy	według standardu Regionu	według standardu Regionu
Sędziowie odległości	według standardu Regionu	według standardu Regionu
kontrola prędkości	wymagana	wymagana
dokumenty homologacji	IWSF elektroniczne	IWSF elektroniczne

*Komisja Narciarstwa IWSF poda dla każdego Regionu geograficznego standardy używane w tym Regionie. Wszystkie zawody na poziomie Listy Rankingowej i Rekordu Świata muszą odpowiadać lub przewyższać standardy podane w Przepisach IWSF.

*2 Pomiary z dwóch miejsc są dopuszczalne na zawodach L i niższych. Na zawodach R muszą być wykonane pomiary z trzech miejsc lub z jednego metodą laserową.

*3 W przypadku użycia pojedynczej linii centralnej, konstrukcja podtrzymująca boje musi być stała. Konstrukcja ta musi być niezależna od liny, ale z nią połączona. Konstrukcja ta musi gwarantować prostopadłe ułożenie trzech boi do liny. Lina centralna musi być mocno napięta tak aby zapewnić odpowiednie wyprostowanie - naprężenie liny. Proszę skonfrontować ten materiał z Diagramem 8.

*4 Nie powinien występować żaden konflikt interesów pomiędzy zawodami „za pieniądze” a gorąco zalecanym poziomem L lub R jeżeli nie sprawia to kłopotów narodowej federacji.

*5 Od 1999 kontrola prędkości wymagana jest na wszystkich zawodach L i R.

Na zawodach o poziomie L i R jeżeli automatyczny pomiar czasu ulegnie awarii punkty zaliczone do Listy Rankingowej są ograniczone do:

Kategoria	Slalom	Figury	Skoki	Kombinacja
Mężczyźni	3boje@58/10.75m	8500pkt	61m	2200pkt
Kobiety	6boji@55/12m	6000pkt	40m	2100pkt
Juniorzy	3boje@58/12m	5000pkt	41m	1500pkt
Juniorki	3boje@55/13m	4400pkt	32m	1500pkt

PRZEPISY DLA ZAWODÓW JUNIORÓW

PRZEPISY DLA PUCHARU ŚWIATA I MISTRZOSTW ŚWIATA JUNIORÓW

1. Zawodnicy mogą uczestniczyć:

- Każda Federacja może przysłać po 4 zawodników, z których maksymalnie 3 może być tej samej płci.
- Maksymalny wiek uczestników to 16 lat ukończone 31 grudnia roku poprzedniego. To znaczy, że ostatni rok występowania zawodnika to rok, w którym odchodzi 17 urodziny. W roku 1990 może występować zawodnik, który urodził się w roku 1973 lub później.
- Każdy uczestnik musi posiadać ważną kartę klasyfikacyjną (nie starszą niż 1 rok) dokumentującą zdobycie minimum w konkurencji, w której chce startować:

	slalom	figury	skoki
chłopcy	6@55km/h	2500	30m
dziewczeta	6@52km/h	2000	20m

2. Przepisy techniczne

Przepisy techniczne są takie same jak dla innych zawodów IWSF z wyjątkiem wieku i kwalifikujących minimumów określonych jak wyżej oraz poniższych modyfikacji:

Jest zrozumiałe, że jakiegokolwiek wskazania dla Mistrzostw Świata będą odpowiednie dla tych zawodów.

Szczególnie zalecane jest stosowanie kontroli antydopingowej w zawodach dla juniorów.

1.02. Mistrzostwa Świata Juniorów rozgrywane będą co 2 lata, w latach parzystych.

2.05. Harmonogram zawodów sporządzony będzie przez organizatorów i zatwierdzony przez Przewodniczącego Komisji Narciarstwa IWSF.

4.01. Zawodnicy nie wybrani do swoich drużyn narodowych mogą być zakwalifikowani do Mistrzostw Świata Juniorów jeżeli znajdują się na Światowej Liście Rankingowej Juniorów IWSF. Na jednym z pierwszych czterech miejsc w jakiegokolwiek konkurencji z wyjątkiem kombinacji.

4.07. Każda Federacja ma prawo zgłosić dwóch zawodników z kwalifikacjami lub bez. Zawodnicy bez klasyfikacji mają prawo startu jedynie w dwóch konkurencjach. Dodatkowo Federacja organizująca Mistrzostwa Świata Juniorów może zgłosić do udziału czterech zawodników z klasyfikacjami lub bez.

5.01. Slalom $(\text{wynik zawodnika} + 18) \times 1000$
najlepszy wynik + 18

Aby otrzymać dodatkowe 18 boi narciarz musi w pełni przejechać pierwszy pasaż (zobacz przepis 4.11.)

Skoki
chłopcy $(\text{wynik zawodnika} - 20) \times 1000$
najlepszy wynik - 20

dziewczęta $(\text{wynik zawodniczki} - 13) \times 1000$
najlepszy wynik - 13

5.05. Tytuły zespołowe oblicza się jak opisano.

6.02. Liczba sędziów na Mistrzostwach Świata Juniorów

Na Mistrzostwach Świata Juniorów ma być 7 sędziów, po 2 z każdego regionu i siódmy nominowany przez Przewodniczącą Komisji Technicznej.
3 sterników.

13.01. Dziewczęta skaczą na skoczni o wysokości 1,50m. Chłopcy będą skakać na skoczni o wysokości 1,50m, dopóki nie przedstawią udokumentowanego wyniku skoku 38 m i dalej, jeżeli tak to mogą skakać na skoczni o wysokości progu 1,65m.

13.03. Wszyscy zawodnicy mogą wybrać szybkość łodzi aż do maksymalnej 51 km/h/18,25 m.

13.05. Są po trzy skoki w rundzie eliminacyjnej i finałowej.

14.07. Pierwszy pasaż dla chłopców odbywa się na prędkości 55km/h/18,25 m. Dalszy proces do 58 km/h pokazany jest w przepisie 14.07. Pierwszy pasaż dziewcząt odbywa się na prędkości 52 km/h/18,25 m i proces powiększania prędkości obrazuje przepis 14.07. Start w finale odpowiednio dla chłopców i dziewcząt : 58 km/h/18,25 m i 55 km/h/18,25 m.

14.11. W finałach chłopców i dziewcząt można opuścić co najmniej jeden pasaż i zawodnik będzie miał dodane 6 punktów do wyniku za każdy opuszczony pasaż, pod warunkiem, że pierwszy pasaż zostanie przejechany w całości.

16. Przepis ten nie ma znaczenia.

IWSF REGULY PODZIAŁU WETERANÓW

(Informacje polecane)

Weterani są dzieleni na trzy grupy w następujący sposób:

Weterani 1 - wiek 35 do 44

Weterani 2 - wiek 45 do 54

Weterani 3 - wiek 55 i więcej.

Przepisy techniczne są następujące:

Podział na grupy	Slalom		Skoki (wszystkie na 1,5 m z wyjątkiem jak niżej)
	start	max	max
Weterani 1 *	55	55	57
Weterani 2	52	55	54
Weterani 3	46	55	51
Weteranki 1	52	55	51
Weteranki 2	49	55	48
Weteranki 3	43	55	48

*Weterani 1 mogą skakać na progu o wysokości 1,65m.

Kalkulacja kombinacji

Kalkulacje będą oparte na przepisach 5.01 z następującym wyjątkiem w skokach:

Mężczyźni $\frac{1000 \times (\text{wynik zawodnika} - 20)}{\text{najlepszy wynik} - 20}$

Kobiety $\frac{1000 \times \text{wynik zawodnika} - 14}{\text{najlepszy wynik} - 14}$

Dla obliczania slalomu formuła będzie następująca:

$$\frac{1000 \times (\text{wynik zawodnika} + \text{wyrównanie})}{\text{najlepszy wynik} + \text{wyrównanie}}$$

Wyrównanie boi w slalomie dla poszczególnych grup:

Weterani 1	24
Weterani 2	18
Weterani 3	6
Weteranki 1	18
Weteranki 2	12
Weteranki 3	0

PRZEPISY PUCHARU ŚWIATA

Komisja Techniczna IWSF musi zatwierdzić oficjalną listę. Lista musi być przesłana do Przewodniczącego do jego zatwierdzenia najpóźniej na 30 dni przed początkiem zawodów.

Puchar Świata musi być na minimalnym poziomie Listy Rankingowej, ale zalecane jest aby był na poziomie Rekord. Obniżyć poziom zawodów może tylko Komisja Techniczna IWSF z powodu warunków jakie panują na danym akwenie i technicznie nie jest możliwe utrzymanie poziomu Listy Rankingowej.

Puchar Świata musi w swoich przepisach dopuszczać wysokość progu skoczni 1,65m.

OPIS I TWORZENIE LISTY RANKINGOWEJ

Światowa Lista Rankingowa zawiera najlepsze wyniki 100 mężczyzn i 40 kobiet w każdej konkurencji. Uszeregowanie oparte jest o średnią z dwóch najlepszych wyników zawodnika z dwóch różnych zawodów. Tylko jeden wynik z każdej konkurencji z każdego zawodów jest brany pod uwagę. Każda Federacja IWSF zatwierdza zawody na poziomie rekordowym lub listy rankingowej, z których wyniki brane są pod uwagę. Z pojedynczych najlepszych wyników przygotowywana jest lista najlepszych wyników świata. Wyniki brane są z ksiąg wynikowych przedstawianych przez Federacje lub Regiony.

Każdy wynik w jeździe figurowej powyżej 10.000 pkt. aby został zakwalifikowany do Listy Rankingowej musi być osiągnięty na zawodach o poziomie R.

Oddzielna lista rankingowa do trójkombinacji będzie obliczana na podstawie wyników z kombinacji uzyskanych zgodnie z przepisem 5.06. Oznacza to, że wyniki w trójkombinacji muszą być uzyskane tylko na zawodach, gdzie jest rozgrywana i obliczana trójkombinacja. Wyniki z poszczególnych konkurencji nie będą brane pod uwagę przy obliczaniu trójkombinacji. Wynik z trójkombinacji będzie brany z jednej rundy w zawodach.

Proces tworzenia i szeregowania listy:

31 październik

Jest to data zamknięcia listy. Tylko wyniki zaakceptowane w tym lub przed tym dniem będą zawarte w liście z bieżącego roku.

31 grudzień

Każda Federacja przysyła listę zawierającą wszystkie wyniki uzyskane przez jej narciarzy. Federacja musi zweryfikować wszystkie wyniki oraz poddać kontroli ze stosowną dokumentacją.

28 luty

Jest to ostateczna data zamknięcia listy.

15 marzec

Ostateczna lista zostaje opublikowana oraz rozpowszechniona.

30 kwiecień

W roku Mistrzostw Świata będzie opublikowana druga lista używając tego terminu jako ostatecznej daty wyników.

30 maj

Ostateczna publikacja listy roku Mistrzostw Świata.

Wyniki muszą być sporządzone komputerowo w następującym formacie:

Pole	Nazwa pola	Typ	Szerokość	Dec	Notes:
1	LAST	Character			DUŻYMI LITERAMI
2	FIRST	Character			Tryb normalny (Jan Kowalski)
3	SKIER#	Character			Specyfikacja Federacji
4	GROUP	Character			1,2, lub 3
5	COUNTRY	Character			Kod MKOL
6	SEX	Character			M lub F
7	TOUR	Character			
8	SL	Numeric		2	
9	TR	Numeric			
10	JU	Numeric		1	
11	ALT_SCORE	Numeric		2	punkty w slalomie, boje ostatniego pasażu punkty w skokach, opcjonalnie odległość w stopach punkty w figurach , puste
12	YOB	Character			
13	CLASS	Character			poziom zawodów R lub L
14	ROUND	Character			
15	DIV	Character			dywizja (lokalne znaczenie)
16	PERF_QUAL1	Numeric		3	w slalomie – długość linki(14.25, 13.00,etc.) w skokach – kąt skoczni(.235, .255, .271 tylko)
17	PERF_QUAL2	Numeric			tylko prędkość w slalomie i skokach
18	DATE	Date			data zawodów (YYMMDD)
19	SPECIAL	Character			J jeżeli wynik uzyskany wg przepisów dla juniorów
20	SPEED_CTRL	Character			Y= tak, N lub puste = nie
21	SL_MISS	Character			* znaczy 1 pasaż niekompletny

Total 113

Mogą tu być dodane dodatkowe pola o lokalnym znaczeniu jak Klub, Stan czy Liga.

Jeżeli numer ID nie jest nadany należy zostawić puste miejsce. Jednakże Federacje powinny nadawać numery ID tak szybko jak tylko jest to możliwe.

Alt_wynik jest używany do pokazania wyniku jako ilości boi na odpowiedniej długości linki do porównania go z całkowitą ilością boi. Wynik w slalomie 51 dla kobiety będzie miał Alt_wynik równy 3@12/55.

Rok urodzenia wymagany jest tylko w kategorii Juniorów.

Specjalny kod ma zastosowanie tylko w jednym przypadku jeżeli narciarz jest w wieku juniora i w zawodach skoki rozgrywane są na warunkach dla juniorów (maksymalna prędkość 51km/h i maksymalna wysokość progu skoczni wynosi 1,65 m) to oznaczony jest jako J.

Lista rankingowa publikowana jest trzy razy w roku z wyników nie starszych niż jeden rok licząc od następujących dat: 30 kwiecień, 31 lipiec, 31 październik.

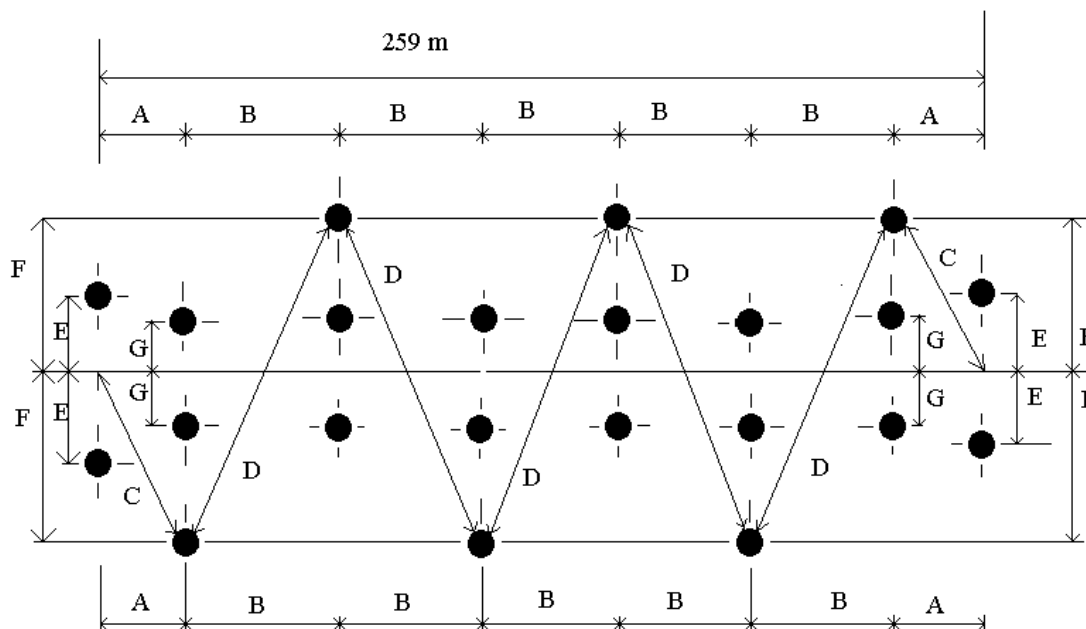
Zwykła procedura polega na tym, że wyniki przedstawiane są za każdym razem 30 dni po dacie określonej wyżej. Następnie lista wstępna jest opublikowana. Potwierdzone zmiany mogą być do 30 dni po wydaniu listy wstępnej. I wtedy ostateczna lista jest publikowana.

Lista jest publikowana w Internecie w WWW na stronie IWSF Home Page

adres - <http://www.iwsf.com/>

Jeśli nie masz dostępu do tej metody publikacji skontaktuj się ze swoją Federacją albo administracją Regionu w celu uzyskania kopii listy wstępnej lub ostatecznej.

DIAGRAM 1 - OFICJALNY TOR SLALOMOWY

Wymiary	Dopuszczalna rozpiętość wymiarów	Tolerancje
Ogółem = 259 m	258,353 - 259,648	1/4%
A = 27 m	26,863 - 27,135	1/2%
B = 41 m	40,795 - 41,205	1/2%
C = 29,347 m	29,200 - 29,494	1/2%
D = 47,011 m	46,776 - 47,246	1/2%
E = 1,25 m	1,188 - 1,313	5%
F = 11,5 m	11,385 - 11,615	1%
G = 1,15 m	1,035 - 1,265	10%

Uwaga: Średnia z sześciu pomiarów F nie może być mniejsza niż 11,48 m..

Koloru boi są następujące:

Bramki końcowe - czerwone

Boje narciarza - czerwone

Boje toru łodzi - żółte

Boje czasowe - inny kolor niż czerwony i żółty, zalecany zielony (Bojami czasowymi są boje bramkowe przy 3 boi od strony mierzącego czas w łodzi /lewej strony/ w kierunku jazdy łodzi.)

Z obu stron toru slalomu, boje czasowe, które są na poziomie 3 boi narciarza powinny być ulokowane +/- 11,5 cm od pozycji, która jest 109/259 aktualnej odległości między bramkami wjazdowymi po obu stronach toru.

Warunkowo boje toru łodzi mogą być w kolorze kontrastującym do koloru obowiązującego (zalecany zielony), mogą być umieszczone poza oficjalnym torem w odległości 55 m przed bramką wjazdową po obu stronach, szerokość wewnętrzna między bojami toru łodzi wynosi 1,15 m.

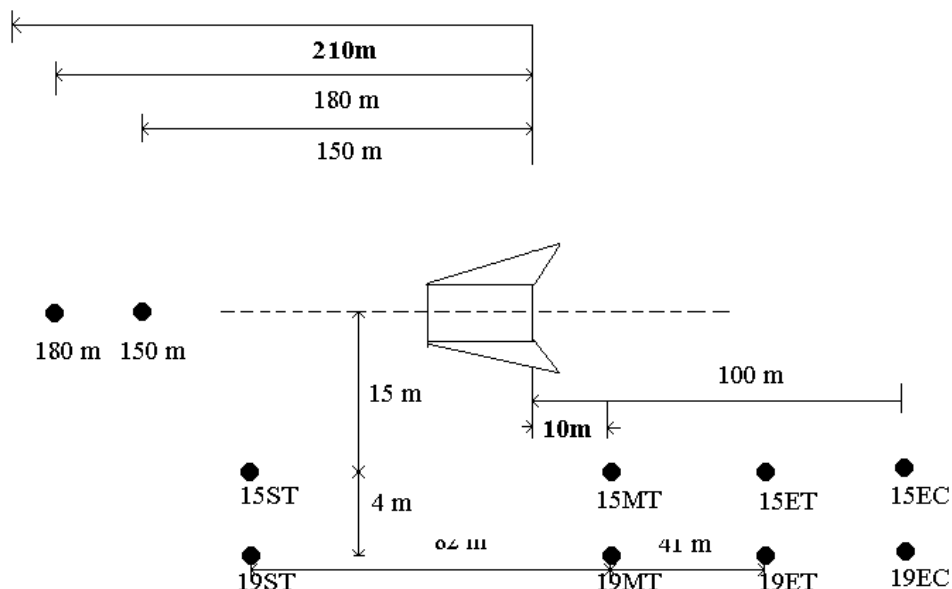
Tolerancje;

długość 55,0 m +/- 0,275 m

szerokość 1,15 m +/- 0,115 m

Warunkowo również boja zwrotna dla łodzi może być umieszczona w odległości 140 - 180 m od bramki wjazdowej w linii centralnej toru łodzi.
 Powyższe wersje są przedstawione w diagramie - 5.

DIAGRAM 2 - OFICJALNY TOR DO SKOKÓW

Skocznia musi być równoległa do trasy skoków z tolerancją + 1,14* (1 część do 50) otwartą i o - 0* zamkniętą. Otwartą znaczy, że wyższy koniec skoczni jest odwrócony na zewnątrz od trasy skoków. Podstawową linią dla toru skoków jest linia 15ST - 15 MT.

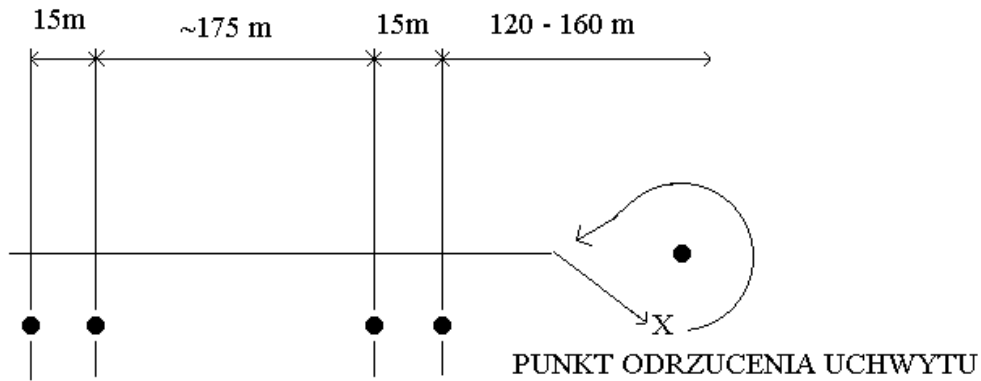
Wymiary i tolerancje toru do skoków:

Proponowana boja musi być umieszczona w odległości 210 m od skoczni w linii boi , które stoją w odległości 150 m i 180 m. Jej kolor ma być zielony.

Wymiary	Dopuszczalna rozpiętość wymiarów	Tolerancje
210 m (długość)	207,9m - 212,1m	1%
210 m (w linii)	- .5 m - + .5 m	0,5m
180 m (długość)	178,2 m - 181,8 m	1%
180 m (w linii)	- .5 m - +.5 m	0,5 m
150 m (długość)	148,5 m - 151,5 m	1%
150 m (w linii)	- .5 m - +.5 m	0,5 m
100 m	90 M - 102 m	+2%,-10%
82 m	81,59 m - 82,41 m	0,5%
41 m	40,795 m - 41,205 m	0,5%
15 m	14,85 m - 15,15 m	1%
4 m	3,90 m - 4,10 m	2,5%
10 m	9 m - 11 m	10%

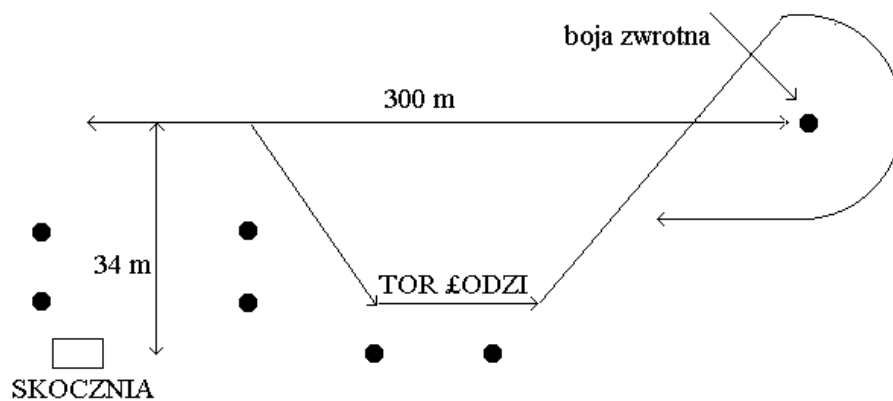
BOJE	KOLOR	BOJE	KOLOR
210M	zielony	15ET	czerwony
180M	czerwony	19ET	czerwony
150M	żółty	15EC	żółty
15ST	czerwony	19EC	żółty
19ST	czerwony	19MT	żółty
15MT	żółty		

DIAGRAM 3 - OFICJALNY TOR DO JAZDY FIGUROWEJ

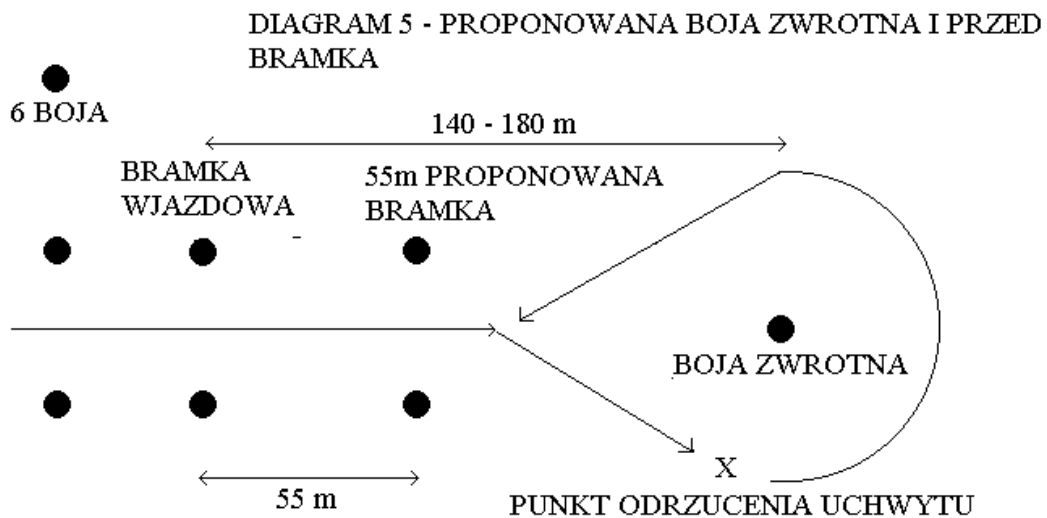

Powyższy diagram pokazuje położenie proponowanych boi zwrotnych. Zaleca się używanie boi zwrotnych.

DIAGRAM 4 - PROPONOWANA BOJA ZWROTNA W TORZE DO SKOKÓW

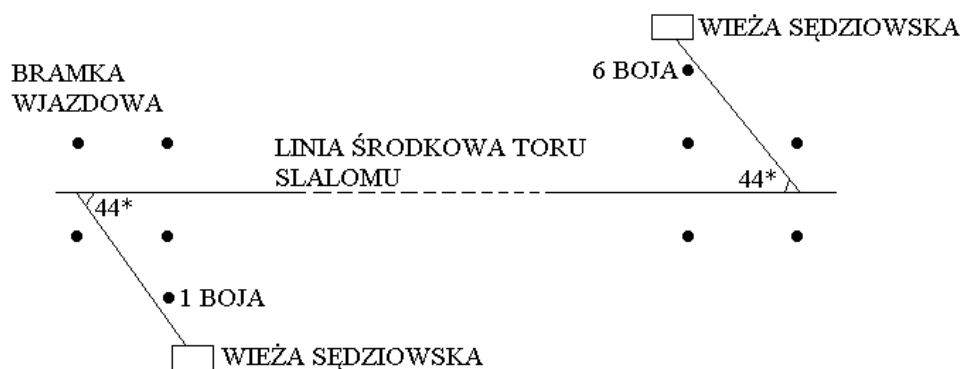

Powyższy diagram pokazuje położenie proponowanych boi zwrotnych na oficjalnym torze do skoków z Diagramu 2. Zaleca się aby boje zwrotne były stosowane

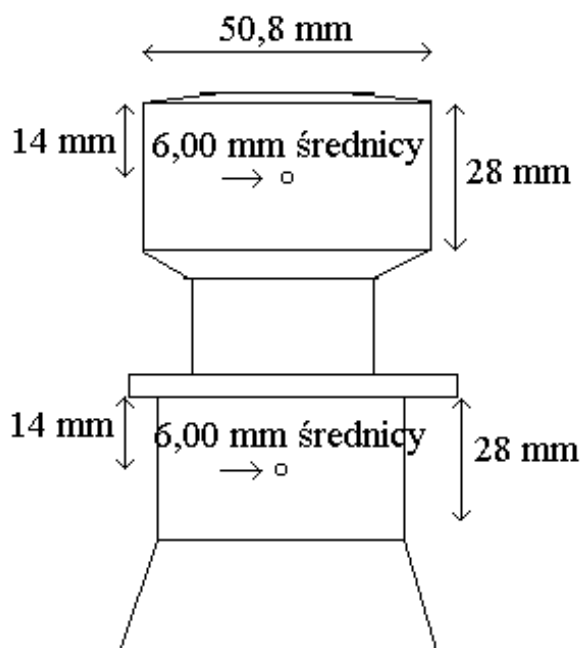
Powyższy diagram pokazuje położenie proponowanych boi zwrotnych i przedbramek na torze slalomowym pokazanym na Diagramie 1. Zaleca się aby boje zwrotne i przedbramki były stosowane.

DIAGRAM 6 - POŁOŻENIE WIEŻY SĘDZIOWSKICH WZGLĘDEM TORU ŚLALOMOWEGO

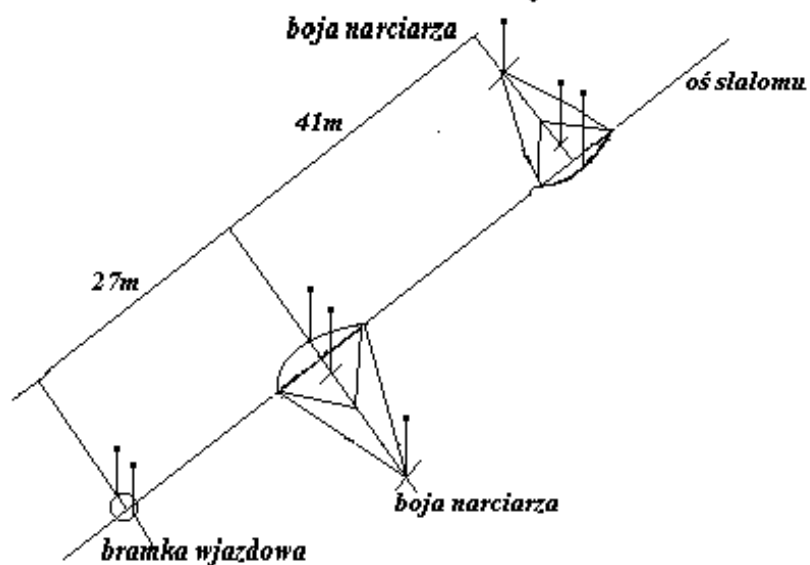
Powyższy diagram pokazuje położenie wież sędziowskich na oficjalnym torze slalomowym pokazanym na Diagramie 1.

DIAGRAM 7 - MASZT OPIS

Powyższy diagram przedstawia dokładne wymiary masztu holowniczego opisane w przepisie 10.01(c).

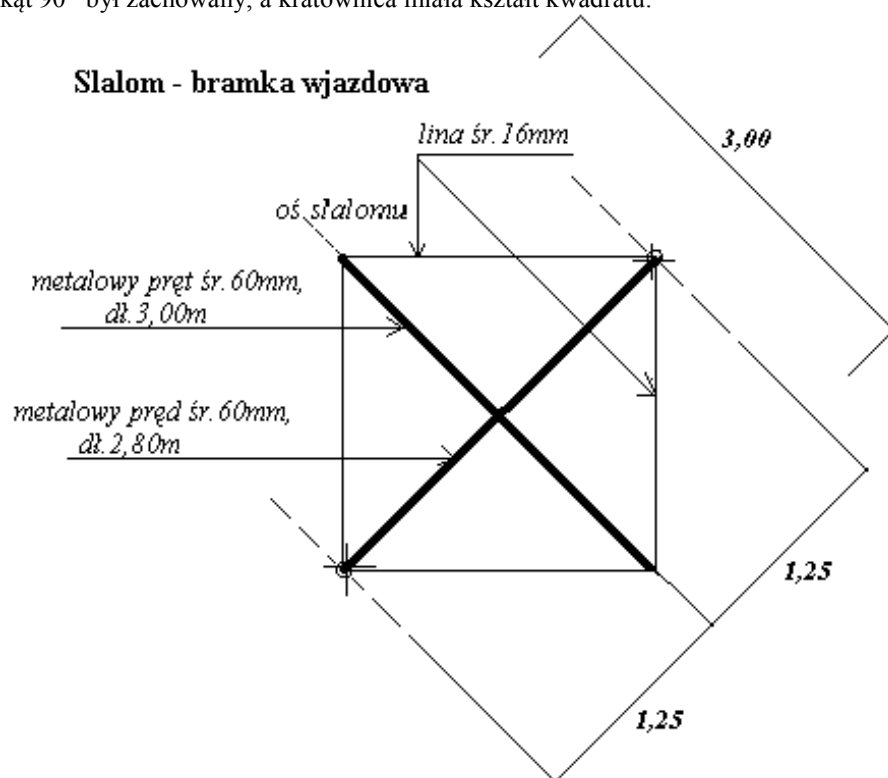
DIAGRAM - 8
zasady mocowania lini centralnej w torze slalomowym

Poszczególne kratownice są oddzielnie przymocowane do liny. Kratownice muszą być w wodzie ułożone poziomo.

Dwa główne ramiona kratownicy muszą być prostopadłe do siebie, długość liny musi być obliczona tak, aby kąt 90° był zachowany, a kratownica miała kształt kwadratu.

Slalom - bramka wjazdowa

Konstrukcja slalomu

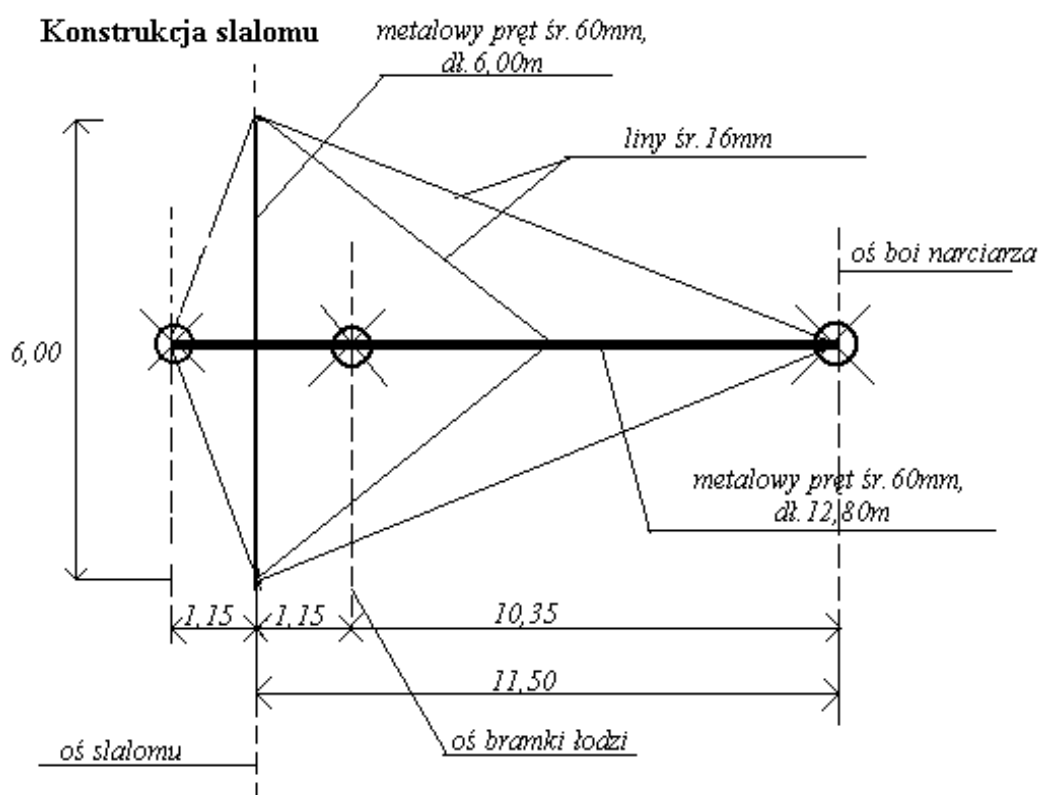
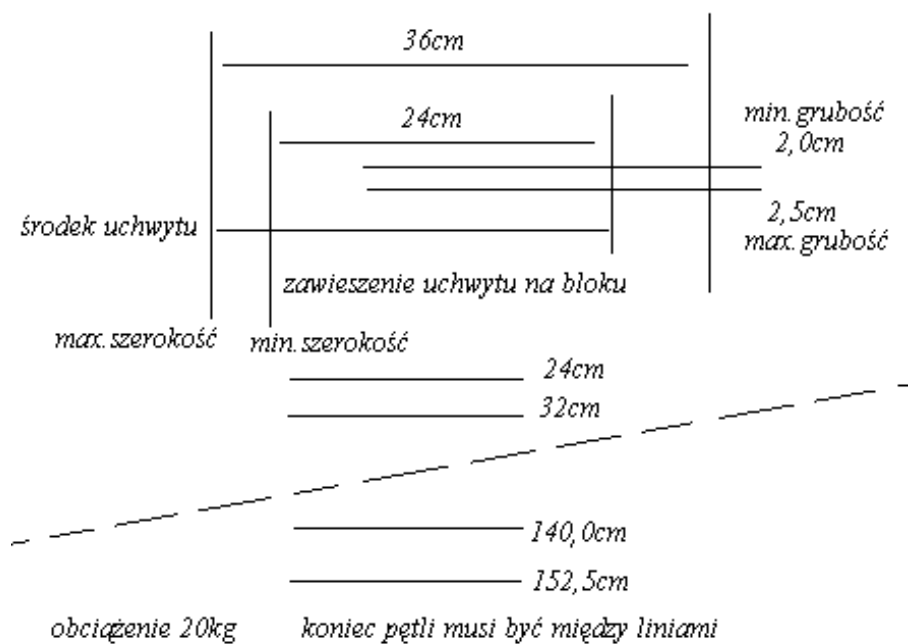
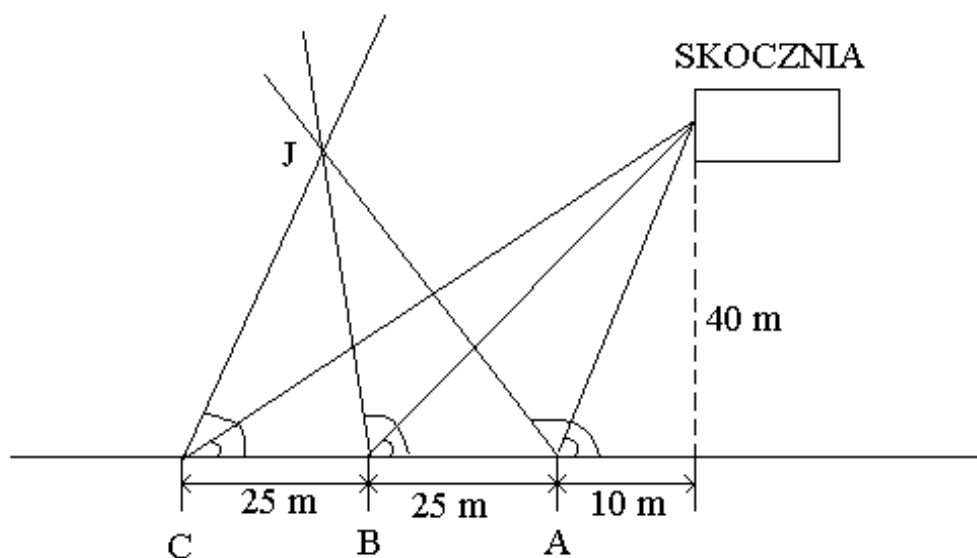

DIAGRAM – 9

Sposób mierzenia uchwytu

TEST KOMPUTEROWY DO POMIARU DŁUGOŚCI SKOKU

Odległość $AB = BC = 25\text{ m}$ A - B - C - jest linią prostą.
 Pozycja skoczni w stosunku do A: 10 m w tył, 40 m w głąb.
 Skocznia jest dokładnie równoległa do ABC.

Uwaga: Przykład podany jest teoretyczny i nie oznacza, że musi być on w praktyce taki jak na diagramie.

Do zatwierdzenia odległości skoków, rekordów pomiar musi być odczytany z każdego stanowiska do oznaczonej linii, używając oficjalnych kątomierzy, (patrz 13.02.i.) tak aby koło wpisane w trójkąt błędu miało średnicę mniejszą lub równą 15cm .

Uwaga: Nie będzie to miało zastosowania jeśli zostanie użyty inny system pomiaru.

Dla pokazanego zestawu, niektóre przykłady będą następujące:

A	B	C	X	Y	Kąt	Status
75,9638	48.8141	33,6901	10,00	40,00	0,000	OK
76,0000	48,8000	33,7000	9,99	39,99	0,031	OK
75,9000	48,9000	33,6000	9,94	39,93	0,169	ŹLE

Uwaga: Pozycje X i Y są zaokrąglone do 0,1 m.

Aby sprawdzić czy program komputerowy oblicza odległości zgodnie z przepisami IWSF, operator musi wykazać, że otrzyma identyczne wyniki z poniższymi przykładami. Zauważ, że wielkość trójkąta zaokrąglona jest do 0,01 m.

	A	B	C	Odległość	Kąt
	Góra /Dół	Góra /Dół	Góra /Dół		
1.	136,6/136,6	106,8/106,8	65,6/65,6	45,5	0,000
2.	136,0/136,0	106,0/106,0	67,0/67,0	45,5	0,560
3.	136,9569/136,2431	107,2972/106,3028	66,073/65,127	45,5	0,000
4.	136,96/136,24	107,3/106,3	66,1/65,1	45,5	0,000
5.	136,6/137,32	106,8/107,8	66,6/65,5	45,5	0,000
6.	137,751/137,751	106,8/106,8	65,6/65,6	45,7	0,600
7.	137,753/137,753	106,8/106,8	65,6/65,6	45,3	0,601
8.	136,6/135,8	106,8/106,8	65,6/65,6	45,5	0,211
9.	136,7963/136,7963	106,8/106,8	65,6/65,6	45,5	0,103
10.	136,7964/136,7964	106,8/106,8	65,6/65,6	45,6	0,104

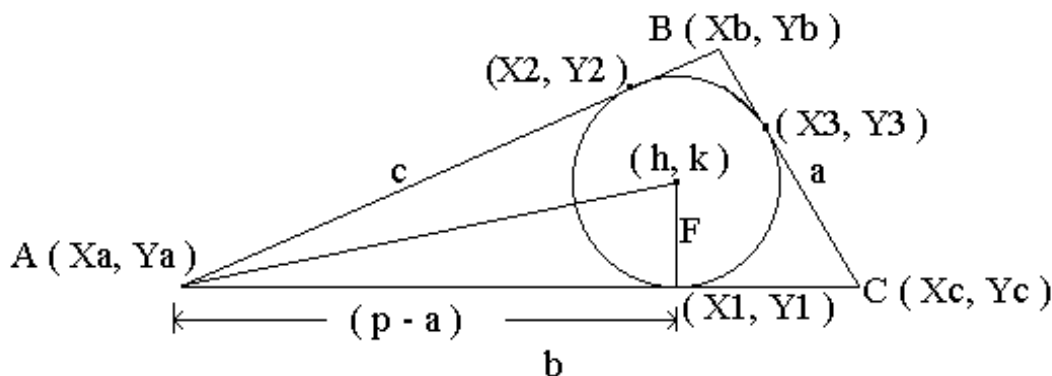
W przypadku 7. możliwość powtórzenia - najdalszy wierzchołek 46,1

- najbliższy wierzchołek 45,3

SZCZEGÓŁOWY OPIS ALGORYTMU WPISANEGO KOŁA

Algebraiczne rozwiązanie wpisanego koła gdzie dokładnie znane są pozycje kątów trójkąta.

R. Corson Piątek, 13 Listopad 1992 roku. To rozwiązanie zakłada, że kąty trójkąta były znalezione przez normalne trygonometryczne rozwiązanie.

$$r = \text{SQRT}[(p-a) \cdot (p-b) \cdot (p-c) / p]$$

$$p = (a+b+c) / 2$$

$$\begin{aligned} X1 &= Xa + (p-a) * (Xc - Xa) / b & Y1 &= Ya + (p-a) * (Yc - Ya) / b \\ X2 &= Xa + (p-a) * (Xb - Xa) / c & Y2 &= Ya + (p-a) * (Yb - Ya) / c \\ X3 &= Xb + (p-b) * (Xc - Xb) / a & Y3 &= Yb + (p-b) * (Yc - Yb) / a \end{aligned}$$

Używając ogólnej formuły $(X-h)^2 + (Y-k)^2 = r^2$ i podstawiając $(X1, Y1)$, $(X2, Y2)$ i $(X3, Y3)$ i rozwiązując te trzy równania równocześnie otrzymamy:

$$X1^2 * X1h + h^2 + Y1^2 - 2 * Y1 * k + k^2 - r^2 = 0 \quad (1)$$

Uwaga: $X1^2 = X1 * X1$

$$X2^2 - 2 * X2 * h + h^2 + Y2^2 - 2 * Y2 * k + k^2 - r^2 = 0 \quad (2)$$

$$X3^2 - 2 * X3 * h + h^2 + Y3^2 - 2 * Y3 * k + k^2 - r^2 = 0 \quad (3)$$

Gdzie odejmując (2) od (1) otrzymamy (4) i (3) od (2) da nam (5)

$$X1^2 - 2 * X1 * h - X2^2 + 2 * X2 * h + Y1^2 - 2 * Y1 * k - Y2^2 + 2 * Y2 * k = 0 \quad (4)$$

$$X2^2 - 2 * X2 * h - X3^2 + 2 * X3 * h + Y2^2 - 2 * Y2 * k - Y3^2 + 2 * Y3 * k = 0 \quad (5)$$

Łącząc człony i skracając (4) otrzymamy (6):

$$h * (2 * X2 - 2 * X1) = -k * (2 * Y2 - 2 * Y1) + Y2^2 - Y1^2 = X2^2 - X1^2$$

Łącząc człony i skracając (5) otrzymamy (7):

$$h * (2 * X3 - 2 * X2) = -k * (2 * Y3 - 2 * Y2) + Y3^2 - Y2^2 + X3^2 - X2^2 \quad (7)$$

Zastępując następujące człony:

$$A = 2 * X2 - 2 * X1$$

$$B = 2 * Y2 - 2 * Y1$$

$$C = Y2 * Y2 - Y1 * Y1 + X2 * X2 - X1 * X1$$

$$D = 2 * X3 - 2 * X2$$

$$E = 2 * Y3 - 2 * Y2$$

$$F = Y3 * Y3 - Y2 * Y2 + X3 * X3 - X2 * X2$$

$$\text{daje z (6) } h = (C - B * k) / A \quad (8)$$

$$\text{i daje z (7) } h = (F - E * k) / D$$

$$\text{kiedy (8) = (9) to } k = (D * C - A * F) / (B * D - A * E)$$

$$h = (F - E * k) / D$$

Gdzie h jest współrzędną X środka wpisanego koła i k jest współrzędną Y środka wpisanego koła.

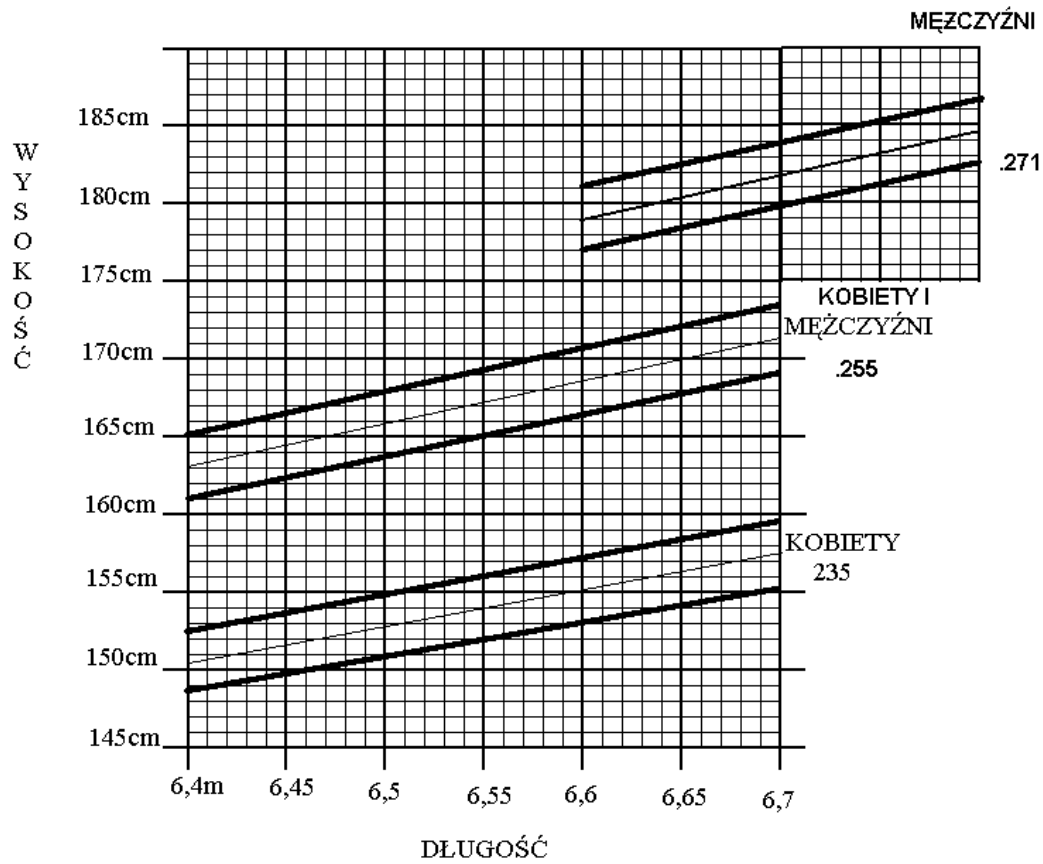
Zauważ, że jeżeli $X2 = X3$ to rozwiązanie nie skróci się i wierzchołki trójkąta powinny być zmienione. To samo jest z mianownikiem k. Jednakże, od kiedy każda z tych wielkości jest obliczana szansa na to jest niezmiernie mała, ale test powinien sprawdzać taką sytuację, bo może się zdarzyć przy skoku na rekord świata.

Interpretacja przepisu jest następująca:

Jeżeli górny albo dolny odczyt z jakiegokolwiek stanowiska jest większy o 0,6 m od punktu lądowania wtedy średnia wartość i pojedynczy pomiar z mniejszą wartością po kolei będą brane pod uwagę i który da mniejszy trójkąt ten będzie użyty do ostatecznego wyniku.

Ten szczególny przepis oznacza, że używając odległości ze stanowisk pomiarowych do obliczenia punktu lądowania obliczanego przez użycie średnich, z dwóch kątów z każdego punktu pomiarowego otrzymujemy kąt którego styczna jest 0,6 m. Jeżeli różnica między górnym a dolnym pomiarem jest większa niż ten wyliczony, wtedy jest za duży trójkąt i używamy kąta który jest bliżej skoczni (zwykle mniejszy kąt) uzyskując go przez użycie jednego z odczytów, który daje mniejsze koło wpisane.

WYKRES USTAWIANIA PROGU SKOCZNI

Instrukcja: Dla poszczególnych ustawień skoczni stosunek WYSOKOŚCI szczytowej do jej DŁUGOŚCI ponad poziomem wody zawarty jest w polu oznaczonym linią ciągłą. najbardziej pożądanym jest stosunek wysokości do długości skoczni rozmieszczony na linii przerywanej.

PRZEPISY DODATKOWE

MIĘDZYNARODOWEJ FEDERACJI NART

WODNYCH

PRZEPIS 1	Mistrzostwa Grupy EAME i Przepisy Techniczne	str.56
PRZEPIS 3	Mistrzostwa Juniorów Grupy EAME i Międzynarodowe Kryterium Młodzików	str.58
PRZEPIS 4	Mistrzostwa Europy poniżej 21 lat	str.60
PRZEPIS 5	Mistrzostwa Weteranów Grupy EAME	str.62
PRZEPIS 7	Puchar Europy	str.63
PRZEPIS 9	Puchar Europy Młodzików	str.64
PRZEPIS 11	Międzynarodowy Kalendarz Zawodów	str.65
PRZEPIS 13	Międzynarodowe Zawody poza kalendarzem	str.67
PRZEPIS 15	Zawody Krajowe	str.67
PRZEPIS 17	Wybór Zespołów Grupy EAME na Puchar Świata	str.68
PRZEPIS 20	Międzynarodowi Sędziowie I klasy	str.68
PRZEPIS 22	Międzynarodowi Sędziowie II klasy	str.70
PRZEPIS 24	Sędziowie III klasy	str.71
PRZEPIS 26	Międzynarodowi Homologatorzy	str.72
PRZEPIS 28	Krajowi Homologatorzy	str.73
PRZEPIS 30	Międzynarodowi Kalkulatorzy	str.74
PRZEPIS 32	Międzynarodowi Sternicy	str.75
PRZEPIS 33	Seminaria dla Sędziów i Kalkulatorów	str.77
PRZEPIS 34	Krajowi oficjele (sędziowie)	str.77
PRZEPIS 40	Homologacja zawodów	str.78
PRZEPIS 42	Książeczki wyników	str.80
PRZEPIS 44	Rekordy EAME	str.80
PRZEPIS 46	Lista Rankingowa i Lista Najlepszych Wyników	str.81
PRZEPIS 48	Medale i tytuły	str.81
PRZEPIS 50	Testowanie i zatwierdzanie łodzi	str.82
DODATEK A	Obliczania kombinacji - oficjalne standardy	str.84
DODATEK B	Poradnik dla Federacji dotyczący egzaminów na krajowych oficjeli	str.85
DODATEK C	Wzór formularza wyników obowiązującego w Regionie EAME	str.86
DODATEK D	Zatwierdzone łodzie	str.86

PRZEPIS 1

MISTRZOSTWA GRUPY EAME I PRZEPISY TECHNICZNE

1.1. Ogólne:

a. IWSF „Przepisy Techniczne” dla zawodów w narciarstwie klasycznym i te Przepisy Dodatkowe mają zastosowanie w Europejskich (EAME) Mistrzostwach i wszystkich innych zawodach homologowanych w grupie EAME, chyba że przepisy poniższe mówią inaczej. Gdzie w Przepisach Technicznych pojawiają się wyrazy „światowy” albo „IWSF” należy czytać jako „EAME”. Gdzie pojawiają się wyrazy „ grupa” , „ grup” należy czytać „federacja” , „federacje”.

b. Organizatorzy zawodów homologowanych, poza zawodami tytułowymi wymienionymi w niniejszych przepisach i w Przepisach Technicznych IWSF mogą dokonać pewnych odstępstw od tych przepisów, ale tak aby nie miały one wpływu na wyniki i na poziom homologacji zawodów. Przykładami akceptowanych zmian mogą być sprawy administracyjne, warunki startu, metody losowania, ilości konkurencji, rund i finałów, prędkości początkowej na slalomie, sposoby klasyfikacji w konkurencjach oraz kombinacji. Federacja organizująca zawody jest odpowiedzialna za zawiadomienie Komisji Technicznej o takich zmianach, które mają wpływ na zmiany kalendarza EAME lub warunków homologacji zawodów.

Komisja Techniczna jest wyłącznym arbitrem przy rozstrzyganiu czy różnice mogą być akceptowane i czy nie są sprzeczne z przepisami.

1.2. Częstotliwość organizowania Mistrzostw Europy (EAME)(zastępuje przepis IWSF 1.02)
Mistrzostwa organizowane będą co roku.

1.3. Poprawki (zastępuje przepis IWSF Przep. Techn. 1.05.)

Komisja Techniczna może dokonywać poprawek w Przepisach Dodatkowych w każdym czasie i decydować z jaką datą wejdą w życie.

1.4. Plastry (dodatek do przepisu IWSF Przep. Techn.1.08.)

Plastry w swoim kształcie muszą być zaaprobowane przez Sędziego Głównego oraz przez Sędziego Bezpieczeństwa.

1.5. Liczba zawodników w finałach (zastępuje przepis IWSF 2.02)

Każda konkurencja rozgrywana jest w dwóch rundach: eliminacyjnej i finałowej. Wszyscy narciarze zakwalifikowani do zawodów muszą wziąć udział w rundzie eliminacyjnej tych zawodów.

Zawodnik nie może brać udziału w rundzie finałowej jeżeli w eliminacjach osiągnął wynik „0”

Podstawowa reguła - liczba (w nawiasie) zawodników w finale w Mistrzostwach EAME ma być zgodna z przepisami podanymi poniżej .

Pierwszych (ośmiu) /8/ zawodników z rundy eliminacyjnej zostanie zakwalifikowanych do rundy finałowej w danej konkurencji. Jeżeli w tych pierwszych (ośmiu) zawodnikach znajdzie się zawodnik nie należący do drużyny wtedy brakujący zawodnik z drużyny z następnym najwyższym wynikiem będzie dołączony do finału tak aby było zawsze ośmiu zawodników drużynowych w finale.

Zawodnicy drużynowi

(ośmiu) najwyżej punktowanych zawodników należących do drużyny będzie brało udział w rundzie finałowej. (ale patrz Remisy poniżej)

Zawodnicy indywidualni

Zawodnicy indywidualni mogą brać udział w finale TYLKO wtedy gdy w rundzie eliminacyjnej osiągną jedno z pierwszych ośmiu miejsc. (ale patrz Remisy poniżej).

Remisy

Jeżeli biorą udział tylko zawodnicy drużynowi.

W przypadku gdy będzie remis na jakimkolwiek miejscu poniżej ósmego i do finałów zakwalifikuje się więcej niż (ośmiu) zawodników, będzie dogrywka między zawodnikami z takimi samymi wynikami tak aby w finale startowało tylko ośmiu zawodników.

Jeśli biorą udział zawodnicy drużynowi i indywidualni

W przypadku remisów między zawodnikami indywidualnymi więcej niż (ośmiu) zawodników

(indywidualnych i drużynowych) jest sklasyfikowanych na pierwszych (ośmiu) miejscach (np. czterech zawodników z remisowym wynikiem na 6 miejscu) będzie dogrywka między zawodnikami z jednakowym wynikiem aby ustalić ścisłą pierwszą (ósemkę) . Inne wyniki remisowe będą wymagały dogrywki aby otrzymać

pierwszą (ósemkę). Indywidualni zawodnicy biorący udział w dogrywce, którzy osiągnęli wynik poniżej (ósmego) miejsca nie będą brać udziału w finale - patrz reguła podstawowa.
Liczba zakwalifikowanych zawodników do finału danej konkurencji będzie taka jak w tabeli poniżej i będzie ogłoszona od razu po rundzie eliminacyjnej:

Liczba zawodników drużynowych w rundzie eliminacyjnej	Liczba zawodników drużynowych w rundzie finałowej
1 - 5	wszyscy
6 - 10	pierwszych 5
11 - 12	pierwszych 6
13 - 15	pierwszych 7
16 i więcej	pierwszych 8

1.6. Obliczanie punktów w konkurencjach
Od 1999 zastępuje przepis IWSF 2.02

1.7. Wybór zespołów
Obowiązuje przepis IWSF 4.01, z WYJĄTKIEM podpunktu 3 o kryterium indywidualnego udziału, który jest usunięty. W jakichkolwiek Mistrzostwach EAME nie jest używany ranking Pucharu Świata.

1.8. Kombinacja i wyniki drużynowe
(dodatek do przepisu IWSF 5.01 – 5.06)

a. Ogólne

W mistrzostwach Europy (EAME) we wszystkich kategoriach wiekowych , w Pucharze Europy i w Pucharze Europy Młodzików mają zastosowanie poniższe reguły dotyczące obliczania kombinacji.

b. Formuły

Każdemu drużynowemu zawodnikowi będą przyznawane punkty w każdej rundzie i w każdej konkurencji zgodnie z poniższymi regułami.

	Kategoria mężczyzn	Kategoria kobiet
Slalom	$\frac{\text{wynik od prędkości początkowej} \times 1000}{\text{oficjalny standard}}$	$\frac{\text{wynik od prędkości początkowej} \times 1000}{\text{oficjalny standard}}$
Jazda figurowa	$\frac{\text{wynik} \times 1000}{\text{oficjalny standard}}$	$\frac{\text{wynik} \times 1000}{\text{oficjalny standard}}$
Skoki	$\frac{(\text{wynik} - 10) \times 1000}{\text{oficjalny standard} - 10}$	$\frac{(\text{wynik} - 7) \times 1000}{\text{oficjalny standard} - 7}$

Finały kombinacji

Do obliczania kombinacji będzie używana formuła EAME

Uwagi:

Wyniki w slalomie:

„Wynik od prędkości początkowej „ oznacza całkowitą liczbę boi zaczynając w rundzie eliminacyjnej od 0 na prędkości początkowej aż do liczby boi jakie zaliczył na końcowej prędkości i długości linki.

Zaokrąglanie wyników

Punkty do kombinacji będą zaokrąglane do dziesiątej części dla każdej konkurencji.

Oficjalne standardy

Oficjalne standardy są określane przez Komisję Techniczną i publikowane w Dodatku A w Przepisach Dodatkowych.

Obliczanie kombinacji w innych międzynarodowych zawodach.

a. Zalecane jest aby powyższe przepisy, dotyczące obliczania punktów do kombinacji, były stosowane w innych homologowanych zawodach międzynarodowych.

Dla zawodów otwartych należy używać Europejskich Oficjalnych Standardów i dla zawodów w wiekowych kategoriach należy używać odpowiednich Standardów Mistrzowskich.

b. Jeżeli z jakichkolwiek przyczyn inny system obliczania punktów do kombinacji będzie zastosowany musi być to zaznaczone w regulaminie zawodów.

1.9. Wyznaczanie oficjeli na Mistrzostwa Europy (EAME)

(zastępuje pierwsze 4 punkty przepisu IWSF 6.01. i przepis 6.02.)

Biuro Grupy EAME wyznacza następujących oficjeli według propozycji Komisji Technicznej: Sędziego Głównego i jego asystenta, siedmiu Sędziów, Homologatora, Głównego Kalkulatora, jego asystenta , Głównego Sternika i dwóch sterników.

1.10. Sędziowie konkurencji (zastępuje przepis IWSF 6.03.)

Sędziów dla każdej konkurencji wybiera Sędzia Główny spośród sędziów wyznaczonych na zawody. Jeżeli jest to możliwe, sędziowie konkurencji powinni być z różnych Federacji.

1.11. Łodzie (dodatek do przepisu IWSF 10.01.e.)

Ze względów praktycznych jeden typ i model łodzi będzie wybierany.

1.12. Dotknięcie boi w slalomie (interpretacja przepisu 14.08. IWSF)

Dotknięcie boi jest definiowane jako uderzenie boi tak, że przesunęła się ona mniej niż wynosi połowa jej szerokości.

1.13. Wyniki slalomu

Wyniki slalomu muszą zawierać oficjalną prędkość początkową , długość linki w rundzie i ilość boi zaliczoną zawodnikowi w jego ostatnim przejeździe wraz z prędkością lub długością linki.

1.14. Kolor boi na trasie do skoków (patrz przepisy IWSF Diagram 2)

Na akwenu gdzie tor do skoków i do slalomu są połączone Homologator musi zatwierdzić inny kolor boi do toru do skoków niż podane w Diagramie 2 przepisów IWSF .

1.15. Pomiar długości skoku (dodatek do przep.13.10. IWSF)

Dla Homologacji Normal tylko wielkość wpisanego koła wzrosła do 0,9 m.

1.16. Ustawienie boi do toru łodzi w slalomie (zmiana podpisu pod Diagramem 1 w przepisach IWSF)

Ustawienie boi do toru łodzi w slalomie 55 m przed bramką wjazdową ... jak opisano w Przepisach Technicznych pod Diagramem 1 jest obowiązkowe dla wszystkich homologowanych zawodów w Grupie EAME.

1.17. Dowód kwalifikacji (dodatek do przepisu 2.05 IWSF)

Dla wszystkich tytułowych zawodów Lista Rankingowa z wynikami zawodników z roku poprzedniego będzie aktualna od godziny 24 dnia poprzedzającego rozpoczęcie zawodów, chyba że zawodnik przedstawi pisemny dowód, że uzyskał wyższy wynik. Dowód musi być podpisaną kopią wyników z zawodów lub kopią strony z książeczki wyników przesłaną pocztą, faxem albo dostarczony przez kierownika ekipy. Jeżeli federacja umyślnie zawyży_ wynik będą zastosowane odpowiednie sankcje.

Jeżeli nie jest dostępna Lista Rankingowa obowiązują pozostałe zasady opisane powyżej.

UWAGA

Patrz EAME „Bye-Laws, Rules of Eligibility i List of Obligation” dla innych informacji i zastosowań.

PRZEPIS 3

MISTRZOSTWA JUNIORÓW GRUPY EAME I MISTRZOSTWA MŁODZIKÓW

3.1. Ogólne

Mistrzostwa Europy (EAME) Juniorów i młodzików będą rozgrywane corocznie.

3.2. Kategorie

Narciarze, którzy mają brać udział w tych zawodach jako chłopcy i dziewczęta należeć muszą do odpowiedniej kategorii wiekowej według punktu a. lub b. :

a. Młodzicy

Odpowiadający tej kategorii chłopcy i dziewczęta nie mogą mieć ukończonych 14 lat 31 grudnia roku poprzedzającego zawody. To znaczy, że ostatnim rokiem młodzika jest rok, w którym będzie miał 14 urodziny.

b. Juniorzy

Odpowiadający tej kategorii chłopcy i dziewczęta nie mogą mieć ukończonych 17 lat 31 grudnia roku poprzedzającego zawody. Znaczy to, że ostatnim rokiem juniora jest rok, w którym będzie obchodził 17 urodziny.

c. Młodzik może startować jako junior .

d. Narciarz nie może startować w obu kategoriach juniorów i młodzików.

3.3. Zespoły

a. Każda Federacja może zgłosić do Mistrzostw Młodzików zespół złożony maksymalnie z 4 narciarzy, w tym tylko 3 może być tej samej płci.

b. Każda Federacja może zgłosić do Mistrzostw Juniorów zespół złożony maksymalnie z 4 zawodników w tym tylko 3 może być tej samej płci.

3.4. Konkurencje

Rozgrywane są trzy konkurencje: slalom, jazda figurowa i skoki, w każdej kategorii wiekowej i płci.

3.5. Minima startowe

a. Zawodnicy drużynowi

Młodzicy	slalom	skoki	jazda figurowa
dziewczęta	6 boi / 43 km / h / 18,25	12 m	1000 pkt.
chłopcy	6 boi / 46 km / h / 18,25	16 m	1300 pkt.
Juniorzy			
dziewczęta	6 boi / 52 km / h / 18,25	20 m	2000 pkt.
chłopcy	6 boi / 55 km / h / 18,25	30 m	2500 pkt.

Powyższe minima narciarz musi uzyskać w każdej konkurencji w której chce startować.

Federacje, które nie mają zawodników z powyższymi minimami mimo wszystko mają prawo zgłosić jednego zawodnika bez kwalifikacji, chłopca lub dziewczynę w Mistrzostwach Młodzików oraz jednego narciarza bez minimów, chłopca lub dziewczynę w Mistrzostwach Juniorów. Zawodnicy ci mogą startować w wybranej konkurencji lub we wszystkich konkurencjach.

Dodatkowo Federacja organizująca Mistrzostwa może zgłosić zespół 6 zawodników z minimami lub bez.

b. Indywidualni zawodnicy

Narciarze nie wybrani do swojej Drużyny Narodowej mogą być zgłoszeni przez swoją Federację do każdej konkurencji, w której osiągnęli następujące minima:

Młodzicy	slalom	skoki	jazda figurowa
dziewczęta	3 boje / 55 km / h / 14,25 m	26 m	4000 pkt.
chłopcy	6 boi / 55 km / h / 13 m	34 m	5000 pkt.
Juniorzy			
dziewczęta	6 boi / 55 km / h / 13 m	35 m	5000 pkt.
chłopcy	3 boje / 58 km / h / 12 m	44 m	6500 pkt.

3.6. Formularze zgłoszenia i dokumentacja

a. Świadectwa klasyfikacji narciarzy są wypełniane przez Federację. Formularze zgłoszenia zawierają wszystkie szczegóły włącznie z datą i miejscem zawodów, na których zostały zdobyte.

b. Narciarze posiadający swoje książeczki wyników powinni je wraz z paszportami przedstawić po przybyciu Sędziemu Głównemu.

c. Federacje zobowiązane są do przedstawienia dokumentów w wymaganym terminie wraz z formularzami zgłoszeń do Prezydenta EAME oraz organizatorów łącznie.

d. Sprawdzenie kwalifikacji oraz możliwości startu odbywa się pod nadzorem Sędziego Głównego przed losowaniem.

3.7. Prędkości początkowe w slalomie:

Młodzicy		
dziewczęta	46 km / h	skrót przy 55 km / h
chłopcy	49 km / h	skrót przy 55 km / h
Juniorzy		
dziewczęta	49 km / h	skrót przy 55 km / h
chłopcy	52 km / h	skrót przy 58 km / h

W rundzie finałowej prędkości początkowe ustalone będą przez wyznaczonych sędziów.

3.8. Prędkości przy skokach i wysokości skoczni:

Młodzicy	prędkość maksymalna	wysokość skoczni
dziewczeta	45 km / h	1,50 m
chłopcy	48 km / h	1,50 m
Juniorzy		
dziewczeta	51 km / h	1,50 m
chłopcy	51 km / h	1,50 m lub 1,65 m

UWAGA! Przepis z Mistrzostw Świata dotyczący - Juniora, aby był dopuszczony do skoków na skoczni o wysokości progu 1,65 m, musi skoczyć 38 m na skoczni o wysokości progu 1,50 m. (udokumentowane). - NIE MA ZASTOSOWANIA.

3.9. Ilość skoków

Narciarz ma prawo do 3 skoków zaliczonych lub nie w eliminacjach i w finałach.

3.10. Treningi.

Zorganizowanie treningu nie jest obowiązkowe w każdej konkurencji. Federacja organizująca musi poinformować Komisję Techniczną i wszystkie Federacje przynajmniej na dwa miesiące przed Mistrzostwami, które treningi będą organizowane (jeżeli będą) i jaki model łodzi będzie obsługiwać każdą konkurencję.

3.11. Finały

a. W Mistrzostwach Juniorów będą rozgrywane finały.

b. Finały w Mistrzostwach Młodzików są nieobowiązkowe. Jednak organizatorzy mogą je przeprowadzić za zgodą Komisji Technicznej. Jeżeli mają być rozgrywane finały to muszą być one zapowiedziane w zgłoszeniach rozesłanych do Federacji.

3.12. Obliczanie kombinacji

a. 3 najlepsze wyniki do kombinacji, juniora albo juniorki dla każdej drużyny w każdej konkurencji będą dodane aby uzyskać wynik drużynowy do kombinacji w każdej konkurencji. Całkowita suma wyników drużynowych z 3 konkurencji da rezultat ostateczny wyniku drużyny do kombinacji i zostanie przyznany Puchar Pamięci Ivana Cantacuzene.

b. 3 najlepsze wyniki do kombinacji, młodzika albo młodziczki dla każdej drużyny w każdej konkurencji będą dodane aby uzyskać wynik drużynowy do kombinacji w każdej konkurencji. Całkowita suma wyników drużynowych z 3 konkurencji da rezultat ostateczny wyniku drużyny do kombinacji i zostanie przyznany Puchar Pamięci Davida Nations.

c. Ostateczny łączny drużynowy wynik do kombinacji zespołu juniorów i młodzików da wynik drużyny, któremu zostanie przyznany Hellenic Cup, który jest fundowany dla EAME przez Grecką Federację.

3.13. Sędziowie i oficjele

Biuro EAME wyznaczy następujących oficjeli po otrzymaniu propozycji od Komisji Technicznej: Sędzia Główny, jego asystent, Homologator, Główny Kalkulator i jego asystent, siedmiu sędziów i Głównego Sternika i dwóch sterników.

Uwagi: - patrz Przepisy Dodatkowe Przepis 1 dla innych przepisów technicznych

PRZEPIS 4

MISTRZOSTWA GRUPY EAME PONIŻEJ 21 ROKU ŻYCIA

4.1. Ogólne

Mistrzostwa Europy Poniżej 21 roku życia będą rozgrywane corocznie.

4.2. Warunki wiekowe

W tych zawodach mogą startować zawodnicy - mężczyźni i kobiety, którzy nie ukończyli 21 lat do 31 grudnia poprzedniego roku. To znaczy, że ostatnim rokiem do startu w „poniżej 21” jest rok, w którym narciarz obchodzi 21 urodziny.

4.3. Drużyny

Każda Federacja może wystawić drużynę składającą się maksimum z 4 narciarzy, z których tylko 3 może być tej samej płci.

4.4. Konkurencje

Będą trzy konkurencje: slalom, skoki, jazda figurowa.

Nie ma finałów kombinacji w tych zawodach. Kombinacja jest obliczana z rund.

4.5. Minima

a. Zawodnicy drużynowi

	slalom	skoki	jazda figurowa
mężczyźni	6 boi / 58 km / h 18,25 m	36 m	3000 pkt.
kobiety	6 boi / 55 km / h / 18,25 m	25 m	2300 pkt.

Minima te muszą być osiągnięte w każdej konkurencji, w której chce startować narciarz.

Federacje nie mające narciarzy, którzy zdobyliby którekolwiek z tych minimów mają mimo wszystko prawo do wystawienia jednego mężczyzny i jednej kobiety. Mogą oni startować w jednej, dwóch lub trzech konkurencjach.

Dodatkowo Federacja organizująca Mistrzostwa może zgłosić zespół 6 zawodników z minimami lub bez.

b. Zawodnicy indywidualni

Zawodnicy nie wybrani do swojej Drużyny Narodowej mogą być zgłoszeni przez swoją Federację do każdej konkurencji, w której osiągnęli następujące minima:

	slalom	skoki	jazda figurowa
mężczyźni	3 boje / 58 km / h 11,25 m	56 m	7500 pkt.
kobiety	3 boi / 55 km / h 12 m	38 m	6000 pkt.

4.6. Formularze zgłoszeniowe i dokumentacja

a. Jako dowód kwalifikacji zawodnika Federacja musi podać dokładne dane w formularzu zgłoszeniowym takie jak datę i miejsce zawodów w których obowiązujące minima zostały uzyskane.

b. Zawodnicy muszą mieć swoje Książeczki Wyników, które muszą oddać do sprawdzenia Sędziemu Głównemu razem z paszportami zaraz po przyjeździe.

c. Federacje odpowiadają za prawdziwość informacji w formularzach zgłoszeń, które muszą być wysłane w określonym czasie do Prezydenta EAME i do Organizatorów.

d. Sprawdzenie kwalifikacji będzie dokonane na odpowiedzialność Sędziego Głównego przed losowaniem miejsc startowych.

4.7. Prędkość początkowa w slalomie:

	eliminacje	finały
mężczyźni	55 km / h 18,25 m	58 km / h / 18,25 m
kobiety	52 km / h 18,25 m	55 km / h / 18,25 m

4.8. Prędkość początkowa w skokach i wysokość progu skoczni

	prędkość maksymalna	wysokość skoczni
mężczyźni	57 km / h	1,65 m lub 1,80 m
kobiety	51 km / h	1,50 m lub 1,65 m

4.9. Punktacja drużynowa

Trzy najlepsze wyniki kobiet i mężczyzn z każdej konkurencji w każdej drużynie będą dodawane dając punktację drużynową w danej konkurencji. Całkowita punktacja drużynowa z trzech konkurencji da punktację drużyny do kombinacji.

4.10. Oficjele

Będą wyznaczeni przez Biuro EAME po otrzymaniu propozycji od Komisji Technicznej w składzie: Sędzia Główny, jego asystent, pięciu sędziów, Homologator, Kalkulator, Główny Sternik i jeden sternik

Uwaga; Patrz Przepisy Dodatkowe Przepis 1 dla dalszych przepisów technicznych.

PRZEPIS 5

MISTRZOSTWA WETERANÓW GRUPY EAME

5.1. Ogólne

Mistrzostwa Europy (EAME) Weteranów rozgrywane będą rocznie.

5.2. Kategorie

W Mistrzostwach mogą brać udział zawodnicy kobiety i mężczyźni w następujących kategoriach wiekowych: (wiek narciarza odnosi się do lat ukończonych 31 grudnia poprzedniego roku)

a. Weterani I 35 lat i więcej

b. Weterani II 45 lat i więcej

c. Weterani III 55 lat i więcej

d. Narciarze grupy II i III mogą wybrać start w grupie młodszej. W tym przypadku muszą startować w wybranej kategorii we wszystkich konkurencjach .

e. Jeżeli jest mniej niż 3 zawodników w danej kategorii wiekowej danej płci należy podjąć decyzję o połączeniu dwóch lub trzech kategorii w jedną.

5.3. Zespoły

Każda startująca Federacja może zgłosić zespół składający się z maksymalnie 8 narciarzy, 4 w każdej kategorii wiekowej i maksymalnie 3 narciarzy tej samej płci w każdej kategorii wiekowej.

5.4. Konkurencje

Rozgrywane będą trzy konkurencje: slalom, jazda figurowa, skoki w każdej kategorii wiekowej i płci.

Nie ma finałów kombinacji w tych zawodach. Kombinacja jest obliczana z rund.

5.5. Minimum startowe

a. Zawodnicy drużynowi

	slalom	jazda figurowa	skoki
Weterani I			
mężczyźni	6 boi / 55 km / h 18,25	2500 pkt.	29 m
kobiety	6 boi / 52 km / h 18,25	2000 pkt.	22 m
Weterani II			
mężczyźni	6 boi / 52 km / h 18,25	2000 pkt.	26 m
kobiety	6 boi / 49 km / h 18,25	1500 pkt.	20 m
Weterani III			
mężczyźni	6 boi / 46 km / h / 18,25	1000 pkt.	20 m
kobiety	6 boi / 43 km / h / 18,25	800 pkt.	15 m

Narciarze mogą startować w tej konkurencji, w której posiadają minima.

Narciarze I i II grupy posiadający minima w dwóch konkurencjach mogą startować również w trzeciej konkurencji jeżeli zdobyli minima dla niej na poziomie II i III grupie.

W grupie III zawodnicy posiadający dwa minima mogą startować również w trzeciej konkurencji.

Federacje nie posiadające zawodników posiadających minima mimo wszystko mają prawo zgłosić zawodnika do zawodów we wszystkich kategoriach wiekowych , może to być kobieta lub mężczyzna. To znaczy maksymalnie trzech zawodników, po jednym w każdej kategorii wiekowej. Zawodnicy ci mogą startować w wybranej konkurencji lub we wszystkich konkurencjach.

Dodatkowo Federacja organizująca Mistrzostwa może zgłosić zespół 6 zawodników z minimami lub bez.

b. Zawodnicy indywidualni

Zawodnicy nie wybrani do Drużyny Narodowej mogą być zgłoszeni przez swoje Federacje do każdej konkurencji, w której zdobyli następujące minima:

	slalom	jazda figurowa	skoki
Weterani I			
Mężczyźni	3 boje / 55 km / h / 11,25 m	4000 pkt.	40 m
Kobiety	6 boi / 55 km / h / 14,25 m	3000 pkt.	30 m
Weterani II			
Mężczyźni	6 boi / 55 km / h / 12 m	3000 pkt.	30 m
Kobiety	6 boi / 55 km / h / 16 m	2000 pkt.	20 m
Weterani III			
Mężczyźni	6 boi / 55 km / h / 13 m	2000 pkt.	20 m
Kobiety	6 boi / 55 km / h / 18,25 m	1000 pkt.	15 m

5.6. Formularze zgłoszeniowe i dokumentacja

a. Jako dowód kwalifikacji zawodnika Federacja musi podać dokładne dane w formularzu zgłoszeniowym takie jak data i miejsce zawodów, w których zawodnik osiągnął minima.

b. Zawodnicy muszą mieć ze sobą książeczki wyników, które muszą oddać do sprawdzenia Sędziemu Głównemu po przyjeździe razem z paszportami.

c. Federacje odpowiadają za prawdziwość informacji na formularzach zgłoszeniowych, które muszą być wysłane w określonym czasie do Prezydenta EAME i do Organizatorów.

d. Sprawdzenie kwalifikacji zawodników będzie dokonane na odpowiedzialność Sędziego Głównego przed losowaniem miejsc startowych.

5.7. Prędkości początkowe w slalomie:

Weterani I	mężczyźni	55 km / h	skrót na 55 km / h
	kobiety	52 km / h	skrót na 55 km / h
Weterani II	mężczyźni	52 km / h	skrót na 55 km / h
	kobiety	49 km / h	skrót na 55 km / h
Weterani III	mężczyźni	46 km / h	skrót na 55 km / h
	kobiety	43 km / h	skrót na 55 km / h

Prędkość początkowa w rundzie finałowej będzie ustalana przez wyznaczonych sędziów.

5.8. Prędkości przy skokach i wysokość progu skoczni

Weterani I	prędkość maksymalna	mężczyźni	wysokość progu skoczni
			57 km / h
kobiety	51 km / h	Weterani II	1,50 m
Weterani II	54 km / h	kobiety	48 km / h
		1,50 m	
Weterani III	51 km / h	mężczyźni	1,50 m
kobiety	48 km / h	Weterani III	1,50 m
Weterani III	48 km / h	kobiety	48 km / h
		1,50 m	

5.9. Finały

Organizatorzy mogą za zgodą Komisji Technicznej przeprowadzić finały w każdej konkurencji mężczyzn i kobiet.

5.10. Punktacja drużynowa

Cztery najlepsze wyniki w kombinacji zawodników z każdej drużyny będą dodane dając wynik punktacji drużynowej w kombinacji w każdej konkurencji. Z każdej z sześciu kategorii wiekowej i płci nie można użyć więcej wyników do kombinacji niż od dwóch zawodników.

Uwaga: Każda kategoria wiekowa i płeć mają swoje własne punkty do kombinacji. Patrz Dodatek A.

Całkowity wynik drużynowy w trzech konkurencjach da drużynowy wynik w kombinacji.

5.11. Oficjele

Biuro EAME wyznacza oficjeli po otrzymaniu propozycji od Komisji Technicznej w składzie: Sędzia Główny i jego asystent, pięciu sędziów, Homologatora, Kalkulatora, Głównego Sternika i sternika.

UWAGI: Patrz Przepisy Dodatkowe Przepis 1 dla dalszych przepisów technicznych.

PRZEPIS 7

PUCHAR EUROPY

7.1. Ogólne

a. Zawody te będą rozgrywane rokrocznie.

b. Puchar Europy składa się z rundy ćwierćfinałowej pomiędzy 8 narodowymi zespołami, rundy półfinałowej pomiędzy 4 narodowymi zespołami i rundy finałowej pomiędzy 2 narodowymi zespołami.

c. Każda runda składa się ze slalomu, jazdy figurowej i skoków.

d. Cztery zespoły umieszczone najwyżej w klasyfikacji kombinacyjnej w ćwierćfinale, biorą udział w półfinale. Dwa zespoły umieszczone najwyżej w klasyfikacji kombinacyjnej w półfinałach biorą udział w finale.

Zespół z wyższą punktacją w kombinacji zdobywa Puchar Europy w danym roku. Zespół przegrywający finał zajmuje drugie miejsce. Zespół trzeci w półfinale zajmuje ogółem trzecie miejsce.

7.2. Warunki startu

- a. W zawodach mają prawo wziąć udział następujące zespoły:
 - Federacja organizująca zawody
 - Federacja, która zdobyła Puchar Europy w roku poprzednim
 - sześć pierwszych zespołów z Mistrzostw Grupy EAME w roku poprzednim z wyłączeniem dwóch powyższych.
- b. Federacje uprawnione do udziału w Pucharze Europy muszą zgłosić się przed albo w czasie Kongresu Grupy EAME. Jeżeli nie zgłoszą się do udziału, udział będzie oferowany kolejnemu zespołowi z Mistrzostw Grupy EAME do czasu skompletowania 8 zespołów.

7.3. Zespoły i losowanie miejsc startowych

- a. Zespoły Federacji mogą składać się maksymalnie z 4 narciarzy. Maksymalnie 3 narciarzy może startować w każdej rundzie, każdej konkurencji. Mogą być to ci sami lub różni wybrani z 4 narciarzy w każdej rundzie, każdej konkurencji. Nazwiska narciarzy będą wskazane przez przedstawiciela zespołu Sędziemu Głównemu zanim odbędzie się losowanie startu w ćwierćfinale. Czas losowania do ćwierćfinału i czas ostatecznego zgłaszania drużyn zostanie ustalony przez Sędziego Głównego i zakomunikowany przedstawicielom zespołów.
- b. Dla ćwierćfinałów losowanie zostanie przeprowadzone oddzielnie dla każdej konkurencji poza skokami, w których porządek startu jest następujący: narciarze skaczący na 1,50 m, narciarze skaczący na 1,65 m i narciarze skaczący na 1,80 m (każdy w wylosowanym porządku).
- c. Porządek startu w półfinale będzie odwrotny do kolejności zajętych miejsc w ćwierćfinale i dotyczy to wszystkich konkurencji poza skokami, które opisano wyżej.
- d. Porządek startu w finale będzie odwrotny do kolejności zajętych miejsc w półfinale i dotyczy to wszystkich konkurencji poza skokami, które opisano wyżej.
- e. O porządku startu trzech zawodników z drużyny w każdej rundzie slalomu i jazdy figurowej może decydować przedstawiciel zespołu. Przedstawiciel zespołu będzie podawał sędziemu starterowi nazwisko swojego kolejnego zawodnika na jednego zawodnika wcześniej. W skokach ma zastosowanie ta sama reguła tylko Przedstawiciel zespołu musi poinformować Sędziego Głównego, przed rozpoczęciem konkurencji skoków, ilu zawodników startuje na każdej wysokości skoczni, w celu ułatwienia zaplanowania i zorganizowania skoków.

7.4. Obliczanie punktów do kombinacji

W każdej rundzie będą dodawane punkty do kombinacji wszystkich trzech zawodników ze wszystkich trzech konkurencji aby uzyskać wyniki kombinacji drużynowej

7.5. Sędziowie i oficjele

Biuro EAME, po otrzymaniu propozycji od Komisji Technicznej, wyznacza oficjeli w składzie: Sędzia Główny i jego asystent, pięciu sędziów, Homologatora, Kalkulatora, i Głównego Sternika i sternika.

UWAGI: - Patrz Przepisy Dodatkowe Przepis 1 dla dalszych przepisów technicznych.

PRZEPIS 9

PUCHAR EUROPY MŁODZIKÓW

9.1. Ogólne

- a. Zawody te będą rozgrywane rokrocznie.
- b. Puchar Europy Młodzieży składa się z rundy eliminacyjnej między ośmioma Federacjami i rundy finałowej między czterema Federacjami.
- c. Każda runda składa się ze slalomu, jazdy figurowej i skoków.
- d. Cztery najlepsze zespoły w punktacji kombinacyjnej z trzech konkurencji biorą udział w rundzie finałowej. Drużyna, która zdobędzie najwyższy wynik w finale będzie posiadaczem Europejskiego Pucharu Młodzików w tym roku.
- e. Jeżeli czas pozwoli, wyznaczeni sędziowie mogą zdecydować o rozegraniu „finału B „, między drużynami, które nie zakwalifikowały się do rundy finałowej Europejskiego Pucharu Młodzików.

9.2. Zgłoszenia

- a. Federacje, których drużyny mogą brać udział w zawodach:
- Federacja organizująca zawody
 - Federacja, która wygrała Puchar Młodzików poprzednim roku
 - sześć najlepszych Federacji w „Hellenic Cup” w Mistrzostwach Europy (EAME) Juniorów i Młodzików, pomijając Federacje wymienione wyżej.

b. Federacje, które mają prawo startować w zawodach muszą poinformować o chęci startu przed albo w czasie Kongresu EAME. Jeżeli któraś z upoważnionych Federacji nie będzie brała udziału w zawodach na jej miejsce będą proponowane Federacje, które zajęły kolejne miejsca w „Hellenic Cup” w poprzednim roku w Mistrzostwach Europy (EAME) Juniorów i Młodzików tak aby w zawodach brało udział osiem drużyn z poszczególnych Federacji. Jeżeli jest wciąż mniej niż osiem drużyn Federacja organizująca ma prawo wystawić drugą drużynę.

9.3. Przepisy

Przepisy dotyczące tych zawodów : prędkości początkowej w slalomie, prędkości w skokach, wysokości progu skoczni, ilości skoków i treningu oficjalnego są takie same jak przy Mistrzostwach Europy (EAME) Juniorów i Młodzików - Przepisy Dodatkowe przepis 3.

9.4. Zespoły, losowanie i kolejność startu

a. Zespół może składać się maksymalnie z 4 narciarzy: maksymalnie z 2 młodzików i maksymalnie z 2 juniorów, w tym maksymalnie 3 tej samej płci. Federacja może zgłosić młodzików jako juniorów. Kolejność startów w każdej konkurencji będzie następująca: młodziczki, juniorki, młodzicy, juniorzy. Nazwiska zawodników i kolejność z jaką będą startowali Przedstawiciel drużyny albo jego zastępca dostarczy Sędziemu Głównemu przed losowaniem do rund eliminacyjnych i przed przygotowaniem listy finałowej. Czas losowania kolejności startu do eliminacji i ostateczny czas przygotowania listy startowej do rundy finałowej określi Sędzia Główny i zawiadomi o tym Przedstawicieli drużyn.

b. W rundzie eliminacyjnej losowanie będzie odbywało się z oddzielnie dla każdej konkurencji według porządku drużyny z wyjątkiem skoków gdzie porządek będzie następujący: zawodnicy skaczący na wysokości progu skoczni 1,5 m , na wysokości 1,65 m i na 1,8 m (ale w każdej grupie w wylosowanej kolejności).

c. Porządek z jakim będą startowały drużyny w rundzie finałowej będzie odwrotna do porządku zajętych miejsc w Kombinacji Drużynowej w eliminacjach i porządek ten będzie zastosowany we wszystkich trzech konkurencjach z wyjątkiem skoków jak opisano wyżej.

9.5. Punktacja

W każdej rundzie punkty do kombinacji wszystkich czterech zawodników ze wszystkich trzech konkurencji będą dodawane w celu uzyskania miejsca drużynowego.

9.6. Sędziowie i oficjele

Biuro EAME po otrzymaniu propozycji od Komisji Technicznej wyznacza następujących oficjeli: Sędzia Główny i jego asystent, pięciu sędziów, Homologator, Kalkulator, Główny Sternik i sternik.

UWAGI: Patrz Przepisy Dodatkowe Przepis 1 w sprawie dalszych przepisów technicznych.

PRZEPIS 11

MIĘDZYNARODOWY KALENDARZ ZAWODÓW

11.1. Zawody Międzynarodowego Kalendarza są otwarte dla narciarzy więcej niż jednej Federacji i zgłaszane są do niego przez organizujące Federacje.

11.2. Następujące typy zawodów muszą być zgłaszane do Kalendarza Grupy EAME:

- Zawody zawierające w swojej nazwie słowa „Europa”, „Europejski” lub „Grupa EAME”.
- Zawody o nagrody pieniężne otwarte dla narciarzy więcej niż jednej Federacji gdy ogólna pula nagród pieniężnych przekracza sumę 2 500 franków szwajcarskich lub jej ekwiwalentu w lokalnej walucie. Oznaczone są one w kalendarzu symbolem „CP”.
- Zawody otwarte dla więcej niż jednej Federacji zawierające w swojej nazwie „Mistrzostwa”, „Kryterium”, „Mistrzowie”, „Klasyczne” lub inne uważane przez Komisję Techniczną za wskazujące na wysoki poziom zawodów.

11.3. Inne typy zawodów otwarte dla narciarzy więcej niż jednej Federacji mogą być wpisane do Kalendarza Grupy EAME na życzenie organizującej Federacji.

11.4. Żaden zawodnik nie może brać udziału w międzynarodowych zawodach kalendarzowych bez zezwolenia swojej Federacji. Zaproszenia do udziału w zawodach muszą być kierowane do Federacji zawodnika.

11.5. Konkurencje zawodów Międzynarodowego Kalendarza mogą być homologowane na poziomie: „Normal”, „Ranking List” lub „Record Capability”. Jeżeli intencją jest organizowanie zawodów na poziomie „Record Capability” należy zaznaczyć to w zgłoszeniu i w kalendarzu będą one opatrzone znakiem „RC”, a Komisja Techniczna wyśle tam swojego obserwatora na koszt Federacji organizującej.

11.6. Komisja Techniczna ma prawo wysłania wyznaczonej osoby na inspekcję proponowanego miejsca zawodów, jakichkolwiek kalendarzowych zawodów tytułarnych. W tym przypadku organizator pokrywa koszty z tym związane.

11.7. Jeżeli jakiegokolwiek przepisy na zawodach będą różne od stosowanych przepisów IWSF lub Grupy EAME muszą być one zgłoszone w czasie wpisywania do Kalendarza a Komisja Techniczna może nie zgodzić się na proponowane zmiany jeżeli będą niezgodne z przepisami (patrz Przepisy Dodatkowe 1.1.b.)

11.8. Organizator musi zagwarantować stosowanie Przepisów Wykonawczych i Listy Obowiązków. Organizator życzący sobie zgody Komitetu Administracyjnego na odstępstwa od przepisów musi wystąpić o to przy zgłaszaniu zawodów do Kalendarza.

11.9. Wyniki zawodów muszą być zgodne z regułami podanymi w Przepisie 46.

11.10. Dla zawodów z punktu a. i b. Przepisu 11.2.

Komisja Techniczna wyznacza oficjeli (sędziów, homologatorów, kalkulatorów i sterników). Komisja Techniczna decyduje o ilości i kategorii sędziów i oficjeli na każde zawody. Organizująca zawody Federacja może podać nazwiska oficjeli, których chciałaby mieć jako wyznaczonych, jednak nie jest to zobowiązujące dla Komisji Technicznej. Jeżeli Komisja Techniczna nie będzie miała możliwości wyznaczyć wszystkich potrzebnych oficjeli Federacja organizująca będzie odpowiedzialna za wyznaczenie reszty oficjeli na wolne miejsca i pokryć wszystkie koszty z tym związane.

W przypadku zawodów o nagrody pieniężne, zdefiniowane powyżej, organizator pokrywa koszty podróży wszystkim wyznaczonym oficjelom.

Dla zawodów z punktu c. Przepisu 11.2.

Federacja organizująca zawody będzie odpowiedzialna za wyznaczenie oficjeli zgodnie z przepisami zawartymi w Przepisach Technicznych IWSF w zależności od poziomu homologacji następujących wymagań:

- konkurencje na poziomie „Ranking List” otwarte dla zagranicznych zawodników muszą w składzie oficjeli mieć przynajmniej dwóch zagranicznych oficjeli, jeden z nich musi być sędzią

- konkurencje na poziomie „Ranking List” z zawodnikami tylko z jednego kraju mogą mieć skład oficjeli narodowy

- dla konkurencji na poziomie krajowego „Record Capability” nazwiska oficjeli muszą być wcześniej wysłane do Komisji Technicznej

W przypadku gdy organizator nie jest w stanie pokryć kosztów podróży wyznaczonych oficjeli, będzie zobowiązany do pokrycia różnic ponad Apex jeżeli oficjele nie otrzymają koniecznych informacji na 60 dni przed rozpoczęciem zawodów i jeżeli oficjele nie byli w stanie otrzymać biletu Apex.

11.11. Organizator pokrywa koszty wyżywienia i zakwaterowania wyznaczonych oficjeli oraz ich transportu pomiędzy hotelem a miejscem zawodów. Wyżywieni i zakwaterowanie obejmuje noc przed rozpoczęciem działalności oficjeli oraz noc po ostatnim dniu zawodów. Wszystkie dalsze świadczenia oferowane przez organizatora dotyczą wszystkich wyznaczonych przez Komisję Techniczną oficjeli.

Organizator jest odpowiedzialny za transport pomiędzy oficjalnym miejscem zakwaterowania i akwenem dla zawodników i drużyn (jeżeli jest to potrzebne).

11.12. Organizator musi zapewnić:

a. Głównego organizatora

b. Wykwalifikowanego oficera bezpieczeństwa oraz służby ratunkowe i medyczne zgodnie z Przepisem 7 Przepisów Technicznych IWSF

c. Oficera prasowego oraz jeżeli to potrzebne odpowiednie pomieszczenie dla prasy i personelu TV

d. Personel dla zapewnienia obsady stanowisk pomocniczych jak sekretariaty, starterzy, ratownicy, operatorzy video, chronometrzyści, obsada lunetek pomiarowych itp. Lista nazwisk ma być przekazana Sędziemu Głównemu, który odpowiedzialny jest za podział i rozlokowanie stanowisk pomocniczych.

e. Wszystkie trasy, instalacje i sprzęt wymagany przepisami i konieczny do sprawnego przeprowadzenia zawodów, włączając kamery video i kasety oraz radiotelefony i inne środki łączności oraz przyrządy pomiaru czasu muszą być gotowe do sprawdzenia przez homologatora.

f. Kasety video stają się własnością EAME i powinny być trzymane pod opieką Sędziego Głównego podczas zawodów i 12 miesięcy po zawodach jeżeli jest to wymagane przez Komisję Techniczną. Powinny być one wykorzystywane w celach technicznych za zgodą Komisji Technicznej.

g. Odpowiednie pomieszczenie dla magazynowania nart i zaspokajania fizjologicznych potrzeb. Odpowiednie pomieszczenie dla pracy sędziów i kalkulatorów nie dostępne nikomu bez potrzeby. Pokoje do innych spotkań.

h. Odpowiedni transport pomiędzy miejscem zawodów a miejscem zakwaterowania.

i. Organizator musi zapewnić kopie wyników minimum: 3 kopie dla homologatora, po 1 kopii dla każdego wyznaczonego sędziego, 1 kopia dla każdego kapitana zespołu oraz jeżeli to możliwe po 1 kopii dla każdego zawodnika. Na zawodach tytułarnych dodatkowe kopie wyników należy przygotować według specyfikacji zamieszczonej w Wymaganiach.

Intencją tego przepisu nie jest podanie kompletnej listy wymagań, a jedynie ich minimum dla Międzynarodowych Zawodów Kalendarzowych.

UWAGI: Patrz Przepisy Dodatkowe Przepis 1 dla przepisów technicznych.

PRZEPIS 13

MIĘDZYNARODOWE ZAWODY NIEKALENDARZOWE

13.1. Międzynarodowe Zawody Niekalendarzowe są zawodami otwartymi dla narciarzy więcej niż jednej Federacji, które:

a. nie muszą być zgłoszone do Kalendarza Grupy EAME na podstawie przepisu 11.2.(Przep. Dodatk.)
albo

b. Odmówiono wpisu do Kalendarza Grupy EAME na podstawie niespełnienia jakichkolwiek postanowień przepisów o Międzynarodowych Zawodach Kalendarzowych.

13.2. Żaden narciarz nie może wystartować w Międzynarodowych Zawodach Niekalendarzowych bez zgody swojej Federacji. Zaproszenia na zawody należy przysyłać do Federacji zawodnika. Wtedy spoczywa na Federacji zawodnika odpowiedzialność za powiadomienie organizatora, że zawodnik nie ma prawa startować w tych zawodach. Brak odpowiedzi na zaproszenie powoduje, że zawodnik może wystartować.

13.3. Konkurencje w niekalendarzowych zawodach międzynarodowych mogą być homologowane tylko na poziomie „Normal”. Konkurencje na Międzynarodowych Niekalendarzowych Zawodach nie mogą być homologowane na poziomie „Ranking List” i „Record Capability”.

13.4. Federacja organizująca odpowiedzialna jest jedynie za regulaminy, minima startowe oraz organizację zawodów. Zmiany w regulaminach muszą być zgodne z Przepisami Technicznymi IWSF i Przepisami Dodatkowymi (patrz Przepis 1.1.b.)

13.5. Wyniki zawodów muszą być znane każdej Federacji zawodnika.

13.6. Federacja organizująca odpowiedzialna jest za wyżywienie oficjeli oraz negocjacje z nimi dotyczące kosztów zakwaterowania, wyżywienia oraz podróży.

UWAGI: Patrz Przepisy Dodatkowe Przepis 1 dla przepisów technicznych..

PRZEPIS 15

ZAWODY KRAJOWE

15.1. Zawody krajowe otwarte są tylko dla zawodników, którzy są członkami Federacji organizującej zawody lub są członkami zrzeszonych z nią klubów.

15.2. Jeżeli organizatorzy zawodów poinformują, że akceptują w Krajowych Zawodach udział zawodników nie upoważnionych, zgodnie z przepisem 15.1, ich Federacje muszą być wpisane do wyników, a Komisja Techniczna przekwalifikuje zawody na Międzynarodowe Zawody Niekalendarzowe i wtedy będzie miał zastosowanie przepis 13 z Przepisów Dodatkowych.

15.3. Federacja organizująca może określać dalsze wymagania albo restrykcje dotyczące udziału w zawodach.

15.4. Konkurencje w zawodach krajowych mogą być homologowane jako: Normal, Ranking List oraz Record Capability. Jednak jeśli intencją jest organizacja zawodów „RC” należy o tym zawiadomić Komisję Techniczną najpóźniej na 2 miesiące przed zawodami podając listę oficjeli. Komisja Techniczna może zdecydować o wysłaniu obserwatora na koszt organizatora.

15.5. Federacja organizująca jest odpowiedzialna za regulaminy, i za efekt jakichkolwiek zmian w stosunku do Przepisów Technicznych IWSF albo Przepisów Dodatkowych (patrz przepis 1.1.b.).

15.6. Federacja organizująca jest odpowiedzialna za wyznaczenie oficjeli oraz negocjacje z nimi dotyczące kosztów zakwaterowania, wyżywienia i podróży.

UWAGI: Patrz Przepisy Dodatkowe Przepis 1 dla dalszych przepisów technicznych..

PRZEPIS 17

WYBÓR ZESPOŁÓW GRUPY EAME NA PUCHAR ŚWIATA

17.1. Wybór trzech zespołów reprezentujących Grupę EAME na Puchar Świata dokonywany jest zgodnie z klasyfikacją w Pucharze Europy w roku poprzednim.

17.2. a. Jeżeli Federacja organizująca jest członkiem Grupy EAME jej wybór dokonywany jest automatycznie. Dwa zespoły, które ukończyły Puchar Europy na pierwszym i drugim miejscu będą pozostałymi zespołami.

b. Jeżeli organizacja Pucharu Świata odbywa się w kraju nie będącym członkiem Grupy EAME, wtedy Grupę EAME reprezentują pierwsze trzy zespoły Pucharu Europy.

17.3. Wybrane Federacje muszą powiadomić Prezydenta Komisji Technicznej przed 1 maja czy bezwarunkowo akceptują swój wybór.

17.4. Jeżeli zespół rezygnuje (lub nie zaakceptuje wyboru) przed 1 maja, Komisja Techniczna dokona wyboru innego zespołu przed 1 czerwca. Udział w Pucharze Świata będzie proponowany kolejnym Federacjom zgodnie z porządkiem miejsc zajętych w Pucharze Europy biorąc pod uwagę kolejno finały, półfinały i ćwierćfinały.

PRZEPIS 20

SĘDZIOWIE MIĘDZYNARODOWI I KLASY

20.1. Odpowiedzialność

Sędziowie Międzynarodowi I klasy odpowiadają jedynie przed Komisją Techniczną.

Jeżeli ich własna Federacja tego wymaga, Sędziowie I klasy muszą być członkami swoich Narodowych Federacji.

20.2. Obowiązki

a. Wykonywać swoje obowiązki i stosować odpowiednie przepisy z całkowitą bezstronnością.

b. Być do dyspozycji co najmniej dwa razy na zawody z Kalendarza EAME włączając w to przynajmniej jedno zawody poza swoim krajem.

c. Działać tak każdego sezonu aby zadowolić Komisję Techniczną.

d. Przyjmować wszystkie obowiązki jakie przydzieli Sędzia Główny na zawodach, na których jest jako obserwator, chyba że są przeciwko temu ważne przyczyny.

20.3. Prawa

Sędzia I klasy ma prawo do praw i zwrotu kosztów jakie są wymienione w Przepisach Wykonawczych i w Przepisach Dodatkowych.

20.4. Karty

Karty będą wydawane i odnawiane według uznania Komisji Technicznej, która weźmie pod uwagę Przepisy Wykonawcze i Przepisy Dodatkowe. Komisja Techniczna może zdecydować o nie wznawianiu kart dla sędziów I klasy jak również zdecydować o nie wydawaniu kart dla sędziów II klasy.

20.5. Funkcje

Sędzia I klasy ma kwalifikacje do pracy na zawodach o wszystkich poziomach homologacji.

20.6. Wyznaczanie sędziów

Każdego roku po otrzymaniu końcowego Kalendarza Sędzia I klasy musi poinformować Komisję Techniczną w których Międzynarodowych Zawodach chce brać udział. Musi on również poinformować Komisję Techniczną czy może jeździć łodzią. Komisja Techniczna przygotowuje listę wyznaczonych sędziów i roześle ją do sędziów i organizatorów.

Sędzia wyznaczony do oficjalnego składu na zawody ma się na nich stawić z wyjątkiem przypadków wyjątkowych, w tym przypadku musi jak najszybciej pisemnie poinformować organizatora i Prezydenta Komisji Technicznej.

20.7. Egzaminy

a. Każdego roku Komisja Techniczna publikuje daty i miejsca gdzie będą odbywały się egzaminy. Będzie to w czasie zawodów międzynarodowych.

b. Narodowa Federacja zgłasza oficjalnie na piśmie swojego kandydata do egzaminu na ręce Komisji Technicznej.

c. Kandydat musi rozumieć i być rozumiany w języku angielskim lub francuskim. Kandydat musi być przynajmniej jeden rok sędzią II klasy i sędziować przynajmniej na czterech homologowanych zawodach. Minimalny wiek dla kandydata to 21 lat w roku egzaminu o ile przepisy Komisji Technicznej nie stanowią inaczej

d. Komisja Techniczna, po zatwierdzeniu kandydatury, powiadomi kandydata o dacie i miejscu jego egzaminu oraz poda nazwisko egzaminatora, który ma być członkiem Komisji Technicznej lub Sędzią I klasy.

e. Egzamin składa się z dwóch części : teoretycznej i praktycznej, które muszą być przeprowadzone w tym samym sezonie, poza wyjątkowymi sytuacjami na które musi się zgodzić się Komisja Techniczna. Kandydat, który nie zda jednej części egzaminu nie może poprawiać jej w tym samym sezonie.

20.8. Egzamin teoretyczny

a. Test egzaminacyjny ma udowodnić, że kandydat umie zastosować i zinterpretować przepisy na odpowiednim poziomie tak aby móc sędziować na zawodach o homologacji na poziomie Record Capability.

b. Pytania są w języku francuskim lub angielskim do wyboru przez kandydata, kandydat musi je rozumieć bez żadnego tłumaczenia.

c. Kandydat może na pytania odpowiadać we własnym języku. Jeżeli z tego powodu powstaną koszty tłumaczenia - pokryje je Federacja do której należy zdający. Kandydat, który nie odpowie na pytania po angielsku lub francusku, musi dowieść egzaminatorowi, że jest w stanie rozmawiać i dyskutować w jednym z tych języków,

d. Na test należy odpowiedzieć w 80%.

e. Kandydatowi wolno korzystać z Przepisów Technicznych IWSF i Przepisów Dodatkowych Grupy EAME.

20.9. Egzamin praktyczny

a. Egzamin z zapisywania figur musi odbywać się na terenie zawodów. Kandydat musi zapisać figury różnych wyznaczonych zawodników oraz rozstrzygnąć czy zawodnik wykonał je zgodnie z przepisami czy nie. Za jeden błąd będzie traktowane:

- nie zapisanie figury wykonanej przez zawodnika podczas przejazdu, albo zaraz przed lub po przejeździe
- zapisanie figury, której zawodnik nie wykonał,
- zapisanie figury innej niż wykonał zawodnik,
- opuszczenie zaznaczenia, że zawodnik zaczyna przejazd jadąc tyłem,
- opuszczenie zaznaczenia końca przejazdu.

c. Będą brane pod uwagę tylko te przejazdy 20 sekundowe, w których oficjalny wynik wynosi 3500 punktów lub więcej. Każdy z tych przejazdów, w których kandydat popełnił maximum jeden błąd będzie zaliczony. Każdy pasaż z większą ilością błędów nie będzie zaliczony.

d. Kandydat musi zaliczyć 12 przejazdów zanim nie zaliczy 6 przejazdów jak również udowodnić, że jest zdolny do sędziowania jazdy figurowej.

20.10. Wyniki egzaminu

a. Natychmiast po zakończeniu zawodów egzaminator wysyła do Komisji Technicznej kopie testów teoretycznych wraz z zapisami figur według listy startowej i oficjalnymi kartami kalkulacyjnymi.

b. Komisja Techniczna informuje kandydata o wyniku jego egzaminu tak szybko jak to możliwe. Nie zaliczenie egzaminu staje się oficjalną oceną dopiero po zatwierdzeniu przez Komisję Techniczną na jej ostatnim posiedzeniu w sezonie. Na życzenie kandydata Komisja Techniczna podaje szczegółowo przyczyny dla których uznała egzamin za niezdany.

PRZEPIS 22

SĘDZIA MIĘDZYNARODOWY II KLASY

22.1. Odpowiedzialność

Sędziowie II klasy odpowiadają jedynie przed Komisją Techniczną. Jednakże z przyczyn administracyjnych, nie wszystkie komunikaty z Komisji Technicznej są przesyłane bezpośrednio do sędziów II klasy i dlatego Federacje są proszone czasami o przekazywanie informacji sędziom.

Jeżeli Federacja tego wymaga sędzia II klasy musi być jej członkiem.

22.2. Obowiązki

a. Wykonywać swoje obowiązki i stosować odpowiednie przepisy z całkowitą bezstronnością

b. Być do dyspozycji na takiej ilości zawodów homologowanych w każdym sezonie, która przez Komisję Techniczną uważana jest za odpowiednią.

c. Działać tak każdego sezonu aby zadowolić Komisję Techniczną.

d. Przyjmować wszystkie obowiązki jakie przydzieli Sędzia Główny na zawodach, na których jest jako obserwator, chyba że są przeciwko temu ważne przyczyny.

22.3. Prawa

Sędzia II klasy ma prawo do praw i zwrotu kosztów jakie są wymienione w Przepisach Wykonawczych i w Przepisach Dodatkowych.

22.4. Karty

Karty będą wydawane i odnawiane według uznania Komisji Technicznej, która weźmie pod uwagę Przepisy Wykonawcze i Przepisy Dodatkowe. Komisja Techniczna może zdecydować o nie wznawianiu kart dla sędziów II klasy a Federacja Narodowa zdecyduje o mianowaniu lub nie na sędziego III klasy (sędziego krajowego).

22.5. Funkcje

Sędzia II klasy ma kwalifikacje do obsługi zawodów homologowanych na poziomie Normal i Ranking List.

22.6. Wyznaczanie sędziów

Sędziowie II klasy nie wchodzi w skład listy wyznaczonych sędziów na Międzynarodowe Zawody Kalendarzowe przygotowywane przez Komisję Techniczną. Jednakże mogą oni zwracać się z prośbą do Federacji organizującej zawody o wzięcie ich pod uwagę przy układaniu listy sędziów w przypadku, gdy Komisja Techniczna nie była w stanie wyznaczyć wszystkich sędziów.

22.7. Egzaminy

a. Każdego roku Komisja Techniczna ogłasza daty i miejsca, gdzie będą odbywały się egzaminy na II klasę. Będą odbywały się one w czasie zawodów międzynarodowych.

b. Zgłoszenie do Komisji Technicznej kandydata do egzaminu przez jego Narodową Federację musi być pisemne.

c. Kandydat musi być rozumiany i rozumieć w języku angielskim lub francuskim. Kandydat musi być sędzią III klasy, i sędziować przynajmniej na dwóch zawodach homologowanych i jako oficjel na dwóch zawodach międzynarodowych

d. Komisja Techniczna, po zatwierdzeniu kandydatury, powiadomi kandydata o dacie i miejscu jego egzaminu oraz poda nazwisko egzaminatora, który ma być członkiem Komisji Technicznej lub Sędzią I klasy

e. Egzamin składa się z dwóch części: teoretycznej i praktycznej. Kandydat na sędziego II klasy musi zdać obie części egzaminu jednocześnie. W wyjątkowych okolicznościach za zgodą Komisji Technicznej obie części mogą być zdawane w tym samym sezonie. Kandydat, który nie zdał jednej części egzaminu nie może poprawiać jej w tym samym sezonie.

22.8. Egzamin teoretyczny

a. Egzamin testowy dotyczy znajomości i interpretacji przepisów na poziomie wystarczającym do sędziowania zawodów na poziomie homologacji Ranking list.

b. Pytania formułowane są w języku angielskim lub francuskim do wyboru przez kandydata.

Nie ma tłumaczenia na żaden inny język.

c. Kandydat może odpowiadać na nie we własnym języku, koszty tłumaczenia, jeśli powstaną, na język francuski lub angielski obciążają Federację, do której należy kandydat. Kandydat, który odpowiada na pytania we własnym języku musi udowodnić egzaminatorowi, że jest w stanie rozmawiać i dyskutować w języku angielskim lub francuskim.

d. Na test należy odpowiedzieć w 80%.

e. Kandydat nie może korzystać z przepisów i notatek.

22.9. Egzamin praktyczny

a. Egzamin praktyczny z zapisywania figur musi odbywać się na trasie zawodów. Kandydat musi zapisać figury różnych wybranych zawodników, nie musi rozstrzygać czy zostały one wykonane zgodnie z przepisami czy nie.

b. Jako jeden błąd będzie traktowane jak niżej:

- opuszczenie figury wykonanej przez zawodnika w czasie przejazdu lub bezpośrednio przed lub po nim,
- zapisanie figury, której zawodnik nie wykonał,
- zapisanie figury innej niż wykonał zawodnik,
- opuszczenie zaznaczenia, że zawodnik rozpoczyna w pozycji tyłem,
- opuszczenie zaznaczenia końca przejazdu.

c. Tylko 20 sekundowe przejazdy z oficjalnym wynikiem 2 800 punktów lub więcej będą brane pod uwagę. Każdy z tych przejazdów, w których kandydat popełnił maximum jeden błąd będzie zaliczony. Każdy przejazd z dwoma lub więcej błędami, nie będzie zaliczony.

d. Aby zdać kandydat musi zaliczyć 12 przejazdów zanim nie zaliczy 6 przejazdów.

22.10. Wyniki egzaminów

a. Natychmiast po zakończeniu zawodów egzaminator wysyła do Komisji Technicznej kopię testów teoretycznych oraz zapisy figur według porządku listy startowej wraz z oficjalnymi kartami kalkulacyjnymi.

b. Komisja Techniczna powiadamia kandydata o wyniku egzaminu tak szybko jak to możliwe. Wyniki niezadowolające stają się oficjalne dopiero po zatwierdzeniu przez Komisję Techniczną na ostatnim posiedzeniu w sezonie. Na życzenie kandydata Komisja Techniczna podaje szczegółowe przyczyny dla których uznała egzamin za niezdany.

PRZEPIS 24

SĘDZIOWIE III KLASY

24.1. Odpowiedzialność

Sędziowie III klasy zwani także sędziami krajowymi są mianowani przez swoje Federacje Narodowe zgodnie z tymi przepisami. Sędziowie III klasy odpowiadają przed swoimi Federacjami.

24.2. Funkcje

Sędziowie III klasy mogą pełnić obowiązki sędziów na zawodach o poziomie homologacji Normal.

24.3. Egzaminy

a. Narodowe Federacje są zobowiązane do organizacji i prowadzenia egzaminów dla sędziów III klasy.

b. Egzamin składa się z dwóch części: teoretycznej i praktycznej.

24.4. Egzamin teoretyczny

Egzamin jest testem sprawdzającym podstawowe znajomości przepisów. Forma egzaminu jest w gestii Federacji. Komisja Techniczna na życzenie może przesłać pytania egzaminacyjne.

24.5. Egzamin praktyczny

a. Egzamin z zapisywania figur musi się odbywać na trasie zawodów. Kandydat musi zapisać figury wykonane przez różnych zawodników. Kandydat nie musi oceniać czy figury zostały wykonane zgodnie z przepisami czy nie.

b. Jako jeden błąd będzie traktowane jak niżej:

- opuszczenie figury wykonanej przez zawodnika w czasie przejazdu, bezpośrednio po lub przed nim,
- zapisanie figury innej niż zawodnik wykonał,
- opuszczenie zaznaczenia rozpoczęcia jazdy w pozycji tyłem.

c. Brane będą pod uwagę tylko te 20 sekundowe przejazdy, w których oficjalny wynik wynosi 1500 punktów lub więcej. Każdy przejazd z maximum jednym błędem będzie zaliczony, każdy przejazd z większą ilością błędów nie będzie zaliczony.

d. Kandydat musi zaliczyć 12 przejazdów zanim nie zaliczy 6 przejazdów.

24.6. Odnawianie nominacji

Odpowiedzialną za odnawianie nominacji sędziów III klasy jest każda Federacja Narodowa.

24.7. Wykaz Sędziów III klasy

Corocznie przed 1 marca każda Federacja Narodowa przesyła do Komisji Technicznej wykaz swoich sędziów III klasy, dotrzymanie tego terminu jest konieczne. Jeśli nazwisko sędziego nie jest na liście lub lista nie została przedstawiona sędzia nie będzie traktowany jako sędzia III klasy na homologowanych zawodach.

24.8. Karty dla sędziów III klasy

Na życzenie Federacji Narodowej Komisja Techniczna może na jej koszt wydać karty dla sędziów III klasy.

PRZEPIS 26

MIĘDZYNARODOWI HOMOLOGATORZY

26.1. Odpowiedzialność

Odpowiedzialność Międzynarodowych Homologatorów jest jedynie przed Komisją Techniczną. Jeżeli wymaga tego Federacja Krajowa Międzynarodowy Homologator musi być jej członkiem.

26.2. Obowiązki

- a. Wykonywać swoje obowiązki i stosować odpowiednie przepisy z całkowitą bezstronnością
- b. Brać udział przynajmniej na dwóch zawodach Kalendarzowych Grupy EAME włączając w to przynajmniej jedno zawody poza granicami swojego kraju.
- c. Działać tak każdego sezonu aby zadowolić Komisję Techniczną
- d. Przyjmować wszystkie obowiązki jakie przydzieli Sędzia Główny na zawodach, na których jest jako obserwator, chyba że są przeciwko temu ważne przyczyny

26.3. Prawa

Międzynarodowy homologator ma prawo do praw i zwrotu kosztów jakie są wymienione w Przepisach Wykonawczych i w Przepisach Dodatkowych.

26.4. Karty

Karty będą wydawane i odnawiane według uznania Komisji Technicznej, która weźmie pod uwagę Przepisy Wykonawcze i Przepisy Dodatkowe. Komisja Techniczna może zdecydować o nie wznawianiu kart dla homologatorów międzynarodowych a Federacja Narodowa zdecyduje o mianowaniu lub nie na homologatora krajowego.

26.5. Funkcje

Międzynarodowi homologatorzy mogą pełnić swe funkcje na zawodach o każdym poziomie homologacji.

26.6. Wyznaczanie sędziów

Corocznie po otrzymaniu końcowego kalendarza homologatorzy międzynarodowi informują Komisję Techniczną na jakich międzynarodowych Kalendarzowych zawodach chcą homologować. Po otrzymaniu tych informacji Komisja Techniczna sporządza wykaz rozdzielonych funkcji i rozsyła je do homologatorów i federacji organizujących zawody.

26.7. Egzaminy

a. Każdego roku Komisja Techniczna publikuje miejsca i daty egzaminów. Będą one odbywały się na zawodach międzynarodowych.

b. Zgłoszenia do Komisji Technicznej kandydata na egzamin muszą być dokonane przez jego Narodową Federację pisemnie.

c. Kandydat musi rozumieć i być zrozumiałym w języku angielskim lub francuskim. Kandydat musi być krajowym homologatorem przynajmniej od roku i pracować jako homologator przynajmniej dwa razy na trzech konkurencjach w homologowanych zawodach.

d. Komisja Techniczna po zatwierdzeniu kandydatury wyznacza jednego ze swoich członków lub międzynarodowego homologatora jako egzaminatora i zawiadamia kandydata o dacie i miejscu egzaminu.

e. Egzamin składa się z dwóch części: teoretycznej i praktycznej, które odbędą się w tym samym miejscu i czasie. Kandydat musi zdać obie części. Jest niedozwolone aby poprawiać nie zdaną część w tym samym sezonie

26.8. Egzamin teoretyczny

a. Test egzaminacyjny sprawdza wiadomości kandydata z przepisów i obowiązków homologatora na poziomie pozwalającym obsługiwać zawody z homologacją Record Capability. Egzamin będzie zawierał również pytania standartowe dla sędziego II klasy.

b. Kandydat może wybrać test w języku angielskim lub francuskim. Nie ma tłumaczenia na żaden inny język.

c. Kandydat może odpowiadać w swoim własnym języku. Koszty tłumaczenia, jeżeli takie będą, pokryje Federacja zdającego. Kandydat, który nie odpowiadał ani po angielsku ani po francusku musi udowodnić, że jest zdolny do dyskusji w jednym z tych języków.

d. Egzamin jest zdany jeśli kandydat odpowie na 80% ogólnej ilości punktów.

26.9. Egzamin praktyczny

Kandydat dokona sprawdzenia toru slalomowego poprzez zmierzenie i skalkulowanie kątów. Kandydat dokona sprawdzenia systemu pomiaru długości skoków metodą triangulacyjną oficjalnie zatwierdzoną przez Komisję Techniczną.

Kandydat będzie musiał zdefiniować i wytłumaczyć szczegóły postępowania przy oficjalnej homologacji każdego rekordu.

26.10. Wyniki egzaminu

a. Natychmiast po zawodach, egzaminator wysłał do Komisji Technicznej kopię egzaminu teoretycznego i raport z egzaminu praktycznego.

b. Komisja Techniczna poinformuje kandydata o wyniku egzaminu jak najszybciej, ale negatywny wynik egzaminu stanie się oficjalny dopiero po zatwierdzeniu przez Komisję Techniczną na ostatnim spotkaniu w sezonie. Na życzenie kandydata Komisja Techniczna podaje szczegółowe przyczyny dla których uznała egzamin za niezdany.

PRZEPIS 28

HOMOLOGATORZY KRAJOWI

28.1. Zasady ogólne

Krajowi Homologatorzy będą egzaminowani i wyznaczani przez Narodową Federację.

28.2. Funkcje

Krajowy Homologator może pełnić funkcję homologatora na zawodach o poziomie Normal.

28.3. Egzaminy

a. Pytania egzaminacyjne będą dostarczone przez Komisję Techniczną. Egzaminy będą prowadzone przez homologatora Grupy EAME wyznaczonego przez Narodową Federację.

b. Egzamin składa się z dwóch części: teoretycznej i praktycznej (część teoretyczna pisemna lub ustna). Egzaminator wysyła wyniki egzaminu teoretycznego i ocenę egzaminu praktycznego do Komisji Technicznej celem zatwierdzenia.

28.4. Egzamin teoretyczny

Egzamin teoretyczny składa się z pytań testowych ze znajomości przepisów dotyczących urządzeń technicznych i pracy homologatora. Należy odpowiedzieć na 80% pytań.

28.5. Egzamin praktyczny

Egzamin praktyczny polega na wykonaniu całkowitej homologacji zawodów pod kontrolą homologatora Grupy EAME oraz zademonstrowania umiejętności wykonania tego samodzielnie.

28.6. Odnawianie kwalifikacji

Warunki odnawiania kwalifikacji homologatora krajowego należą do Narodowej Federacji.

28.7. Lista homologatorów krajowych

Każdego roku przed 1 marca każda Federacja Narodowa powinna wysłać do Komisji Technicznej uaktualnioną listę krajowych homologatorów. Jeżeli nazwiska homologatora nie będzie na liście lub jeżeli nie zostaną dostarczone listy homologator nie będzie uznany za krajowego homologatora w ocenianiu homologacji zawodów.

28.8. Karta Krajowego Homologatora

Na życzenie Narodowej Federacji Komisja Techniczna dostarczy karty dla homologatorów krajowych na koszt Federacji.

PRZEPIS 30

MIĘDZYNARODOWI KALKULATORZY

30.1. Odpowiedzialność

Międzynarodowi Kalkulatorzy odpowiadają tylko przed Komisją Techniczną.

Jeżeli wymaga tego Krajowa Federacja Międzynarodowy Kalkulator musi być członkiem swojej Federacji.

30.2. Obowiązki

- a. Wykonywać swoje obowiązki i stosować odpowiednie przepisy z całkowitą bezstronnością
- b. Brać udział przynajmniej na dwóch zawodach Kalendarzowych Grupy EAME włączając w to przynajmniej jedno zawody poza granicami swojego kraju.
- c. Działać tak każdego sezonu aby zadowolić Komisję Techniczną
- d. Przyjmować wszystkie obowiązki jakie przydzieli Sędzia Główny na zawodach, na których jest jako obserwator, chyba że są przeciwko temu ważne przyczyny.

30.3. Prawa

Międzynarodowy kalkulator ma prawo do praw i zwrotu kosztów jakie są wymienione w Przepisach Wykonawczych i w Przepisach Dodatkowych.

30.4. Karty

Karty będą wydawane i odnawiane według uznania Komisji Technicznej, która weźmie pod uwagę Przepisy Wykonawcze i Przepisy Dodatkowe. Komisja Techniczna może zdecydować o nie wznawianiu kart dla kalkulatorów międzynarodowych a Federacja Narodowa zdecyduje o mianowaniu lub nie na kalkulatora krajowego. Sędzia I klasy jest zobowiązany przez Komisję Techniczną do posiadania kwalifikacji takich jak międzynarodowy kalkulator ale nie będzie dostawał oddzielnej karty.

30.5. Funkcje

Międzynarodowi kalkulatorzy mogą pełnić swe funkcje na zawodach o każdym poziomie homologacji.

30.6. Wyznaczanie sędziów

Corocznie po otrzymaniu końcowego kalendarza kalkulatorzy międzynarodowi informują Komisję Techniczną jakie międzynarodowe Kalendarzowe zawody chcą kalkulować. Po otrzymaniu tych informacji Komisja

Techniczna sporządza wykaz rozdzielonych funkcji i rozsyła je do kalkulatorów i Federacji organizujących zawody.

30.7. Egzamin

a. Każdego roku Komisja Techniczna publikuje miejsca i daty egzaminów. Będą one odbywały się na zawodach międzynarodowych.

b. Zgłoszenia do Komisji Technicznej kandydata na egzamin muszą być dokonane przez jego Narodową Federację pisemnie.

c. Kandydat musi rozumieć i być zrozumiałym w języku angielskim lub francuskim. Kandydat musi być krajowym kalkulatorem przynajmniej od roku i pracować jako kalkulator przynajmniej dwa razy na homologowanych zawodach i być asystentem kalkulatora przynajmniej dwa razy na międzynarodowych homologowanych zawodach.

d. Komisja Techniczna po zatwierdzeniu kandydatury wyznacza jednego ze swoich członków lub międzynarodowego kalkulatora jako egzaminatora i zawiadamia kandydata o dacie i miejscu egzaminu.

e. Egzamin składa się z dwóch części: teoretycznej i praktycznej, które odbędą się w tym samym miejscu i czasie. Kandydat musi przystąpić do nich w tym samym czasie. Wymagane jest aby kandydat zdał obie części egzaminu. Nie wolno poprawiać egzaminu w tym samym sezonie.

30.8. Egzamin teoretyczny

a. Test egzaminacyjny sprawdza wiadomości kandydata z przepisów i obowiązków kalkulatora na poziomie pozwalającym obsługiwać zawody z homologacją Record Capability. Egzamin będzie sprawdzał również znajomość wartości figur najczęściej wykonywanych.

b. Kandydat może wybrać test w języku angielskim lub francuskim. Nie ma tłumaczenia na żaden inny język.

c. Kandydat może odpowiadać w swoim własnym języku. Koszty tłumaczenia, jeżeli takie będą, pokryje Federacja zdającego. Kandydat, który nie odpowiadał ani po angielsku ani po francusku musi udowodnić, że jest zdolny do dyskusji w jednym z tych języków.

d. Egzamin jest zdany jeśli kandydat odpowie na 80% ogólnej ilości punktów.

e. Kandydat nie może korzystać z żadnych przepisów i notatek.

30.9. Egzamin praktyczny

Egzamin praktyczny polega na pracy jako asystent kalkulatora pod kontrolą egzaminatora na homologowanych zawodach oraz zademonstrowania pracy samodzielnej i pracy na komputerze.

30.10. Wyniki egzaminu

a. Natychmiast po zawodach, egzaminator wysyła do Komisji Technicznej kopię egzaminu teoretycznego i raport z egzaminu praktycznego

b. Komisja Techniczna poinformuje kandydata o wyniku egzaminu jak najszybciej, ale negatywny wynik egzaminu stanie się oficjalny dopiero po zatwierdzeniu przez Komisję Techniczną na ostatnim spotkaniu w sezonie. Na życzenie kandydata Komisja Techniczna podaje szczegółowe przyczyny dla których uznała egzamin za nie zdany.

PRZEPIS 32

MIĘDZYNARODOWI STERNICY

32.1. Odpowiedzialność

Międzynarodowi Sternicy odpowiadają tylko przed Komisją Techniczną.

Jeżeli wymaga tego Krajowa Federacja Międzynarodowy Sternik musi być członkiem swojej Federacji.

32.2. Obowiązki

a. Wykonywać swoje obowiązki i stosować odpowiednie przepisy z całkowitą bezstronnością

b. Brać udział przynajmniej na dwóch zawodach Kalendarzowych Grupy EAME włączając w to przynajmniej jedno zawody poza granicami swojego kraju w każdym sezonie.

c. Działać tak każdego sezonu aby zadowolić Komisję Techniczną

d. Przyjmować wszystkie obowiązki jakie przydzieli Sędzia Główny na zawodach, na których jest jako obserwator, chyba że są przeciwko temu ważne przyczyny.

e. Obsłużyć przynajmniej jedno zawody homologowane rocznie

32.3. Prawa

Międzynarodowy Sternik ma prawo do praw i zwrotu kosztów jakie są wymienione w Przepisach Wykonawczych i w Przepisach Dodatkowych.

32.4. Karty

Karty będą wydawane i odnawiane według uznania Komisji Technicznej, która weźmie pod uwagę Przepisy Wykonawcze i Przepisy Dodatkowe. Wskazane jest aby międzynarodowy sternik przynajmniej raz w roku obsługiwał homologowane zwoady.

Komisja Techniczna może zdecydować o nie wznawianiu kart dla międzynarodowych sterników a Federacja Narodowa decyduje o mianowaniu lub nie na sternika krajowego.

32.5. Funkcje

Międzynarodowi sternicy mogą pełnić swe funkcje na zawodach o każdym poziomie homologacji.

32.6. Wyznaczanie sędziów

Corocznie po otrzymaniu końcowego kalendarza międzynarodowi sternicy informują Komisję Techniczną jakie międzynarodowe Kalendarzowe zawody chcą obsługiwać. Po otrzymaniu tych informacji Komisja Techniczna sporządza wykaz rozdzielonych funkcji i rozsyła je do sterników i Federacji organizujących zawody.

32.7. Egzamin

a. Każdego roku Komisja Techniczna publikuje miejsca i daty egzaminów. Będą one odbywały się na zawodach homologowanych na poziomie Normal lub Ranking List gdzie wyznaczeni są międzynarodowi sternicy.

b. Zgłoszenia do Komisji Technicznej kandydata na egzamin muszą być dokonane przez jego Narodową Federację pisemnie.

c. Kandydat musi rozumieć i być zrozumiałym w języku angielskim lub francuskim. Kandydat musi być krajowym sternikiem przynajmniej od roku i obsługiwać trzy konkurencje przynajmniej cztery razy na homologowanych zawodach.

d. Komisja Techniczna po zatwierdzeniu kandydatury zawiadamia kandydata o miejscu i dacie egzaminu oraz podaje nazwisko egzaminatora, który ma być członkiem Komisji Technicznej lub Sędzią I klasy.

e. Egzamin składa się z dwóch części: teoretycznej i praktycznej, które muszą się odbyć w tym samym sezonie. Kandydat musi zdać obie części w tym samym sezonie. Nie wolno poprawiać egzaminu w tym samym sezonie.

32.8. Egzamin teoretyczny

a. Test egzaminacyjny sprawdza wiadomości kandydata z przepisów i obowiązków, które dotyczą sternika na poziomie pozwalającym obsługiwać zawody z homologacją Record Capability.

b. Pytania są zadawane albo w języku angielskim albo francuskim a kandydat musi udowodnić egzaminującemu, że może dyskutować w jednym z tych języków

c. Egzamin jest zdany jeśli kandydat odpowie na 80% ogólnej ilości punktów.

d. Kandydat nie może korzystać z przepisów i notatek.

32.5. Egzamin praktyczny

Kandydat musi obsłużyć wszystkie trzy konkurencje podczas treningów lub zawodów. Jeżeli nie jest to możliwe, w związku z wymaganiami na poziomie Record Capability albo innymi przyczynami, kandydat może zdawać swój praktyczny egzamin na innych zawodach (na poziomie Normal lub Ranking List). Jednakże musi on ciągnąć zawodników z minimami określonymi w Przepisach Technicznych IWSF w przepisie 4.03. i przesłać do Komisji Technicznej ocenę Sędziego Głównego o swojej pracy razem z kopią wyników z zaznaczeniem, których zawodników holował.

32.10. Wyniki egzaminu

a. Natychmiast po zawodach egzaminator wysyła do Komisji Technicznej wyniki egzaminu teoretycznego i ocenę egzaminu praktycznego o zdolnościach kandydata i akceptacji sędziów i zawodników.

b. Komisja Techniczna poinformuje kandydata o wyniku egzaminu jak najszybciej, ale niekorzystny wynik staje się oficjalny po zatwierdzeniu przez Komisję Techniczną na jej ostatnim posiedzeniu w sezonie. Na życzenie kandydata Komisja Techniczna podaje szczegółowe przyczyny dla których uznała egzamin za nie zdany

PRZEPIS 33

SEMINARIA DLA SĘDZIÓW I KALKULATORÓW

Seminarium Oficjeli

Międzynarodowymi Oficjelami zgodnie z tymi przepisami są: Sędziowie I klasy, Międzynarodowi Kalkulatorzy, Międzynarodowi Homologatorzy, i Międzynarodowi Sternicy.

33.1. Odpowiedzialność i zamierzenia

Komisja Techniczna jest odpowiedzialna za organizowanie corocznych Seminariów dla Oficjeli.

Zamierzeniami tych Seminariów jest doskonalenie:

sędziów I klasy i międzynarodowych kalkulatorów w:

- dalszej edukacji w sędziowaniu i obliczaniu wyników
- informowaniu o ostatnich zmianach w regulaminach i ich interpretacja
- praktyczne pisanie figur, ocenianie ich i obliczanie wartości
- rozwój w zapisywaniu figur i obliczaniu ich wartości.

międzynarodowych homologatorów i sterników w :

- dalszej edukacji w homologacji i prowadzeniu łodzi
- informacji i demonstracji ostatnich wynalazków technicznych i ich przydatności
- informacji o ostatnich zmianach w przepisach i ich interpretacji

33.2. Frekwencja

a. Wszyscy Międzynarodowi Oficjele powinni przynajmniej jeden raz na trzy lata brać udział w tych seminariach.

b. Narodowi Oficjele (i Sędziowie II klasy) są mile widziani na tych seminariach, ale jeżeli awansują na sędziego I klasy w ciągu trzech lat nie będzie to liczyło się jako zaliczenie seminarium.

c. **Obowiązkowa frekwencja**

Od 1999 roku każdy Sędzia I klasy, który chce brać udział w zawodach o tytuły mistrzowskie światowe lub europejskie albo w zawodach o nagrody pieniężne (Cash Prize 1) musi brać udział w jednym seminarium w ciągu trzech lat.

UWAGA! brać udział oznacza brać udział w większości sesji w seminarium.

Od 2002 roku każdy Międzynarodowy Oficjel, który chce pracować na jakichkolwiek Światowych lub Europejskich tytułarnych zawodach lub w zawodach typu Cash Prize 1 jest zobowiązany wziąć udział przynajmniej w jednym seminarium w ciągu ostatnich 3 lat.

33.3. Data i miejsce spotkania

Federacja, która wyraża chęć zorganizowania Seminarium powinna zawiadomić na piśmie Komisję Techniczną, jeżeli jest to możliwe, o czasie i miejscu Seminarium przynajmniej na dwa lata przed każdym seminarium.

Miejsce Seminarium powinno zmieniać się i być w różnych obszarach Regionu, aby dać taką samą szansę udziału oficjeli ze wszystkich krajów. Będzie to brane pod uwagę przy wyborze miejsca seminarium.

Seminarium powinno odbywać się albo na wiosnę albo w jesieni każdego roku.

33.4. Koszty

Każdy uczestnik seminarium indywidualnie opłaca koszty pobytu i podróży.

Region EAME będzie odpowiadał za sale konferencyjne i materiały szkoleniowe.

PRZEPIS 34

KRAJOWI OFICJELE

34.1. Odpowiedzialność

Krajowi oficjele są odpowiedzialni przed swoimi Federacjami.

34.2. Prawa

Wyznaczony Krajowy Oficjel na Międzynarodowe Zawody Kalendarzowe ma prawo do zwrotu kosztów jakie są wyszczególnione w Przepisach Dodatkowych i Przepisach Wykonawczych.

34.3. Karty

Karty będą wydawane i odnawiane według uznania Krajowej Federacji danego oficjela.

34.4. Funkcje

Krajowy (III klasy) sędzia i Krajowy Homologator mają kwalifikacje do pracy w czasie zawodów na poziomie homologacji Normal.

Krajowi Kalkulatorzy mają kwalifikacje do pracy na zawodach na poziomie homologacji Normal i w wyjątkowych sytuacjach na zawodach na poziomie homologacji Ranking List.

Krajowi Sternicy mają kwalifikacje do obsługi zawodów na poziomie homologacji Normal i Ranking List.

34.5. Wyznaczeni sędziowie

Krajowi oficjele mogą być wyznaczeni na krajowe i międzynarodowe zawody niekalendarzowe przez swoje Federacje. W przypadku gdy Komisja Techniczna nie jest w stanie obsadzić wszystkich sędziów na międzynarodowych zawodach kalendarzowych organizowanych przez swoją Federację, krajowy oficjel może być wyznaczony przez swoją Federację.

34.6. Egzaminy

Federacje są odpowiedzialne za egzaminy i wyznaczonych Krajowych Oficjeli.

Dodatek B w Przepisach Dodatkowych pokazuje jak przeprowadzać egzaminy i standardy jakie muszą być wymagane.

34.7. Lista Krajowych Oficjeli

Każda Federacja powinna wysłać do Komisji Technicznej listę swoich Krajowych Oficjeli przed 1 marca każdego roku i uzupełniać listę w ciągu sezonu. Tylko ci Oficjele, którzy są na tej liście będą brani pod uwagę przez Komisję Techniczną jako wykwalifikowani Krajowi Oficjele w ustalaniu homologacji zawodów.

PRZEPIS 40

HOMOLOGACJA ZAWODÓW

40.1. Typy homologacji

- Są trzy typy homologacji: Normal (N), Ranking List (L), i Record Capability (R)
 - Przepisy i wymagania stawiane w Regionie EAME w celu określenia poziomu homologacji są opisane w Przepisach Homologacyjnych, Przewodniku Homologacyjnym i Przepisach Dodatkowych.
 - Wymagane jest aby przy jakimkolwiek typie homologacji w zawodach brało udział minimum 8 zawodników w każdej konkurencji a Komisja Techniczna uzna je za prawdziwe zawody.
 - Dokumenty Homologacyjne i jeżeli są Dokumenty o Rekordzie muszą być wysłane do Komisji Technicznej w ciągu 7 dni od zakończenia zawodów. Jeżeli Dokumenty Homologacyjne dotrą po 7 listopadzie zawody nie będą umieszczone jako homologowane na liście w danym roku.
 - Tory do slalomu i do skoków muszą być sprawdzone teodolitem.
 - Pomiary skoków muszą być wykonywane przy pomocy komputera.
- Od 1998 roku pomiar skoków metodą video jest obowiązkowy na zawodach na poziomie tytułarnym w Grupie EAME i Record Capability.
- Program komputerowy do pomiaru długości skoków musi być sprawdzony zgodnie z Testem Komputerowym znajdującym się w Przepisach Technicznych IWSF i innymi testami wydanymi przez EAME.
 - Określenie „Standard Regionu” używany w Przepisach Technicznych IWSF odnosi się do kompetentnych osób.

40.2. Homologacja „Normal”

- Obowiązujące minima kwalifikacyjne do zawodów udokumentowane w Książeczkach Wyników mają na celu niedopuszczenie do zawodów słabych zawodników.
- Maksymalne wyniki jakie mogą być minimami startowymi to:

mężczyźni	6 boi na 12 m	5000pkt.	50 m
kobiety	6 boi na 13 m	4000pkt.	35 m
- Żadne poprzednie uwagi Komisji Technicznej nie mają zastosowania.
- Czas może być mierzony stoperem.
- Video nie jest obowiązkowe w czasie trwania jazdy figurowej i slalomu.
- Wymagane są tylko dwie stacje pomiarów homologacyjnych.

g. Minimalny zestaw i kwalifikacje oficjeli jakie są wymagane:

Sędzia Główny II Klasy
Homologator Krajowy
Kalkulator Krajowy
5 sędziów III Klasy
(do skoków 3 sędziów III Klasy)
Sternik Krajowy

Dublowanie funkcji: Sędzia Główny, Homologator i Kalkulator mogą wykonywać maksymalnie dwie funkcje.

40.3. Homologacja „Ranking List”

- a. Jak w punkcie 40.2. a i także w Światowej i Grupowej liście rankingowej i wykazie najlepszych wyników.
- b. Czas mierzony na slalomie i skokach musi być automatyczny sprawdzony przez Homologatora z rezerwowym czasem mierzonym stoperem.
- c. VHS video musi być używane we wszystkich pasażach w jeździe figurowej. Rejestracja VHS video musi być na końcach toru slalomowego we wszystkich pasażach slalomu.
- d. Wymagane są tylko dwie stacje pomiarów homologacyjnych.
- e. Minimalny zestaw i kwalifikacje oficjeli jakie są wymagane:

Sędzia Główny I Klasy
Homologator Międzynarodowy
Kalkulator Międzynarodowy
(albo Sędzia I Klasy , albo w wyjątkowych sytuacjach na odpowiedzialność Sędziego Głównego - Kalkulator Krajowy albo Sędzia II Klasy)
5 Sędziów 3 I Klasy, 2 II Klasy (albo w wyjątkowych sytuacjach na odpowiedzialność SG, Sędziowie III Klasy mogą zastąpić Sędziów II Klasy)
(do skoków 3 Sędziów: 2 I Klasy i 1 Sędzia II Klasy)
Sternik Krajowy

Sędziowie obsługujący video przy skokach 1 I Klasy, 1 II Klasy - minimum.

Dublowanie funkcji : Sędzia Główny może być również sędzią konkurencji. Homologator może być sędzią konkurencji albo kalkulatorem jeśli pozwalają na to jego kwalifikacje. Inne dublowania są zabronione.

40.4. Homologacja Record Capability

- a. Ważne jak w punkcie 40.3.a. oraz dla rekordów Grupy EAME i Świata.
- b. Poprzednie uwagi Komisji Technicznej są wymagane w przypadku Międzynarodowych Kalendarzowych Zawodów (patrz Przepisy Dodatkowe przepis 11.5.) i zawody krajowe (patrz Przepisy Dodatkowe przepis 15.4.). Niekalendarzowe Międzynarodowe Zawody nie mogą być homologowane na poziomie Record Capability.
- c. Czas na slalomie i skokach ma być automatyczny, sprawdzony przez Homologatora i ma być czas rezerwowo mierzony stoperem. Czas do jazdy figurowej musi być półautomatyczny z rezerwowym czasem mierzonym stoperem.
- d. VHS video musi być używane w czasie wszystkich przejazdów jazdy figurowej. VHS video na końcach toru slalomu musi być używane w czasie jazdy wszystkich przejazdów na slalomie.
- e. Od 1998 roku pomiar skoków metodą video jest obowiązkowy na zawodach na poziomie tytułarnym w Grupie EAME i Record Capability.

f. Minimalny zestaw i kwalifikacje oficjeli jakie są wymagane:

Sędzia Główny I Klasy
Homologator Międzynarodowy
Kalkulator Międzynarodowy (albo Sędzia I Klasy)
5 Sędziów I Klasy
(do skoków 3 Sędziów I Klasy)
Sternik Międzynarodowy

Kontroler 10 000 pkt. I klasy

Sędziowie obsługujący video przy skokach 2 I Klasy

Dublowanie funkcji jest niedozwolone, z wyjątkiem - Asystent Sędziego Głównego albo Homologator mogą pracować jako kontrolerzy 10 000 pkt. jeżeli mają odpowiednie kwalifikacje.

40.5. Opłata homologacyjna

Opłata homologacyjna musi być wniesiona przez Federację organizującą zawody do EAME przed sprawdzeniem dokumentów przez Komisję Techniczną.

Oplaty są następujące:

- dla zawodów międzynarodowych - 200 franków szwajcarskich
- dla zawodów krajowych - 100 franków szwajcarskich

Wyjątek stanowi jedna edycja Mistrzostw Krajowych, która zwolniona jest od opłaty. Jeżeli Mistrzostwa składają się z kilku części, dotyczy to jedynie części finałowej.

UWAGA; wszystkie szczegóły dotyczące wymagań technicznych na każdy poziom homologacji można znaleźć w EAME Przepisach Homologacyjnych i Przewodniku Homologacyjnym.

PRZEPIS 42

KSIĄŻECZKI WYNIKÓW (KARNETY)

42.1. Zasady ogólne

Intencją książeczek wyników jest stosowanie ich przez Sędziego Głównego jako dokumentu służącego do:

- a. kontroli, czy zawodnik osiągnął wyznaczone minimum w zawodach wcześniejszych
- b. podziału zawodników na grupy przy losowaniu listy startowej w zawodach.

42.2. Ważność książeczek wyników

- a. Obowiązujące są wyniki zatwierdzone w bieżącym i poprzednim roku kalendarzowym.
- b. Wyniki uzyskane na homologowanych konkurencjach na zawodach w Regionie EAME albo na zawodach w innych Regionach uznawanych przez Komisję Techniczną przynajmniej na poziomie homologacji Normal.
- c. Maksymalne wyniki jakie mogą być użyte jako minima kwalifikacyjne do zawodów na poziomie Normal są pokazane przepisie 40.2b
- d. Wynik osiągnięty przez narciarza ale nie zapisany w jego Książeczce Wyników może być zatwierdzony tylko przez Prezydenta Komisji Technicznej.
- e. W przypadku gdy konkurencja nie będzie homologowana wynik nie jest ważny nawet gdy zostanie opublikowany.
- f. W przypadku kiedy homologacja konkurencji zostanie później przez Komisję Techniczną odrzucona wynik jest ważny tylko do momentu odrzucenia nawet wtedy gdy opublikowane wyniki nie zostaną zmienione.
- g. Jeżeli osiągnięty rekord później nie jest zatwierdzony przez Komisję Techniczną albo IWSF Komisję Techniczną wynik jest ważny tylko do czasu odrzucenia przez Komisję, nawet jeżeli nie zostały opublikowane zmienione wyniki. Komisja Techniczna zdecyduje po rozpatrzeniu przyczyn odrzucenia, czy pozostałe wyniki innych narciarzy pozostają ważne czy nie.
- h. Jeżeli osiągnięty krajowy rekord później nie jest zatwierdzony przez Federację narciarza wynik będzie ważny do czasu poinformowania o tym Komisji Technicznej.

42.3. Ogólne

- a. Nazwisko i inne informacje muszą być wpisane wielkimi literami na okładce Książeczki.
- b. Książeczki muszą być oddane Sędziemu Głównemu po przyjeździe na mistrzowskie zawody Regionu EAME.
- c. Tylko ważne wyniki będą zapisywane w Książeczkach.
- d. Wyniki mają być zapisywane zgodnie z instrukcją znajdującą się w Książeczce i podpisane przez Sędziego Głównego albo Głównego Kalkulatora na odpowiedzialność Sędziego Głównego.
- e. Książeczka będzie zwrócona narciarzowi, który musi odesłać wyrwaną różową stronę do swojej Federacji.

PRZEPIS 44

REKORDY

44.1. Ogólne

- a. Postanowienie przepisu 16 w Przepisach Technicznych IWSF - Rekordy - dotyczą także rekordów Grupy EAME.
- b. Rekordy notowane są jedynie w kategoriach mężczyzn i kobiet a nie młodzików, juniorów czy weteranów.
- c. Tylko wyniki uzyskane na zawodach EAME, które mają homologację na poziomie Record Capability zatwierdzoną przez Komisję Techniczną, albo na zawodach innych Regionów zatwierdzone przez Komisję Techniczną i będące na poziomie homologacji Record Capability będą podlegały ratyfikacji.

d. Żadna Federacja nie będzie zatwierdzała Krajowego Rekordu jeżeli jest on równocześnie rekordem światowym lub Regionu EAME

44.2. Wymagania

a. Dokumenty Rekordu, Dokumenty Homologacji i odpowiednia kasetka video muszą być dostarczone w ciągu 7 dni zgodnie z instrukcją znajdującą się na frontowej okładce Dokumentów Rekordu.

b. W przypadku zdobycia Rekordu Krajowego Sędziego Głównego i Homologatora muszą udzielić wszystkich informacji i przekazać wymaganą dokumentację Federacji zawodnika.

PRZEPIS 46

EAME LISTA RANKINGOWA I WYKAZ NAJLEPSZYCH WYNIKÓW

46.1. Ogólne

a. Lista Rankingowa EAME, Lista Rankingowa Juniorów i Wykaz Najlepszych Wyników (20 najlepszych wyników) sporządzane są przez Komisję Techniczną IWSF z opublikowanych wyników z odpowiednich konkurencji.

b. Tylko wyniki równe lub wyższe od tych, które są podane w przepisie 4.03 Przepisów Technicznych, będą włączone.

c. Jeżeli wynik jest równy lub wyższy od Rekordu EAME lub Światowego Komisja Techniczna zdecyduje czy go włączyć czy nie.

46.2. Konkurencje kwalifikujące

Są następujące kwalifikujące konkurencje:

a. Konkurencje na zawodach EAME, które były zapisane jako homologowane w roku bieżącym na poziomie homologacji Ranking List.

b. Konkurencje na zawodach rozgrywane w innych Regionach przynajmniej na poziomie homologacyjnym Ranking List i pod warunkiem, że wyniki zawodników EAME były wysłane do Komisji Technicznej IWSF w odpowiednim czasie.

46.3. Wymagane szczegóły wyników

Szczegóły wyników w zależności od rodzaju zawodów muszą być umieszczone na Formularzu EAME w Klasycznym Narciarstwie Wodnym (EWSTTF), który jest dokładnie opisany w Dodatku C tych Przepisów Dodatkowych. Sędzia Główny sprawdza czy kalkulator podał odpowiednie informacje.

46.4. Ranking w kombinacji

Aktualne punkty do kombinacji będą brane z trzech konkurencji w zawodach, w których wszystkie trzy konkurencje były homologowane na wymaganym poziomie. Jeżeli prędkość początkowa w slalomie lub długość linki jest różna od 18,25 m punkty do kombinacji w slalomie będą przekalkulowane od 18,25 m i dodane do punktów z jazdy figurowej i skoków aby otrzymać poprawiony wynik punktów do kombinacji.

46.5. Publikacja

Tymczasowe listy będą publikowane (IWSF Home Page) w maju i sierpniu każdego roku. Końcowe listy będą wydrukowane 31 października każdego roku i publikowane i wysyłane w listopadzie do wszystkich Federacji. Federacje mają 30 dni na sprzeciwy i końcowa lista będzie opublikowana w grudniu i rozesłana do wszystkich Federacji.

PRZEPIS 48

MEDALE I TYTUŁY

48.1. Ogólne

a. Na odpowiedzialność Prezydenta Grupy EAME i na koszt Federacji organizującej corocznie będą rozdzielane medale wymienione niżej.

b. Na każdym Mistrzostwach zawodnikom będą przyznawane medale i tytuł „Mistrza” w sposób podany niżej. „Liczba” oznacza ilość startujących zawodników w rundzie eliminacyjnej danej konkurencji, albo liczba pojawi się przy wynikach w kombinacji

<u>Liczba</u>	<u>Medale /tytuły</u>
1 lub 2	bez medali i bez tytułów
3	złoty i tytuł
4 lub 5	złoty i tytuł, srebrny
6 lub więcej	złoty i tytuł, srebrny, brązowy

48.2. Mistrzostwa Europy

- Maksimum 9 złotych medali, 9 srebrnych, 9 brązowych dla kobiet i mężczyzn za slalom, jazdę figurową, skoki i kombinację i dla drużyn Narodowych (plus dla rezerwowych zawodników, maksimum 2 dla trenerów i Federacji)
- Po 1 złotym medalu dla Sędziego Głównego, Asystenta Sędziego Głównego, 7 Sędziów, Homologatora, Głównego Kalkulatora, Asystenta Kalkulatora, Głównego Sternika i 2 Sterników.
- Maksimum 5 złotych medali dla Organizatorów.

48.3. Mistrzostwa Europy Juniorów i Juniorów Młodszych

- Maksimum 19 złotych medali, 19 srebrnych, 19 brązowych dla chłopców i dziewczyn w obu kategoriach wiekowych za slalom, jazdę figurową, skoki i kombinację i dla Narodowych drużyn na Hellenic Cup (plus maksimum 2 dla trenerów i Federacji). Dla David Nation i Ivan Cantacuzene Trophies medal tylko dla Federacji.
- Po 1 złotym medalu dla Sędziego Głównego, Asystenta Sędziego Głównego, 7 Sędziów, Homologatora, Głównego Kalkulatora, Asystenta Kalkulatora, Głównego Sternika i 2 Sterników.
- Maksimum 5 złotych medali dla Organizatorów.

48.4. Mistrzostwa Europy poniżej 21

- Maksimum 9 złotych medali, 9 srebrnych, 9 brązowych dla kobiet i mężczyzn za slalom, jazdę figurową, skoki i kombinację i dla Narodowych drużyn (plus trener i Federacja).
- Po 1 złotym medalu dla Sędziego Głównego, Asystenta Sędziego Głównego, 5 Sędziów, Homologatora, Kalkulatora, Głównego Sternika i Sternika.
- Maksimum 5 złotych medali dla Organizatorów.

48.5. Mistrzostwa Europy Weteranów

- Maksimum 25 złotych medali, 25 srebrnych, 25 brązowych dla kobiet i mężczyzn w trzech kategoriach wiekowych za slalom, jazdę figurową, skoki i kombinację i dla Narodowych drużyn (plus trener i Federacja).
- Po 1 złotym medalu dla Sędziego Głównego, Asystenta Sędziego Głównego, 5 Sędziów, Homologatora, Kalkulatora, Głównego Sternika i Sternika.
- Maksimum 5 złotych medali dla Organizatorów.

48.6. Puchar Europy

- Maksimum 4 złote medale, 4 srebrne, 4 brązowe dla członków Narodowych Drużyn.
- Po 1 złotym medalu dla Sędziego Głównego, Asystenta Sędziego Głównego, 5 Sędziów, Homologatora, Kalkulatora, Głównego Sternika i Sternika.
- Maksimum 5 złotych medali dla Organizatorów.

48.7. Puchar Europy Młodzików

Nie ma obowiązku aby na tych zawodach były medale.

PRZEPIS 50

TESTOWANIE I ZATWIERDZANIE ŁODZI

50.1. Zatwierdzanie łodzi

- Dla światowych zawodów tytułarnych rozgrywanych w Grupie EAME .
Tylko te modele łodzi, które znajdują się na liście zatwierdzonej przez Komisję Techniczną IWSF w zgodzie z IWSF Ubezpieczeniem Łodzi i Procedurą mogą być używane na światowych zawodach rozgrywanych w Grupie EAME.
- Dla konkurencji tytułarnych Grupy EAME

Każdy model łodzi, który był testowany i zatwierdzony przez Komisję Techniczną w każdym Regionie IWSF albo w roku bieżącym albo w poprzednich i nie był w opinii Komisji Technicznej EAME znacząco zmodyfikowany jest zwykle zatwierdzony do użytku w zawodach tytułarnych EAME. Jednakże Komisja Techniczna ma prawo nie zatwierdzić modelu łodzi zatwierdzonej przez inny Region, z jakichkolwiek powodów, które nie odpowiadają regułom w zawodach tytułarnych.

c. Dla innych homologowanych konkurencji w Grupie EAME

Łodzie używane na innych zawodach homologowanych w Grupie EAME muszą być zatwierdzone przez homologatora zgodnie z warunkami zawartymi w przepisach 10.01.Przepisów Technicznych IWSF.

50.2. Procedura zatwierdzania łodzi w Grupie EAME

Zgodnie z zaleceniami IWSF Ubezpieczenie Łodzi łodzie mogą być testowane tylko w swoim Regionie, w którym były wyprodukowane.

Procedura zatwierdzania łodzi jest następująca:

a. Producent musi przedstawić Komisji Technicznej Grupy określony model łodzi do testowania. Zgłoszenie winno zawierać broszurę, w której podana jest charakterystyka łodzi oraz zdjęcie i szczegóły z przynajmniej dwóch homologowanych zawodów, w których łódź ta była użyta.

b. Producent musi zaproponować miejsce wyposażone w trasę slalomową i trasę do skoków. W przypadku produkcji tej łodzi w kraju należącym do Grupy EAME, to miejsce będzie zwykle w kraju producenta. Po przyjęciu miejsca przez Grupę producent dokonuje wszystkich przygotowań do próby i pokrywa koszty z tym związane.

c. Producent proponuje co najmniej dwóch narciarzy, którzy jeżdżą slalom na linie o długości 12 m, skaczą co najmniej 40 m i jeżdżą figury na poziomie 4000 punktów. Po aprobacie Komisja Techniczna Grupy dokonuje koniecznych przygotowań i pokrywa wszystkie koszty.

d. Komisja Techniczna Grupy EAME wyznaczy jednego ze swych członków (lub Sędziego I klasy) i międzynarodowego sternika jako testerów. Może również delegować Narodowe Federacje do oceny próby pod warunkiem, że testowanie odbędzie się zgodnie z poradnikiem IWSF. Wszelkie koszty testerów obciążają producenta.

e. Należy zaplanować datę i czas wszystkich związanych z tym wydarzeń.

f. Łódź musi być testowana według kryteriów podanych przez IWSF zgodnie z metodami testowania na bieżąco zatwierdzanymi przez Komisję Techniczną Grupy EAME.

50.3. Procedura zatwierdzania przez Grupę EAME

a. Testerzy przesyłają pełne sprawozdanie do Komisji Technicznej Grupy EAME, która na najbliższym posiedzeniu podejmie wstępną aprobatę powiadamiając o tym producenta.

b. Podjęcie ostatecznej aprobaty przez Komisję Techniczną następuje po otrzymaniu od Sędziów Głównych, przynajmniej z dwóch homologowanych zawodów, raportów dotyczących określonego typu modelu łodzi, który był na nich używany. Po otrzymaniu tych raportów na najbliższym posiedzeniu Komisja Techniczna podejmie ostateczną decyzję i powiadomi o tym producenta.

c. Ostateczna decyzja dotyczy tylko określonego modelu łodzi, który był testowany. Wszelkie zmiany modelu a szczególnie dotyczące wymiaru, kształtu kadłuba, mocy silnika itp. muszą być natychmiast zgłaszane przez producenta do Komisji Technicznej Grupy. Jeżeli zmiany, według opinii Komisji Technicznej, mogą mieć zasadniczy wpływ na osiągi łodzi, będzie to traktowane jako nowy model i wymagane jest nowe zgłoszenie producenta do testowania.

50.4. Opłaty dla Grupy EAME

Opłaty wnoszone przez producentów są następujące:

a. 2000 franków szwajcarskich płacone przed testowaniem

b. 8000 franków szwajcarskich płacone przed wydaniem ostatecznej decyzji aprobaty

DODATEK A - PUNKTY DO KOMBINACJI - OFICJALNE STANDARTY

IWSF Region EAME Kombinacja 1999

OPEN	MĘŻCZYŹNI	KOBIETY
SLALOM	Oficjalny standard 1.00 @ 58/9.75 =73 $P=S*1000/73$ (wynik od 46km/h)	Oficjalny standard 1.00@55/10,25=67 $P=S*1000/67$ (wynik od 43km/h)
FIGURY	Oficjalny standard 11680punktów $P=S*1000/11680$	Oficjalny standard 8580 punktów $P=S*1000/8580$
SKOKI	Oficjalny standard 67.8m $P=(S - 25)*1000/(67.8 - 25)$	Oficjalny standard 50.5m $P=(S - 17)*1000/50.5 - 17)$
PONIŻEJ 21	MĘŻCZYŹNI	KOBIETY
SLALOM	Oficjalny standard 1,00@58/9.75 =73 $P=S*1000/73$ (wynik od 46km/h)	Oficjalny standard 1,00@55/10,25 = 67 $P=S*1000/67$ (wynik od 43km/h)
FIGURY	Oficjalny standard 11680 punktów $P=S*1000/11680$	Oficjalny standard 8580 punktów $P=S*1000/8580$
SKOKI	Oficjalny standard 67,8m $P=(S - 25)*1000/(67,8 - 25)$	Oficjalny standard 50.5m $P=(S - 17)*1000/(50.5 - 17)$
JUNIORZY	MĘŻCZYŹNI	KOBIETY
SLALOM	Oficjalny standard 2,00@58/11,25 = 44 $P=S*1000/44$ (wynik od 52km/h)	Oficjalny standard 4,50@55/12 =40,50 $P=S*1000/40,50$ (wynik od 49km/h)
FIGURY	Oficjalny standard 9560 punktów $P=S*1000/9560$	Oficjalny standard 6620 punktów $P=S*1000/6620$
SKOKI	Oficjalny standard 52.4m $P=(S - 10)* 1000/(52.4 - 10)$	Oficjalny standard 36,4m $P=(S - 7)*1000/(36,4 - 7)$
MŁODZICY	MĘŻCZYŹNI	KOBIETY
SLALOM	Oficjalny standard 2,00@55/11,25=44 $P=S*1000/44$ (wynik od 49km/h)	Oficjalny standard 2,25@55/12,00=44,25 $P=S*1000/44,25$ (wynik od 46km/h)
FIGURY	Oficjalny standard 6720 punktów $P=S*1000/6720$	Oficjalny standard 5480 punktów $P=S*1000/5480$
SKOKI	Oficjalny standard 39,5m $P=(S - 10)*1000/(39,5 - 10)$	Oficjalny standard 30,8m $P=(S - 7)*1000/(30,8 - 7)$
WETERANI I	MĘŻCZYŹNI	KOBIETY
SLALOM	Oficjalny standard 4,00@55/11,25 = 34 $P=S*1000/34$ (wynik od 55km/h)	Oficjalny standard 2,25@55/12=32,25 $P=S*1000/32,25$ (wynik od 52km/h)
FIGURY	Oficjalny standard 5510 punktów $P=S*1000/5510$	Oficjalny standard 4900 punktów $P=S*1000/4900$
SKOKI	Oficjalny standard 51.0m $P=(S - 10)*1000/(51.0 - 10)$	Oficjalny standard 37,1m $P=(S - 7)*1000/37,1 - 7)$
WETERANI II	MĘŻCZYŹNI	KOBIETY
SLALOM	Oficjalny standard 3,00@55/11,25 = 39 $P=S*1000/39$ (wynik od 52km/h)	Oficjalny standard 2,50@55/13=32,50 $P=S*1000/32,5$ (wynik od 49km/h)
FIGURY	Oficjalny standard 4880 punktów $P=S*1000/4880$	Oficjalny standard 3600 punktów $P=S*1000/3600$
SKOKI	Oficjalny standard 38,7m $P=(S - 10)*1000/(38,7 - 10)$	Oficjalny standard 21,6m $P=(S - 7)*1000/(21,6 - 7)$
WETERANI III	MĘŻCZYŹNI	KOBIETY
SLALOM	Oficjalny standard 4.50@55/13 = 40,50 $P=S*1000/40,50$ (wynik od 46km/h)	Oficjalny standard 2.50@55/18.25=26.50 $P=S*1000/26.50$ (wynik od 43km/h)
FIGURY	Oficjalny standard 2560 punktów $P=S*1000/2560$	Oficjalny standard 2710punktów $P=S* 1000/ 2710$
SKOKI	Oficjalny standard 31,4m $P=(S - 10)*1000/34,1 - 10)$	Oficjalny standard 21.6m $P=(S - 7)* 1000 / (21.6 - 7)$

Zaokrąglenie punktów: w kategoriach open i under 21 punkty będą zaokrąglane do dwóch miejsc po przecinku a w pozostałych kategoriach do jednego

DODATEK B

WSKAZÓWKI DLA FEDERACJI NA EGZAMIN NA SĘDZIEGO KRAJOWEGO

1. Ogólne

Egzaminy mają być organizowane podobnie do egzaminów na Sędziów Międzynarodowych jak opisano w Przepisach Dodatkowych przepisy 20,22,26,30 i 32 ale z wymaganiami minimalnymi i standardami jakie opisano poniżej. Egzaminatorzy powinni być doświadczonymi Międzynarodowymi Oficjelaми. Kandydat na sędziego krajowego musi mieć wystarczające doświadczenie jako asystent oficjeli na zawodach, któremu Federacja wierzy, że będzie wypełniał swoje obowiązki zgodnie z przepisami i nie będzie stronnicy.

2. Minimalne standardy

a. Sędzia Krajowy (III klasy)

Wystarczająca znajomość Przepisów Technicznych IWSF i Przepisów Dodatkowych aby można było sędziować zawody na poziomie Normal oraz umiejętność zapisywania figur na minimalnym poziomie 1500 punktów.

b. Krajowy Homologator

Wystarczająca znajomość Przepisów Technicznych IWSF, Przepisów Dodatkowych, Przepisów Homologacyjnych i Przewodnika Homologacyjnego oraz praktyczne doświadczenie, które umożliwia zhomologowanie zawodów na poziomie Normal.

c. Krajowy Kalkulator

Wystarczająca znajomość Przepisów Technicznych IWSF i Przepisów Dodatkowych dotyczących kalkulacji, znajomości wartości figur i praktyczne doświadczenie umożliwiające obsługę zawodów na poziomie Normal.

d. Krajowy Sternik

Wystarczająca znajomość Przepisów Technicznych IWSF i Przepisów Dodatkowych dotyczących czynności sternika i doświadczenie sternika wystarczające do obsługi wszystkich konkurencji na zawodach na poziomie Ranking List.

DODATEK C

FORMAT TEKSTOWY NA ZAWODY W KLASYCZNYM NARCIARSTWIE WODNYM EAME (EWSTTF)

Dokument wyników w nartach wodnych.

Dokument ma następujące specyfikacje:

Szczegóły w pierwszym wierszu muszą zawierać

@EWSTTF1 obowiązkowo dokument identyfikacyjny @EWSTTF dla narciarstwa klasycznego

Dane wyników muszą zawierać następujące informacje, oddzielone średnikami (:)

Nazwisko obowiązkowo

Imię obowiązkowo Całe imię, nie tylko pierwsza litera!

Numer licencji dla Krajowej Listy Rankingowej

Kod kraju obowiązkowo Kod 3 literowy z oficjalnej listy IWSF

Region 1, 2 albo 3 (2 dla wszystkich krajów z Grupy EAME)

Liga dla Krajowej Listy Rankingowej

Klub dla Krajowej Listy Rankingowej

Rok urodzenia obowiązkowo jeżeli nie jest podane, kategoria będzie wzięta z „kategorii”

Płeć obowiązkowo Kod 1 literowy : M dla mężczyzn, F dla kobiet

Kategoria obowiązkowo jeżeli nie jest podany rok urodzenia

Musi być podana prawdziwa kategoria, a nie kategoria z zawodów, kody jak niżej:

1. poniżej 8 do 8 roku życia 6. poniżej 21 od 18 do 21 r.ż.

2. poniżej 10 9,10 rok życia 7. open od 22 do 35 r.ż.

3. poniżej 12 11, 12 rok życia 8. senior 1 od 36 do 45 r.ż.

4. młodzicy 13, 14 rok życia 9. senior 2 od 46 do 55 r.ż.

5. juniorzy 15, 16, 17 rok życia 10. senior 3 od 56 roku życia

Sekcja dla Krajowej Listy Rankingowej

Kod specjalny J dla juniorów jeżdżących na warunkach juniorów
(kompatybilny z IWSF dokumentem)

Kod zawodów kod przypisany przez Komisję Techniczną dla Listy Rankingowej EAME

Slalom runda 1 dokument wyników slalomu: boje /prędkość/ linka (5,25/55/12, albo 4/49*) gwiazdka na końcu informuje, że pierwszy pasaż nie był kompletny

J. figurowa runda 1 wynik-ilość punktów-wartość figur (10350)

Skoki runda 1 wynik-odległość w metrach (36,8 albo 36,80)

Slalom runda 2 tak samo dla rundy 2

J. Figurowa runda 2 tak samo dla rundy 2

Skoki runda 2 tak samo dla rundy 2

Slalom runda 3 tak samo dla rundy 3

J. figurowa runda 3 tak samo dla rundy 3

Skoki runda 3 tak samo dla rundy 3

Slalom runda 4 tak samo dla rundy 4

J. figurowa runda 4 tak samo dla rundy 4

Skoki runda 4 tak samo dla rundy 4

Linia musi kończyć się (CR/LF)

Jeżeli nie ma pewnych danych, puste miejsce musi być zachowane, a po nim musi być średnik.

Przykład takiego dokumentu:

@EWSTTF1 - EAME WaterSki Tournament Text Format - 25/08/1996

European Championships 96

AHAMMER;Karl;;AUT;2;;;M;7;;;2.00/58/11;4600;;3,00/58/11;,,,,,,;

ANDRIOPOULOU;Angela;;GRE;2;;;F;7;;;2.00/55/12;7070;37.0;2.50/55/14;7070;40.1;,,,,,,;

ASHER;Tom;;GBR;2;;;80;M;5;;;5.0/58/11;6810;46.0;2.50/58/11;7490;,,,,,,;

BASINSKAYA;Marina;;BLR;2;;;F;7;;;5760;;6690;,,,,,,;

BJORK;Anders;;SWE;2;;;73;M;7;;;1.50/58/12;4880;45.3;,,,,,,;

BOETTCHEr;Nick;;GER;2;;;77;M;6;;;0.00/58/18*;3100;46.4;,,,,,,;

DODATEK D

Lista zatwierdzonych łodzi

To jest lista IWSF zatwierdzonych łodzi stan na 17 lutego 99. Ta lista obowiązuje do czasu publikacji nowej.

Zbudowane w regionie Pan American

Correct Craft Ski Nautique

MasterCraft Pro Star 190

Malibu Response LX

Zbudowane w regionie EAME

Boesch 560 Competition

Zbudowane w regionie AA

Camero Strada

Flightcraft Malibu Sportster

Flightcraft Malibu Scorpion

Lewis Prestige Inboard

Stejcraft Malibu Pro Skier Inboard

Success Craft Meteor Outboard

PRZEPISY BEZPIECZEŃSTWA

1. CEL

Przepisy bezpieczeństwa w czasie zawodów opierają się na Przepisach Technicznych IWSF - przepis 7 - Bezpieczeństwo. Sędzia bezpieczeństwa powinien opierać się na tych przepisach jak i na zdrowym rozsądku i na praktycznych doświadczeniach - w zakresie swoich kompetencji. Przepisy te dotyczą wszystkich dyscyplin Międzynarodowej Federacji Narciarstwa Wodnego. Specyficzne rodzaje sportu mają swoje dodatkowe przepisy odpowiednie do charakteru dyscypliny (np.. jazda na stopach, na kolanach itp.) Te dodatkowe przepisy powinny być dołączone do ogólnych przepisów bezpieczeństwa powinny być obowiązujące.

2. WPROWADZENIE

Przepisy te powstały po to by pomagać Sędziemu bezpieczeństwa w zapewnieniu bezpieczeństwa i chronieniu przed kontuzją narciarzy i działaczy w czasie trwania zawodów. Całe zawody jak i poszczególne konkurencje powinny być odpowiednio zabezpieczone w razie wypadku. Niektóre specjalistyczne szczegóły w tych przepisach powinny się zmieniać w zależności od rodzaju brzegu na akwenu i od rangi zawodów. Podstawowe zasady pasują do wszystkich przypadków i muszą być stosowane.

Ślemy specjalne podziękowanie dr John Horn, M. D. Przewodniczącemu IWSF Grupy I - Komitetu Medycznego za udostępnienie materiałów zawartych w Przepisach Bezpieczeństwa Międzynarodowej Federacji Nart Wodnych - uznanych przez kilka Federacji za oficjalny spis przepisów.

3 GOSPODARZ ZAWODÓW - ODPOWIEDZIALNOŚĆ/PRZYGOTOWANIA

Zapewnienie bezpieczeństwa zawodów powinno być wykonane przed dniem otwarcia zawodów. Organizator zawodów odpowiedzialny jest za następujące rzeczy:

- a. spotkanie się z wyznaczonym, wykwalifikowanym Sędzią Bezpieczeństwa
- b. posiadanie wymaganego i polecanego sprzętu ratowniczego łatwo dostępnego na akwenu
- c. zawiadomienie o zawodach:

I - miejscowego szpitala

II - policji

III - odpowiednich władz wodnych

IV - lokalnej straży pożarnej (oddział ratowniczy) o dniu i miejscu zawodów

d. zabezpieczenie :

I - numerów telefonicznych i map z zaznaczonym kierunkiem do lokalnych szpitali - mają być łatwo dostępne i odpowiedniej ilości

II - łodzi bezpieczeństwa w dobrym stanie technicznym - jeżeli mają być używane

III - zorganizowanie dostępnego punktu pierwszej pomocy na terenie akwenu

4. ODPOWIEDZIALNOŚĆ SĘDZIEGO BEZPIECZEŃSTWA

Sędzia Bezpieczeństwa odpowiedzialny jest za przestrzeganie przepisu 7 z Przepisów Technicznych IWSF i jego odpowiedniego dodatku. Przed dniem zawodów Sędzia Bezpieczeństwa powinien:

- a. sprawdzić czy asystent sędziego bezpieczeństwa jest wybrany prawidłowo
- b. z Sędzią Głównym sprawdzić czy organizator zastosował się do przepisu 3 w całości (patrz wyżej)
- c. sprawdzić warunki wpływające na bezpieczeństwo zawodów

I - otrzymać porządek każdego dnia zawodów z podziałem na konkurencje

II - sprawdzić położenie i wyposażenie akwenu (np. skocznia, pomost startowy, punkt tankowania, niebezpieczeństwa takie jak skały, mielizny, pływające kołki, patyki itp.)

III - zlokalizowanie sprzętu ratowniczego, formularzy, map, numerów telefonów do szpitala, pogotowia ratunkowego itp.

IV - zlokalizowanie punktu pierwszej pomocy i sprzętu medycznego , karetki

V - przypilnowanie aby działała łączność między Sędzią Bezpieczeństwa a zespołem ratowników - jeśli jest to możliwe na innym kanale radiowym.

4.01. INSPEKCJA AKWENU

Sędzia Bezpieczeństwa powinien zrobić przegląd akwenu i sprawdzić:

a. czy miejsca startu i lądowania są wolne od skał, zbitego szkła lub innych niebezpiecznych pływających przedmiotów

b. czy powierzchnia skoczni i osłona nie są uszkodzone, czy nie ma wystających gwoździ, śrub, ostrych brzegów

c. czy są bezpieczne wieże sędziowskie, trybuny, miejsca tankowania i cumowania, slip

d. czy został zamknięty teren zawodów dla żeglarzy i turystów.

Wszystkie niebezpieczeństwa powinny być usunięte lub wyraźnie oznakowane a narciarze i sędziowie (działacze) muszą być o tym poinformowani np. wystające skały, doki, pływające budowle, które są za blisko toru jazdy powinny być otoczone wypchanymi poduszkami lub otoczone dookoła lub przynajmniej z przodu siatkami.

4.02. ZESPÓŁ RATOWNICZY

4.02.1. Sędzia Bezpieczeństwa powinien przypomnieć zespołowi ratownicemu o:

- a. I - obowiązkach
- II - użyciu sztywnych noszy pływających
- III - użyciu kapoków
- IV - użyciu kołnierza unieruchamiającego szyję
- b. przypomnienie postępowania w przypadku nieszcześliwego wypadku
- c. zapoznanie się z rozłokowanym sprzętem ratowniczym i pierwszej pomocy

4.02.2. Należy przedyskutować każdy możliwy problem, który może pojawić się oraz sprawdzić potrzebne rzeczy takie jak: mapy, lokalizację telefonów, pozycje wymiennego (rezerwowego) personelu. Sędzia Bezpieczeństwa w porozumieniu z Sędzią Głównym jest odpowiedzialny za sprawdzenie osobistego wyposażenia wszystkich narciarzy, warunków bezpieczeństwa na wodzie i bezpieczeństwa na otaczającym akwen terenie itp.

5. PIERWSZY DZIEŃ

W pierwszy dzień zawodów Sędzia Bezpieczeństwa i cały zespół ratowniczy musi być przynajmniej na godzinę przed startem na akwenu celem ustalenia postępowania, podziału obowiązków, założenia punktów dozoru, sprawdzenia zmian dokonanych w ostatniej chwili, sprawdzenia sprawności radiotelefonów oraz czy wszystkie łódzie bezpieczeństwa są na swoich miejscach i czy są zatankowane.

5.01. ZATWIERDZANIE WYPOSAŻENIA

ŁÓDZIE

Żadna łódź firmy Craft z odpowiednią mocą silnika do ciągnięcia narciarza nie jest zabawką w rękach niedoświadczonego, nieodpowiedzialnego sternika, sternika pod wpływem alkoholu lub narkotyków staje się śmiertelną bronią.

Łódź i jej wyposażenie musi być zawsze dobrze utrzymana aby zmniejszyć niebezpieczeństwo. Niespodziewane uszkodzenie steru lub silnika może spowodować upadek a upadek jest potencjalnym niebezpieczeństwem.

Za bezpieczeństwo sprzętu należącego do narciarza odpowiada sam narciarz. Jednakże cały sprzęt wszystkich narciarzy musi być sprawdzony aby upewnić się czy nie ma niebezpiecznego sprzętu niezgodnego z obowiązującymi przepisami bezpieczeństwa. Fakt sprawdzenia sprzętu danego zawodnika będzie odnotowany na liście przy nazwisku narciarza. Należy się upewnić czy wyposażenie na pomoście startowym było kontrolowane. Sprzęt narciarzy nie będzie reperowany przez zespół sędziów czy oficjeli.

5.01.1. NARTY

Narty muszą być gładkie bez drzazg, pęknięć ani ostrych brzegów, które mogą być niebezpieczne. Mieczyk musi być dobrze przymocowany bez wystających śrub, nie może być złamany ani zgnieciony.

5.01.2. WIĄZANIA

Wiązania muszą być dobrze przymocowane do narty. Rozerwane wiązanie będzie odwracało uwagę narciarza na slalomie i figurach. W poważnym przypadku narciarz może mieć wstrzymany start dopóki nie naprawi sprzętu. W skokach używanie zerwanego wiązania jest zabronione.

5.01.3. ŚRUBY

Śruby powinny być sprawdzone i dokręcone. luźne śruby, ostre łepki i inne części wystające np. nakrętki, które mogą być niebezpieczne, są niedozwolone. Metalowe zerwane nakrętki są niedozwolone.

5.02. UBRANIE ZABEZPIECZAJĄCE

Dodatkowe ubranie zabezpieczające jest zdecydowanie bardzo polecane przez Komitet Bezpieczeństwa IWSF.

a. spodenki do skoków specjalnie zrobione, zabezpieczające narciarza przed silnym uderzeniem wody podczas upadku lub lądowania w siadzie,

b. jednym z osobistych niebezpieczeństw w czasie jazdy na nartach wodnych jest silne uderzenie wody w rektum lub pochwę w czasie upadku. Największe ryzyko jest w czasie skoków i jazdy na stopach. Zwykła pianka nie jest wystarczającą ochroną przeciw temu. Pianka z dodatkowym fabrycznym usztywnieniem tułowia

zabezpiecza wystarczająco. Specjalnie uszyte spodenki do skoków dają również odpowiednie zabezpieczenie. Kaski są obowiązkowe na skokach. Kask taki musi mieć mocne wiązanie pod brodą. Musi być z plastiku wytrzymałego duże uderzenia, nie zatrzymujący wody. Miękka, cienka guma i neopren są niedozwolone - nie dają odpowiedniej ochrony.

c. kapoki - ich charakterystyka jest określona w przepisie 7.03 Regulaminu Technicznego. Muszą być zrobione z gładkiego, giętkiego materiału bez ostrych i twardych brzegów i muszą być dopasowane tak aby w czasie upadku nie przesunęły się. Kapok taki będzie chronił klatkę piersiową przed urazem. Nadmuchiwane kapoki są niedozwolone. Kapoki wymagane są w slalomie i w skokach.

d. wszyscy, którzy nie potrafią pływać muszą zawsze używać kapoków.

5.03. LINKI I UCHWYTY

Wszystkie linki i uchwyty nie mogą mieć wyraźnych śladów nadmiernego zużycia. Miejscami, na które trzeba zwrócić uwagę są: sploty, pętle, węzły. Przetarty lub związany kawałek linki jest szczególnie niebezpieczny.

6. PERSONEL I SPRZĘT RATUNKOWY

6.01. ŁODZIE RATUNKOWE

Celem łodzi ratunkowych jest niesienie pomocy narciarzom, którzy upadli lub mieli kontuzje, oczyszczanie akwenu z zrzuconych nart lub pływających resztek nart z maksymalną ostrożnością i bezpieczeństwem, nie zakłócając przebiegu zawodów. Przynajmniej jedna łódź bezpieczeństwa powinna zabezpieczać wszystkie konkurencje, chyba że Sędzia Bezpieczeństwa w porozumieniu z Sędzią Głównym uznają, że jest ona niepotrzebna. W zawodach, w których łodzie bezpieczeństwa nie są używane, ratownicy będą rozstawieni na brzegu. Łodzie bezpieczeństwa nie będą używane jako łodzie zbierające zdrowych narciarzy, którzy zdolni są do dopłynięcia do brzegu. Jest oczywiste, że łódź bezpieczeństwa musi być natychmiast gotowa do udzielenia pomocy w razie wypadku - silnik cały czas musi być włączony. Dodatkowe osoby w łodzi spowodują tylko dodatkowe zamieszanie i opóźnienie niesienia pomocy.

Łodzie bezpieczeństwa nadzorowane są przez Sędziego Bezpieczeństwa w porozumieniu z Sędzią Głównym.

Łodzie bezpieczeństwa i ratownicy muszą być dyspozycyjni podczas trwania zawodów.

6.01.2 Łodzie bezpieczeństwa mogą być różnego kształtu. Pożądane są następujące cechy łodzi:

a. łódź 5 osobowa

b. moc - wystarczająca jest moc, która pozwala odpowiednio przyspieszyć bez unoszenia łodzi do góry

c. preferowana jest łódź z otwartym pokładem dziobowym, lub przynajmniej z jedną niską burtą

d. łódź bezpieczeństwa powinna być tak stabilna aby osoba na burcie nie przechyliła jej

6.01.3. Pozycje łodzi - w czasie każdej konkurencji ustawienie łodzi bezpieczeństwa jest ważne. Sędzia Bezpieczeństwa w porozumieniu z Sędzią Głównym zdecydują o ustawieniu łodzi.

6.01.3.1. SKOKI

Największe ryzyko urazu jest w czasie skoków. Pozycja łodzi bezpieczeństwa nie może kolidować z torem jazdy narciarza ani w czasie skoku, ani przy odmowie. Daje się to zastosować na większości akwenach, ale wyznaczenie pozycji łodzi jest uzależnione od właściwości rozchodzenia się fal na każdym akwenu, tak jak i od ustawienia skoczni względem brzegu i lunetek.

Jeśli używane są dwie łodzie jedna powinna być dowodząca. Łodzie bezpieczeństwa powinny być zawsze zwrócone dziobami do narciarza, a w czasie skoku narciarza powinny jechać w kierunku prawdopodobnego miejsca lądowania z minimalną prędkością.

Pozycja łodzi powinna być taka, aby sternik miał cały czas na oku narciarza i aby mógł przewidzieć prawdopodobny upadek przez obserwację postawy narciarza na skoczni i w locie. Jeżeli wypadek jest nieunikniony, łódź bezpieczeństwa nie powinna czekać na uniesienie rąk przez narciarza - znak „OK”, ale jechać w kierunku narciarza. W przypadku ciężkiego upadku ratownik musi zawsze wskoczyć do wody. Jest to bardzo ważne na zawodach międzynarodowych, gdzie mogą być trudności językowe.

6.01.3.2. SLALOM

Łódź bezpieczeństwa powinna być poza torem na przeciwko 2 i 5 boi. Łódź tak powinna manewrować aby jej dziób nieprzerwanie był skierowany w kierunku toru slalomu, celem obserwacji jest objeżdżający boje narciarz (należy przeciwdziałać sytuacjom niebezpiecznym i nieuczciwym).

Narciarze powinni być proszeni , jeżeli jest to możliwe, o wypływanie poza tor slalomu, aby przyspieszyć wyciąganie z wody i aby fala szybko rozchodziła się.

Łódź bezpieczeństwa zawsze porusza się równoległe do ustawionych torów, nigdy nie przecina linii toru z wyjątkiem przypadku, kiedy jedzie do narciarza, który upadł.

6.01.3.3. FIGURY

Załoga łodzi bezpieczeństwa musi być szczególnie skoncentrowana przez cały czas trwania figur. Jeżeli narciarz upadnie, łódź powinna natychmiast ruszyć w kierunku zawodnika, aby ocenić stan narciarza i jego sprzętu wtedy gdy narciarz nie podniesie natychmiast rąk do góry (znak „OK”).

Usytuowanie łodzi bezpieczeństwa w czasie figur powinno być poza torem jazdy narciarza i po przeciwnej stronie niż sędziowie. Jakikolwiek sprzęt pływający musi być zebrany przed następnym pasażem. Jeżeli narciarz zgubił nartę w pierwszym przejeździe należy bardzo uważać na sygnał od narciarza albo z łodzi, że potrzebna mu jest narta przed drugim pasażem. Jeżeli narciarz upadł w czasie drugiego pasażu i nie jest zdolny do pływania łódź bezpieczeństwa musi natychmiast ruszyć do niego bez robienia fali, aby wyciągnąć zawodnika i sprzęt.

6.02. OBSADA

6.02.1. STERNICY

Sternicy łodzi bezpieczeństwa odpowiadają przed organizatorem zawodów. Sternicy oficjalni i ich zastępcy muszą być wyznaczeni przez Sędziego bezpieczeństwa i do jego dyspozycji, a ich zmęczenie nie może zmniejszyć ich sprawności. Wyznaczeni sternicy muszą mieć doświadczenie na tego typu zawodach, co jest czasami niezbędne. Doświadczenie w prowadzeniu łodzi daje większe szansę sternikowi utrzymać łódź we właściwej pozycji i przejeżdżając przez tor w razie konieczności nie robić fali. Sternik łodzi nie może tworzyć niebezpiecznej fali, która mogłaby w jakiś sposób wpłynąć na bezpieczeństwo zawodów. W chwili gdy w czasie zawodów pojawi się niebezpieczeństwo, łódź bezpieczeństwa musi podać odpowiedni sygnał, który w efekcie może doprowadzić do zatrzymania zawodów i danie pierwszeństwa łodzi bezpieczeństwa na wodzie. Z wyjątkiem sytuacji zagrażającej bezpieczeństwu, łódź holująca ma pierwszeństwo w każdej konkurencji i będzie jechać dalej zaleconą trasą nie bacząc na cokolwiek co dzieje się na torze.

6.02.2. RATOWNICY

Wyznaczeni ratownicy w łodzi i na brzegu muszą być zatwierdzeni przez Sędziego Głównego lub przez wyznaczonych asystentów. Muszą omówić sposób postępowania zgodny z tymi przepisami i instrukcjami Sędziego Bezpieczeństwa. Musi to być omówione przed rozpoczęciem zawodów, w których biorą udział. Ratownicy powinni być wyznaczeni przez organizatorów w wystarczającej ilości, tak aby była możliwa rotacja i odpoczynek. Każdy ratownik w łodzi lub na brzegu musi przez cały czas nosić kapok dobrze zapięty. Idealnie byłoby, gdyby ratownik miał profesjonalne uprawnienia.

6.02.3. SPRZĘT

Każda łódź bezpieczeństwa musi być wyposażona w podstawowy sprzęt:

- a. twarde nosze (w niektórych przypadkach mogą być na brzegu w jak najbliższej odległości)
- b. jeden stabilizator karku - typ dostosowany do twardych noszy
- c. narzędzie, które ułatwia przecięcie linki, rzemienia itp.
- d. dwukierunkowe radio używane przez sternika lub jednego z ratowników, radio, które jest w bezpośredniej łączności z Sędzią Bezpieczeństwa
- e. apteczka pierwszej pomocy z bandażami i opaskami uciskowymi
- f. dodatkowy kapok

Taki sam zestaw powinien być w każdej łodzi bezpieczeństwa. Lista tych rzeczy powinna być dostępna i zespół ratowniczy powinien sprawdzić przed rozpoczęciem zawodów czy wszystko jest zgodnie z tym spisem.

Dodatkowy sprzęt powinien być łatwo dostępny na brzegu: dodatkowe twarde nosze, szyny na ręce i nogi, długie i krótkie, drewniane lub dmuchane, dodatkowe kołnierze na kark, resuscytator itp.

7. AKCJA NA WODZIE

Narciarz wodny może odnieść obrażenia w czasie upadku. Narciarz narażony jest również na dodatkowe niebezpieczeństwo utonięcia zanim ratownik do niego dotrze. Dlatego jest bardzo ważne, aby nieprzytomny narciarz otrzymał pomoc błyskawicznie.

7.01. SYGNAŁY

Międzynarodowym znakiem, którym narciarz, który upadł, informuje, że nic mu się nie stało jest złączenie dłoni nad głową. Sygnał mówi -”jest w porządku” (OK). Jeśli narciarz nie podniesie rąk - nie da umówionego znaku - ratownicy muszą to uznać za kontuzję narciarza. Uwaga - nie dotyczy to skoczków noszących pas. Doświadczony narciarz może zastanowić się nad swoją sytuacją a potem da sygnał „OK”. Inni narciarze będą sygnalizować natychmiast. Decyzja czy łódź bezpieczeństwa ma włączyć się do akcji ma należeć do zespołu ratowniczego. Błyskawiczne udzielanie pomocy wymagane jest w przypadku gdy narciarz jest nieprzytomny.

Oszołomiony lub otumaniony narciarz może wpaść w wodę z rękami nad głową co może wyglądać jak niedokładny znak „OK”. Jeżeli ręce wyraźnie i zdecydowanie nie łączą się nad głową, sternik musi natychmiast ruszyć w kierunku narciarza uznając go za kontuzjowanego.

7.02. CZYNNOŚCI ŁODZI BEZPIECZEŃSTWA

Podczas przybliżania się do leżącego w wodzie zawodnika, sternik musi tak prowadzić łódź, aby narciarz zawsze był po stronie sternika i przez cały czas dobrze przez niego widziany. Łódź powinna pozostawać około 3 m od narciarza. Należy uważać, aby łódź nie najechała na zawodnika.

Ratownik musi wskoczyć do wody, aby towarzyszyć narciarzowi. Ważne jest aby ratownik wskoczył do wody a nie wchodził, aby będący w wodzie kontuzjowany narciarz był cały czas widziany z łodzi.

Sternik nigdy nie może opuścić łodzi i wskoczyć do wody! Dryfująca bez sternika łódź jest i niebezpieczna i nieprzydatna. Rzadziej potrzebna jest druga łódź bezpieczeństwa do ratowania kontuzjowanego narciarza. Intencją jest lepsza pomoc dla narciarza, ale trzeba uważać na kolizje z zawodnikiem lub z drugą łodzią - dotyczy to łodzi holującej i drugiej łodzi bezpieczeństwa.

7.03 PIERWSZA POMOC MEDYCZNA

W razie wypadku Sędzia Bezpieczeństwa i zespół ratowniczy musi być przygotowany do następujących czynności:

- a. ocenić jakiego rodzaju są kontuzje
- b. rozpocząć odpowiednie działania
- c. jest bardzo zalecane aby przynajmniej jedna osoba miała przeszkolenie w udzielaniu pierwszej pomocy w przypadku:

I - nieprzytomnej ofiary

II - krwawienia

III - podejrzenia złamania

IV - prawidłowego wyciągnięcia narciarza z wody

7.03.1. NIEPRZYTOMNY NARCIARZ

Nieprzytomny narciarz wymaga jak najszybszej pomocy. Po pierwsze ratownik musi upewnić się czy ofiara sama oddycha. Jeżeli nie, to należy zastosować sztuczne oddychanie „usta - usta”. Najważniejsze jest oczyszczenie i utrzymanie drożnych dróg oddechowych przez cały czas udzielania pierwszej pomocy. Kapok musi utrzymać narciarza na wodzie z głową zwróconą twarzą do góry. Pozycja ta może być ręcznie utrzymywana lub przez zastosowanie odpowiedniego kołnierza. Założenie twardego typu kołnierza jest prawie niemożliwe gdy narciarz ma na sobie kapok i /lub kask. Używając twardego nosza z dopasowanym kołnierzem głowa i szyja mogą być unieruchomione w bezpiecznej pozycji w razie prawdopodobnego lub rzeczywistego poważnego uszkodzenia karku.

7.03.2. KRWAWIENIE

Krwawienie z większości ran może być zatrzymane przez mocny, trwały ucisk bezpośrednio na ranę. Ucisk można wykonać ręką lub bandażem. Ucisk musi być utrzymany dopóki nie ustanie krwawienie. Należy pamiętać, że woda przedłuża krwawienie przez rozpuszczanie tworzącego się skrzepu. Z tego też powodu w wodzie rana wydaje się bardziej poważna niż jest w rzeczywistości. Opaskę uciskową należy założyć jak najszybciej.

7.03.3. PODEJRZENIE ZŁAMANIA

W tym przypadku kończyna złamana powinna być unieruchomiona w wodzie. Odpowiedni zestaw wymagany jest jako podstawowe wyposażenie w łodzi lub na brzegu i wtedy musi być szybko dostarczony do rannego. Twarde nosze mogą być wspinałymi usztywnieniem dla kości długich. Jeżeli uszkodzona jest kostka lub noga to złamaną kończynę można unieruchomić bandażując ją ze zdrową nogą. Złamane ramię można przybandażować do klatki piersiowej a przedramię podtrzymać na temblaku. Inne użyteczne usztywnienia można samemu wymyślać np.: zrolowany ręcznik wokół szyi i głowy w kształcie litery „U” może służyć jako kołnierz. Nie może być zawinięty wokół szyi. Musi być ułożony od czubka głowy wzdłuż obu uszu do ramion. Duża poduszka lub kapok mogą być owinięte wokół uszkodzonej części ciała. Ważne jest aby pamiętać, że złamanie należy unieruchomić i starać się niepotrzebnie nie poruszać aby nie pogorszyć stanu. Sztynna szyna może być zrobiona ze wszystkiego i tak np. wiosło może być użyte do usztywniania nogi czy ręki.

7.03.4. WYCIĄGANIE NARCIARZA Z WODY

Jeżeli leżący narciarz nie jest zdolny sam lub z niewielką pomocą ratownika wspiąć się na łódź to powinien być holowany przez ratownika w kapoku lub na sztywnych noszach. Pod żadnym warunkiem kontuzjowany narciarz nie powinien być holowany do brzegu za łodzią na pływającej platformie ani na noszach.

7.03.5. ZDEJMOWANIE KASKU

W razie urazu kask nie powinien być zdjęty, chyba, że przez samego narciarza. Usztywnienie można uzyskać przez założenie kołnierza.

7.03.5. OCENA WIELKOŚCI URAZU

W chwili gdy kontuzjowany narciarz został wyciągnięty z wody należy podjąć decyzję czy potrzebna jest fachowa pomoc medyczna czy pierwsza pomoc wystarczy. Wszystkie urazy powinny być obejrzone przez lekarza na akwenu albo w lokalnym szpitalu.

Komitet Bezpieczeństwa zaleca dodatkowo aby na każdym zawodach był lekarz lub inny personel medyczny doświadczony w rozpoznawaniu i zaopatrywaniu urazów a sportowych urazów szczególnie i który zna charakter tych zawodów. Niepotrzebne jazdy karetką, stracony czas mogą mieć miejsce jeżeli nie będzie takiego personelu na akwenu.

7.04. PERSONEL MEDYCZNY I SPRZĘT MEDYCZNY

7.04.1. Sprzęt medyczny na akwenu - jeżeli jest to możliwe powinien być usytuowany na terenie zawodów i przygotowany tak aby zminimalizować skutki kontuzji tak aby zawodnicy, sędziowie, działacze mogli wrócić jak najszybciej na zawody jak tylko jest to możliwe w danych warunkach. Często personel medyczny lub para medyczny jest na terenie zawodów i niesie pomoc przed przewiezieniem rannego do szpitala.

7.04.2. Łączność ze szpitalem - zorganizowanie łączności ze szpitalem lub innym punktem medycznym leży w obowiązku organizatora zawodów.

7.04.3. Lekarz zawodów - na niektórych zawodach organizator ma możliwość zabezpieczenia pomocy medycznej przez lekarza. Jeżeli Sędzia Bezpieczeństwa jest lekarzem może pełnić obowiązki sędziego bezpieczeństwa i lekarza zawodów. Jeśli Sędzia Bezpieczeństwa nie jest lekarzem to lekarz jest podporządkowany sędziemu. Jeżeli na zawodach jest lekarz, łączność ze szpitalem rejonowym będzie ułatwiona a kontuzjowane osoby będą mogły otrzymać najbardziej skuteczną pomoc.

7.04.4. Publiczność - Sędzia Bezpieczeństwa jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo zawodników, działaczy i sędziów. Oddzielne przepisy bezpieczeństwa muszą być zastosowane przez organizatora w celu zapewnienia bezpieczeństwa publiczności.

SEDZIA GŁÓWNY POWINIEN ZAPEWNIĆ:

A. Łączność medyczna:

1. wymagane jest posiadanie sprzętu pierwszej pomocy odpowiedniego do udzielania pomocy kontuzjowanym narciarzom
2. posiadanie odpowiedniego środka transportu do przewozu kontuzjowanego narciarza
3. wymagane jest zapewnienie łączności między zespołem medyczno -ratowniczym a Sędzią Bezpieczeństwa
4. dostęp do alarmowych numerów telefonów

B. Zabezpieczenie akwenu:

1. obszar zawodów ma być wolny od przeszkód pod i nad wodą
2. obszar zawodów ma być wolny od pływających przedmiotów
3. oznakowanie i zabezpieczenie przeszkód na akwenu, które nie dały się usunąć, tak aby były dobrze widoczne dla zawodników i sędziów
4. pomost startowy i jego otoczenie, miejsce lądowania muszą być oczyszczone z kamieni, zbitego szkła, puszek itp.
5. pomost ma być bez ostrych brzegów, wystających gwoździ
6. sprawdzić skocznnię następująco:
 - a. czy kotwice i ich liny są prawidłowo zabezpieczone
 - b. czy powierzchnia skoczni - jej części połączone są na tym samym poziomie i czy brak jest ostrych brzegów
 - c. czy powierzchnia skoczni i osłona są dobrze przymocowane, naciągnięte, czy nie ma wystających gwoździ
 - d. czy jest odpowiednie nawilżenie blatu skoczni
 - e. czy mechanizmy podnoszące i blokujące są w dobrym stanie, czy są usunięte z powierzchni skoczni wodorosty, szlam itp.
7. czy tory do poszczególnych konkurencji są w bezpiecznej odległości od siebie i od brzegu
8. wieże sędziowskie:

- a. czy są dobrze zakotwiczone i stabilne
 - b. czy są wszystkie stopnie w drabinach, czy wieże są bezpieczne (czy mają podpórki pod nogi, oparcia na ręce)
 - c. czy poręcze i podłogi są nie uszkodzone
9. miejsce tankowania:
- a. odpowiednio oddzielone i osłonięte od publiczności
 - b. gaśnica powinna być umieszczona w bliskiej odległości
 - c. zakaz palenia w odległości 15 m.

C. łódź bezpieczeństwa i zespół ratowniczy

1. ratownicy zobowiązani są nosić kapoki przez cały czas trwania zawodów
2. powinien być zapewniony bardzo dobry kontakt radiowy
3. upewnić się czy załoga łodzi jest odpowiednio szkolona w niesieniu pierwszej pomocy itp. i czy ratownicy znają podstawowe zasady udzielania pomocy narciarzowi na wodzie.

D. Lekarz zawodów lub szef zespołu ratowniczego jest odpowiedzialny za prawidłowe wyposażenie punktu pierwszej pomocy.

E. Każda większa kontuzja powinna być zgłoszona do Federacji organizującej zawody i do Federacji rannego narciarza.

F. Jakikolwiek propozycje pozwalające uniknąć kolejnych podobnych wypadków powinny być wysyłane do IWSF.

G. Zawody w nartach wodnych mają godny uwagi poziom bezpieczeństwa. Utrzymanie tego godnego uwagi poziomu wymaga dokładnego przestrzegania tych przepisów i składania dokładnych raportów ze wszystkich wypadków jakie miały miejsce.

PRZEPISY TECHNICZNE IWSF DLA NARCIARSTWA LINOWEGO

Przepis 1	Przepisy ogólne	str. 95
Przepis 2	Warunki wstępne zawodów	str. 96
Przepis 3	Konkurencje i podziały	str. 97
Przepis 4	Kombinacja i zawody drużynowe	str. 98
Przepis 5	Oficjele	str. 99
Przepis 6	Bezpieczeństwo zawodów i zabezpieczenie urządzeń technicznych	str. 100
Przepis 7	Powtórzenia	str. 101
Przepis 8	Protesty	str. 101
Przepis 9	Urządzenia, nart, linki holownicze	str. 102
Przepis 10	Prędkości i tolerancje	str. 103
Przepis 11	Definicje	str. 104
Przepis 12	Skoki	str. 104
Przepis 13	Slalom	str. 107
Przepis 14	Jazda figurowa	str. 109
Przepis 15	Rekordy	str. 112
Przepis 16	Przewodnik homologacyjny	str. 113
Przepis 17	Przepisy dodatkowe	str. 114
Dodatek 1	Wartości figur	str. 114
Dodatek 2	Diagramy	str. 114
Dodatek 3	Wyliczanie Tablic Francor	str. 115
Dodatek 4	Test komputerowy	str. 116
Dodatek 5	Diagramy skoków	str. 116
Dodatek 6	Diagram slalomu	str. 117
Dodatek 7	Diagram figur	str. 118

Uaktualnienia, zmiany i korekty tych przepisów można znaleźć na stronie internetowej IWSF pod adresem: <http://www.iwsf.com>
Kontakt: juergen.pitz@usa.net

Wydano w lutym 1998 roku

Niniejsze przepisy zostały przetłumaczone z oryginału angielskiego. W przypadku niejasności związanych z tłumaczeniem i ich interpretacją należy sięgać do oryginału.

(tłumaczył Jacek Heski) (maj 99)

Przepis 1 - Przepisy ogólne

Przepis 1.1 Przedmiot niniejszych przepisów

Niniejsze przepisy zostały ustalone dla zawodów narciarstwa linowego zatwierdzonych przez Międzynarodową Federację Nart Wodnych (IWSF). Z wyjątkiem warunków wstępnych i innych spraw administracyjnych Regiony muszą je stosować do zawodów. W przypadku tworzenia własnych przepisów muszą one być jak najbardziej zbliżone.

Wszędzie, gdzie w tekście użyto rodzaju męskiego, w tym samym kontekście należy to odnosić również do kobiet.

Przepis 1.2 Odstępstwa od przepisów

W przypadku niemożności zastosowania tych przepisów Sędzia Główny, z aprobatą większości wyznaczonych sędziów, może dokonać koniecznych zmian, informując o nich każdego narciarza przez wywieszenie, a także musi wysłać raport do Komisji Narciarstwa Linowego IWSF. Jeżeli przepis jest precyzyjny i wykonalny, zabrania się dokonywania zmian przez głosowanie sędziów.

Przepis 1.3 Interpretacja przepisów

Kwestię interpretacji przepisów, jeżeli to możliwe, należy powierzyć Komisji Narciarstwa Linowego. Każdą interpretację dokonaną przez Komisję należy uważać za ostateczną. W przeciwnym wypadku interpretacji należy dokonać większością głosów wyznaczonych sędziów, a Sędzia Główny sporządzi raport dla Komisji zawierający tę kwestię.

Przepis 1.4 Poprawki

Poprawki muszą być aprobowane przez większość 2/3 członków Komisji. Przepisy mogą być korygowane przez Komisję w każdej chwili. Poprawione przepisy wchodzi w życie po upływie 60 dni od przesłania ich do wszystkich federacji członkowskich.

Do czasu wydania nowej edycji przepisów, bieżące przepisy wraz z poprawkami Komisji pozostają w mocy. Jednogłówna decyzja członków Komisji ma ważność natychmiastową.

Do wszystkich nowych figur muszą być dołączone zapisy wideo pokazujące figurę. Jeżeli nowe figury są zaakceptowane przez Komisję Narciarstwa Klasycznego IWSF, mogą one być zaakceptowane przez Komisję Narciarstwa Linowego IWSF.

Przepis 1.5 Terminy Mistrzostw Świata

Mistrzostwa Świata w Narciarstwie Linowym odbywają się co dwa lata w roku parzystym.

Przepis 1.6 Ważność Mistrzostw Świata

Niemożność wzięcia udziału w Mistrzostwach Świata przez jakiś kraj z różnych powodów, włącznie z politycznymi, nie może być powodem unieważnienia lub przesunięcia w czasie tych zawodów, bądź zmniejszenia wartości uzyskanych na nich tytułów.

Przepis 1.7 Testy antydopingowe

Wszyscy zawodnicy muszą się zgodzić na przeprowadzenie kontroli antydopingowej. Szczegóły kontroli antydopingowej będą podane w Przepisach Medycznych IWSF.

Dla informacji:

Sankcje za umyślne zażycie niedozwolonych substancji, np. sterydów anabolicznych, środków amfetaminopodobnych, kofeiny, kokainy, narkotyków lub innych określonych leków:

⇒ 3 lata za pierwsze wykroczenie;

⇒ dożywotnie wykluczenie przy drugim wykroczeniu.

Sankcje za nieumyślne zażycie niedozwolonego leku, np. efedryny, kodeiny:

⇒ 3 miesiące przy pierwszym wykroczeniu:

⇒ 2 lata przy drugim wykroczeniu, włącznie z następnymi Mistrzostwami Świata;

⇒ dożywotnie wykluczenie przy trzecim wykroczeniu.

Przepis 1.8 Niesportowe zachowanie

Każdy zawodnik (lub jego przedstawiciel), lub oficjel, który zachowa się niesportowo, lub może skompromitować IWSF na miejscu zawodów lub poza nim, przed, w trakcie, lub po zawodach, może zostać odsunięty od udziału w części lub całych zawodach włącznie z ukończonymi konkurencjami i/lub zostać ukaranym grzywną ustaloną przez Radę Wykonawczą IWSF, przez 2/3 Wyznaczonych Sędziów. Okoliczności łagodzące należy przedstawić w swojej sprawie przez podjęciem decyzji o dyskwalifikacji. W przypadku zastosowania dyskwalifikacji w oparciu o powyższy przepis, Sędzia Główny sporządza raport dla Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Linowego IWSF. Jeżeli Rada Wykonawcza nałoży karę pieniężną, ma ona być zapłacona przez federację zawodnika.

Przepis 2 – Warunki wstępne zawodów

Przepis 2.1 Udział w Mistrzostwach Świata

Każda Federacja stowarzyszona z IWSF ma prawo wybrać drużynę, która będzie ją reprezentować na Mistrzostwach Świata w Narciarstwie Linowym.

Każda Federacja na 60 dni przed rozpoczęciem zaznajomienia na Mistrzostwach Świata musi o chęci swojego udziału powiadomić Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Linowego IWSF oraz Komitet Organizacyjny. Zaniedbanie powyższych warunków powoduje nałożenie przed startem kary na rzecz IWSF w wysokości 200 Szw.Fr. Każda Federacja nie później niż na 10 dni przed rozpoczęciem zapoznania musi podać Przewodniczącemu Komisji Narciarstwa Linowego IWSF, Przewodniczącemu Komisji Narciarstwa Linowego Regionu IWSF oraz Komitetowi Organizacyjnemu nazwiska członków drużyny, konkurencje, w których będą startować, ich wskaźniki oraz nazwiska oficjeli. Zaniedbanie powyższych warunków powoduje nałożenie kary na rzecz IWSF w wysokości 10 Sz.Fr. za każdy dzień po upływie terminu i za każdego niewłaściwie zgłoszonego narciarza. Jeżeli oficjalne zgłoszenie nie wpłynie na 24 godziny przed rozpoczęciem zaznajomienia, narciarz nie zostanie dopuszczony do zaznajomienia, a jego miejsce w losowaniu list startowych zostanie określone przez Sędziego Głównego bez brania pod uwagę jego wyników kwalifikacyjnych.

Przepis 2.2 Skład drużyn

Drużyna składa się z maks. 6 narciarzy, z zastrzeżeniem, że nie może składać się więcej niż 4 mężczyzn lub 4 kobiet.

Każda Federacja może dodatkowo zgłosić dwóch narciarzy rezerwowych, którzy zastąpią narciarza kontuzjowanego.

Przepis 2.3 Poziomy kwalifikacyjne

Każdy narciarz zgłoszony do udziału w jakiegokolwiek konkurencji, z wyjątkiem przypadku z Przepisu 2.5, musi w karcie wskaźników lub Książeczce Wyników, musi mieć potwierdzone wyniki:

	Figury	Slalom	Skoki
Poziom 1			
Mężczyźni	2.500 pkt.	6/58/16,00	32,0 m
Kobiety	1.800 pkt.	6/55/18,25	25,0 m
Poziom 2			
Mężczyźni	2.000 pkt.	6/55/18,25	27,0 m
Kobiety	1.500 pkt.	6/49/18,25	20,0 m
Specjalista			
Mężczyźni	3.500 pkt.	6/58/14,25	40,0 m
Kobiety	2.500 pkt.	6/55/16,00	30,0 m

Narciarz będący w pierwszym poziomie przynajmniej w dwóch konkurencjach może w nich uczestniczyć. Udział w trzeciej konkurencji możliwy jest jedynie, gdy znajduje się w mniej przynajmniej w drugim poziomie. Jeżeli narciarz jest specjalistą w jednej konkurencji, może w niej startować, jednak bez prawa udziału w innych konkurencjach.

Przepis 2.4 Zawodnicy indywidualni

Zawodnicy nie wybrani do swoich narodowych drużyn, mogą startować w Mistrzostwach Świata, jedynie wtedy, gdy spełnią jeden z poniższych warunków:

- a) są Rekordzistami Świata, a ich wynik został osiągnięty przynajmniej na 45 dni i został on ratyfikowany przez Komisję Narciarstwa Linowego IWSF na 15 dni przed zaznajomieniem Mistrzostw Świata.
- b) na Liście Rankingowej Komisji Narciarstwa Linowego IWSF są sklasyfikowani w pierwszej ósemce mężczyzn lub kobiet wyłączając kombinację. Lista ta musi być najbardziej aktualna.
- c) są aktualnymi Mistrzami Świata w tej konkurencji, w której zamierzają bronić swojego tytułu.

Wszyscy zawodnicy indywidualni muszą być zgłoszeni przez swoje Federacje.

Zawodnicy indywidualni nie otrzymują punktów w kombinacji.

Przepis 2.5 Minima kwalifikacyjne

Każda Federacja może zgłosić do drużyny dwóch zawodników, kobiety lub mężczyzn, którzy nie mają kwalifikacji z Przepisu 2.3. Jednak narciarz mający jedną kwalifikację lub nie mający żadnej może startować jedynie w dwóch konkurencjach.

Przepis 2.6 Ocena skuteczności

Karty wskaźników lub Książeczki wyników muszą być poświadczone pod odpowiedzialnością Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Linowego Regionu IWSF, Region lub stowarzyszoną Federację. Wyniki zapisane w roku poprzednim i bieżącym zachowują swoją ważność. Poświadczone karty wskaźników i Książeczki Wyników będą akceptowane przez sędziów, bez dalszego sprawdzania.

Przepis 2.7 Prawa zawodnicze

Federacja ma prawo wyboru drużyny wg własnych kryteriów, jednak członkowie drużyny muszą być obywatelami lub starającymi się o obywatelstwo kraju, który reprezentują. Przypadki wątpliwe sędziowie rozstrzygają w oparciu o paszport zawodnika. Jeżeli zawodnik nie posiada paszportu kraju, w którym jeździ na nartach, musi udokumentować swoje zamieszkanie w tym kraju przez ostatnie 5 lat oraz członkostwo w klubie stowarzyszonym z tą Federacją. Każda Federacja musi oświadczyć, że członkowie jej drużyny spełniają powyższe wymagania.

Przepis 3 Konkurencje i podziały

Przepis 3.1 Konkurencje

W narciarstwie linowym rozgrywane są skoki, slalom i jazda figurowa, z tytułem mistrzowskim oraz następującymi po nim miejscami dla każdej konkurencji oddzielnie. Tytuły mistrzowskie przyznaje się również w kombinacji, jak opisano w Przepisie 4.1 i w klasyfikacji drużynowej, jak opisano w Przepisie 4.4

Przepis 3.2

Zawody rozgrywane są osobno dla kobiet i osobno dla mężczyzn. Nie ma podziału na kategorie wiekowe.

Przepis 3.3 Rundy

Każda konkurencja składa się z dwóch rund: eliminacyjnej i finałowej. Wszyscy zawodnicy zakwalifikowani do udziału w konkurencji muszą uczestniczyć w rundzie eliminacyjnej.

Tylko pierwszych ośmiu narciarzy, w oparciu o wyniki rundy eliminacyjnej, zostanie zakwalifikowanych do finałów. W przypadku remisów na ósmym miejscu Sędzia Główny zdecyduje o:

- barażach pomiędzy zawodnikami z remisami,
- finale z ilością zawodników mniejszą niż 8,
- finale z ilością zawodników większą niż 8.

W przypadku, gdy w zawodach bierze udział na indywidualnych podstawach zawodnik nie będący członkiem zespołu i uplasuje się na jednym z pierwszych dwunastu miejsc w eliminacjach, będzie on brał udział w finale jako dodatkowy do 8.

Przepis 3.4 Program zawodów

Nie później niż na 2 miesiące przed rozpoczęciem zawodów Dyrektor Zawodów musi rozesłać do stowarzyszonych Federacji, listem lotniczym, program zawierający informacje o dniu zaznajomienia i dniach zawodów. Program konkurencji sporządzony przez Sędziego Głównego, Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Linowego IWSF oraz Dyrektora Zawodów musi być wywieszony przed rozpoczęciem zaznajomienia. Musi on zawierać godziny rozpoczęcia na każdy dzień, a godziny rozpoczęcia poszczególnych

konkurencji podane są jedynie informacyjnie i ewentualne różnice nie mogą być traktowane jako zmiany programu. Zaleca się, aby skoki zarówno w eliminacjach jak i finałach umieszczać w programie jako ostatnie.

Przepis 3.5 Zmiany programu

Zmiany programu w czasie trwania zawodów mogą być spowodowane jedynie pogodą, stanem wody, bezpieczeństwem lub podobnymi. Większość wyznaczonych sędziów musi aprobować te zmiany a wszyscy uczestnicy muszą być o nich powiadomieni przez ogłoszenie na tablicy. Chociaż odradza się wprowadzania jakichkolwiek zmian, to jeśli chodzi o bezpieczeństwo należy je wprowadzać bez wahania. Jeżeli zawody się rozpoczęły sędziowie nie mają prawa odwołania jakiegokolwiek konkurencji, wyjąwszy wyraźne zagrożenie bezpieczeństwa.

Przepis 3.6 Przebieg zawodów

Kiedy zawody się rozpoczną sędziowie nie mają praw skreślić jakiegokolwiek konkurencji, wyjąwszy przypadek, kiedy jej prowadzenie jest niebezpieczne i jeśli to możliwe, musi być ona zakończona nawet jeśli to wymaga zakończenia na innej linii, o ile Komisja Narciarstwa Linowego, z rekomendacji Sędziów, nie zdecyduje inaczej.

Przepis 3.7 Porządek startowy

W południe dnia poprzedzającego początek eliminacji zostanie zamknięta lista uczestników, a następnie rozlosowana i wywieszona lista startowa. Nie są dopuszczalne żadne zmiany z wyjątkiem dokonanych przez przedstawiciela zespołu, jak niżej:

- skreślenie zawodnika z udziału w zawodach,
- wymienić kontuzjowanego zawodnika, za zgodą Sędziego Głównego, na zawodnika rezerwowego, jednak przed rozpoczęciem konkurencji, to znaczy zanim wystartuje pierwszy zawodnik, zastępczy narciarz winien startować jako pierwszy, chyba, że losowanie konkurencji do, której został zakwalifikowany, jeszcze się nie zakończyło.

Zawodnicy będą losowani w następujący sposób: zostanie sporządzony wykaz zawodników w kolejności osiągniętych wyników w każdej konkurencji kobiet i mężczyzn. Następnie narciarze zostaną podzieleni na grupy, o wielkości których decyduje Sędzia Główny, a każda grupa zostanie rozlosowana oddzielnie (z wyjątkiem skoków Przepis 12.1).

Sędziowie konkurencji mogą zdecydować o kolejności startu grup w zależności od panujących warunków.

Kolejność startu zawodników w barażach podlega oddzielnemu losowaniu.

Przepis 3.8 Zaznajomienie

Zawodnicy powinni być dopuszczeni do zapoznania się z urządzeniem i skocznią pod kierunkiem i na odpowiedzialność Sędziego Głównego. Narciarze uczestniczący w zaznajomieniu będą mieli wyznaczoną ilość pasażów lub określony czas wg uznania Sędziego Głównego zapewniający takie same warunki dla każdego narciarza.

Program zaznajomienia ustala Sędzia Główny. W nadzwyczajnych okolicznościach Sędzia Główny ma prawo do zmiany terminu rozpoczęcia zaznajomienia.

Przepis 4 Kombinacja i zawody drużynowe

Przepis 4.1 Liczenie kombinacji

Każdy narciarz należący do drużyny, w każdej konkurencji, otrzyma określoną ilość punktów zgodnie z jego najlepszym wynikiem w eliminacjach lub finałach wziętą z TABLIC FRANCOR, opartych na aktualnym rekordzie świata.

Przepis 4.2 Warunki liczenia kombinacji

Aby być klasyfikowanym w kombinacji, narciarz musi otrzymać punkty w każdej z trzech konkurencji.

Przepis 4.3 Klasyfikacja w kombinacji

Miejsca w kombinacji określone są sumą punktów, które otrzymał narciarz w każdej z trzech konkurencji.

Przepis 4.4 Wyniki drużynowe

Wynik drużynowy powstaje przez zsumowanie trzech najlepszych wyników z kombinacji mężczyzn lub kobiet, w rundzie eliminacyjnej lub finałowej, w każdej konkurencji. Wynik zawodnika indywidualnego nie będzie brany pod uwagę przy obliczaniu punktacji drużynowej.

Przepis 5. Oficjele

Przepis 5.1 Sędzia Główny – wyznaczeni oficjele

Przynajmniej na 6 miesięcy przed rozpoczęciem oficjalnego zapoznania na Mistrzostwach Świata w Narciarstwie Linowym Przewodniczący IWSF wyznacza Sędziego Głównego spośród sędziów zaproponowanych przez Komisje Narciarstwa Linowego każdego z Regionów.

Przewodniczący Komisji Narciarstwa Linowego IWSF wyznacza Homologatora, Głównego Kalkulatora, Oficera Technicznego oraz Asystenta Sędziego Głównego spośród oficjeli zaproponowanych przez Komisje Narciarstwa Linowego każdego z Regionów.

Wybór Asystenta Sędziego Głównego musi mieć aprobatę Sędziego Głównego.

Wyznaczeni Sędziowie są wybierani przez Komisje Narciarstwa Linowego każdego Regionu.

Przepis 5.2 Wybór wyznaczonych sędziów

Sędziowie wybrani do Mistrzostw Świata w Narciarstwie Linowym muszą reprezentować Regiony, jak następuje:

Minimum po 2 sędziów z każdego Regionu, zostanie wybranych ogółem 8 sędziów. Sędzia Główny i jego asystent nie wchodzi w powyższą liczbę. Jeżeli jakiś Region nie może zaproponować określonej ilości wykwalifikowanych sędziów Komisja Narciarstwa Linowego IWSF może dobrać sędziów z innych Regionów.

Przepis 5.3 Sędziowie konkurencji

Sędziowie konkurencji zostaną wybrani przez Sędziego Głównego spośród Wyznaczonych Sędziów jak niżej:

Do slalomu: przynajmniej jeden sędzia z każdego Regionu.

Do jazdy figurowej : najlepszy zestaw sędziów adekwatny do poziomu wykonywanych figur.

Do skoków: jeden sędzia z każdego Regionu.

Przepis 5.4 Głosowanie sędziów

Wynik każdego głosowania wyznaczonych sędziów lub sędziów konkurencji oparty jest na zasadzie zwykłej większości głosów. W przypadku równej ilości głosów decyduje głos Sędziego Głównego. Jeżeli jakaś osoba pełni więcej niż jedną funkcję to i tak posiada tylko jeden głos.

Przepis 5.5 Dostępność arkuszy wyników

Arkusze wyników każdego sędziego mogą być dostępne do przeglądnięcia przez Kapitana drużyny natychmiast po ogłoszeniu wyników. Na odpowiedzialność Kapitana drużyny swoje arkusze może oglądać również narciarz.

Jeżeli nie jest możliwe udostępnienie wyników na 30 minut po zakończeniu startu przez ostatniego zawodnika dnia, to oficjalne ich ogłoszenie musi się odbyć na 1 godzinę przed startem pierwszego zawodnika dnia następnego.

Przepis 5.6 Rozmieszczenie sędziów

Aby zapewnić maksymalną niezależność opinii, tam gdzie to możliwe, sędziowie powinni być rozdzieleni.

Przepis 5.7 Homologator

Jego funkcje to między innymi:

- a) zapewnić porównywalność tych zawodów z innymi zawodami
- b) zapewnić, aby dokonywane zmiany w urządzeniu podczas trwania zawodów nie przynosiły korzyści lub niekorzyści jakiegokolwiek zawodnikowi.

Przepis 5.8 Operator techniczny

Operator Techniczny wyznaczony przez Komisję Narciarstwa Linowego ma zapewnić sprawiedliwość i bezstronność zawodów w zakresie operacji urządzeniem linowym. Oficer Techniczny podlega i odpowiada przed Sędzią Głównym.

Przepis 5.8 Dalsze funkcje

Pozostałe osoby pełniące funkcje sędziowskie i pomocnicze zostaną wybrane przez Sędziego Głównego spośród doświadczonych Sędziów i oficjeli będących w dyspozycji. Jeżeli to możliwe oficjele pełniący dodatkowe stanowiska (np. chronometrzyści, mierniczowie itp.) powinni być różnej narodowości. Sędziowie do slalomu, jazdy figurowej i skoków muszą być wybrani spośród wyznaczonych sędziów.

Przepis 5.10 Tolerancje

Wszystkie tolerancje mają za zadanie zniesienie ludzkich błędów, nie zezwala się na stosowanie tolerancjo w celu poprawienia wyniku narciarza.

Przepis 6 Bezpieczeństwo zawodów i zabezpieczenie urządzeń technicznych

Przepis 6.1 Dyrektor bezpieczeństwa

Najpóźniej na dwa miesiące przed zawodami Komisja Narciarstwa Linowego Regionu organizującego wyznacza Dyrektora bezpieczeństwa, który wyznacza swoich asystentów i informuje o tym Prezydenta IWSF oraz Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Linowego IWSF. Dyrektor Bezpieczeństwa odpowiada za bezpieczny stan całego sprzętu, udogodnień i czynności zachodzących podczas zawodów, może on jednak, za zgodą Sędziego Głównego, przekazywać konkretne zadania swoim asystentom. Sędzia Bezpieczeństwa ma prawo podejmowania wszelkich koniecznych działań, łącznie ze wstrzymaniem zawodów, jeżeli uzna panujące warunki za niebezpieczne. Sędzia Główny może, na własną odpowiedzialność, unieważnić zamierzone działanie lub decyzję Sędziego Bezpieczeństwa.

Przepis 6.2 Zatrzymanie zawodów ze względów bezpieczeństwa

Sędzia Bezpieczeństwa Jeżeli z jakiegoś powodu Sędzia Bezpieczeństwa zatrzyma zawody, to w okresie ich zatrzymania ni obowiązują terminy dyskwalifikacji. Sędzia Bezpieczeństwa powinien znajdować się jak najbliżej miejsca zawodów.

Przepis 6.3 Wyposażenie bezpieczeństwa

Sędzia Bezpieczeństwa określa czy wyposażenie narciarza spełnia wymogi bezpieczeństwa.

Przepis 6.4 Dyskwalifikacja za spowodowanie niebezpieczeństwa

Narciarz nie może przystąpić do zawodów lub ich kontynuować, jeśli zdaniem Sędziego Bezpieczeństwa i większości sędziów konkurencji może on zagrażać bezpieczeństwu swojemu lub innych narciarzy. Sędzia Bezpieczeństwa może w każdym momencie zawodów zażądać od Sędziego Głównego wstrzymania zawodów celem przeprowadzenia głosowania przez sędziów konkurencji, czy zawodnik może kontynuować zawody. Jeśli to możliwe, należy zasięgnąć porady lekarza.

Przepis 6.5 Łodzie bezpieczeństwa

Zaleca się użycie jednej łodzi bezpieczeństwa usytuowaną wewnątrz liny, w czasie wszystkich konkurencji i podczas zaznajomienia, zwróconą dziobem w stronę zawodów lub w pobliżu przewidywanego lądowania narciarza w skokach. W skokach dodatkowo zaleca się obecność pływaka.. Silnik Łodzi powinien być cały czas włączony.

Przepis 6.6 Obsada łodzi bezpieczeństwa

Każda łódź bezpieczeństwa musi być obsadzona przez:

- ⇒ doświadczonego sternika, który jest zaznajomiony z prowadzeniem zawodów i „oficjalnego treningu”.
 - ⇒ pływaka, także zaznajomionego z prowadzeniem zawodów, byłoby idealnie, gdyby umiał udzielać pierwszej pomocy, sztucznego oddychania oraz był obezpany z ratownictwem wodnym.
- Pływak powinien być ubrany w kamizelkę ratunkową, a w przypadku poważnych upadków, natychmiast wskakiwać do wody i towarzyszyć narciarzowi. Jeżeli zraniony narciarz nie może wejść do łodzi, z małą pomocą lub bez niej, należy narciarza odholować do brzegu i wyciągnąć z wody na desce lub noszach.

NALEŻY PODKREŚLIĆ, ŻE PODCZAS ZAWODÓW MIĘDZYKONKURENCYJNYCH, KIEDY MOGĄ WYSTĄPIĆ TRUDNOŚCI JĘZYKOWE W POROZUMIEWANIU SIĘ, DLA TYCH PRZYCZYŃ RATOWNIK MUSI ZAWSZE WSKAKIWAĆ DO WODY I TOWARZYSZYĆ ZRANIONEMU NARCIAZOWI.

Przepis 6.7 Urządzenia medyczne na terenie zawodów

Sędzia Bezpieczeństwa wyznacza funkcjonariusza medycznego, który zapewni następujące usługi:

- ⇒ odpowiednio wykwalifikowany lekarz będzie do dyspozycji podczas całych zawodów oraz zaznajomienia
- ⇒ odpowiednio wyposażony punkt medyczny, przygotowany do udzielania nagłej pomocy, będzie usytuowany w dogodnym miejscu, na terenie zawodów.
- ⇒ odpowiedni środek transportu, który będzie mógł, bezpiecznie i niezwłocznie, dostarczyć zranionego narciarza do najlepszej jednostki medycznej celem udzielenia dalszej opieki medycznej.

⇒ działające połączenie pomiędzy lokalnym szpitalem lub jednostką medyczną a funkcjonariuszem medycznym gwarantującą mu szybkie i kompetentne działanie.

Przepis 6.8 Kamizelki bezpieczeństwa

Kamizelki bezpieczeństwa muszą spełniać następujące wymagania:

- ⇒ być gładkie i miękkie, bez elementów z materiałów mogących zranić narciarza podczas upadku.
- ⇒ być tak skonstruowane i zapinane, aby nie ulec uszkodzeniu podczas ciężkiego upadku, który mógłby czynić je bezużytecznymi.
- ⇒ utrzymywać narciarza na wodzie.
- ⇒ nie mogą być nadmuchiwane.
- ⇒ być tak skonstruowane, aby chronić narciarzowi żebra i organy wewnętrzne. Zwykły kombinezon nie może być traktowany jako wystarczająca ochrona.

Przepis 7 Powtórzenia

Przepis 7.1 Kryteria powtórzeń

W przypadku nieodpowiednich warunków lub złego funkcjonowania sprzętu dostarczonego przez organizatora zawodów, co wg opinii większości sędziów konkurencji miało wpływ na wynik narciarza, otrzyma on prawo wybrania powtórzenia tego przejazdu. Jeżeli narciarz uzyska nienależną korzyść, to ten jego przejazd musi być powtórzony. Powtórzony przejazd jest punktowany z wyjątkiem przypadków w skokach i slalomie (patrz przepisy 12.10, 12.13, i 13.11).

Przepis 7.2 Procedura przyznawania powtórzeń

Powtórzenia muszą być wykonane jak najszybciej jest to technicznie możliwe, zaraz po ich przyznaniu (przepisy 12.10, 13.11). Jeżeli zostało przyznane kolejne powtórzenie narciarz ma prawo do 5 minutowego odpoczynku. Jeżeli narciarz wybrał 5 minutowy odpoczynek to będzie jechał następny narciarz, a powtórzenie musi nastąpić przed upływem 5 minut.

Przepis 7.3 Wnioski o powtórzenia

Żądanie powtórzenia musi być przedstawione przez sędziego konkurencji przed startem następnego zawodnika, zaś przez zawodnika lub jego przedstawiciela tak szybko jak to jest możliwe. Jeżeli w opinii sędziów życzenie to nie zostało przedstawione wystarczająco szybko, będzie ono oddalone.

Przepis 8 Protesty

Przepis 8.1 Procedura

Protesty należy składać na ręce Sędziego Głównego jedynie za pośrednictwem przedstawiciela zespołu i będą one rozpatrzone przez wyznaczonych sędziów. Protesty muszą być w formie pisemnej, zawierać muszą ich przyczyny i należy je składać jak najszybciej, jednak nie później niż 30 minut od ogłoszenia wyników konkurencji i gotowości arkuszy sędziowskich do sprawdzenia.

Przepis 8.2 Przyczyny protestów

Protesty mogą dotyczyć jedynie zaniedbań organizatorów, oficjeli, Sędziów, kalkulatorów i funkcjonariuszy technicznych w stosowaniu niniejszych przepisów i tylko w tym przypadku, gdy te zaniedbania miały niekorzystny wpływ na narciarza. Nie zezwala się na składanie protestów dotyczących decyzji sędziowskich.

Przepis 8.3 Składanie protestów

Protesty muszą być złożone wraz z kaucją w miejscowej walucie wynoszącą równowartość 25 SFr. Gdy sędziowie uznają słuszność przyczyn protestu, kaucja zostanie zwrócona.

Przepis 8.4 Błędy w wyliczeniach

Poprawienie błędów w wyliczaniu wyników nie jest traktowane jako protest, jeżeli zostanie ono zgłoszone przed upływem dwóch godzin od momentu ogłoszenia wyników i przedstawienia do kontroli arkuszy sędziowskich, będzie za zgodą Sędziego Głównego naniesione przez Kalkulatora.

Przepis 9 Urządzenie, narty, linki holownicze

Przepis 9.1 Urządzenie

Urządzenie musi być wyposażone w 10 mm linkę, minimalną odległość między dwoma masztami zwrotnymi 300 metrów, obracać się w kierunku odwrotnym do ruchu wskazówek zegara i posiadać moc zapewniającą żądane prędkości. Urządzenie musi posiadać sprawdzony prędkościomierz. Do zawodów musi być przygotowana co najmniej połowa uchwytów. Jeżeli uchwyt nie rozłączy się dwukrotnie należy go natychmiast wymienić. Zarówno uchwyty parzyste jak i nie parzyste winny być właściwie przygotowane. Komitet organizacyjny wyznaczy przynajmniej jedną osobę, która zna urządzenie i będzie za nie odpowiedzialna. Urządzenie musi być w dobrym stanie technicznym gwarantującym płynny przebieg zawodów. Prędkościomierz musi być oznakowany prędkościami co najmniej 28, 43 i 58 km/h.

Przepis 9.2 Narty

Maksymalna szerokość narty nie może przekroczyć 30% jej całkowitej długości.

Zezwala się na dowolny rodzaj wiązań.

Zezwala się na dowolny rodzaj mieczyków.

Urządzenia regulacyjne przymocowane do narty, mające na celu zmianę jej charakterystyki są dopuszczalne, o ile są przymocowane w taki sposób, że nie jest możliwa zmiana ich położenia w czasie jazdy narciarza.

Żadne inne elementy nie są dozwolone.

Narty muszą być bezpieczne. Nie mogą mieć żadnych elementów ostrych lub chropowatych z metalu, drewna lub innych dodatków, które w opinii Sędziego Bezpieczeństwa mogą zranić narciarza w przypadku kontaktu z nimi podczas upadku.

Przepis 9.3 Linki holownicze

Przepisy określają dwa typy długości lin holowniczych; faktyczną i poziomą. Faktyczna długość jest wyliczana w oparciu o daną długość poziomą i mierzoną średnią wysokość liny.

Wyliczenie średniej wysokości głównej liny ciągnącej $AB =$ wysokość wstępnego koła „H1” + wysokość głównej liny ciągnącej w środku „H2” + wysokość koła wyjściowego podzielone przez 3.

$$\text{Wysokość } AB = \frac{H1+H2+H3}{3}$$

„H2” mierzone jest pod obciążeniem liny ciężarem 70 kg (patrz diagram 1).

Diagram 2 pokazuje relacje pomiędzy poziomą długością linki a długością faktyczną i wysokością liny.

Wierzchołek ABC ma kąt 90°. Punkt A jest końcem linki przymocowanej do głównej liny ciągnącej. Punkt C jest uchwytem. Odległość AC jest faktyczną długością linki. Odległość BC jest długością poziomą linki. Kiedy dane są wysokość AB i długość pozioma BC, faktyczną długość linki wylicza się wg następującego wzoru:

$$AC = \sqrt{AB^2 + BC^2}$$

Wszystkie podane w przepisach długości linek są długościami poziomymi.

Organizator musi dostarczyć linki holownicze z pojedynczym uchwytem wykonane z pojedynczego 6 mm warkocza, z linki plastikowej, linka i uchwyt muszą spełniać poniższe warunki:

a. ilość splotów 12

⇒ ilość włókien w każdym splotcie –60

⇒ średnica pod obciążeniem 5,5 kg - 6,3 mm

⇒ waga 1 metra - 160 do 195 g

⇒ wytrzymałość min. - 590 kg

⇒ rozciągliwość przy obciążeniu 115 kg - 3,2% (max.)

⇒ wydłużenie winno być mierzone pod naciągiem 5,5 kg.

⇒ Wszystkie pomiary linki holowniczej winny być dokonywane pod naciągiem 20 kg pomiędzy linią środkową uchwytu a najdalszym punktem końcowej kuli zaczepowej

b. Uchwyt powinien być wykonany z materiału o zewnętrznej średnicy 2,5 do 2,80 cm bez ostrych krawędzi lub występow, z niemalowanego drewna lub innej nie śliskiej powierzchni lub pokrycia. Linka musi być tak przymocowana do obu końców, aby był niemożliwy jakikolwiek ruch drążka w stosunku do linki podczas jego użytkowania. Minimalna siła łamiąca drążek wynosi 270 kg, to znaczy, że ciężar równy 290 kr winien być zastosowany w dwóch punktach odległych o 9 cm od środka drążka podpartego w punktach zaczepienia linek w ciągu 1 minuty.

c. Linki holownicze powinny być przygotowane jak następuje:

Sześć linek 18,25 m., trzy 16 i 14,25 m. oraz po dwie krótszych długości.

Tolerancja długości dla linek aż do 14,25 m. wynosi +/- 15 cm, a dla linek krótszych wynosi 7,5 cm.

Linka składa się z trzech następujących części:

- uchwyt z linką 1,5 m.,
- linka holownicza,
- kulka zaczepowa

d. Wymiary linki pokazano na Diagramie 3.

Przepis 9.4 Naciąganie linek

Przed dokonaniem pomiarów wszystkie linki powinny być naciągnięte, aby zabezpieczyć pętle.

Przepis 9.5 Linki i uchwyty do figur

Narciarz może użyć swoją własną linkę z kulką zaczepową dowolnej długości lub użyć oficjalnej linki o długości 18,25 m. Zawodnik musi dostarczyć swój własny uchwyt do figur dowolnej długości i dowolnych wymiarów oraz materiału.

Przepis 9.6 Uchwyty do slalomu i skoków

Narciarze w slalomie i skokach są zobowiązani do używania oficjalnych uchwytów. Organizator dostarczy minimum 6 jednakowych uchwytów i linek jak opisane w Przepisie 9.3

Przepis 9.7 Plastry

Może być wymagane, aby narciarz podczas jazdy używał plastronów identyfikacyjnych. Projekt plastronów musi być zaakceptowany przez Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Linowego IWSF. W centralnym miejscu plastronu musi być numer identyfikacyjny z obu jego stron. Cyfry numeru muszą być minimum 15 cm wysokości i być widoczne z odległości. Plastry muszą umożliwiać założenie pasa do skoków i nie mogą ograniczyć swobody ruchów w figurach. Plastry będą wydawane Kapitanom drużyn przed zawodami. Zapasowe plastry, bez numerów, będą dostępne u startera na wypadek uszkodzenia i nie możliwości użycia plastronu właściwego. Narciarz musi ubrać plastron z przyznanym jemu numerem.

Przepis 9.8 Sprzęt nieoficjalny

Używanie przez narciarza sprzętu nieoficjalnego odbywa się wyłącznie na jego własne ryzyko.

Przepis 10 Prędkości i tolerancje

Przepis 10.1 Tolerancje

Wszystkie prędkości w slalomie, figurach i skokach muszą być dokładne do $\pm 0,5$ km/h. Aby prędkość była uznana za dokładną w jakiegokolwiek konkurencji musi być zanotowana przez oficjela i mieścić się w granicach wyznaczonych przez tolerancje. Prędkość może być różna o ± 0.5 km/h na odcinku wstępnym do trasy zawodów i musi być utrzymana, aż zawodnik nie opuści trasy, z wyjątkiem z Przepisu 12.5

Przepis 10.2 Dokładność urządzeń pomiaru czasu

Urządzenia stosowane podczas zawodów do pomiaru czasu muszą być sprawdzone przez Homologatora lub Sędziego Głównego.

Przepis 10.3 Mierzenie czasu w slalomie i skokach

Czas w slalomie mierzy się od momentu gdy zaczep narciarza przejdzie ostatnie koło zwrotne przed wjazdem narciarza na tor, aż do chwili, gdy zaczep przejdzie pierwsze koło zwrotne po ukończeniu przejazdu.

Pomiar w skokach następuje pomiędzy dwoma zaczepami następującymi po uchwycie narciarza. Początek pomiaru następuje, gdy koło przed skoczną minie pierwszy zaczep po zaczepie narciarza, a kończy się, gdy koło minie drugi zaczep.

Automatyczny pomiar czasu odbywa się na tym samym odcinku.

Przepis 10.4 Rozmieszczenie chronometrystów

Powinno być dwóch chronometrystów w slalomie i skokach. Oficjalny mierniczy musi być usytuowany w najbardziej dogodnej pozycji. Zapasowy mierniczy winien być ulokowany na jednej z wież sędziowskich i jego pomiar będzie brany pod uwagę, gdy z jakichś przyczyn oficjalnemu mierniczemu nie uda się zmierzyć dokładnego czasu.

Przepis 11 Definicje

Przepis 11.1 Miejsce zawodów

Układ zawodów przedstawiony jest na diagramach 1, 2 i 3. Wymiary tras są podane, jednakże układ może się różnić z powodu dostosowania go do lokalizacji zawodów. Na terenie zawodów nie może być żadnych innych boi i znaków niż okazane na diagramach 1, 2, i 3 za wyjątkiem tych, które oznaczają miejsca niebezpieczne, pola startowe oraz lądowania, a także boje zwrotne. Boje te muszą się różnić od boi użytych na trasach zawodów i zostaną wskazane narciarzom przed startem.

Przepis 11.2 Definicja upadku

Upadek w każdej konkurencji jest określony jako spełnienie jednego z poniższych zdarzeń:

- a) narciarz wypuścił linkę holowniczą,
- b) narciarz nie ma przynajmniej jednej narty,
- c) ciężar narciarza nie jest prawidłowo utrzymywany na jednej lub dwóch nartach, a w dodatku narciarz nie jest w stanie przyjąć postawy narciarskiej, narciarz nie może odzyskać właściwej postawy wykonując obrót powrotny.

Przepis 11.3 Definicja pozycji narciarza

Postawa narciarza zdefiniowana jest jako pozycja zawierająca wszystkie z poniższych warunków:

- a) narciarz trzyma linkę holowniczą,
- b) narciarz jedzie w pozycji przedniej lub tylnej i ma dwie bądź jedną nartę,
- c) ciężar narciarza jest utrzymywany przez dwie bądź jedną nartę, a on sam znajduje się w równowadze.

Przepis 11.4 Start narciarza

Za start narciarza uważa się moment, kiedy oznakowany zaczep połączy główną linkę ciągnącą z linką holowniczą.

Przepis 11.5 Dyskwalifikacja narciarza na starcie

Każdy narciarz, który nie jest gotowy do startu gdy oznakowany zaczep połączy się z główną linką ciągnącą zostanie zdyskwalifikowany z dalszej części tej konkurencji.

W przypadku, gdy zawodnik zostanie zdyskwalifikowany lub skreślony, następny narciarz winien wystartować tak szybko, jak to technicznie jest możliwe.

W slalomie zawsze narciarz musi być gotowy do startu, w przypadku gdy zdarzy się pusty przejazd. Będzie to przedjeździec, który wykona jedną rundę przed startem następnego narciarza.

Narciarze winni wrócić do pomostu startowego bez zbędnej zwłoki, w przypadku, gdy startują jeszcze w tej samej konkurencji.

Przepis 11.6 Reprezentant drużyny

Każda Federacja może wybrać przedstawiciela swojej drużyny, którego nazwisko należy podać Sędziemu Głównemu przed rozpoczęciem zaznajomienia. Przedstawiciel drużyny reprezentuje wszystkich narciarzy swojej Federacji. Może być również wyznaczony zastępczy przedstawiciel.

Przepis 11.7 Czas ogłoszenia

Czas ogłoszenia zdefiniowany jest jako moment podpisania wyników przez Sędziego Głównego.

Przepis 11.8 Używanie wyników baraży

Wyniki uzyskane w barażach służą jedynie do określenia ostatecznej klasyfikacji w konkurencji. To oznacza, że te wyniki nie mogą być użyte w kombinacji, ustanawianiu rekordów, listach rankingowych ani wpisywane do książeczek.

Przepis 12 Skoki

Przepis 12.1 Ogólne warunki skoków

Każdy narciarz ma prawo do dwóch skoków, przejazdów lub upadków w eliminacjach i trzech w finałach.

Skoki muszą być oddawane pojedynczo. Narciarz nie może oddawać skoków jednego za drugim.

Kobiety mają prawo wyboru wysokości skoczni 1,50 lub 1,65 m. Narciarki skaczące na 1,50 m będą rozlosowane razem i będą skakać przed skaczącymi na 1,65 m, zarówno w eliminacjach jak i w finałach.

Mężczyźni mają prawo wyboru skoków na 1,65 lub 1,80 m. Skaczący na 1,65 m będą rozlosowani razem i skakać będą przed skaczącymi na 1,80 m, zarówno w eliminacjach jak i w finałach.

Narciarz nie może dokonać zmiany wysokości skoczni w finale, jeśli się do niego zakwalifikuje. Tylko długość skoku będzie brana pod uwagę, bez względu na jakiej wysokości był on oddany. Upadek nie eliminuje narciarza z następnego skoku, pod warunkiem jeśli jest on wynikiem skoku.

Przepis 12.2 Odmowa narciarza

Zawodnik może odmówić wjazdu na trasę skoków przez podniesienie ręki. Nie zostanie on za to ukarany pod warunkiem, że sędziowie konkurencji uznają powód odmowy narciarza za słuszny. Zawodnik musi być gotowy do jazdy natychmiast po decyzji sędziów. Jeżeli zawodnik nie będzie gotowy lub sędziowie nie uznają powodu odmowy, traci on jeden skok.

Zawodnik traci prawo do dalszych skoków w rundzie, jeżeli podczas zdecydowanego cięcia w stronę skoczni przejdzie między skocznią a główną linią napędową, trzymając uchwyt lub nie.

Przepis 12.3 Trasa skoków

Trasa skoków rozpoczyna się przy ostatnim kole zwrotnym przed skocznią a kończy się przy następnym kole zwrotnym za skocznią (patrz Diagram 4).

Skocznia ma być usytuowana pomiędzy 180m a 190m za pierwszym kołem zwrotnym toru. Przed skocznią mają się znajdować dwie boje, jedna na 140m, druga na 160m. Boje te będą naprowadzały narciarza na początek cięcia.

Przepis 12.4 Opis skoczni

Skocznia jest powierzchnią pochyłą z osłoną po swej prawej stronie. Skocznia musi spełniać poniższe wymagania:

- ⇒ Szerokość: 3,70 do 4,30 m w każdym punkcie; zalecane jest 4,20 m do 4,25 m.
- ⇒ Długość powyżej wody: 6,40 do 6,70 m w każdym punkcie.
- ⇒ Długość pod wodą: minimum 60 cm.
- ⇒ Stosunek wysokości na progu do jej długości ponad wodą: 0,235 +/- 0,003 lub 0,225 +/- 0,003 dla kobiet; 0,255 +/- 0,003 lub 0,275 +/- 0,003 dla mężczyzn, do wyboru.
- ⇒ Stosunek ten liczony jest dla obu stron skoczni, a różnica wysokości progu na obu rogach nie może być większa niż 2,5 cm. (patrz Diagram 6).
- ⇒ Skocznia musi być gładka, a ewentualne nierówności mogą wynosić nie więcej niż 2,5 cm.
- ⇒ Osłona musi obejmować całą długość prawej strony skoczni i mieć 30 cm długości pod wodą przy maksymalnej wysokości 1,80 m dla mężczyzn. Osłona powinna być pomalowana na inny kolor lub odcień niż powierzchnia skoczni dający wystarczający kontrast pomiędzy osłoną, wodą i powierzchnią skoczni. Osłona skoczni ma mieć kąt pomiędzy 40° a 50°. Zaleca się kąt 45°.
- ⇒ Długość 6,40 i 6,70 m powinna być oznakowana dostatecznie czytelnie na powierzchni skoczni. Na środku skoczni, tuż poniżej krawędzi, winna znajdować się namalowana linia widoczna z brzegu dla potrzeb pomiarowych.
- ⇒ Skocznia musi być bezpiecznie zakotwiczona, gwarantując powrót skoczni w identycznie miejsce po ustaniu kołysania, tj. oznaczona linia środkowa musi być widziana w tym samym miejscu przez podwójne stanowiska pomiarowe. „Statyczne położenie” to położenie skoczni nie zakłócone falą narciarza lub falą powrotną.
- ⇒ Wszystkie pomiary skoczni muszą być wykonane w warunkach zawodów, włączając sprzęt kotwiczny, a wyłączając ciężar narciarza.

Przepis 12.5 Prędkości skoków

Narciarz w skokach może sobie wybrać prędkość, jednak nie może ona przekroczyć:

- a) dla mężczyzn: 57 km/h
- b) dla kobiet: 51 km/h

Prędkości będą się obniżały o 3 km/h. Tak więc będą użyte następujące prędkości: 39 km/h, 42 km/h, 45 km/h, 48 km/h, 51 km/h (max dla kobiet), 54 km/h, 57 km/h.

Narciarz może wybrać swoją prędkość startową, jednak nie może ona być niższa więcej niż o 15 km/h od prędkości skoków. Natychmiast po przejściu zaczepu przez koło zwrotne przed skocznią prędkość musi być podniesiona do prędkości skoków, a natychmiast po wylądowaniu narciarza na wodzie należy obniżyć prędkość do prędkości startowej. Poziom obniżenia prędkości musi być taki sam jak podniesienia prędkości i musi nastąpić tak szybko jak to możliwe.

Tzn.: Prędkość startowa, to prędkość liny z jaką narciarz wjeżdża na pole zawodów, a więc zanim zaczep przejdzie przez ostatnie koło zwrotne przed skocznią. Narciarz może opuścić pomost startowy z mniejszą prędkością.

Przepis 12.6 Oficjalne zatrzymanie skoków

Skok nie będzie zaliczony, jeżeli sędziowie uznają, że warunki na wodzie lub inne przyczyny stwarzają niebezpieczeństwo. Sędzia wtedy winien poinformować operatora o obniżeniu prędkości.

Przepis 12.7 Zaliczanie skoków

Skok będzie zaliczony, jeżeli narciarz przejedzie po skoczni, wyląduje i przejedzie bez upadku aż zaczep minie koło zwrotne za skocznią.

Przepis 12.8 Skutek upadku narciarza

Każdorazowo, gdy narciarz upadnie zanim zaczep minie koło zwrotne za skocznią, upadek ten będzie traktowany jako zaliczony skok. Skoczek zostanie zdyskwalifikowany z danej rundy, jeżeli wykonując zdecydowane cięcie przejedzie pomiędzy skocznią a główną linią, bez względu na to czy trzyma uchwyt czy nie.

Przepis 12.9 Sędziowie

W skokach pracuje czterech sędziów. Trzech znajduje się na brzegu, a czwarty przy prędkościomierzu. Sędzia przy prędkościomierzu decyduje o powtórzeniach zgodnie z przepisem 12.10.

Przepis 12.10 Mierzenie czasu

Czwarty sędzia z przepisu 12.9 obserwuje Operatora Technicznego, sprawdzając prędkość.

Kiedy prędkość jest większa od maksymalnej, powtórzenie jest obowiązkowe. Jeżeli wybrana prędkość jest poniżej maksymalnej i jest poza tolerancją, narciarz ma prawo wyboru powtórzenia, jeżeli nie została przekroczona prędkość maksymalna, bowiem wtedy powtórzenie jest obowiązkowe. W przypadku obowiązkowego powtórzenia, skok prowadzący do powtórzenia nie będzie zaliczony.

Jeżeli prędkość jest poniżej dozwolonej, narciarz może wybrać powtórzenie, ale wynik skoku nie może być niższy niż w skoku prowadzącym do powtórzenia. Jeżeli powtórzenie spowodowane jest błędem prędkości musi być wykonane natychmiast, zaś w przypadku upadku narciarza natychmiast gdy powróci na pomost startowy.

Przepis 12.11 Sprzęt bezpieczeństwa

Każdy skaczący zawodnik musi mieć ubraną zatwierdzoną kamizelkę (przepis 7.3). Skaczący zawodnicy muszą również mieć ubrane odpowiednie kaski.

Przepis 12.12 Mierzenie długości skoku

Można stosować następujące systemy mierzenia skoków:

- system Johnsona
- system Video Bötchera
- system Video Corsona

Wszystkie systemy po zainstalowaniu muszą być sprawdzone i zaakceptowane przez Homologatora.

Także inne użyte systemy muszą być sprawdzone i zaakceptowane przez Homologatora.

Przepis 12.13 Opis systemu Johnsona

Kiedy używa się systemu Johnsona pomiar długości skoku winien być dokonywany metodą triangulacyjną przy pomocy trzech podwójnych stanowisk pomiarowych.

Dla zachowania dokładności zaleca się, aby żadne stanowisko nie było dalej niż 70 m od miejsca lądowania.

Długość skoku liczy się za pomocą komputera. Każdy program komputerowy musi być zweryfikowany za pomocą testu załączonego do niniejszych przepisów. Układ skoczni musi dawać trójkąt opisany w teście.

Punkt lądowania narciarza jest zdefiniowany jako środek okręgu wpisanego w trójkąt powstały ze średnic z dwóch pomiarów każdego z trzech stanowisk. Wymiarem tego trójkąta jest średnica tego okręgu.

Jeżeli różnica długości z branych oddzielnie pomiarów dolnego i górnego, z jednego stanowiska, jest większa niż 0,6 m, należy zastosować średnią i te, które brane po kolei dają mniejszy trójkąt. Jeżeli oficjalny rozrzut pomiarów, biorąc pod uwagę powyższy przepis, daje większy trójkąt, a zakres jest powyżej 0.6 m, nawet z tylko jednego stanowiska, należy użyć średniej wielkości pomiaru, aby uzyskać jak najmniejszy trójkąt.

W przypadku, gdy średnica wpisanego okręgu jest większa niż 0,6 m, zawodnik ma prawo wyboru pomiędzy powtarzaniem tego skoku, a przyjęciem najkrótszej odległości w zbyt dużym trójkącie i to jedynie w przypadku, gdy żadnej z poprzednich bądź następnych skoków nie był dłuższy od dalszego wierzchołka tego trójkąta. W przypadku, gdy któryś z poprzednich bądź następnych skoków przekracza odległość do najdalszego wierzchołka jako oficjalny wynik tego skoku przyjmuje się najkrótszą odległość.

W przypadku, gdy zawodnik postanawia powtarzać skok, odległość powtórzonego skoku nie może przekraczać największej długości i nie może być krótsza od najmniejszej długości powtarzanego skoku. Wielokrotne powtórki muszą być rozgrywane po kolei w porządku w jakim się pojawiały.

Długość skoku powinna być mierzona od punktu na powierzchni wody, dokładnie poniżej środka progu skoczni, aż do punktu na wodzie, w którym pięty narciarza uderzają o wodę najsilniej (wskazuje na to dzióbek powstałej strugi wody).

Przepis 12.14 Używanie do pomiarów kamer video

Jeżeli jest użyty system kamer video to do zmierzonej odległości należy dodać 2,1 m.

Przepis 12.15 Wyniki

W każdej rundzie zaliczany jest tylko jeden najdłuższy skok. Zajęte miejsce w konkurencji określa wynik narciarza osiągnięty w finale. Skoki mierzy się z dokładnością do 10 cm. Do wyników kombinacji bierze się lepszy wynik, osiągnięty bądź w eliminacjach, bądź w finałach. Aby otrzymać punkty do kombinacji zawodnik musi zaliczyć przynajmniej jeden skok.

Przepis 12.16 Remisy

Jeżeli powstaną remisy na pierwszym miejscu, należy rozegrać baraże. Jeżeli są remisy na drugim i trzecim miejscu o kolejności decyduje lepszy wynik z eliminacji. Jeżeli jest remis w dalszym ciągu należy rozegrać baraże. Baraże należy rozgrywać w nowo wylosowanej kolejności. Każdy narciarz ma prawo do dwóch skoków, najdłuższy będzie liczony zgodnie z przepisem 12.15. Powtarzające się remisy należy rozgrywać w ten sam sposób, aż do wyłonienia zwycięzcy.

Przepis 13 Slalom

Przepis 13.1 Przepisy ogólne

Zawodnik musi objechać pierwsze koło zwrotne przed trasą slalomu (Diagram 1), objechać jakkolwiek boję lub wszystkie sześć, a po przejechaniu sześciu wyjechać przez bramkę i dalej jechać zanim zaczep minie drugie koło zwrotne.

W slalomie używane są następujące prędkości i długości linek:

	mężczyźni	kobiety
1 przejazd	58 km/h linka 18,25 m	55 km/h linka 18,25 m
2 przejazd	58 km/h linka 16,00 m	55 km/h linka 16,00 m
3 przejazd	58 km/h linka 14,25 m	55 km/h linka 14,25 m
4 przejazd	58 km/h linka 13,00 m	55 km/h linka 13,00 m
5 przejazd	58 km/h linka 12,00 m	55 km/h linka 12,00 m
6 przejazd	58 km/h linka 11,25 m	55 km/h linka 11,25 m

Przy dalszych przejazdach linkę należy skracać o pół metra. Jeżeli, w opinii większości sędziów konkurencji warunki wody i pogody tego wymagają prędkość początkowa może zostać obniżona do 55 km/h z linką 18,25 m lub 52 km/h z linką 18,25 m dla mężczyzn oraz 52 km/h lub 49 km/h z linką 18,25 m dla kobiet i dalej należy podwyższać prędkość o trzy km/h, aż do pierwszej prędkości, a dalej jak w powyższej tabeli.

W finałach należy startować o jedną prędkość lub o jeden skrót wyżej niż w eliminacjach, chyba, że sędziowie konkurencji dokonali zmian jak wyżej.

Narciarz może wybrać długość linki (lub prędkość) o dowolnej porze przed startem.

Narciarz wybierając start na krótszej lince musi powiadomić o tym startera na trzech zawodników wcześniej. W przypadku, gdy jest pierwszym lub drugim na liście startowej musi to zrobić na pięć minut wcześniej.

Zawodnik musi powiadomić operatora jaką wybrał prędkość startową.

Przepis 13.2 Odmowa narciarza

Zawodnik może odmówić wjazdu na trasę przez podniesienie jednej ręki. Nie będzie on za to ukarany, jeżeli sędziowie konkurencji uznają, że przyczyny odmowy były słuszne. Narciarz musi być gotowy do dalszej jazdy natychmiast po dojeździe do startu. Jeżeli nie będzie on gotów lub sędziowie nie uznają przyczyn odmowy, będzie on zdyskwalifikowany z reszty konkurencji.

Przepis 13.3 Trasa slalomu

Trasa slalomu zaczyna się na ostatnim kole zwrotnym przed pierwszą boją slalomową, a kończy na następnym kole zwrotnym (patrz Diagram 7)

Przepis 13.4 Boje

Kolor boi musi być maksymalnie widoczny. Zaleca się żółty fluoroscencyjny lub czerwony.

Boje prowadzące użyte wewnątrz toru muszą być innego koloru niż boje dla narciarza, muszą mieć średnicę minimum 22 cm.

Boje slalomowe muszą mieć średnicę od 22 do 28 cm, zaleca się 23 cm.

Boje slalomowe muszą być lekkie, miękkie i gładkie.

Każda boja musi posiadać wystarczająco mocny uchwyt kotwiczny. Boje muszą być przymocowane do liny tak, aby niemożliwy był ruch wokół miejsca ich mocowania.

Boje muszą być tak zamocowane, aby ich wysokość nad powierzchnią wody wynosiła od 11 do 17 cm (zaleca się 11,5 cm). Bramka wjazdowa i bramki wewnętrzne muszą wystawać nad poziom wody od 16 do 22 cm (zaleca się 17 cm).

Przepis 13.5 Upadek w slalomie

Upadek przed lub na trasie kończy przejazd zawodnika, jednak zalicza się mu wynik uzyskany przed upadkiem.

Przepis 13.6 Zaliczanie boi

Boję ominiętą zalicza się jak następuje, w zależności od punktu minięcia:

- a) 1/4 punktu, kiedy narciarz przekroczy linię C-D, w pozycji narciarskiej (11.3) zanim objedzie boję. Narciarz nie otrzymuje punktów, gdy przejedzie wewnątrz boi.
- b) 1/2 punktu, kiedy narciarz dwukrotnie przekroczy linię C-D w pozycji narciarskiej (11.3) zanim dojedzie do poziomu następnej boi lub bramki wjazdowej.
- c) 1 punkt, kiedy narciarz przekroczy linię środkową pod główną linią ciągnącą, oznakowaną bojami prowadzącymi, zanim osiągnie poziom następnej bez upadku (11.2)

Koła zwrotnego ani bramki wjazdowej nie zalicza się.

Przepis 13.7 Koniec przejazdu

Zawodnik zarówno w eliminacjach jak i finałach tak długo przejeżdża trasę zgodnie z przepisem 13.1, aż opuści boję lub bramkę wjazdową, do tego miejsca zalicza się jego punkty.

Przepis 13.8 Opuszczenie lub najechanie

Nie zezwala się na przejazd wewnątrz boi lub na zewnątrz bramki wjazdowej lub przejazd okrakiem oraz przeskoczenie nad boją, a także za „najechanie”, jednak nie zostanie on ukarany za muśnięcie boi nartą lub jakąś częścią ciała. Za „najechanie” uważa się uderzenie nartą boi powodujące zmianę jej pozycji lub chwilowe zatopienie. Lżejsze uderzenie traktowane jest jako muśnięcie.

Przepis 13.9 Wieże sędziowskie

Wieże sędziowskie do slalomu muszą posiadać poręcz dookoła platformy i znajdować się ona winna ok. 2 m ponad wodą. Powinny one być umieszczone na dnie lub bezpiecznie zakotwiczone. Do slalomu używa się obowiązkowo dwóch wież umieszczonych po obu stronach toru w odpowiednich miejscach zapewniających dobrą widoczność.

Skocznia może być użyta jako wieża sędziowska do slalomu.

Przepis 13.10 Sędziowie

Trzech sędziów znajduje się na pierwszej wieży sędziowskiej. Dwóch sędziów, na drugiej wieży, należy umieścić tak, aby mieli dogodną pozycję do obserwacji bramki wjazdowej. Bramki slalomowe są oceniane przez wszystkich pięciu sędziów. Bramka wjazdowa oceniana jest tylko przez dwóch sędziów na wieży, w przypadku niezgodności między nimi, decyzję podejmuje pięciu sędziów przez głosowanie.

Przepis 13.11 Mierzenie czasu

Chronometrzysta informuje odpowiedzialnego sędziego o nieprawidłowej prędkości celem podjęcia odpowiednich decyzji. Jeżeli prędkość jest niższa od dopuszczalnej w jakimkolwiek przejeździe powtórzenie jest obowiązkowe. Jeśli przejazd był niekompletny narciarz nie może poprawić swojego wyniku z powtarzanego przejazdu, chyba, że prędkość była niższa lub równa szybszej tolerancji prędkości niższego rzędu. Jeżeli przejazd był prawidłowy (wynik 6 boi, zawodnik ma prawo kontynuować jazdę) narciarz ma prawo wyboru następnego przejazdu zamiast powtórzenia. Jeżeli przejazd będzie nieprawidłowy, zalicza mu się boje przejechane w wolniejszym przejeździe. Jeżeli prędkość jest większa od dopuszczalnej, a narciarz wykona nieprawidłowy przejazd, ma prawo wyboru powtórzenia, jednak w powtórzeniu nie może uzyskać niższego wyniku niż w przejeździe prowadzącym do powtórzenia.

Przepis 13.12 Sprzęt bezpieczeństwa

Wszyscy zawodnicy startujący w slalomie muszą być ubrani w zatwierdzone kamizelki.

Przepis 13.12 Wyniki

Wynik zawodnika w finale określa jego miejsce w konkurencji.

Lepszy wynik bądź z eliminacji bądź z finału będzie brany do wyliczeń kombinacji. Otrzyma on punkty z prędkości na jakiej jechał pod warunkiem (przepis 13.1), że jego pierwszy przejazd był prawidłowy. Jeżeli zawodnik opuści jeden lub więcej przejazdów, a jego przejazd pierwszy nie był prawidłowy, jego wynik będzie liczony od prędkości startowej.

Punkty do kombinacji na prędkości początkowej liczy się używając oddzielnych tablic (Pierwszy przejazd nieprawidłowy).

Aby otrzymać punkty do kombinacji wynik narciarza musi być większy od 0.

Przepis 13.14 Remisy

Jeżeli istnieje remis, klasyfikację przeprowadza się na podstawie miejsc zajętych w eliminacjach. Jeżeli nadal jest remis dla pierwszego miejsca, należy przeprowadzić dogrywkę z nowo wylosowanym porządkiem. Remisy rozgrywa się od ostatniej prędkości, na której nastąpił kompletny przejazd i kończy się przy opuszczeniu boi, jeżeli dalej jest remis przeprowadza się kolejną dogrywkę z nowo wylosowanym porządkiem. Powtórzenia należy prowadzić, aż do wyłonienia zwycięzcy.

Przepis 14 Figury

Przepis 14.1 Przepisy ogólne

Każdy zawodnik ma prawo do dwóch pasaży na trasie figur i w tym czasie może wykonać wiele dowolnych figur. Nie zezwala się narciarzowi na wykonanie dwóch kolejnych pasaży.

Przepis 14.2 Odmowa narciarza

Zawodnik ma prawo dokonać odmowy wjazdu na trasę figur przez podniesienie jednej ręki, bezkarnie przed każdym pasażem, jednak, jeśli w opinii większości sędziów odmowa ta była uzasadniona. Narciarz musi być gotów do dalszej jazdy natychmiast po powrocie na start, jeśli nie będzie gotów zostanie zdyskwalifikowany w dalszego startu w tej konkurencji.

Przepis 14.3 Trasa figur

Układ boi za kołem zwrotnym określa początek pasażu figur (patrz diagram 9). Koniec pasażu jest określany jedynie sygnałem upływu 20 sekund.

Przepis 14.4 Prędkość

Zawodnik ma prawo do wyboru prędkości jazdy w każdym pasażu. Za ustalenie prędkości jazdy przed kołem zwrotnym odpowiada zawodnik.

Narciarz musi poinformować Operatora Technicznego z jaką prędkością chce jechać w każdym przejeździe.

Przepis 14.5 Początek mierzenia czasu

Mierzenie czasu rozpoczyna się:

- a) przy pierwszym ruchu narciarza w celu wykonania figury po osiągnięciu, w przybliżeniu, położenia pierwszej boi,
- b) jeżeli narciarz nie wykona ruchu, to przy drugiej boi.

Jako „pierwszy ruch” określa się ruch prowadzący do wykonania obrotu. Owinięcie się linką nie jest traktowane jako pierwszy ruch.

Przepis 14.6 Koniec pasażu

Pasaż kończy się:

- a) w momencie krótkiego, głośnego sygnału dźwiękowego, oznaczającego upływ 20 sek. od początku pasażu,
- b) w chwili upadku narciarza na trasie.

Przepis 14.7 Upadek przed pasażem

Jeżeli narciarz wykonując ćwiczenia upadnie przed wjazdem do pasażu, traci prawo do dalszej jazdy.

Przepis 14.8 Używanie wyczepiacza lub hamującej liny

Jeżeli narciarz życzy sobie użycia wyczepiacza musi o tym z góry poinformować Operatora Technicznego. Użycie wyczepiacza jest na własną odpowiedzialność narciarza. Narciarz może mieć obserwatora, który poinstruuje operatora o zatrzymaniu liny. Narciarz bierze całkowitą odpowiedzialność za zahamowanie liny i nie będą brane pod uwagę żadne jego życzenia powtórek związanych z jego przedwczesnym lub przypadkowym zadziałaniem.

Przepis 14.9 Sędziowie

Figury ocenia pięciu sędziów. Każdy sędzia obserwuje i zapisuje figury niezależnie. Ocenia on wykonanie figur biorąc pod uwagę:

- a) czy została wykonana zgodnie z przepisami określającymi tą figurę
- b) czy została rozpoczęta po rozpoczęciu pasażu i zakończona przed końcem pasażu.

Przepis 14.10 Porozumiewanie się z sędziami

Pomiędzy przejazdami ani narciarze, ani inne osoby nie mogą komunikować się z sędziami w celu określenia, które z figur zostały przez nich zaliczone.

Przepis 14.11 Mierzenie czasu pasażu

Chronometrażysta i jego zastępca powinni być ulokowani w takim miejscu, które zapewni im najlepsze określenie początku pasażu. Chronometrażysta rozpoczyna mierzenie czasu od początku figury zgodnie z przepisem 14.5. Koniec przejazdu sygnalizowany jest sygnałem dźwiękowym. Należy zastosować zapasowy system mierzenia czasu, na wypadek złego zadziałania systemu zasadniczego.

Urządzenie dźwiękowe należy ulokować w środku trasy, aby było słyszalne dla sędziów.

Urządzenie dźwiękowe powinno innym tonem, niż zakończenie pasażu, sygnalizować sędziom rozpoczęcie pasażu

W przypadku złego zadziałania i braku sygnału, narciarz ma prawo wyboru powtórzenia pasażu.

Jeżeli użyte jest urządzenie załączane średnim sygnałem z pięciu, uruchamiają go wszyscy sędziowie konkurencji.

Przepis 14.12 Używanie kamery video

Figury należy filmować za pomocą kamery video z miejsca najbardziej zbliżonego do pozycji sędziów. Jeżeli jest użyte więcej niż jedna kamera, Sędzia Główny musi wskazać, która jest oficjalna. Zapis można odtworzyć jedynie w przypadku, gdy może on pomóc sędziom konkurencji w następujących przypadkach:

- a) na życzenie Sędziego Głównego lub Głównego Kalkulatora, jeżeli niemożliwe jest określenie przez kalkulatorów większości decyzji sędziów o wykonaniu figury,
- b) na życzenie Sędziego Głównego lub Głównego Kalkulatora, jeżeli niemożliwe jest określenie przez kalkulatorów większości decyzji sędziów o zaliczeniu figur
- c) w okolicznościach uznanych przez Sędziego Głównego za wyjątkowe. To życzenie nie może być jednak spełnione, jeśli jego powodem jest zmiana decyzji zgodnie z przepisem 14.9.

Taśma video może być przeglądana jedynie z normalną prędkością.

Na taśmie powinien być nagrany sygnał dźwiękowy sygnalizujący upływ 20 sekund.

Przepis 14.13 Zaliczanie figur

Aby figura została zaliczona narciarz musi pozostawać lub powrócić do pozycji narciarskiej.

Tylko figury wymienione w Przepisach mogą być wykonywane w czasie zawodów.

Narciarz otrzyma za nie punkty jedynie wtedy, gdy będą one wykonane w porządku jaki zadeklarował w swoim programie (patrz przepis 14.15). Figury wykonane, a nie zapisane w programie lub wykonane w innej kolejności będą liczone jako zero. Porządek wykonania nie będzie uważany za zerwany z powodu złego wykonania jakiejś figury, błędu sędziów w przyznaniu punktów za jakąś figurę, lub wykonaniu jednej lub wielu figur przed wznowieniem porządku wykonania programu. Narciarz ma prawo wyboru, który pasaż wykona jako pierwszy.

Jeżeli narciarz upadnie w pierwszym pasażu to może go powtórzyć w drugim.

Przepis 14.14 Figury na końcu pasażu

Figura nie wykonana całkowicie przed końcem pasażu nie będzie zaliczona,

Figura wykonana całkowicie przed końcem pasażu nie będzie zaliczona, jeśli w jej wyniku nastąpił upadek, nawet jeśli nastąpił on po zakończeniu pasażu.

Przepis 14.15 Programy figur

Wykaz zadeklarowanych figur, które zamierza wykonać narciarz musi być oddany przed rozpoczęciem eliminacji i finałów. Figury muszą być opisane przy użyciu oficjalnych kodów pokazanych w tabeli konkurencji. Sędzia Główny i Główny Kalkulator podadzą dokładny czas oddania programów do wartości figur. Figury odwrotne muszą być oznaczone indeksem R poprzedzający oficjalny kod. W każdym pasażu narciarz może zadeklarować tylko jedną figurę i jej odwrotność na dwóch lub na jednej narcie z każdego numeru tabeli z wyjątkiem obrotów o 180°, których może być więcej niż jeden. Zawodnik, który nie dostarczy programu będzie zdyskwalifikowany z jazdy figurowej. Zawodnik może do finału dostarczyć inny program. Wg uznania Sędziego Głównego programy mogą być udostępnione innym sędziom.

Przepis 14.16 Obliczanie wyników

Kalkulatorzy otrzymają wszystkie arkusze zapisów sędziowskich, w przypadku niezgodności zostanie zastosowana zwykła większość głosów, aby ocenić:

- a) jaka figura została wykonana,
- b) czy wykonanie było zgodne z opisem figury w przepisach, i
- c) czy została rozpoczęta po początku i zakończona przed końcem pasażu, i
- d) czy była zadeklarowana w dostarczonym programie zgodnym z przepisem.

Jeżeli występuje więcej niż jeden sekwens, który można zaliczyć, należy użyć tego, który daje narciarzowi korzystniejszy wynik. Każdej zaliczonej figurze będzie przypisana ilość punktów z tabeli zamieszczonej w dodatku 1.

Przepis 14.17 Opis figur

- a) figurą, z wyjątkiem ślizgów bocznych, nazywamy czynności ruchowe występujące pomiędzy dwoma pozycjami wyjściowymi. W przypadku wahnięcia o 90° można pominąć ten przepis. Zaliczyć można jedynie jedną figurę i towarzyszącą jej odwrotność wykonaną na dwóch lub jednej narcie występującą w tabeli. Jeżeli przepis ten zostanie naruszony, zostaną zaliczone tylko wyższe wyniki powtórzonych figur.
- b) obrót w powietrzu nie wykonany w powietrzu liczony jest zero. Także obrót w wodzie wykonany w powietrzu liczony jest zero.
- c) figura odwrotna (rewers) musi być wykonana natychmiast po figurze podstawowej w tym samym pasażu, jednak każdy typ 180° może być wykonany między tymi figurami. Rewers będzie uznany nawet jeśli figura podstawowa została nie zaliczona lub była figurą powtórzoną.
 - rewers figury nr 5 jest ograniczony do 360°, ale może nastąpić po figurach 360°, 540° lub 720°.
 - rewers figury nr 12 jest ograniczony do 540°, ale może nastąpić po figurach 540° lub 720°.
 - na dwóch lub na jednej narcie dopuszczalne jest wykonanie tylko jednej figury podstawowej i jednego rewersu spośród figur nr 27 i 28, tzn. jako podstawową można wykonać figurę WL5, WLL5 lub WL&, a jako rewers może być rewers którejkolwiek z nich.
- d) stopy są prawidłowe jedynie wtedy, gdy wolna noga dotyka narty lub wody, podniesiona narta dotyka wody po obrocie przed następną figurą lub końcem pasażu. Narciarz nie może położyć swojej nogi lub podniesionej narty na linie, uchwycie lub ręce zanim rozpocznie obrót. Przekroczenie linki i obrót musi być jednoczesne. Natychmiast po zakończeniu stepu FB narciarz musi mieć między nogami przynajmniej jedną rękę trzymającą uchwyt. Skakany step 360° składa się ze stepa 180° połączonego ze skakaną 180° w dowolnym porządku, wszystko wykonane w powietrzu, w sposób ciągły. Skakany step 540° składa się ze skakanego stepa 180° połączonego ze skakaną 360° w dowolnym porządku, lub skakanych stepów 180° przed i za skakaną 180°, wszystko w sposób ciągły i w powietrzu. Podwójny step 540° składa się ze stepa 180° i stepa 360° połączonych w dowolnym porządku, wszystko w powietrzu wykonane w sposób ciągły. Prawidłowo wykonane figury FF, BB, FB lub BF, kiedy narciarz jest w pozycji tylnej, musi mieć przynajmniej jedną rękę z uchwytem między nogami. Step nie wykonany zgodnie z powyższym opisem lub figur, lecz odpowiadający przepisom dla obrotów 180° i 360° wykonywanych na wodzie lub w powietrzu musi być liczony zero. Step za nogę musi działaniem jednoczesnym. Noga trzymająca uchwyt nie może dotykać wody podczas wykonywania stepa za nogę.
- e) wszystkie ślizgi boczne są obrotem o 90° od pozycji wyjściowej, z powrotem w odwrotnym kierunku. Zarówno ślizgi za rękę jak i za nogę muszą być wykonane na długości co najmniej 2 m.
- f) w figurach „ski line” obie stopy muszą być na narcie i przekraczać linkę w powietrzu. Stopy muszą przekraczać linkę w jej dowolnym punkcie. W czasie wykonywania figury linka musi być w powietrzu.
- g) aby otrzymać punkty za przewrót w powietrzu koniecznym jest, aby podczas wykonywania tej figury obie stopy były wyżej niż głowa i w przybliżeniu w tej samej pionowej płaszczyźnie. Przewrót w przód zdefiniowany jest jako salto w przód wykonane w powietrzu, w którym ogon nart przechodzi na dół, a głowa idzie na dół w przód. Obie stopy muszą być nad głową, w przybliżeniu w tej samej płaszczyźnie podczas wykonywania figury. Dla przewrotów z obrotem ciała, ciało musi się obracać jednocześnie z przewrotem, nie wcześniej i nie później. WFLIPBFB nie jest uważany jako obrót 180° dla celu

zadeklarowania figur wymienionych w przepisie 14.15 lub dla rewersu wymienionych w 14.17c. Rewers figury Flip Back jest zdefiniowany jako Flip Back wykonywany drugą ręką i w odwrotnym kierunku (z prawej do lewej i z lewej do prawej). Dodatkowo, rewers WFLPBFB musi być zawinięty i okręcony w odwrotnym kierunku.

Przepis 14.18 Wyniki

Wynik zawodnika uzyskany w finale będzie określał jego miejsce w zawodach. Do kombinacji zostanie wzięty lepszy wynik, bądź z eliminacji, bądź z finału.

Aby narciarz otrzymał punkty do kombinacji, musi w figurach uzyskać wynik większy niż 0.

Przepis 14.19 Remisy

Jeżeli istnieje remis, klasyfikację przeprowadza się na podstawie miejsc zajętych w eliminacjach. Jeżeli nadal jest remis dla pierwszego miejsca, należy przeprowadzić dogrywkę z nowo wylosowanym porządkiem. Każdy zawodnik biorący udział w dogrywce ma prawo do jednego przejazdu, aż do wyłonienia zwycięzcy.

Powtarzające się remisy należy rozgrywać w taki sam sposób, aż do ich przełamania.

Przepis 15 Rekordy

Przepis 15.1 Jakie rekordy są uznawane

IWSF uznaje Światowe Rekordy w figurach, slalomie i skokach w kategorii mężczyzn i kobiet. Regiony mogą uznawać swoje rekordy na takich samych warunkach jak Rekordy Świata. Regiony mogą również uznawać rekordy wg. innych podziałów niż uznaje je IWSF. Region, dla którego ma być uznany rekord może określać narodowość narciarza, a także miejsce zawodów.

Przepis 15.2 Zawody, na których można ustanawiać rekordy

Rekordy mogą być jedynie ustanawiane na zawodach homologowanych przez IWSF, Region, Federację lub Komisję Narciarstwa Linowego IWSF. Na zawodach nie może być więcej niż trzy rundy przewidziane do ustanawiania rekordów. Wyznaczone rundy muszą być ogłoszone przed rozpoczęciem zawodów.

Przepis 15.3 Rekordy w skokach

Najdłuższy oficjalnie potwierdzony skok w zawodach może być uznany za nowy rekord, jeżeli przewyższa poprzedni rekord zdobyty na wcześniejszych zawodach. Jeżeli jest on równy poprzedniemu rekordowi to narciarz nosi tytuł współrekordzisty.

Przepis 15.4 Rekordy w slalomie

Najlepszy wynik w slalomie będzie uznany za rekord, jeżeli przewyższa poprzedni rekord zdobyty na wcześniejszych zawodach. Jeżeli wynik będzie równy to zawodnik będzie nosił tytuł współrekordzisty.

Przepis 15.5 Rekordy w figurach

Dla figur najlepszy wynik będzie uznany jako nowy rekord, jeżeli przewyższa poprzedni rekord zdobyty na wcześniejszych zawodach. Jeśli będzie równy to zawodnik będzie nosił tytuł współrekordzisty.

Przepis 15.6 Remisy

W przypadku zaistnienia remisu w rundzie zawodów, narciarze będą współrekordzistami, bez względu na to, który z nich został zwycięzcą.

Przepis 15.7 Formularze rekordów

Wyposażenie, trasy i przyrządy pomiarowe wymienione są w Formularzach Rekordu IWSF, które muszą być całkowicie wypełnione i podpisane przez Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Linowego IWSF, Sędziego Głównego, Homologatora i inne wymagane osoby.

Do tych formularzy należy dołączyć w przypadku slalomu i figur taśmy video.

- a) Slalom. Taśma musi pokazywać linię środkową od strony końca trasy, począwszy od skrótu 10,25 m. Pięciu sędziów konkurencji dokona ponownego przeliczenia ilości boi zaliczonych narciarzowi.
- b) Figury. Video musi być zgodne z przepisem 14.12. Video będzie przeglądnięte na normalnej prędkości, celem weryfikacji przez sędziów konkurencji. Jednak weryfikacja nie może prowadzić do zmiany wyniku w zawodach, ale jedynie może być zmieniona dla przedłożenia rekordu.

W przypadku użycia kamer video do pomiaru skoków, homologator prześle taśmę i pliki *gif do kontroli przez Komisję Narciarstwa Linowego IWSF.

Wszystkie taśmy i formularze należy przesłać do Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Linowego IWSF. Taśmy video powinny być w systemie VHS. Format, w którym taśmy zostały nagrane musi być czytelnie na nich oznaczony.

Przepis 15.8 Procedury

Rekordy Świata mogą być ustanawiane jedynie na zawodach organizowanych przez IWSF, Regiony lub stowarzyszone Federacje. W niektórych przypadkach Regiony lub Federacje mogą określić poszczególne konkurencje jako przewidziane do rekordów (RC). W takim przypadku jedynie wyniki uzyskane na takich zawodach mogą pretendować do rekordów świata.

- ⇒ Na zawodach, na których ustanowiony został Rekord Świata, Homologator jest zobowiązany dostarczyć Sędziemu Głównemu informacji technicznych potrzebnych do wypełnienia Formularza Rekordu IWSF.
- ⇒ Sędzia Główny zobowiązany jest do skompletowania wymaganych wniosków. Komplet wniosków Sędziego Głównego musi przesłać w terminie do 7 dni od zakończenia zawodów do:
 - Narodowej Federacji narciarza,
 - Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Linowego Regionu, w którym rekord został ustanowiony,
 - Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Linowego IWSF.

W żadnym wypadku nie będą rozpatrywane wnioski, dla których nie został dotrzymany 7 dniowy termin składania i ich zgodność z przepisami przy wypełnianiu.

- ⇒ po otrzymaniu formularzy i wszystkich koniecznych załączników Przewodniczący Komisji Narciarstwa Linowego IWSF zatwierdzi je lub nie i powiadomi o swojej decyzji Komisję Narciarstwa Linowego IWSF oraz Prezydenta IWSF.
- ⇒ Rekord będzie ważny od momentu ratyfikacji przez Komisję Narciarstwa Linowego IWSF oraz Prezydenta IWSF.
- ⇒ Komisja Narciarstwa Linowego IWSF i Prezydent IWSF muszą powiadomić Przewodniczącego Komisji Narciarstwa Linowego IWSF o ratyfikacji lub nie w terminie do 30 dni od momentu otrzymania informacji.
- ⇒ Rekord będzie ratyfikowany jeżeli zostanie w głosowaniu uznany przez dwie-trzecie Komisji Narciarstwa Linowego IWSF. Nie dopuszcza się głosowania przez pełnomocnika.
- ⇒ Jeżeli Homologator lub Sędzia Główny nie dopełnią swoich obowiązków, określone i nałożone zostaną sankcje przez Radę Wykonawczą IWSF po otrzymaniu raportu od przewodniczącego Komisji Narciarstwa Linowego Regionu.
- ⇒ W wyjątkowych wypadkach, gdy mógł zaistnieć wynik będący potencjalnym Rekordem Świata, a nie został celowo zgłoszony, Homologator, Sędzia Główny, narciarz i Federacja mogą podlegać sankcjom określonym w Statucie IWSF.

Przepis 16 Przewodnik Homologacyjny

Przepis 16.1 Przepisy ogólne

Przyrząd pomiarowy musi mieć dokładność 20 sekund. Wszystkie trasy slalomowe i do skoków muszą być mierzone takim przyrządem.

Przepis 16.2 Skoki

W przypadku używania systemu Johnsona:

- ⇒ kątomierze muszą być w mierze stopniowej z podziałką elementarną 0,2 stopnia. Minimalny promień kątomierza musi wynosić 25 cm,
- ⇒ maksymalna różnica w odczycie, pomiędzy górą i dolną stacją pomiarową, na stały punkt nie może przekraczać 0,1 stopnia. Pomiarów należy dokonywać na kilku punktach, dla wszystkich stacji.
- ⇒ kąty należy podawać z dokładnością do 0,1 stopnia.
- ⇒ zaleca się zmierzenie 6tej boi slalomowej dla sprawdzenia wielkości trójkąta błędów oraz dokładności zmierzonej odległości.

Przepis 16.3 Slalom

Dla przedłożenia rekordu należy zmierzyć wszystkie boje slalomowe i bramkę końcową (średnice i wysokości).

Przepis 17 Przepisy dodatkowe

	Rekord Świata	Lista Rankingowa	Narodowe
Zawiadomienia	TAK	TAK	TAK
Panel zatw. przez Region	TAK	TAK	NIE
Ilość rund	3	3	3
Sprzeczne przepisy	TAK	TAK	Przepisy Narodowe
Sędzia Główny	1 klasa	1 klasa	2 klasa
Homologator	Międzynarodowy	Międzynarodowy	Międzynarodowy
Kalkulator	Międzynarodowy	Międzynarodowy	Narodowy
SKOKI			
Sprawdzanie trasy	Mierzenie	Mierzenie	Mierzenie
Mierzenie czasu	Automatyczne	Automatyczne	Przepisy Regionu
Tolerancje	Książka Przepisów	Książka Przepisów	Przepisy Regionu
Sędziowie	3 x 1 klasa	1 x 1 klasa 2 x 2 klasa	Przepisy Regionu
SLALOM			
Sprawdzanie trasy	Mierzenie	Mierzenie	Mierzenie
Tolerancje	Książka Przepisów	Książka Przepisów	Przepisy Regionu
Mierzenie czasu	Automatyczne	Automatyczne	Przepisy Regionu
Boje	Mierzone	Mierzone	Przepisy Regionu
Video końca trasy	Wymagane	Wymagane	Przepisy Regionu
Wieże sędziowskie	Z obu stron	Z obu stron	Przepisy Regionu
Sędziowie	5 x 1 klasa	3 x 1 klasa 2 x 2 klasa	Przepisy Regionu
FIGURY			
Sprawdzanie trasy	Wizualne	Wizualne	Wizualne
Tolerancje	Książka Przepisów	Książka Przepisów	Książka Przepisów
Mierzenie czasu	Automatyczne	Automatyczne	Przepisy Regionu
Video	TAK	TAK	Przepisy Regionu
Sędziowie	5 x 1 klasa	3 x 1 klasa 2 x 2 klasa	Przepisy Regionu

Dodatek 1 Wartości figur

TABELA PUNKTOWA FIGUR JAK W NARCIARSTWIE KLASYCZNYM

Dodatek 2 Diagramy

Diagram 1 Mierzenie wysokości

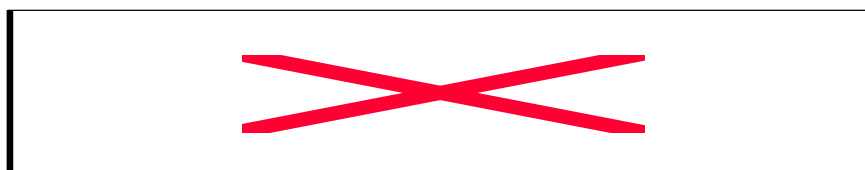
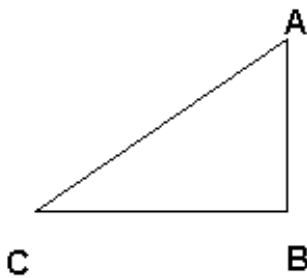
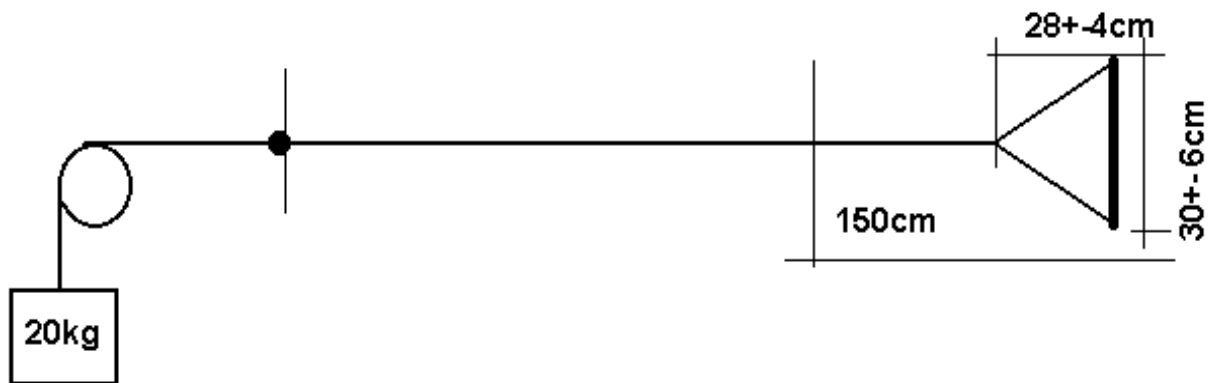

Diagram 2 Wyliczanie AB

AB= wysokość średnia
BC= długość pozioma
AC= długość efektywna

Diagram 3 Wymiary uchwytu do slalomu i skoków

Dodatek 3 Wyliczanie Tablic Francor

Uwaga: Wszystkie punkty do kombinacji muszą być zaokrąglane do jednego miejsca po przecinku.

P= punkty kombinacyjne

S= długość skoku lub ilość boi w slalomie licząc od 34 km/h dla kobiet i 37 km/h dla mężczyzn lub ilość punktów w figurach

W= obowiązujący Rekord Świata

Wynik	Formuła
$S \leq (W \times 0,80)$	$P = S/W \times 700/0,80$
$(W \times 0,80) < S \leq (W \times 0,80)$	$P = 700 + (S/W - 0,80) \times 100/0,08$
$(W \times 0,88) < S \leq (W \times 0,95)$	$P = 800 + (S - 0,88) \times 100/0,07$
$(W \times 0,95) < S$	$P = 900 + (S - 0,95) \times 100/0,05$

Dodatkowe liczenie slalomu w przypadku, gdy pierwszy przejazd jest niepełny:

- niech PP będzie punktami do kombinacji, zaokrąglonymi do jednego miejsca po przecinku, tak jak w przypadku przejazdu na prędkości początkowej (używając powyższej formuły)
- niech B będzie liczbą boi uzyskanych przez narciarza (między 0 a 6)
- wyliczenie $P = B/6 \times PP$ i P zaokrąglone do jednego miejsca po przecinku

Dodatek 4 Test komputerowy

TEST KOMPUTEROWY TAKI SAM JAK W NARCIARSTWIE KLASYCZNYM

Dodatek 5 Diagramy skoków

Diagram 4 Trasa skoków

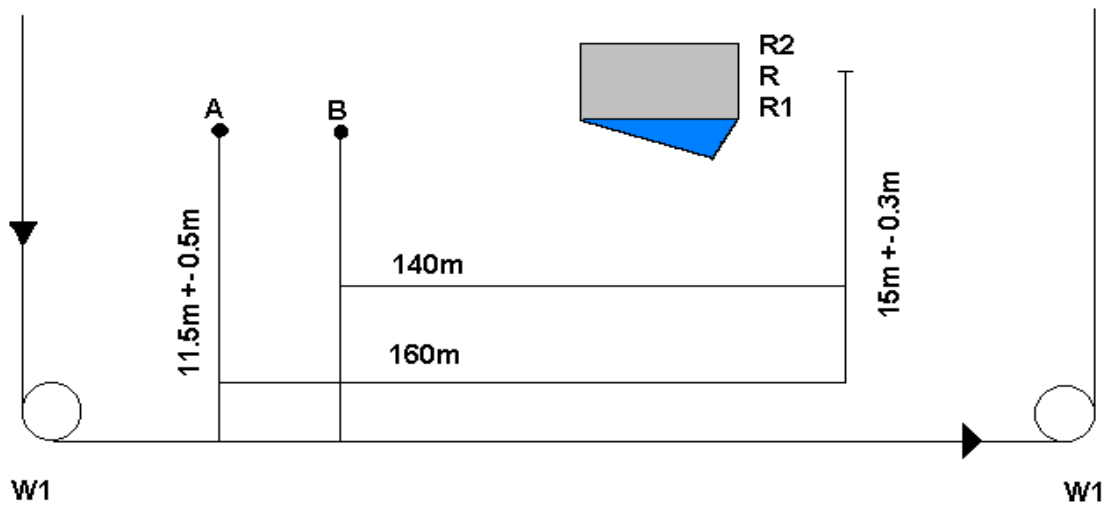
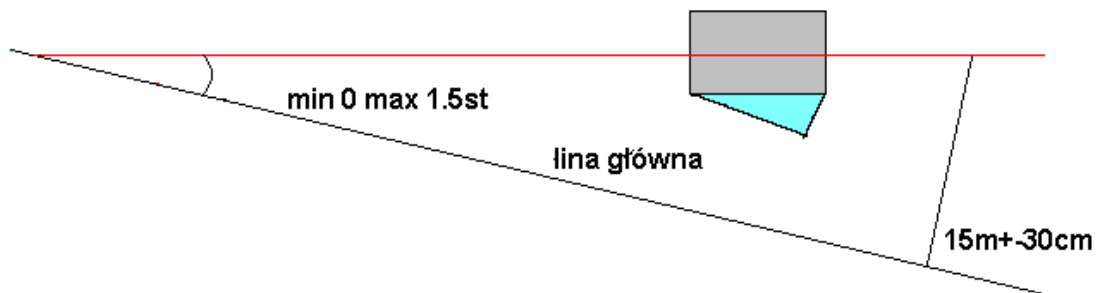

Diagram 5 Kąt skoczni

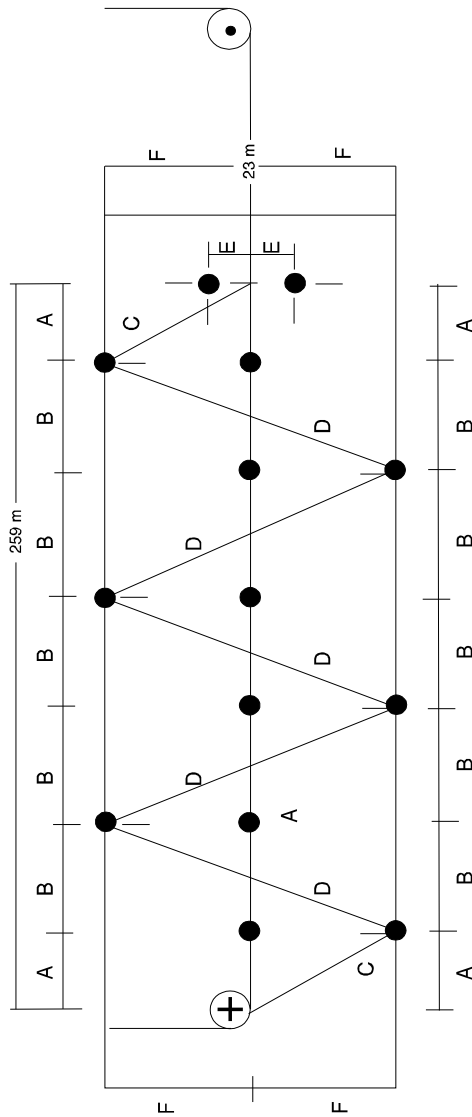
Skocznia musi być równoległa do głównej linii ciągnącej z tolerancją + 1.50 stopnia i - 0 stopni zamkniętą. „Otwartą” oznacza, że próg skoczni zwrócony jest na zewnątrz linii ciągnącej.

Diagram 6 Wykres do ustawiania skoczni

TAKI SAM JAK W NARCIARSTWIE KLASYCZNYM

Dodatek 6 Diagramy slalomu

Diagram 7 Trasa slalomu

Wymiary

CAŁOŚĆ 259m

A = 27m

B = 41m

C = 29.347m

D = 47.011m

E = 1.25m

F = 11.5m

TOLERANCJE

¼ % na 259m

+/- 1/2% na A,B,C,D

+/- 1% na F

+/- 5% na E

Dopuszczalny zakres wymiarów

CAŁOŚĆ 258.353m - 259.648m

A 26.865m - 27.135m

B 40.795m - 41.205m

C 29.200m - 29.494m

D 46.776m - 47.246m

E 1.188m - 1.313m

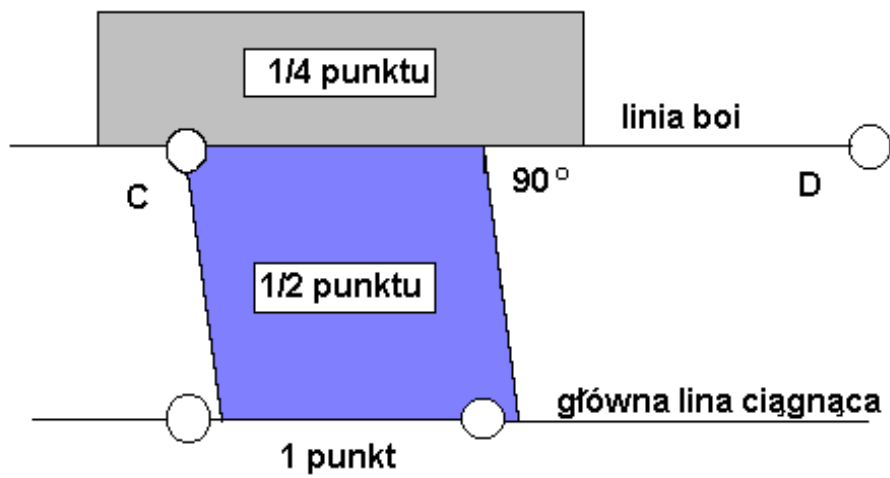
F 11.385m - 11.615m

oś = główna lina ciągnąca

oś (poza linią) - środkowa lina boi = 0.00m +/- 0.115m

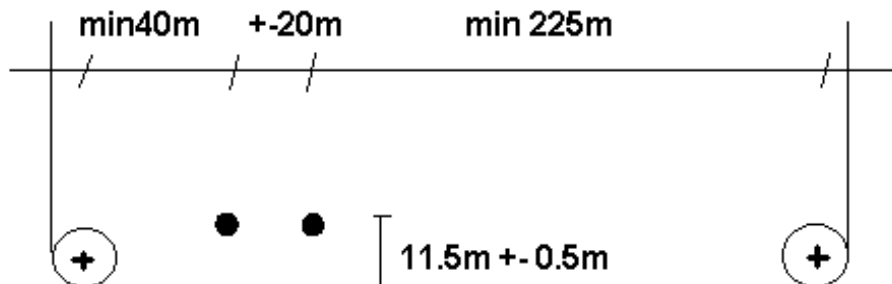
UWAGA: średnia z 6 F nie może być mniejsza niż 11.48m

Diagram 8 Zaliczanie boi

Dodatek 7 Diagramy figur

Diagram 9 Trasa figur

PRZEPISY TECHNICZNE IWSF DLA NARCIARZY NIEPEŁNOSPRAWNYCH

PRZEPIS D 1	PRZEPISY OGÓLNE	str.120
PRZEPIS D 2	KONKURENCJE W CZASIE ZAWODÓW	str.120
PRZEPIS D 3	KATEGORIE NARCIARZY NIEPEŁNOSPRAWNYCH	str.121
PRZEPIS D 4	WYMAGANE MINIMA I KLASYFIKACJE DO ZAWODÓW	str.122
PRZEPIS D 5	MEDALE, KOMBINACJA, ZAWODY DRUŻYNOWE	str.124
PRZEPIS D 6	SĘDZIOWIE I ASYSTENCI	str.125
PRZEPIS D 7	BEZPIECZEŃSTWO	str.125
PRZEPIS D 8	POWTÓRZENIA	str.125
PRZEPIS D 9	PROTESTY	str.125
PRZEPIS D 10	WYPOSAŻENIE	str.125
PRZEPIS D 11	PRĘDKOŚCI ŁODZI I TOLERACJE	str.126
PRZEPIS D 12	DEFINICJE	str.126
PRZEPIS D 13	SKOKI	str.127
PRZEPIS D 14	SLALOM I FALA SLALOM	str.129
PRZEPIS D 15	JAZDA FIGUROWA	str.132
PRZEPIS D 16	REKORDY	str.133
DODATEK 1	KATEGORIE POKAZOWE	str.135
DODATEK 2	STANDARTY DLA ZAWODÓW	str.135
	TABELA WARTOŚCI FIGUR	str.137
DIAGRAM D 1	OFICJALNY TOR DO SLALOMU	str.139
DIAGRAM D 2	OFICJALNY TOR DO SKOKÓW	str.140
DIAGRAM D 3	OFICJALNY TOR DO JAZDY FIGUROWEJ	str.141
DIAGRAM D 4	OFICJALNY TOR DO FALA – SLALOMU	str.141
	USTAWIENIE SKOCZNI	str.142
	ZASTOSOWANIE INNYCH PRZEPISÓW Z NARCIARSTWA KLASYCZNEGO	str.143

Przepisy te usuwają wszystkie poprzednie wydania i dodatki i pozostają ważne dopóki poprawione wydanie nie zostanie opublikowane.

Przepisy zostały opracowane w języku angielskim. W przypadku trudności w interpretacji tylko angielski tekst brany jest pod uwagę.

Wszystka korespondencja odnośnie tych przepisów powinna być adresowana do Prezydenta Komitetu Technicznego IWSF Komisji Niepełnosprawnych, Mr. Serge Boute 66 rue Stephenson, B – 1210 Brussels, Belgia. Fax. + 32 2 245 14 01

(tłumaczyła Grażyna Kołodziej-Naorniakowska) (maj 99)

Przepis D. 1. Przepisy ogólne

D.1.01 – Przepisy podstawowe

Przepisy dla niepełnosprawnych narciarzy będą jeżeli to wykonalne takie jak 1958 IWSF Przepisy Techniczne w Narciarstwie Wodnym Klasycznym z wyjątkiem zmian jakie znajdują się w tych 1995 IWSF Przepisach Technicznych dla Narciarzy Niepełnosprawnych.

Tam gdzie są stosowane Przepisy Zawodów odnoszące się do Komisji Technicznej – należy to rozumieć jako Komisja Niepełnosprawnych.

Tam gdzie są stosowane Przepisy Zawodów odnoszące się do Mistrzostw Świata – należy rozumieć jako do MŚ Niepełnosprawnych.

Przepisy zaczynające się od D przed numerem odnoszą się do tych 1995 IWSF Przepisów Technicznych dla Niepełnosprawnych.

Przepisy zaczynające się od litery T przed numerem odnoszą się do 1995 IWSF Przepisów Technicznych Narciarstwa Klasycznego.

D.1.02 – Interpretacja i wyjątki

Wyznaczeni sędziowie będą przestrzegać procedur zgodnie z T.1.03 i T.1.04 ale w szczególnych przypadkach muszą brać pod uwagę niepełnosprawności zawodnika interpretując pewne zawilości tych przepisów.

D.1.03 – Testy antydopingowe

Przepis T.1.09 stosowany jest bez wyjątków.

Przepis D. 2. Konkurencje w czasie zawodów

D.2.01 – Konkurencje

Przepis T.2.01 nie jest stosowany. Zastępuje go:

Są następujące konkurencje: skoki, albo slalom albo fala-slalom i figury. Miejsce będzie uzgodnione zgodnie z przepisem D.5.

D.2.02. – Rundy

Przepis T.2.02 nie ma zastosowania.

Zastępuje go: Każda konkurencja będzie składać się z 2 rund: rundy eliminacyjnej i finałowej. Wszyscy zawodnicy zakwalifikowani do danej konkurencji muszą startować w rundzie eliminacyjnej tej konkurencji. Kwalifikacja do rundy finałowej będzie oparta liście wyników po rundzie eliminacyjnej – tej konkurencji.

Ilość zawodników zakwalifikowanych do rundy finałowej zależy od ilości zawodników, którzy z sukcesem ukończyli rundę eliminacyjną:

- jeżeli 1 albo 2 zawodników ukończyło rundę eliminacyjną, będą oni zakwalifikowani do rundy finałowej
- jeżeli ukończyło rundę eliminacyjną os 3 do 16 zawodników, to pierwsza połowa (licząc od góry) będzie zakwalifikowana do rundy finałowej
- jeżeli 17 lub więcej zawodników ukończyło rundę eliminacyjną, to pierwszych 8 będzie zakwalifikowanych do rundy finałowej.

Zawodnicy z wynikiem 0 w rundzie eliminacyjnej nie będą uprawnieni do brania udziału w rundzie finałowej.

Jeżeli po zastosowaniu powyższych kryteriów jest remis na ostatnim zakwalifikowanym miejscu, Sędzia Główny zdecyduje czy ma być:

- dogrywka między zawodnikami z wynikiem remisowym
- wszyscy zawodnicy z takim wynikiem będą brali udział w finałach
- żaden zawodnik z wynikiem remisowym nie będzie brał udziału w finałach

D.2.03. – Plan konkurencji

2 miesięczna zwłoka w przepisie T.2.03 jest zmieniona na 3 miesiące.

D.2.04. – Organizacja zawodów

Informacja o organizacji zawodów musi być przesłana przez Federację organizującą do każdej zrzeszonej Federacji przynajmniej na 3 miesiące przed zawodami.

Powinna zawierać dokładne szczegóły, włączając w to plan zawodów, miejsce zakwaterowania, możliwości i rodzaje transportu zawodników.

Kopia dokumentu z Niezbędnymi Informacjami zostanie dołączona.

D.2.05. – Opóźnienie startu

Opóźnienie startu zdefiniowane w punkcie T.2.05 ma zastosowanie i jest dodatkiem do następujących przepisów: T.13.01 , T.14.01 , T.15.01 a T.15.08 nie ma zastosowania i jest zastąpiony następującymi przepisami:

Narciarz musi podjąć próbę startu w ciągu 3 min. od chwili gdy łódź holująca jest gotowa. Następna próba startu musi być podjęta 5 min od chwili gdy łódź jest gotowa.

Narciarz po upadku musi być gotowy do startu w 3 minuty albo w drugiej próbie do 5 minut, jeżeli mu się nie uda będzie zdyskwalifikowany z pozostałych rund.

D.2.06 – Pomoc przy starcie

Każdy zawodnik może mieć do pomocy asystenta, który w wodzie pomoże przy nartach, lince, itp. i jeżeli jest to konieczne w utrzymaniu go na wodzie. Taki asystent może trzymać zawodnika do chwili aż ten uzyska pozycje narciarza wg przepisu D.12.05.

Asystent przy starcie lub po upadku i przy ponownym starcie jest dowożony z pomostu startowego.

Zawodnik potrzebujący asystenta przy starcie musi wybrać do tego jedną osobę do startu z pomostu i inną osobę do ponownego startu po upadku. Zawodnik ponosi wszelką odpowiedzialność za swojego asystenta. Zawodnik ,który ma asystenta do pomocy przy starcie, który będzie przeszkadzał fizycznie lub głosem w obowiązkach oficjeli, będzie zdyskwalifikowany.

Zawodnik potrzebujący asystenta do startu musi poinformować o tym startera na pomoście przynajmniej na trzech zawodników wcześniej (umieszczonych na liście startowej) przed jego startem.

Żaden asystent do startu nie będzie dopuszczony bez poinformowania startera jak wyżej. Chyba, że Sędzia Główny zmieni to i asystent do ponownego startu będzie w łodzi bezpieczeństwa. W przypadku upadku zawodnika będzie on pomagał mu przy ponownym starcie, a potem wróci do łodzi bezpieczeństwa i będzie gotowy do następnej pomocy przy starcie.

D.2.07 – Mistrzostwa Świata zgłoszenia

Dodatkowo do informacji zawartych w przepisie T.2.05 każda federacja prowadzi kategorie (patrz D.3.02) i rodzaj członków swoich drużyn i oficjalnych rezerwowych. W zgłoszeniach do skoków należy zaznaczyć wysokość skoczni (patrz D.13.02 i T.13.02 e)

Przepis D. 3. Kategorie Niepełnosprawnych

D.3.01 – Podział

Zawody w każdej kategorii będą dzielone na kobiety i mężczyzn.

D.3.02 – Kategorie

Wszyscy zawodnicy będą podzieleni na następujące kategorie:

- niepełnosprawności rąk (patrz D.3.04)
 1. kategoria A
- amputacja nogi (patrz D.3.04)
 1. kategoria L
 2. kategoria LP
- multipleksja i amputacja obu nóg (patrz D.3.05)
 1. kategoria MP1
 2. kategoria MP2
 3. kategoria MP3
 4. kategoria MP/W
- niewidomi i słabo widzący (patrz D.3.06)
 1. kategoria VHB1

2. kategoria VHB2/3

Są też inne kategorie nazwane Kategoriami Pokazowymi, które opisane są w Dodatku 1

Narciarz, który mógłby podlegać więcej niż jednej kategorii może być zakwalifikowany tylko do jednej kategorii w każdej konkurencji i ma startować w tej samej kategorii we wszystkich konkurencjach w jakich bierze udział.

D.3.03. – Kategoria A

Narciarze z jakimkolwiek uszkodzeniem rąk uniemożliwiającym mu / jej użycia uszkodzonej kończyny w czasie jazdy na nartach jest zakwalifikowany do kategorii A.

W każdym przypadku zawodnik z niepełnosprawną górną kończyną nie może mieć bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z uchwytem lub linką holowniczą podczas jazdy na zawodach. Jeżeli to się stanie, będą takie same konsekwencje jakby w tym momencie upadł.

D.3.04. – Kategoria L i LP

Narciarze należący do kategorii L i LP są zdefiniowani następująco:

- L amputowana noga bez protezy
- LP amputowana noga z protezą

D.3.05. – Kategorie MP1, MP2, MP3 i MP/W

Multiplegia i amputacja obu nóg będzie zakwalifikowana w kategoriach MP1, MP2 i MP3 jak to jest zdefiniowane w Książce Kwalifikacji Multiplegii (patrz Dodatek 2)

- MP1 zawodnicy z niepełnosprawnymi kończynami dolnymi, nie utrzymujący równowagi na siedząco i z wyraźnymi uszkodzeniami górnych kończyn
- MP2 zawodnicy z niepełnosprawnymi dolnymi kończynami i z dostateczną równowagą na siedząco.
- MP3 zawodnicy z niepełnosprawnymi kończynami dolnymi i z dobrą równowagą na siedząco.

W Mistrzostwach Świata narciarze zakwalifikowani do kategorii MP1, MP2, MP3, będą startowali razem jako kategoria nazwana MP/W

D.3.06. – Kategorie VHB1, HVB2, HVB3 i VHB2/3

Niewidomi i niedowidzący narciarze będą zakwalifikowani jak niżej, przy użyciu lepszego oka i najlepszej możliwej korekcji:

- VHB1 bez reakcji na światło w żadnym oku, z reakcją na światło ale z niezdolnością do rozpoznania kształtu ręki z żadnej odległości i z żadnej strony.
- VHB2 z możliwością rozpoznania kształtu ręki do ostrości wzroku 2/60 (20/600) i /albo polem widzenia większym od 5 stopni a mniejszym od 20 stopni.
- VHB3 od ostrości wzroku 2/60 (20/600) do ostrości wzroku 6/60 (20/200) i /albo pole widzenia większe niż 5 stopni a mniejsze niż 20 stopni.

Zawodnicy zakwalifikowani do VHB2 i VHB3 będą zawsze startowali w jednej kategorii nazwanej VHB2/3

Przepis D. 4. Wymagane minima i klasyfikacje do zawodów

D.4.01. – Wybór Drużyny

Przepis T.4.01 nie jest stosowany, zastępuje go przepis jak niżej:

Każda Federacja, która jest zrzeszona w IWSF ma prawo do wydelegowania drużyny narciarzy aby reprezentowali swoją Federację na Mistrzostwach Świata.

Drużyna może się składać z 14 zawodników ale nie może być więcej niż 4 mężczyzn i 4 kobiety w każdej kategorii. Jednakże jeżeli to ostatnie ograniczenie jest naruszone z powodu przeklasyfikowania niektórych zawodników (zawodnika) będzie ono uznane zgodnie z D.4.06.

Poprzedni Mistrz Świata nie wybrany do swojej narodowej drużyny może brać udział indywidualnie w M Ś w konkurencjach w których jest Mistrzem Świata pod warunkiem, że jest członkiem federacji.

Narciarze występujący indywidualnie nie będą mogli mieć liczonych wyników razem z drużyną.

Aby zakwalifikować zawodnika jako Mistrza Świata, musi on go zdobyć przynajmniej na 45 dni przed pierwszym dniem treningu Mistrzostw Świata i musi mieć swój wynik zweryfikowany przez Komisję Niepełnosprawnych i Prezydenta IWSF, 15 dni przed pierwszym dniem treningów M Ś.

D.4.02. – wymagane minima

Przepisy T.4.03 i T.4.07 nie mają zastosowania. Każda Federacja wybiera zawodników, którzy są na odpowiednim poziomie sportowym i medycznym aby brać udział w Mistrzostwach Świata.

Warunkiem udziału w skokach jest konieczność udowodnienia przez zawodnika, że miał już ustany skok.

Warunkiem udziału w slalomie jest:

- zawodnik kategorii A, L, MP2 albo MP3 musi udowodnić, że miał przejechany prawidłowo cały pasaż wąskiego bądź normalnego slalomu na dowolnej zawodniczej prędkości.
- zawodnik kategorii LP musi udowodnić, że miał przejechany prawidłowo cały pasaż normalnego slalomu na dowolnej zawodniczej prędkości.

Warunkiem udziału zawodnika kategorii VHB1 albo VHB2/3 w fala-slalomie jest udowodnienie, że jest on zdolny do osiągnięcia 60 punktów.

Warunkiem udziału w jeździe figurowej jest:

- zawodnik kategorii A, LP, MP1, MP2, MP3, VHB1 albo VHB2/3, musi udowodnić, że jest zdolny uzyskać 200 punktów
- zawodnik kategorii L musi udowodnić, że jest zdolny uzyskać 100 punktów.

Te wyniki muszą być osiągnięte na zawodach w ciągu ostatnich dwóch lat.

Zawodnik, który nie jest na Światowej lub Regionalnej Liście Rankingowej z kwalifikującym go wynikiem powinien dostarczyć zaświadczenie o posiadanych umiejętnościach. Zaświadczenie to jest dokumentem o dowolnej formie, poświadczonym przez sędziego międzynarodowego II i I klasy narciarstwa klasycznego (albo sędziego dla niepełnosprawnych o odpowiedniej kategorii) w którym podpisujący poświadczą, że osobiście obserwował zawodnika, który osiągnął wymagany wynik w warunkach podobnych do tych co będą na zawodach. Data obserwacji ma być zanotowana na tym dokumencie.

D.4.03. – Klasyfikacja zawodników do kategorii A, L, LP

Każdy zawodnik zakwalifikowany do kategorii A, L i LP będzie egzaminowany na akwencie przez Głównego Klasyfikatora albo osobę wydelegowaną bezpośrednio przed treningiem aby sprawdzić czy zawodnik prawidłowo został zakwalifikowany do danej Kategorii.

Jeżeli zawodnik nie zgłosi się na egzamin jest osobiście odpowiedzialny za zorganizowanie z Głównym Klasyfikatorem egzaminu, najpóźniej 18 godzin przed rozpoczęciem zawodów.

Jeżeli zawodnik nie był sprawdzony 18 godzin przed rozpoczęciem zawodów, nie będzie dopuszczony do zawodów

D.4.04. – Klasyfikacja zawodników do kategorii MP1, MP2 i MP3

Każdy zawodnik zakwalifikowany do kategorii MP1, MP2 i MP3 będzie egzaminowany na akwencie przez Zespół Klasyfikatorów MP zgodnie z procedurą określoną w Księżce Kwalifikacji MP.

Sędzia Główny w porozumieniu z Głównym Klasyfikatorem ustali czas i miejsce egzaminów dla każdego zawodnika i pisemnie poinformuje o tym zawodników. Egzamin dla zawodników muszą być zaplanowane przed treningiem. W wyjątkowych przypadkach zawodnik może być obserwowany w czasie treningu.

Jeżeli zawodnik nie zgłosi się na egzamin w zaplanowanym miejscu i czasie nie będzie dopuszczony do dalszego procesu kwalifikacji dopóki nie zapłaci IWSF 200 FrS. Po zapłaceniu kary zawodnik osobiście jest odpowiedzialny za zorganizowanie koniecznego spotkania z Głównym Klasyfikatorem, tak aby był sprawdzony przynajmniej na 18 godzin przed rozpoczęciem zawodów.

Jeżeli zawodnik nie został sprawdzony na 18 godzin przed rozpoczęciem zawodów nie zostanie do nich dopuszczony.

Jeżeli Komisja Klasyfikacyjna MP uważa że obserwacja zawodników w czasie treningu jest albo będzie niezbędna w którejś z trzech konkurencji, powinna poinformować o tym zawodników przed zakończeniem sprawdzianu. Jeżeli zawodnik był nieobecny na swoim treningu albo jeżeli jest sprawdzany po swoim treningu ponieważ opuścił on oficjalnie zaplanowany sprawdzian, będzie on zakwalifikowany w wyższej kategorii.

D.4.05. - Klasyfikacja zawodników do kategorii VHB1 i VHB2/3

Każdy zawodnik zakwalifikowany do kategorii VHB1 i VHB2/3 musi przedłożyć, przed swoim treningiem oryginalną klasyfikację IBSA (International Blind Sports Association - Międzynarodowy Związek Niewidomych Sportowców), która potwierdzi prawidłowe zakwalifikowanie zawodnika do danej kategorii.

Zawodnicy, którzy nie dostarczą tego dokumentu nie będą brali udziału w dalszym procesie klasyfikacji dopóki nie zapłacą kary w wysokości 200 Fs do IWSF. Zawodnicy po zapłaceniu kary będą sprawdzani na własny koszt przez egzaminatora wyznaczonego przez Głównego Klasyfikatora.

Sędzia Główny w porozumieniu z Głównym Klasyfikatorem wyznaczą miejsce i czas sprawdzianu i listownie poinformują o tym zawodników. Sprawdzian ma być zaplanowany przynajmniej na 18 godzin przed rozpoczęciem zawodów.

Jeżeli zawodnik będzie nieobecny na sprawdzianie w zaplanowanym miejscu i czasie nie będzie dopuszczony do zawodów.

D.4.06. - Zmiana kategorii

Jeżeli zgodnie z postępowaniem zdefiniowanym w przepisach D.4.03. D.4.04. lub, .

D.4.05. zawodnik albo nie zostanie zakwalifikowany do kategorii w jakiej zgłosiła go własna Federacja, albo do żadnej innej kategorii, nie zostanie dopuszczony do zawodów.

Jeżeli zgodnie z postępowaniem zdefiniowanym w przepisach D.4.04. D.4.05. zawodnik nie zakwalifikuje się do kategorii w jakiej zgłosiła go własna Federacja, ale zakwalifikuje się do innej kategorii to Sędzia Główny i Główny Klasyfikator potwierdzą udział zawodnika w nowej kategorii. Jednakże jeżeli jednogłośnie dojdą do wniosku, że zawodnik został zakwalifikowany do złej kategorii z powodu niedbalstwa, zawodnik nie będzie dopuszczony do zawodów.

D.4.07. - Publikacja decyzji o klasyfikacji

Tak szybko jak to jest możliwe, ale nie później niż 18 godzin przed pierwszym dniem zawodów wyniki procesu kwalifikacji muszą być ogłoszone i rozesłane do zawodników. Jest to lista przedstawiająca zawodników w jakich kategoriach są dopuszczeni do zawodów oraz nazwiska zawodników nie dopuszczonych do zawodów.

Przepis D.5. Medale , kombinacja , zawody drużynowe

Poniższe przepisy zastępują przepisy od T.5.01. do T.5.05.

D.5.01. - Punktacja drużynowa

Każdemu zawodnikowi w każdej konkurencji przyznaje się odpowiednią ilość punktów do kombinacji w zależności od stosunku jego lepszego wyniku z finału czy eliminacji do minimalnego wyniku potrzebnego do wyrównania lub przekroczenia Rekordu Świata w konkurencji w tej samej kategorii i podziale który został ustanowiony do 1 stycznia tego roku w których rozgrywane są zawody. Dla kategorii MP/W będzie używany minimalny wynik potrzebny do wyrównania lub przekroczenia Rekordu Świata kobiet w kategorii MP3. Wynik uzyskany w dogrywce nie będzie rozpatrywany w kalkulacji punktów do kombinacji.

W każdej konkurencji punkty do kombinacji są liczone według poniższego wzoru:

$$\frac{\text{wynik zawodnika}}{(\text{wynik minimalnie przekraczający} \quad X \quad 1000 \\ \text{lub równy Rekordowi Świata})}$$

W jeździe figurowej i fala-słalomie wyniki są mierzone w punktach konkurencji, wyniki w slalomie są mierzone jako ilość boi liczona od minimalnej prędkości początkowej dla danej kategorii i wyniki w skokach jako odległość uzyskana albo obliczona. (patrz D.13.05.)

D.5.02. - Punktacja w kombinacji indywidualnej

Punktacja w kombinacji indywidualnej jest stosowana w każdej kategorii i każdej grupie.

Aby zawodnik mógł być brany pod uwagę przy obliczaniu indywidualnej kombinacji musi uzyskać wyniki większe niż zero (0) we wszystkich trzech konkurencjach.

O miejscu w kombinacji będzie decydowała suma punktów uzyskanych ze wszystkich trzech konkurencji.

D.5.03. - Kombinacja drużynowa

Miejsce w kombinacji drużynowej zależy od wyników zawodników, którzy są oficjalnymi członkami drużyny narodowej. 5 najlepszych wyników kobiet lub mężczyzn ze wszystkich kategorii w każdej konkurencji itd. I tak 15 wyników będzie zsumowanych aby otrzymać wynik w kombinacji drużynowej. Każdy indywidualny wynik przekraczający 1200 pkt. będzie zredukowany do 1200pkt.

D.5.04. - Medale indywidualne i w kombinacji

Jeżeli jest 6 lub więcej zawodników w konkurencji lub w kombinacji dla danej kategorii i podziału to zostaną przyznane medale złoty, srebrny i brązowy, jeżeli jest 5 zawodników w konkurencji lub w kombinacji dla danej kategorii i podziału to zostanie przyznany medal złoty i srebrny, jeżeli jest 3 albo 4 zawodników w konkurencji lub kombinacji dla danej kategorii lub podziału to zostanie przyznany tylko złoty medal, jeżeli jest mniej niż 3 zawodników w konkurencji lub kombinacji w danej kategorii lub podziale żadne medale nie będą przyznawane. Zawodnik, który nie zdobędzie punktów (0) w eliminacjach w danej konkurencji nie może otrzymać medalu w tej konkurencji.

Przepis D.6. Sędziowie i asystenci

D.6.01. Sędzia Główny i wyznaczeni oficjele

Przepis T.6.01. ma zastosowanie z następującymi zmianami:

⇒ zastąpić słowa „2 do 4 dodatkowych sterników” na „1 do 4 dodatkowych sterników”

⇒ dodać warunek: jest zalecane aby Sędzia Główny, Kalkulator i Główny Sternik byli z różnych Regionów

D.6.02. - Wybór wyznaczonych sędziów

Przepis T.6.02 ma zastosowanie z wyjątkiem: będzie dokładnie 3 sędziów z każdego Regionu

D.6.03. - Klasyfikacja oficjeli

Przewodniczący Światowej Komisji Niepełnosprawnych wyznacza Głównego Klasyfikatora i Komisję Klasyfikacyjną MP z pośród osób zaproponowanych przez każdą Regionalną Komisję Niepełnosprawnych.

Członkowie Komisji Klasyfikacyjnej MP muszą mieć klasyfikacje określone w Księżce Klasyfikacji Multiplegików..

Główny Klasyfikator nie może być członkiem Komisji Klasyfikacyjnej MP.

Przepis D.7. Bezpieczeństwo

D.7.01. - Główny Sędzia Bezpieczeństwa

Główny Sędzia Bezpieczeństwa musi być osobą z dużym doświadczeniem w narciarstwie wodnym niepełnosprawnych.

D.7.02. - Szybkie wyczepianie

We wszystkich trzech konkurencjach musi być możliwość użycia szybkiego wyczepiania z łodzi i stosowanie się do przepisu T.15.11. (ostatnie cztery paragrafy).

D.7.03. - Bezpieczeństwo linek, uchwytów i specjalnego sprzętu.

Linka holownicza albo uchwyt w żaden sposób nie mogą być przymocowane do narty (nart) albo ciała narciarza, chyba że takim typem uchwytu, który automatycznie uwalnia przy upadku narciarza. Sędzia Bezpieczeństwa musi sprawdzić i zatwierdzić jego prawidłowe działanie.

Sędzia Bezpieczeństwa musi zaakceptować każdy specjalny sprzęt pływający, który musi być zgodny z przepisem T.10.03.e. „i dodatkowo pozwala narciarzowi upaść nie powodując uszkodzenia lub skaleczenia zawodnika w trakcie upadku. Jeżeli Sędzia Bezpieczeństwa ma jakiegokolwiek wątpliwości musi sprawę przekazać wyznaczonym sędziom.

D.7.04. - Pochłaniacz wstrząsów

W slalomie i w skokach używanie pochłaniacza wstrząsów (tuby) jest obowiązkowe.

Przepis D.8. Powtórzenia

Ma zastosowanie przepis T.8.

Przepis D.9. Protesty

D.9.01. - Dozwolone przyczyny protestów

Stosowanie przepisu T.9.02. jest równoznaczne z zastosowaniem tych Przepisów Technicznych dla Niepełnosprawnych.

Przepis D.10. Wyposażenie

D.10.01. - Sprzęt pływający

Przepis T.10.03. jest zastąpiony następująco:

Sprzęt pływający jest zdefiniowany jako część wyposażenia, która w pełni dźwiga ciężar narciarza, kiedy ten jest w pozycji narciarza (D.12.05.) Jeżeli maksymalna szerokość sprzętu pływającego nie przekracza 30% jego

całkowitej długości nazywamy go nartą, jeżeli jego maksymalna szerokość przekracza 30% całkowitej długości, nazywamy go deską.

Przepis T.10.3.b. jest zastąpiony następująco: może być używany każdy typ wiązania.

Przepis T.10.03.c. i T.10.03.d. mają zastosowanie.

Przepis T.10.03.e. ma zastosowanie do wszelkiego rodzaju sprzętu pływającego.

D.10.02. - Specjalny sprzęt

Sprzęt specjalny jest zdefiniowany jako sprzęt, który zgodnie z przepisami Komisji jest niedozwolony i jest również niedozwolony w przepisach technicznych dla niepełnosprawnych. Warunkiem wyrażenia zgody na użycie specjalnego sprzętu jest kompensacja konkretnych ułomności zawodnika oraz zgodność z przepisem D.10.03. Każdy sprzęt specjalny, nawet zgodny z przepisami może być używany tylko na własną odpowiedzialność narciarza.

D.10.03. - Zatwierdzenie specjalnego sprzętu

Każdy specjalny sprzęt musi być zaakceptowany przez Wyznaczonych Sędziów przed rozpoczęciem zawodów, niezależnie w jakiej kategorii zawodnik startuje, lub w innym wcześniej określonym przez Sędziego Głównego czasie.

D.10.04. - Protezy.

Każda proteza używana normalnie przez zawodnika, albo będąca w użyciu w danym typie kalectwa (nawet, jeżeli jest specjalnie modyfikowana) nie wymaga specjalnej autoryzacji, pod warunkiem, że jest zgodna z przepisami bezpieczeństwa D.7. (patrz również przepis D.3. - ograniczenia używania protez).

D.10.05. - Opaska lub zaciemnione gogle dla narciarzy kategorii VHB1

We wszystkich konkurencjach narciarze kategorii VHB1 muszą używać opasek lub zaciemnionych gogli. Każdy narciarz musi sam zaopatrzyć się w takie gogle i muszą one być zatwierdzone przed startem zawodnika przez Homologa lub inną wyznaczoną osobę.

Jeżeli narciarz zgubi opaskę lub gogle lub jeżeli nie będą zasłaniały oczu w czasie jazdy narciarza po torze w czasie zawodów, wówczas wynik za dany pasaż będzie równy zero (0).

D.10.06. - Uzupełnienie uchwytu.

Przepis T.10.06. ma zastosowanie z następującymi wyjątkami:

Dopuszcza się aby głębokość „V” w dostarczonym przez narciarza uchwycie była dłuższa niż 32cm, w takim przypadku obowiązkowe jest użycie szybkiego wypinacza.

Jeżeli długość uchwytu dostarczonego przez zawodnika jest większa niż 152,5cm to uchwyt ten trzeba traktować jako specjalny sprzęt i wszystkie procedury dla specjalnego sprzętu muszą być zastosowane (patrz D.7.03. i D.10.02.). w dodatku to narciarz jest odpowiedzialny za dostarczenie sprzętu (linki) zgodnego z obowiązującymi przepisami ze wszystkimi używanymi długościami mieszczącymi się w tolerancji. Wyposażenie takie musi być zatwierdzone przez Homologa.

Przepis D.11. Prędkość łodzi i tolerancje

D.11.01. - Tolerancje

Przepis T.11.02 ma zastosowanie po zmianie pierwszego zdania:

Wszystkie oznaczone prędkości w slalomie, fala-slalomie i jeździe figurowej muszą być mierzone z dokładnością plus minus 1km/h.

Przepis D.12. Definicje

D.12.01. - Obszar zawodów

Przepis T.12.01. ma zastosowanie z następującymi zmianami i dodatkami:

- ⇒ akweny zawodów mają być zgodne ze zmodyfikowanymi diagramami D1, D2 i D4.
- ⇒ kierunki każdego biegu zwykle są zgodne ze wskazówkami zegara, ale mogą być i odwrotnie w zależności od akwenu, w każdym przypadku na tablicy ogłoszeń musi być informacja o kierunku jazdy łodzi w każdej konkurencji
- ⇒ w fala-slalomie początek toru jest zdefiniowany jako pierwsza fala-slalom boja.

D.12.02. - Sygnały dla zawodników VHB

Głośno słyszalne sygnały dźwiękowe muszą być podawane z łodzi dla narciarzy kategorii VHB1 i VHB2/3 w następujący sposób:

- ⇒ jeden krótki dźwięk : początek toru
- ⇒ dwa krótkie dźwięki: koniec cięcia albo powrót do środka fali i jazda za łodzią
- ⇒ jeden długi dźwięk: kontrolowane stop.

Komisja Techniczna może dopuścić dwa typy urządzeń dźwiękowych (normalne gwizdki, rogi) i każdy zawodnik ma prawo wybrać typ urządzenia dźwiękowego. Urządzenia dźwiękowe opisane wyżej nie mogą wydawać sygnałów, które mogłyby mylić się z sygnałami nadawanymi z brzegu sygnalizującymi koniec pasaży w fala-slalomie i jeździe figurowej.

D.12.03. - Postawy narciarza

Narciarz utrzymuje prawidłową postawę jeżeli jedyną częścią ciała, która pozostaje w kontakcie z nartą (nartami) przez większą część czasu jest stopa lub stopy narciarza albo część protezy zastępującej stopę. To nie zabezpiecza narciarza przed okazjonalnym dotykaniem narty przez inną część ciała. Każda postawa kiedy inna część ciała pozostaje przez dłuższy czas w kontakcie z nartą lub deską jest określana jako postawa siedząca. Włączamy w to zawodników kłęczących lub leżących na nartach lub desce.

D.12.04. – Definicja upadku

Przepis ten zastępuje przepis T.12.02.

Dla narciarzy w postawie stojącej upadek w każdej konkurencji definiowany jest jako zaistnienie momentu w którym zdarzy się jedno z poniższych:

- narciarz zgubił linkę holowniczą
- narciarz nie ma przynajmniej jednej narty lub deski na jednej stopie
- ciężar ciała narciarza nie spoczywa jak pierwotnie na jego nartach lub desce i w dodatku nie jest on zdolny do odzyskania stojącej postawy

Dla narciarzy w postawie siedzącej upadek w każdej konkurencji jest definiowany jako zaistnienie momentu w którym zdarzy się jedno z poniższych:

- narciarz zgubił linkę holowniczą
- narciarz nie posiada ani jednej narty (deski)
- ciężar ciała narciarza nie jest jak pierwotnie oparty na jego nartach (desce) i w dodatku narciarz nie jest zdolny odzyskać siedzącej pozycji narciarza.

D.12.05. – Definicja postawy narciarza.

Przepis ten zastępuje przepis T.12.03.

Postawa stojąca narciarza jest zdefiniowana jako postawa w której wszystko co następuje ma miejsce:

- narciarz trzyma linkę holowniczą
- narciarz jedzie przodem lub tyłem na jednej albo dwóch nartach (deskach) na stopach
- ciężar ciała jest całkowicie oparty na jego nartach, desce, sprzęcie pływającym, albo narciarz jest zdolny odzyskać kontrolę nad swoją pozycją.

Postawa narciarza siedząca jest definiowana jako postawa, w której wszystko co następuje ma miejsce:

- narciarz trzyma linkę holowniczą
- narciarz jedzie przodem lub tyłem na jednej lub dwóch nartach (deskach, sprzęcie pływającym)
- ciężar ciała narciarza jest całkowicie oparty na jego sprzęcie pływającym, albo narciarz jest zdolny do odzyskania kontroli nad swoją postawą.

Przepis D.13. Skoki

D.13.01. – Ogólne warunki w skokach.

Przepis T.13.01.ma zastosowanie z następującymi dodatkami i modyfikacjami:

Narciarze wszystkich kategorii mogą skakać po spełnieniu następujących warunków:

- narciarz z kategorii A, VHB 1 lub VHB2/3 musi używać dwóch nart i musi mieć postawę stojącą
- narciarz kategorii L ma wybór między użyciem jednej narty w postawie stojącej albo jedną deską w postawie siedzącej
- narciarz kategorii LP ma wybór między użyciem jednej albo dwóch nart w postawie stojącej albo użyciem jednej deski w postawie siedzącej
- narciarz kategorii MP1, MP2, MP3 lub MP/W może używać każdego sprzętu tylko w postawie siedzącej.

Narciarz mający wybór sprzętu i / albo postawy musi poinformować przed startem o swojej decyzji sędziego w łodzi, i nie może jej zmieniać w czasie rundy. Na drugą rundę narciarz może zmienić swoją decyzję.

Wszyscy zawodnicy mają możliwość wyboru przybliżonej wysokości progu skoczni 1,0m, 1,25m albo 1,50m (patrz przepis D.13.02)

Narciarze z różnych kategorii skaczący na tej samej wysokości będą rozlosowywani razem. Narciarze z różnych kategorii skaczący na niższej wysokości skoczni będą skakali przed zawodnikami skaczącymi na wyższej wysokości skoczni. Zalecane jest aby wszyscy zawodnicy z każdej kategorii byli rozlosowani tak aby mieli podobne warunki.

Paragraf 7 przepisu T.13.01. dotyczący upadku zastąpiony jest poniższym: Upadek poza linią oznaczoną bojami 15ET i 19ET na torze do skoków nie będzie eliminował zawodnika z następnego skoku / pasażu pod warunkiem, że upadek nie był wynikiem skoku.

Dwa ostatnie paragrafy przepisu T.13.01. mają zastosowanie z poprawkami z przepisu D.2.05.

D.13.02. – Opis skoczni

Przepis T.13.02. ma zastosowanie z następującymi modyfikacjami :

Punkt T.13.02.c. zastępujemy: Długość pod wodą: minimum 1.30m

Punkt T.13.02.d. zastępujemy: Stosunek wysokości skoczni do dalszego brzegu skoczni nad wodą: 0,235+/-0,003 (w przybliżeniu 1,5m), 0,190+/-0,005 (w przybliżeniu 1,25m) albo 0,150+/-0,005 (w przybliżeniu 1,0m) do wyboru narciarza.

Informacje o wysokości skoczni w punkcie T.13.02.e. mają zastosowanie do wszystkich skoczków a nie tylko zawodników płci męskiej. Przyjmuje się, że zawodnik zgłoszony do skoków, który nie poda wysokości skoczni będzie skakał na wysokości 1,0m. Zawodnik może zmienić wysokość skoczni w czasie oficjalnego otwarcia (odprawy) przed ustaleniem listy startowej do treningu.

W punkcie T.13.02.g. wysokość osłony pod wodą musi być mierzona kiedy skocznia ma 1,50m wysokości.

Jeżeli nie mam możliwości opuszczenia skoczni do wysokości 1,0m lub 1,25m to wysokości te, które nie mogą być zaoferowane zawodnikom będą zastąpione możliwą najniższą wysokością skoczni. Minimalna długość pod wodą jest podana w tabeli:

min. wysokość	1,00m	1,10m	1,20m	1,30m	1,40m	1,50m
min. dł. pod wodą	1,30m	1,20m	1,10m	1,00m	0,80m	0,60m

Homologator musi poinformować o aktualnej osiągniętej minimalnej wysokości skoczni.

D.13.03. – Przepisy różne

Tabela dotycząca czasu przejazdu łodzi T.13.04. zastąpiona jest poniższą:

prędkość km / h	odcinek 82m			odcinek 41 m		
	aktualna	min	max	aktualna	min	max
57	5,18	5,08	5,28	2,59	2,52	2,66
54	5,47	5,32	5,62	2,73	2,63	2,83
51	5,79	5,69	5,89	2,89	2,81	2,97
48	6,15	6,00	6,30	3,08	2,98	3,18
45	6,56	6,36	6,76	3,28	3,13	3,43
42	7,03	6,83	7,23	3,51	3,36	3,66
39	7,57	7,32	7,82	3,78	3,63	3,93
36	8,20	7,95	8,45	4,10	3,95	4,25
33	8,95	8,65	9,25	4,47	4,27	4,67
30	9,84	9,54	10,14	4,92	4,72	5,12
27	10,93	10,63	11,23	5,47	5,27	5,67
24	12,30	11,90	12,70	6,15	5,90	6,40
21	14,06	13,66	14,46	7,03	6,78	7,28

Jeżeli są jakiegokolwiek wątpliwości co do prawidłowej reakcji narciarza w stosunku do nadawanych sygnałów z łodzi, informujących że skok został wstrzymany (patrz T.13.06.) , w wyjątkowych przypadkach należy zatrzymać łódź jednocześnie stukając w linkę holowniczą.

Pierwsza część punktu T.13.07. musi być zmodyfikowana następująco: Skok będzie zaliczony, jeżeli narciarz przejdzie bez upadku przez skocznnię, wylądzuje i przejdzie 50m za linię boi 15ET i 19ET.

Jeżeli zawodnik upadnie na starcie w pierwszej próbie (patrz D.2.05.) nie będzie to rozpatrywane jako upadek (przepis T.13.08.)

D.13.04. – Skoki dla narciarzy z upośledzeniem wzroku

W kategorii VHB1 i VHB2/3 każdy zawodnik musi mieć przewodnika doświadczonego w naprowadzaniu narciarzy z wadami wzroku na skocznię. Wybór przewodnika, który będzie stanowił część wyposażenia narciarza, należy do zawodnika i jest od w pełni odpowiedzialny za czyny przewodnika.

Przez cały czas przewodnik jest zobowiązany do komunikowania zawodnikowi wszystkich sygnałów z łodzi sędziowskiej (odległość skoku itp.)

Przewodnik jedzie na nartach wodnych obok zawodnika na oddzielnej lince holowniczej ale takiej samej długości. Zawodnik musi puścić przewodnika zanim ten dotknie skoczni i może go ponownie dotknąć dopiero gdy ten przejedzie 50m odcinek i minie linie boi 15ET i 19ET i powróci do postawy narciarza. Po puszczeniu zawodnika przewodnik nie może dotknąć skoczni, musi objechać skocznię po tej samej stronie co łódź. Jeżeli przewodnik przejedzie przez skocznię – skok zawodnika będzie zaliczony jako zero (o). Jeżeli narta przewodnika minimalnie dotknie rogu skoczni w momencie objeżdżania przez niego skoczni, a skok zawodnika jest ustalony to skok ten będzie zaliczony.

W przypadku gdy zawodnik upadnie, przewodnik ma obowiązek towarzyszyć i pomagać zawodnikowi w ubraniu narty, znalezieniu uchwytu itp.

W przypadku gdy przewodnik upadnie po puszczeniu zawodnika tuż przed skocznią a przed osiągnięciem linii 50m przez zawodnika, łódka będzie kontynuowała jazdę a skok zostanie zaliczony, jeżeli został wykonany poprawnie.

W przypadku gdy zawodnik upadnie w każdym innym momencie załoga łodzi musi zdecydować, w zależności od okoliczności jak powstrzymać narciarza przed skokiem (nagle zatrzymanie, spokojne kontrolowane zatrzymanie albo prośba aby narciarz jechał za łodzią).

Narciarz nie będzie karany za upadek przewodnika pod warunkiem, że nie jest to upadek umyślny. Umyślny upadek przewodnika albo jego odmowa dalszej jazdy będą traktowane jakby to zrobił zawodnik.

D.13.05. – L i LP skoki

Odległość skoków zawodników kategorii L i LP skaczących na deskach będzie dzielona na trzy.

Przepis D.14. Slalom i fala slalom

D.14.01. – Przepisy ogólne.

Tor slalomu z dwoma zestawami boi (patrz Diagram D1) i tor fala-slalomu (patrz Diagram D4) muszą być używane.

Boje bramkowe, boje kierunkowe i zestaw boi objazdowych w odległości 11,5m od osi toru slalomu tworzą zewnętrzny tor slalomu. Boje bramkowe, boje kierunkowe i zestaw boi objazdowych w odległości 6,4m od osi toru slalomu tworzą wewnętrzny tor slalomu. Boje objazdowe wewnętrzne muszą być innego koloru niż boje objazdowe zewnętrzne.

Narciarze kategorii LP korzystają z zewnętrznego toru slalomu. Narciarze kategorii A, L, MP1, MP2 i MP/W korzystają z wewnętrznego toru slalomu. Narciarze kategorii VHB1 i VHB2/3 korzystają z toru fala-slalomu.

Narciarze kategorii A i LP mogą używać jednej lub dwóch nart i muszą mieć postawę stojącą.

Narciarze kategorii MP1, MP2, MP3 i MP/W mogą używać dowolnego sprzętu pływającego i muszą mieć postawę siedzącą.

Narciarze kategorii VHB1 i VHB2/3 mogą używać jednej albo dwóch nart i muszą mieć postawę stojącą.

Każda kategoria losowana jest oddzielnie.

Przepis T.14. ma zastosowanie tylko do slalomu a nie do fala-slalomu.

Przepisy D.14.02. do D.14.04. mają zastosowanie do zewnętrznego i wewnętrznego slalomu, a nie mają zastosowania do fala-slalomu.

Przepisy D.14.05. do D.15.17. mają zastosowanie do fala-slalomu, a nie mają zastosowania do slalomu.

D.14.02. – Ogólne zasady w slalomie

Narciarz mający wybór jednej albo dwóch nart musi poinformować o swoim wyborze Sędziego w łodzi przed startem i nie może zmieniać swojej decyzji w czasie trwania rundy. Może zmienić zdanie przed drugą rundą.

Warunki startowe w przepisie T.14.01. i T.14.15 mają zastosowanie z poprawkami z przepisu D.2.05.

Dwu odcinkowy pomiar czasu prędkości łodzi jest zastąpiony następującą tabelą:

Czas dwu odcinkowy						
Prędkość	Pierwszy segment			Drugi segment		
km /h	aktualny	min	max	aktualny	min	max
58	6.77	6.69	6.84	9.31	9.21	9.42
55	7.13	7.05	7.22	9.82	9.70	9.94
52	7.55	7.45	7.64	10.38	10.26	10.52
49	8.01	7.90	8.12	11.02	10.88	11.17
46	8.53	8.41	8.65	11.74	11.58	11.91
43	9.13	8.99	9.27	12.56	12.37	12.75
40	9.81	9.65	9.97	13.50	13.28	13.72
37	10.61	10.42	10.80	14.59	14.34	14.86
34	11.54	11.32	11.77	15.88	15.58	16.19
31	12.66	12.40	12.93	17.42	17.06	17.79
28	14.01	13.70	14.35	19.29	18.85	19.74

Przepis T.14.17. nie ma zastosowania.

D.14.03. – Slalom – zaliczone pasaże

Tylko dwa pierwsze paragrafy przepisu T.14.07. mają zastosowanie. Pozostałe części przepisu T.14.07. są zastąpione następująco:

Prędkość początkowa dla mężczyzn wynosi 31km / h a dla kobiet 28 km / h. Maksymalna prędkość dla mężczyzn wynosi 58 km / h i dla kobiet 55 km / h.

Zaliczanie pasaży:

- na torze wewnętrznym, z linką długości 18,25m od minimalnej prędkości początkowej zwiększanej o 3 km / h do maksymalnej prędkości
- na torze wewnętrznym z prędkością maksymalną z linką długości 16,0m, 14,25m, 13,00m, 12,00m, 11,25m i potem z linką skracaną o 0,5m dla każdego następnego pasażu włącznie do 6,25m
- na torze zewnętrznym z linką długości 18,25m od minimalnej prędkości początkowej zwiększanej o 3 km / h do prędkości maksymalnej
- na torze zewnętrznym z maksymalną prędkością z linką długości 16,0m, 14,25m, 13,00m, 12,00m, 11,25m i potem z linką skracaną o 0,5m dla każdego następnego pasażu.

Narciarz kategorii LP może wybrać dowolną prędkość początkową na torze zewnętrznym, ale musi o tym poinformować sędziego startera przed startem. Narciarz, który nie informuje sędziego musi startować na minimalnej prędkości początkowej.

Narciarz kategorii A i L może wybrać start na dowolnej prędkości i jakimkolwiek torze (wewnętrznym lub zewnętrznym). Jeżeli startuje na wewnętrznym torze i zaliczy dwa pasaże może startować w następnych pasażach na torze zewnętrznym w jakimkolwiek kierunku. Narciarz musi informować sędziego startera o swoim starcie na torze wewnętrznym (jeżeli startuje) i o swoich startach na zewnętrznym torze przed swoim startem. Narciarz, który nie informuje oficjela musi startować na minimalnej prędkości początkowej na obu torach wewnętrznym i zewnętrznym.

Narciarz kategorii MP1, MP2, MP3 i MP/W może wybrać start na dowolnym torze (wewnętrznym czy zewnętrznym). Jeżeli startuje na wewnętrznym torze, po prawidłowym zaliczeniu pasażu wewnętrznego, może jechać następne pasaże na torze zewnętrznym. Narciarz musi informować startera przed każdym swoim starcie o swoim pierwszym i ostatnim pasażu na torze wewnętrznym (jeżeli jedzie po torze wewnętrznym) i kiedy startuje na torze zewnętrznym. Narciarz, który nie informuje o tym startera musi startować z minimalną prędkością początkową po wewnętrznym torze zanim zacznie jazdę po zewnętrznym torze na minimalnej prędkości początkowej.

Narciarz kategorii MP1, MP2 MP3 i MP/W może wybrać tor wewnętrzny na wszystkich prędkościach do prędkości maksymalnej i z długością linki 16,00m, 14,25m, 13,00m albo 12,00m zamiast 18,25m pod warunkiem, że informuje o tym startera przed każdym swoim startem.

D.14.04. – Wyniki i miejsca w slalomie

Tylko trzy pierwsze zdania z przepisu T.14.11. mają zastosowanie, pozostała część brzmi następująco:

Narciarz otrzyma 6 pkt. za każdy (zewnętrzny i wewnętrzny) pasaż przejechany włączając w to ostatni prawidłowo przejechany pasaż plus ilość boi zaliczona w ostatnim niekompletnym pasażu – jeżeli taki miał miejsce.

Kiedy narciarz kategorii MP staruje na torze wewnętrznym z prędkością poniżej maksymalnej i linką krótszą niż 18,25m zaliczanie boi będzie takie jakby narciarz jechał z linką o długości 18,25m na wszystkich przejazdach po torze wewnętrznym poniżej prędkości maksymalnej.

D.14.05. – Zasady ogólne w fala-slalomie

Zawodnik jest uprawniony do 2 przejazdów 15 sekundowych przez tor fala-slalomu, w tym czasie ma wykonać tak dużo przejazdów przez fale jak tylko może.

Zawodnik musi poinformować startera o wyborze ilości nart na każdy pasaż przed swoim startem. Powinien on również poinformować startera, czy chce startować na 2 nartach i zrzucić jedną zanim dojedzie do toru. Jednakże ominięcie tej deklaracji lub nie respektowanie jej nie będzie karane.

Narciarz nie może podnosić zrzuconej lub zgubionej narty, ale powinien włożyć do łodzi nartę, której będzie potrzebował przy starcie.

D.14.06. – Definicja fala-slalomu

Przejazdy przez falę są zdefiniowane jako przejazd przez falę z kilwateru na zewnątrz i odwrotnie.

Najazd na falę będzie rozpatrywany jako przejazd jeżeli jest ona naprawdę atakowana aby ją przeciąć.

Przejazd przez falę będzie uznany jako pełny kiedy cała narta albo narty całkowicie przejadą przez grzbiet fali przed i po każdym przejechaniu fali.

Tor jazdy narciarza ma zaczynać się w kilwaterze między falami na zewnątrz i z powrotem do kilwateru następnie na zewnątrz przeciwnej fali i z powrotem do kilwateru (robiąc 4 przejazdy przez falę) i tak dalej w sposób „wahadłowy”.

Tor jazdy narciarza może zaczynać się z każdego punktu przecięcia fal np.: pierwszy przejazd przez falę może być z kilwateru na zewnątrz albo do kilwateru.

D.14.07. – Odmowy i upadki w fala-slalomie

Zawodnik może odmówić wjazdu na tor fala-slalomu z jednej lub obu stron przez odrzucenie uchwytu przed torem fala-slalomu. Jeżeli, w opinii większości sędziów konkurencji, odmowa wjazdu na akwen nie jest uzasadniona, narciarz traci prawo do tego pasażu. Narciarz musi ponownie wystartować zgodnie z warunkami opisanymi w przepisie D.2.05. Jeżeli odmowa narciarza jest zaakceptowana, łódź musi powtórzyć pasaż i znowu zacząć od początku w tym samym kierunku pasaż na torze fala-slalomu.

Jeżeli narciarz upadnie przed pierwszym pasażem, traci prawo do swojego pierwszego pasażu. Łódź musi zabrać narciarza i przejechać z nim na drugą stronę toru w kierunku drugiego pasażu.

Jeżeli narciarz upadnie po pierwszym a drugim pasażem, traci prawo do kontynuowania rundy.

D.14.08. – Fala-slalom – szybkość łodzi i długość linki

Długość linki powinna być 18,25m (patrz również przepis D.14.15.).

Prędkość łodzi zależy od wyboru zawodnika maksymalnie 58km /h dla mężczyzn i 55km / h dla kobiet. Przed startem zawodnik informuje sternika i sędziego w łodzi z jaką prędkością chce jechać i prędkość ta ma być stała z tolerancją +/- 1km/h od momentu wjazdu na tor do końca toru. Prędkości wybrane na każdy pasaż mogą być różne, ale muszą być wybrane i podane przed startem zawodnika.

D.14.09. – Tor fala-slalomu

Jeden zestaw boi musi określać przybliżony obszar początkowy fala-slalomu z obu stron. (patrz diagram 4). Koniec toru ma być sygnalizowany po 15 sekundowym okresie czasu.

D.14.10. – Rozpoczęcie fala-slalomu

Kiedy narciarz dojedzie do pierwszej boi zaczynającej tor fala-slalomu z łodzi zostanie nadany z łodzi „sygnał rozpoczęcia pasażu” (jeden dźwięk krótki patrz D.12.02.).

Czas zacznie być mierzony kiedy część narty przetnie falę po osiągnięciu przybliżonej pozycji przy pierwszej boi wjazdowej, albo jeżeli narciarz przejedzie koło drugiej boi wjazdowej nie przecinając fali.

Jeżeli narciarz zacznie przecinać falę przedwcześnie, 2 krótkie dźwięki będą nadane z łodzi (patrz D.12.02.) i wszystkie dalsze przecięcia fali w tym pasażu nie będą zaliczane.

D.14.11. – Koniec pasażu w fala-slalomie

Koniec pasażu fala-slalomu następuje po 15 sekundach od początku pasażu, albo kiedy narciarz upadnie – zależnie od tego co nastąpi najpierw.

Koniec 15 sekundowego okresu czasu będzie zasygnalizowany głośnym dźwiękiem z brzegu. Urządzenie mierzące czas musi być takie same jak te, których używa się w czasie jazdy figurowej i w taki sam sposób obsługiwane (patrz T.15.07. i T.15.12.).

Dla informacji narciarza „sygnał kończący pasaż” (2 krótkie dźwięki patrz D.12.02.) zostanie nadany z łodzi zaraz po oficjalnym sygnale z brzegu.

D.14.12. – Oficjele i załoga łodzi w fala-slalomie

Pięciu sędziów, którzy liczą pasaż i muszą znajdować się minimum 3m nad poziomem wody.

Sędzia w łodzi musi znajdować się w łodzi i kontrolować prędkość łodzi oraz tor jazdy łodzi.

Sygnalizator wyznaczony przez narciarza ma być w łodzi, aby mógł informować zawodnika sygnałami dźwiękowymi (patrz D.12.02. i D.14.10.). Sygnalizator jest traktowany jako wyposażenie narciarza i każdy błąd popełniony przez sygnalizatora będzie traktowany jako błąd popełniony przez narciarza. Jeżeli jakkolwiek sygnał będzie nadany podczas pasażu – narciarz traci ten pasaż. W razie potrzeby sygnalizator będzie również pełnił rolę wycieczacza.

D.14.13. – Fala-slalom – zaliczanie przecięć fali i wyniki

Każdy sędzia ma obserwować i niezależnie liczyć ilość przecięć fali na dwóch i na jednej jakiej wykona narciarz.

Tylko pełne przecięcia, które są zaczęte po przejechaniu początku pasażu i skończone przed końcem pasażu mogą być liczone.

Narciarzowi zaliczy się maksymalną ilość przecięć fali jeżeli są zaliczone przez absolutną większość sędziów.

D.14.14. – Wyniki i miejsca w fala-slalomie

Za każde zaliczone przecięcie fali na dwóch nartach narciarz otrzymuje 2 pkt. a 3 pkt. za przejazd na jednej nartce.

O miejscu narciarza w konkurencji, narciarza, który został zakwalifikowany do finału decyduje tylko wynik z finału. Zawodnik z najlepszym wynikiem z finału jest zwycięzcą. Do obliczania punktów do kombinacji brany jest lepszy wynik zawodnika z eliminacji lub finału.

D.14.15. – Remisy w fala-slalomie

Jeżeli remis dotyczy pierwszego miejsca musi być przeprowadzona dogrywka.

Jeżeli remis dotyczy 2 i 3 miejsca o miejscu zadecyduje lepszy wynik z eliminacji. Jeżeli nadal jest remis musi być rozegrana dogrywka. Dogrywka musi być przebiegać z nowo wylosowanym porządkiem.

Dogrywka musi składać się z dwóch pasażu z wyznaczoną przez narciarza prędkością na jednej albo 2 nartach do wyboru przez narciarza, ale z obowiązującą długością linki – 16,0m.

Jeżeli znowu będą wyniki remisowe należy rozegrać następną dogrywkę z nowo wylosowanym porządkiem w ten sam sposób co poprzednia, tylko linka holownicza musi być skrócona do następnej długości używanej w slalomie (patrz D.14.03.). Takie postępowanie musi być powtarzane do chwili wyłonienia zwycięzcy.

D.14.16. – Fala-slalom – użycie kamery video

Przepis T.15.15.c. ma zastosowanie w konkurencji fala-slalomie po zastąpieniu słowa „figura (ry)” na słowo „przecięcie (cia) tam gdzie jest to konieczne.

D.14.17. – Postępowanie między dwoma pasażami w fala-slalomie.

Na życzenie narciarza łódź może zatrzymać się między dwoma pasażami maksymalnie na 30 sekund, nawet w przypadku upadku.

Przepis D.15. Jazda figurowa

D.15.01. – Sprzęt pływający i postawa narciarza

Narciarz kategorii A, VHB1 lub VHB2/3 może używać jednej albo dwóch nart i musi mieć postawę stojącą.

Narciarz kategorii L ma wybór między użyciem jednej narty w pozycji stojącej lub jednej deski w pozycji siedzącej. W regulaminie zawodów może być jednak wymóg aby narciarz kategorii L musi wystartować na jednej nartce w pozycji stojącej przynajmniej w czasie przejazdu jednego pasażu, albo w czasie przejazdu obu pasażu. W Mistrzostwach Świata narciarze kategorii L muszą startować na jednej nartce w pozycji stojącej przynajmniej w czasie jednego pasażu.

Zawodnicy kategorii LP muszą używać jednej albo dwóch nart w postawie stojącej.

Narciarze kategorii MP1, MP2, MP3 i MP/W mogą używać dowolnego sprzętu pływającego ale muszą mieć postawę siedzącą.

Narciarz mający możliwość wyboru sprzętu może zmienić sprzęt pomiędzy pasażami z jednym wyjątkiem – start do drugiego pasażu może być na dwóch nartach tylko wtedy, kiedy pierwszy pasaż był na dwóch nartach.

D.15.020 – Sygnały dźwiękowe dla narciarzy niedowidzących

Przepisy T.15.04., T.15.06. i T.15.09. mają zastosowanie z następującymi sygnałami informującymi narciarzy kategorii VHB1 i VHB2/3:

Kiedy narciarz dojedzie do pierwszej boi oznaczającej początek toru z łodzi musi być nadany sygnał „początek toru”(jeden krótki dźwięk patrz przepis D.12.02.).

Dla informacji narciarza sygnał „koniec pasażu” musi być nadany z łodzi po oficjalnym sygnale z brzegu.(dwa krótkie dźwięki, patrz D.12.02.).

Sygnalizator wyznaczony przez narciarza znajduje się w łodzi, aby mógł informować narciarza sygnałami dźwiękowymi. Sygnalizator będzie traktowany jako część ekwipunku narciarza i jakikolwiek błąd popełniony przez niego będzie traktowany jako błąd popełniony przez samego narciarza. Jeżeli jakikolwiek sygnał będzie nadany w czasie pasażu, narciarz traci ten pasaż. Sygnalizator może być w razie potrzeby wykorzystany jako wypinacz.

D.15.03. – Opóźnienie startu

Warunki startu opisane w przepisach T.15.01. i T.15.08. mają zastosowanie z poprawkami jakie znajdują się w przepisie D.2.05.

D.15.04. – Akceptowane figury

Dla narciarzy w pozycji siedzącej wszystkie zarejestrowane figury są akceptowane oprócz stepów i figur za nogę z wyjątkiem ślizgów za nogą, które są akceptowane.

Dla narciarzy kategorii L:

- wyposażenie drążka w specjalny uchwyt, który będzie stanowić uchwyt za nogę
- aby zakończyć step uchwyt ten musi być przyciągnięty blisko do nogi z nartą po obrocie, przed następną figurą albo przed ukończeniem pasażu
- dla figur ski-line warunek aby obie nogi były na nartach nie ma zastosowania.

D.15.05. – Wartości figur

Wartości figur są takie jakie są przedstawione w tabeli wartości figur np. zależnie od sprzętu pływającego, niezależnie od postawy.

Figury wykonywane na desce mają wartość $\frac{1}{4}$ wartości tej figury wykonanej na dwóch nartach, jeżeli takie figury istnieją na dwóch nartach, jeżeli nie, to mają wartość $\frac{1}{4}$ wartości figury wykonywanej na jednej nartach.

D.15.06. – Postępowanie między dwoma pasażami

Przepis T.15.08. ma zastosowanie do wszystkich narciarzy z wyjątkiem narciarzy kategorii VHB, którzy mają możliwość zatrzymania pomiędzy pasażami nawet w sytuacji upadku.

Przepis D.16. Rekordy

D.16.01. – Zatwierdzanie rekordów

Pierwsze zdanie z przepisu T.16.01. jest zastąpiony następującym:

IWSF może zatwierdzić Rekord Świata w jeździe figurowej, w slalomie, w skokach i fala-slalomie w kategorii kobiet i mężczyzn w każdej kategorii jakie są określone w punkcie D.3.02.

D.16.02. – Zawody, na których mogą być ustanowione rekordy.

Pierwszy paragraf przepisu T.16.02. jest zastąpiony następującym:

Rekordy mogą być ustanawiane tylko na zawodach homologowanych przez IWSF, Region (Grupę) albo Federację w zależności od Przepisów w Narciarstwie Wodnym dla Niepełnosprawnych, w czasie kiedy zawody są rozgrywane.

D.16.03. – Minima do ustanowienia rekordu.

Żaden wynik nie będzie uznany za Rekord Świata, jeżeli nie będzie równy lub większy od następujących minimów:

kategoria	kobiety			mężczyźni		
	slalom	j. figurowa	skoki	slalom	j. figurowa	skoki
L	3,00/46/18,25	200	6,0	0,50/52/18,25	300	6,4
LP	3,00/46/18,25	300	8,0	0,50/52/18,25	750	12,0
A	6,00/40/18,25	350	10,0	2,00/55/18,25	700	32,5
VHB1	120	220	7,0	130	430	10,0
VHB2/3	120	220	8,0	130	430	14,9
MP1	6,00/28/18,25	200	5,0	6,00/31/18,25	400	6,0
MP2	5,50/46/18,25	500	10,0	6,00/58/18,25	540	13,0
MP3	5,50/46/18,25	680	12,0	2,00/58/11,25	260	17,9

D.16.04. – Związek między kategoriami

Rekord uzyskany przez zawodnika kategorii L równy lub wyższy od rekordu kategorii LP będzie uznany za nowy standard do wyrównania albo pobicia przez rekord LP.

Rekord uzyskany przez zawodnika kategorii MP1 równy lub wyższy od rekordu kategorii MP2 albo MP3 będzie uznany za nowy standard do wyrównania lub pobicia przez nowy rekord MP2 lub MP3.

Rekord uzyskany przez zawodnika kategorii MP2 równy lub wyższy od rekordu kategorii MP3 będzie uznany za nowy standard do wyrównania lub pobicia przez nowy rekord MP3.

Rekord uzyskany przez VHB1 równy lub wyższy od rekordu kategorii VHB2/3 będzie uznany za nowy standard do wyrównania lub pobicia przez rekord VHB2/3.

D.16.05. – Rekordy fala-slalomu

Dla konkurencji fala-slalomu najlepszy wynik w rundzie w danych zawodach będzie uznany za nowy rekord uzyskany, jeżeli przewyższa oficjalny rekord uzyskany przed tymi zawodami. Jeżeli wynik jest równy aktualnemu rekordowi, narciarz będzie współrekordzistą.

D.16.06. – Kryteria i formy rekordów

Rekordy w fala-slalomie mają taką samą procedurę jak w jeździe figurowej.

Do rekordu w slalomie nie jest potrzebne nagranie video jeżeli wynik został zdobyty na zewnętrznym torze slalomu z długością linki 13,0m lub dłuższą, albo jeżeli na wewnętrznym torze slalomu z długością linki 8,25m lub dłuższą. Dla długości linki 12m lub krótszej na zewnętrznym torze i dla linki o długości 8,25m lub krótszej na wewnętrznym torze zachowane są procedury z przepisu T.16.07.

Przy zatwierdzaniu rekordu w jeździe figurowej wymagane jest używanie kamery video, przepis T.16.07. ma tutaj zastosowanie.

W kategoriach MP1, MP2 i MP3 tylko zawodnicy zakwalifikowani do tych kategorii w ostatnich Mistrzostwach Świata mogą ustanawiać nowe rekordy. Do ustanowienia rekordu w kategorii VHB narciarz musi być sklasyfikowany w tej kategorii w ostatnich Mistrzostwach Świata, lub posiadać kopię wypełnionego zgodnie z wymogami formularza IBSA. Dla kategorii A, L, LP narciarz musi być zakwalifikowany w tej samej kategorii na ostatnich Mistrzostwach Świata albo musi posiadać pisemne oświadczenie podpisane przez Głównego Klasyfikatora i Sędziego Głównego opisujące niepełnosprawność zawodnika zgodnie z obowiązującymi wymogami.

D.16.07. – Administracja rekordu

W przepisie T.16.08.c. zastąpić „jeden tydzień” na „trzy tygodnie” i zastąpić „(7dni)” na „(21dni)”.

Przepisy T.16.08.d. do T.16.08.g. nie mają zastosowanie z wyjątkami uwzględnionymi poniżej i są zastąpione następująco:

Po otrzymaniu formularza i niezbędnych dokumentów Przewodniczący IWSF Komisji Niepełnosprawnych i jeden członek komisji wyznaczony przez Komisję będą zatwierdzać lub nie zgłoszenia rekordów:

⇒ jeżeli zdecydują się odrzucić zgłoszenie, Przewodniczący zawiadomi Komisję IWSF Niepełnosprawnych i Narodową Federację narciarza o swojej decyzji, która jest ostateczna

⇒ jeżeli zdecydują się zatwierdzić zgłoszenie, Przewodniczący zawiadomi Komisję IWSF Niepełnosprawnych i Prezydenta IWSF o swojej decyzji i rekord będzie oficjalny, oczekując na końcową ratyfikację przez Prezydenta IWSF. Przewodniczący zawiadomi Komisję IWSF Niepełnosprawnych i Narodową Federację narciarza o decyzji Prezydenta IWSF.

W przypadku nierozwiązanego nieporozumienia Przewodniczący poinformuje o tym Komisję IWSF Niepełnosprawnych o obu decyzjach i wyśle potrzebną dokumentację, dalsza procedura będzie przebiegała zgodnie z przepisami T.16.08. do T.16.08.g.

DODATEK 1 – DEMONSTRACJA KATEGORII

A1.01. – Bezstronność

Demonstracja kategorii ma na celu dostarczenie informacji Światowej Komisji Niepełnosprawnych do jakiej regulaminowej kategorii zdefiniowanej w przepisie D.3.02. mogą należeć narciarze, którzy nie kwalifikują się bezpośrednio do żadnej kategorii, aby uczestniczyć w Mistrzostwach Świata. Narciarze ci mają możliwość zaprezentowania swoich umiejętności aby zachęcić Światową Komisję Niepełnosprawnych do utworzenia nowej kategorii i włączenia jej do przyszłych Mistrzostw Świata.

A1.02. – Kategorie i klasyfikacja

Żadna kategoria nie jest tworzona bez podstaw (z góry). Aby można było utworzyć nową kategorię dla narciarzy z pewnymi ułomnościami muszą być spełnione następujące warunki:

- ⇒ narciarz nie kwalifikuje się do żadnej już istniejącej kategorii
- ⇒ jego niesprawność jest główną przyczyną dla której nie może brać udziału w zawodach z pełnosprawnymi narciarzami
- ⇒ narciarz wykazuje wystarczające zrozumienie jakie pociągają za sobą przepisy.

Światowa Komisja Niepełnosprawnych może jednak odmówić narciarzom z pewnymi specyficznymi ułomnościami. Decyzja taka musi być rozesłana do wszystkich zrzeszonych Narodowych Federacji przynajmniej na 6 miesięcy przed Mistrzostwami Świata.

Sędzia Główny i Główny Klasyfikator odpowiadają za wszystkie czynności związane z klasyfikacją, mają oni prawo sprawdzianów jakie uznają za niezbędne. Decyzja ich będzie ostateczna i musi być opublikowana zgodnie z przepisem D.4.07.

Podstawową zasadą jest to, żeby każdy narciarz jeździł sam w swojej kategorii.

W wyjątkowych okolicznościach gdzie dwóch albo więcej narciarzy ma ten sam rodzaj kalectwa, lub porównywalny stopień kalectwa, Sędzia Główny i Główny Klasyfikator mogą zakwalifikować ich do jednej kategorii, jeżeli jednomyślnie stwierdzą, że zawody między tymi narciarzami są uczciwe i prowadzone czysto.

A.1.030. przepisy w każdej kategorii

Reguły w każdej kategorii nie są określone z góry. Jednakże możliwe jest, że reguły i warunki techniczne przedstawianej kategorii będą podobne do tych stosowanych w podstawowych kategoriach. Wszystkie interpretacje i wyjątki muszą być zatwierdzone ramowo i bezstronnie dla tych kategorii (patrz A.1.01.).

Sędzia Główny wysyła propozycję dla każdej kategorii jak najszybciej ale nie później niż na 24 godziny przed pierwszym dniem zawodów. Propozycje te stają się ostatecznymi regułami, chyba, że Wyznaczeni Sędziowie z własnej inicjatywy albo na prośbę zawodnika zmieniają je przed startem.

A.1.04. – Wymagane zgłoszenia i wielkość drużyny

Każdy narciarz, który chce wystąpić w pokazowej kategorii musi być zgłoszony przez swoją Narodową Federację. Narciarz występujący w regularnej kategorii nie może być przekwalifikowany do kategorii pokazowej. Dla każdego narciarza biorącego udział w pokazowej kategorii, Narodowa Federacja musi dodać do informacji wymaganych przepisem D.2.07. informację medyczną dającą pełny obraz niepełnosprawności narciarza oraz techniczną dokumentację wyjaśniającą odmienną technikę jazdy. Zawsze muszą być dostarczone następujące informacje:

- ⇒ sprzęt pływający używany w każdej kategorii (patrz D.10.01.)
- ⇒ postawa narciarza w każdej konkurencji (D.12.03.)
- ⇒ czy narciarz będzie jechał slalom, czy fała-slalom, jeżeli slalom to na jakim torze.

A.1.05. – Wyniki i kategorie

Dla pokazowej kategorii nie ma ani miejsc ani kombinacji. W każdej kategorii będzie ogłoszona lista wyników w alfabetycznej kolejności. Na liście tej podane będą ilości punktów w każdej konkurencji, każdego zawodnika bez punktów do kombinacji. Nie ma medali, ani tytułów, każdy narciarz dostaje zaświadczenie o udziale w zawodach wydane przez IWSF.

DODATEK 2 – STANDARDY DLA ZAWODÓW W CZASIE KTÓRYCH MOŻNA USTANOWIĆ REKORD (RECORD CAPABILITY - RC)

Przepisy Dodatkowe IWSF dotyczące zawodów na poziomie Record Capability i Listy Rankingowej nie mają zastosowania i są zastąpione następującymi przepisami:

Wymagania administracyjne:

- ⇒ wcześniejsze zawiadomienie Komisji Niepełnosprawnych i jej akceptacja
- ⇒ dokumentacja homologacji sprawdzona przez Regionalną Komisję Niepełnosprawnych (w przypadku rekordu – procedura rekordu musi być również przedstawiona)
- ⇒ wcześniejsze zatwierdzenie obsady sędziowskiej przez Regionalną Komisję Niepełnosprawnych (włączając Sędziego Głównego, asystenta Sędziego Głównego jeżeli taki ma być, Homologa, Kalkulatora, Sędziów, Sterników)
- ⇒ w przypadku konfliktu interesów –rację ma Narodowa Federacja organizująca zawody

Program zawodów:

- ⇒ ilość rund: maksimum 3 rundy albo runda eliminacyjna i 8 zawodników w zawodów „head to head”
- ⇒ każda zmiana programu zawodów jest zaakceptowana, jeżeli nie ma znaczącego wpływu na zawodników
- ⇒ minimum 5 zawodników w zawodach (wszystkie kategorie razem włączając zawodników pełnosprawnych, jeżeli zawody są częścią zawodów TOU)

⇒

Wymagania techniczne:

- ⇒ tolerancje torów, wszystkie konkurencje: tak jak w Przepisach
- ⇒ tor do skoków i slalomu: zmierzyć
- ⇒ tor do fala-slalomu i jazdy figurowej: kontrola wizualna
- ⇒ mierzenie czasu w skokach: zalecane automatyczne
- ⇒ mierzenie czasu w slalomie: automatyczne
- ⇒ mierzenie czasu w fala-slalomie i jeździe figurowej: półautomatyczny
- ⇒ kątomierze w skokach, kalkulacja, program sprawdzający : takie jak w zawodach klasycznych
- ⇒ wieże sędziowskie w slalomie: po obu stronach toru z doskonałą widocznością
- ⇒ slalom – wymiary boi: zmierzone
- ⇒ kamera video na końcu toru slalomowego: nie (może być konieczne w przypadku rekordu, patrz D.16.06)
- ⇒ metoda video w slalomie: taka jak w zawodach klasycznych
- ⇒ video w fala-slalomie i jeździe figurowej: obowiązkowe

Kwalifikacja oficjeli:

Wszyscy oficjele muszą mieć kwalifikacje na zawody na poziomie RC i w dodatku gdzie trzeba muszą mieć kwalifikacje do sędziowania zawodów dla niepełnosprawnych na poziomie regionalnym:

Sędzia Główny: I klasy z kwalifikacjami dla niepełnosprawnych

Główny Klasyfikator: najwyższy stopień sędziowski i kwalifikacje dla niepełnosprawnych zalecane

Homologator : najwyższy stopień

Kalkulator: standard regionalny.

sternik: najwyższy stopień

sędziowie w skokach: dwóch I klasy i jeden minimum II klasy w tym minimum dwóch z kwalifikacjami dla niepełnosprawnych

slalom, fala-slalom i jazda figurowa: trzech sędziów I klasy i minimum dwóch II klasy w tym minimum dwóch z kwalifikacjami dla niepełnosprawnych

mierniczy czasu, wszystkie konkurencje: standard regionalny

lunetkowi: standard regionalny

Wymagane klasyfikacje:

Kategorie A, L, LP: jak w D.4.03.

Kategorie VHB1, VHB2, VHB3: jak w D.4.05.(aby był zatwierdzony rekord patrz D.16.06.)

Kategorie MP1, MP2, MP3: główna klasyfikacja albo uproszczony test na akwenie przeprowadzony przez Głównego Klasyfikatora (aby był zatwierdzony rekord patrz D.16.06.).

TABELA WARTOŚCI FIGUR

FIGURY NA WODZIE

kod	opis figury	nr.	deska		2narty		1narta	
			podst.	rewers	podst.	rewers	podst.	rewers
S	ślizg	1	5.0	5.0	20	20	40	40
TS	ślizg za nogę	2	32.5	32.5			130	130
B	180 przód-tył	3	7.5	7.5	30	30	60	60
F	tył-przód	4	7.5	7.5	30	30	60	60
O	360 przód-przód	5	10.0	10.0	40	40	90	90
BB	tył-tył		10.0	10.0	40	40	90	90
5B	540 przód-tył		12.5		50		110	
5F	tył-przód		12.5		50		110	
7F	720 przód-przód		15.0		60		130	
7B	tył-tył		15.0		60		130	
LB	180 przód-tył step	6					110	
LF	tył-przód step	7					110	
TB	180 przód-tył za nogę	8					100	100
TF	tył-przód za nogę	9					100	100
TO	360 przód-przód za nogę	10					200	200
TBB	tył-tył za nogę	11					200	200
T5B	540 przód-tył za nogę	12					350	350
T7F	720 przód-przód za nogę						450	
T5F	540 tył-przód za nogę	13					350	

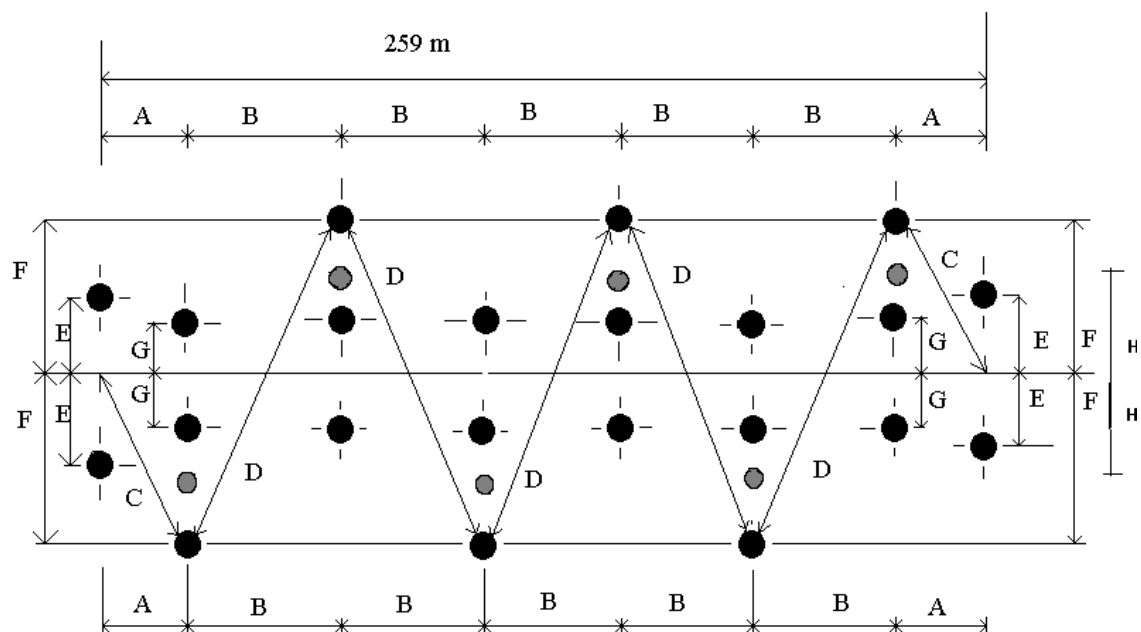
FIGURY NA FALI

kod	opis figury	nr.	deska		2narty		1narta	
			podst.	rewers	podst.	rewers	podst.	rewers
WB	180 przód-tył	14	12.5	12.5	50	50	80	80
WF	tył-przód	15	12.5	12.5	50	50	80	80
WO	360 przód-przód	16	27.5	27.5	110	110	150	150
WBB	tył-tył	17	27.5	27.5	110	110	150	150
W5B	540 przód-tył	18	77.5	77.5	310	310	310	310
W5F	tył-przód	19	77.5	77.5	310	310	310	310
W7F	720 przód-przód	20	175.0	175.0	700	700	700	700
W7B	tył-tył	21	120.0	120.0	480	480	480	480
W9B	900 przód-tył	22	187.5	187.5	750	750	750	750
W9F	tył-przód		187.5	187.5	750	750	750	750

FIGURY NA FALI

kod	opis figury	nr.	desk		2narty		1narta	
			a	podst	rewers	podst.	rewers	podst.
WLB	180 przód-tył step	23			110	110	160	
WLF	tył-przód step	24			110	110	160	
WLO	360 przód-przód step	25			200	200	260	260
WLBB	tył-tył step	26			200	200	260	260
WL5B	540 przód-tył step	27			300	300	420	420
WL5LB	przód-tył podwójny step						500	500
WL7F	720 przód-przód step	27A			700	700	700	700
WL9B	900 przód-tył step	27B			800	800	800	800
WL5F	540 tył-przód step	28			300	300	420	420
WL5LF	tył-przód podwójny step						500	500
WL7B	720 przód-tył step				550	550	550	550
WL9F	900 przód-przód step	28A			800	800	800	800
TWB	180 przód-tył za nogę	29					150	150
TWF	tył-przód za nogę	30					150	150
TWO	360 przód-przód za nogę	31					300	300
TWBB	tył-tył za nogę	32					330	330
TW5B	540 przód-tył za nogę	33					500	500
TW5F	tył-przód za nogę	34					500	
TW7F	720 przód-przód za nogę	35					650	650
TW7B	tył-tył za nogę	36					650	
TWLB	180 przód-tył za nogę step	37					320	
TWLF	tył-przód za nogę step	38					380	
TWLO	360 przód-prz. za nogę step	39					480	480
TWLB	tył-tył za nogę step	40					480	480
TWL5B	540 przód-tył za nogę step	41					600	600
TWL5F	tył-przód za nogę step	42					650	
WFLIPF	salto w przód	43	200.0		800		800	
WFLIPB	salto w tył	44	125.5	125.5	500	500	500	500
SLB	180 przód-tył ski line	45	87.5	87.5			350	350
SLF	tył-przód ski line	46	100.0	100.0			400	400
SLO	360 prz.-przód ski line	47	100.0	100.0			400	400
SLBB	tył-tył ski line	48	112.5	112.5			450	450
SL5B	540 przód-tył ski line	49	137.5	137.5			550	550
SL5F	tył-przód ski line	50	137.5	137.5			550	550
SL7B	720 tył-tył ski line	51	175.0	175.0			700	700
SL7F	przód-przód ski line	52	175.0	175.0			700	700
WDFLIPB	podwójne salto	53	250.0		1000		1000	
WFLIPBFT	salto z obrotem	54	200.0		800		800	
WFLIPBBBT	salto z obrotem tył-tył		200.0		800		800	
WFLIPBFB	salto z półobrotem	55	187.5		750		750	750

DIAGRAM D 1 - OFICJALNY TOR DO ŚLALOMU DLA NIEPEŁNOSPRAWNYCH

OZNACZENIE	WYMIAR	MIN	MAX	TOLERANCJA
T	259m	258.353m	259.648m	¼%
A	27m	26.865m	27.135m	½%
B	41m	40.795m	41.205m	½%
C	29.347m	29.200m	29.494m	½%
D	47.011m	46.776m	47.246m	½%
E	1.25m	1.188m	1.313m	5%
F	11.5m	11.385m	11.615m	1%
G	1.15m	1.035m	1.265m	10%
H	6.4m	6.272m	6.528m	2%

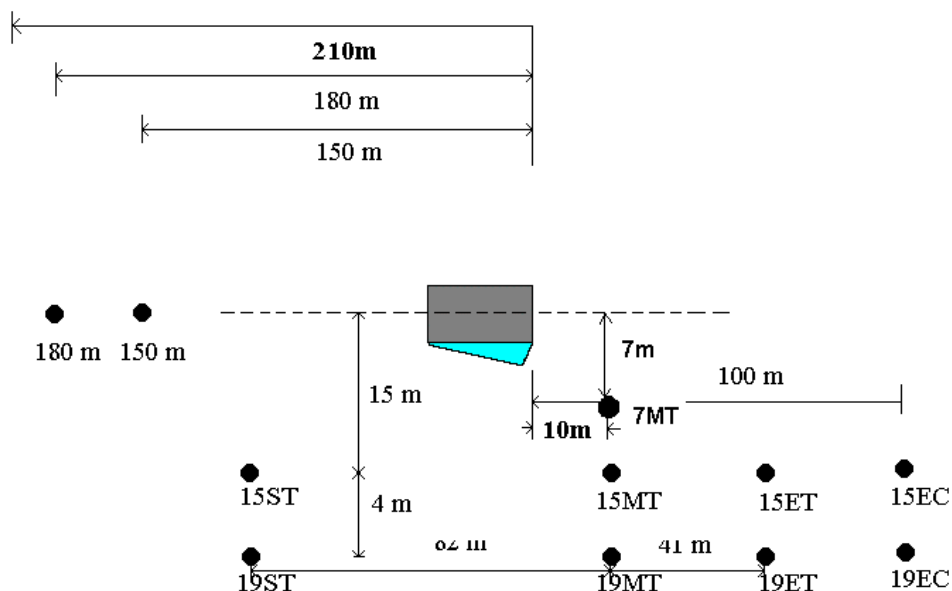
UWAGA:

- średnia długość odcinka F nie może być mniejsza niż 11.48m
- średnia długość odcinka H nie może być mniejsza niż 6.38m

Kolory boi na slalomie:

- bramki wjazdowe i zewnętrzne boje objazdowe - jeden kolor
- wewnętrzne boje objazdowe - drugi kolor
- boje dla łodzi - torowe - trzeci kolor
- boje czasowe - czwarty kolor lub specjalne oznakowanie odróżniające je od boji torowych

DIAGRAM D 2 - OFICJALNY TOR DO SKOKÓW

Skocznia musi być równoległa do trasy skoków z tolerancją + 1,14* (1 część do 50) otwartą i o - 0* zamkniętą. Otwartą znaczy, że wyższy koniec skoczni jest odwrócony na zewnątrz od trasy skoków. Podstawową linią dla toru skoków jest linia 15ST - 15 MT.

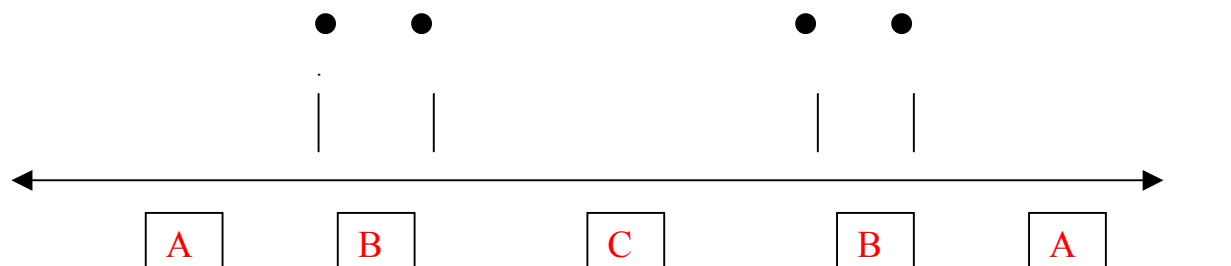
Wymiary	Dopuszczalna rozpiętość wymiarów	Tolerancje
180 m (długość)	178,2 m - 181,8 m	1%
180 m (od linii)	- .5 m - +.5 m	0,5 m
150 m (długość)	148,5 m - 151,5 m	1%
150 m (od linii)	- .5 m - +.5 m	0,5 m
100 m	90 m - 102 m	+2%,-10%
82 m	81,59 m - 82,41 m	0,5%
41 m	40,795 m - 41,205 m	0,5%
15 m	14,85 m - 15,15 m	1%
7 m	6,85 m - 7,15 m	0.15m
4 m	3,90 m - 4,10 m	2,5%
10 m	9 m - 11 m	10%

BOJE	KOLOR	BOJE	KOLOR
15ET	czerwony	19ET	czerwony
180M	czerwony	15EC	żółty
150M	żółty	19EC	żółty
15ST	czerwony		
19ST	czerwony		
15MT	żółty		
19MT	żółty		

DIAGRAM D 3 - OFICJALNY TOR DO JAZDY FIGUROWEJ

Diagram T3 – Oficjalny Tor Do Jazdy Figurowej - obowiązuje

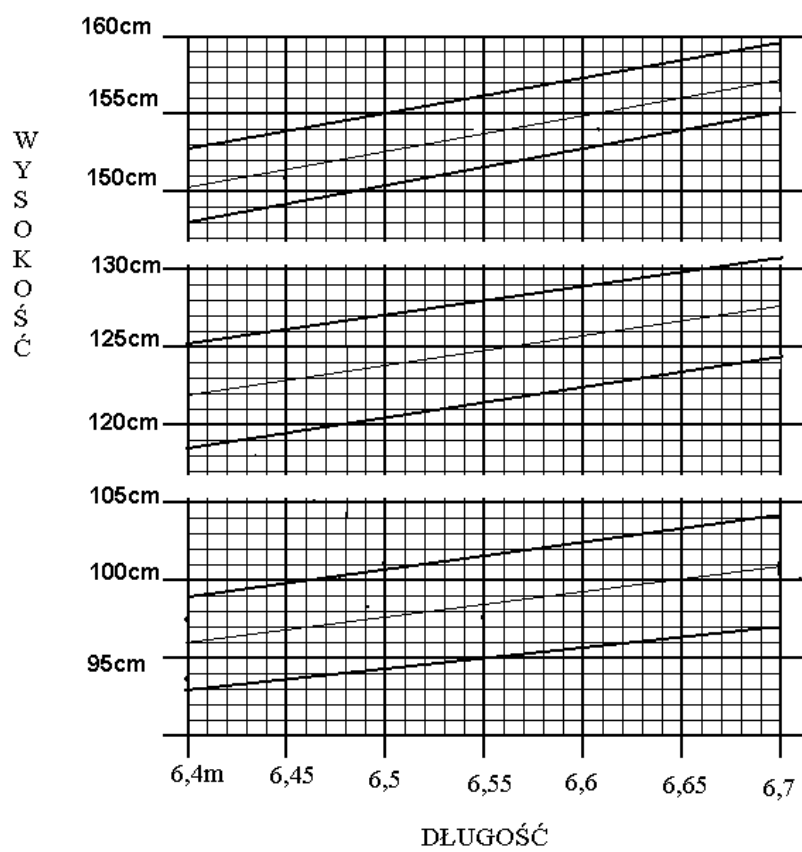
DIAGRAM D 4 - OFICJALNY TOR DO FALA – SLALOMU

Wymiary i tolerancje toru do fala-slalomu:

- A minimum 175m – zalecane więcej niż 200m
- B 30m +/- 5%, tzn. między 28.5m a 31.5m
- C 100m do 210m , zalecane 200m

WYKRES USTAWIENIA SKOCZNI

ZASTOSOWANIE INNYCH PRZEPISÓW Z NARCIARSTWA KLASYCZNEGO

- ⇒ Przepis T17 - przepis warunkowy, nie ma zastosowania
- ⇒ Przewodnik Homologacyjny - ma zastosowanie
- ⇒ IWSF Standardy RC i Standing List - nie mają zastosowania
- ⇒ Przepisy dotyczące zawodów w kategorii juniorów - nie mają zastosowania
- ⇒ Podział IWSF na Seniorów - nie ma zastosowania
- ⇒ Światowa Lista Rankingowa - nie ma zastosowania
- ⇒ Diagram 4 – boje zwrotne w torze do skoków - ma zastosowanie
- ⇒ Diagram 5 – boje zwrotne i przedbramki na torze slalomowym - ma zastosowanie
- ⇒ Diagram 7 – specyfikacja drążka w łodzi - ma zastosowanie
- ⇒ Komputerowe Testy do obliczania odległości - mają zastosowanie

PRZEPISY DODATKOWE DLA NARCIARZY NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Przepis 0	Przepisy ogólne	str. 145
Przepis 1	Mistrzostwa Regionu EAME	str. 146
Przepis 11	Typ zawodów	str. 147
Przepis 19	Zaświadczenie o znajomości programów dla narciarzy niepełnosprawnych	str. 148
Przepis 20	Sędzia międzynarodowy I klasy dla narciarzy niepełnosprawnych	str. 148
Przepis 22	Sędzia międzynarodowy II klasy dla narciarzy niepełnosprawnych	str. 149
Przepis 24	Sędzia III klasy dla narciarzy niepełnosprawnych	str. 150
Przepis 26	Homologatorzy, kalkulatorzy i sternicy dla narciarzy niepełnosprawnych	str. 150
Przepis 32	Międzynarodowi sternicy dla narciarzy niepełnosprawnych	str. 150
Przepis 34	Narodowi sternicy dla narciarzy niepełnosprawnych	str. 150
Przepis 36	Klasyfikatorzy	str. 151
Przepis 40	Homologacja zawodów	str. 151
Przepis 42	Karty klasyfikacyjne i osiągnięcia	str. 152
Przepis 44	Rekordy	str. 153
Przepis 46	Lista Rankingowa	str. 153

Przepis 0. - Przepisy ogólne

0.1. - Przepisy podstawowe

0.1.1. - Informacje

Wszystkie przepisy zaczynające się liczbą albo literami DAR odnoszą się do tego wydania Przepisów Dodatkowych Regionu EAME IWSF w narciarstwie wodnym dla niepełnosprawnych z kwietnia 1997 roku. Przepisy zaczynające się literą T odnoszą się do IWSF Przepisów Technicznych dla zawodów w narciarstwie wodnym z 1995 roku. Przepisy zaczynające się literami TAR odnoszą się do Europejskich Przepisów Dodatkowych (EAME) wydanych w 1993 roku w marcu i poprawek z marca 1994 i 1995 roku.

0.1.2. - Zasady ogólne

Przepisy dla niepełnosprawnych narciarzy wodnych odnoszą się do wszystkich homologowanych zawodów w Regionie EAME, które rozgrywane są zgodnie z Przepisami Technicznymi IWSF dla niepełnosprawnych z wyjątkiem zmian jakie znajdują się w tych EAME IWSF Przepisach Dodatkowych.

0.1.3. - Ogólne zarządzenie Regionu

Poniższe EAME IWSF Przepisy Dodatkowe dla niepełnosprawnych narciarzy wodnych są uzupełnieniem do przepisów ogólnych EAME, na które składają się - status, regulaminy i lista obowiązków.

W przypadku sprzeczności między przepisami poniższymi a ogólnymi przepisami EAME te ostatnie mają zastosowanie.

0.1.4. - Poprawki do przepisów

Komisja Techniczna Niepełnosprawnych (Disabled Council - DC) może robić poprawki do tych przepisów w każdym momencie i decydować od kiedy wejdą one w życie.

0.2. - Zasady rozgrywania zawodów

Organizatorzy homologowanych zawodów w Regionie EAME, innych niż te tytułarne zawody, które są określone przez Przepisy Dodatkowe, mogą zmieniać regulamin tak aby zmiany nie wpływały na wyniki rekordowe zawodników. Przykładami akceptowanych zmian są zmiany dotyczące spraw administracyjnych, minimów startowych, treningów, ilości rund lub prędkości początkowej w slalomie, metod określających miejsce zawodnika i / albo miejsca w kombinacji lub miejsca drużyny. Federacja organizująca zawody jest zobowiązana poinformować Komisję Techniczną Niepełnosprawnych o mających znaczenie zmianach, które mogą wpłynąć na decyzję o przyjęciu zawodów do kalendarza EAME albo na poziom homologacji zawodów. Komisja Techniczna Niepełnosprawnych decyduje czy zmiany są do zaakceptowania.

0.3. - Przepisy szczegółowe

0.3.1. - Następujące przepisy TAR są stosowane:

- TAR 1.4.re: plastry
- TAR 1.6.re: obliczanie punktów kombinacji
- TAR 1.10.re: arkusze kalkulacyjne
- TAR 1.11.re: łodzie
- TAR 1.14.re: kolor boi w torze do skoków
- TAR 1.15.re: obliczanie długości skoków

0.3.2. - Łączenie kategorii

Narciarze muszą startować w kategorii, w której są zakwalifikowani z wyjątkiem kiedy mają zastosowanie poniższe przepisy:

- ⇒ jeżeli jest do 5 zawodników w kategorii MP1, wszyscy ci narciarze powinni być przeniesieni do kategorii MP2 tylko wtedy, gdy wszyscy wyrażą na to zgodę, jeżeli którykolwiek narciarz odmówi zmiany kategorii, wszyscy zostają w kategorii MP1.
- ⇒ jeżeli jest do 5 narciarzy w kategorii MP2 (włączając zawodników przeniesionych do MP2 zgodnie z powyższym przepisem) wszyscy będą przeniesieni do kategorii MP3, jeżeli wszyscy wyrażą na to zgodę, w przypadku gdy którykolwiek narciarz odmówi zmiany kategorii, wszyscy zawodnicy zostają w kategorii MP2.
- ⇒ jeżeli jest do 5 zawodników w kategorii VHB1, wszyscy będą przeniesieni do kategorii VHB2, jeżeli wszyscy wyrażą na to zgodę, w przypadku odmowy przynajmniej jednego zawodnika, wszyscy narciarze zostają w kategorii VHB1.

⇒ jeżeli jest do 5 zawodników w kategorii VHB2 (włączając narciarzy przeniesionych do VHB2 zgodnie z powyższym przepisem) wszyscy zawodnicy będą przeniesieni do kategorii VHB3, jeżeli wszyscy zawodnicy wyrażą na to zgodę, w przypadku odmowy przynajmniej jednego zawodnika, wszyscy narciarze zostają w kategorii VHB3.

Zawiadomienie o odmowie zamiany kategorii musi być zgłoszone na piśmie do Sędziego Głównego do pół godziny po ogłoszeniu decyzji o zakwalifikowaniu do poszczególnych kategorii. Po upływie pół godziny, ostateczne zmiany kategorii zostaną wywieszone.

0.3.3. - Kombinacja

W D.5.01. wszystkie określenia „minimalny wynik lub równy rekordowi Świata” ma być zastąpiony „minimalny wynik lub równy rekordowi Regionu”. Minima te są opublikowane w Dodatku A w tych przepisach.

0.3.4. - Kategoria rąk i nóg (Arm + Leg , A + L)

Została utworzona dodatkowa kategoria nazwana A + L. Grupuje ona zawodników z obu kategorii A i z kategorii L.

W skokach i jeździe figurowej zawodnicy kategorii A + L będą jeździli na nartach wodnych na takich samych warunkach jak narciarze z kategorii L. W slalomie zawodnicy kategorii A + L będą jeździli wewnętrznym torem slalomu używając narty w postawie stojącej.

Przepis 1 - Mistrzostwa Regionu EAME

1.1. - Przepisy ogólne

Zasady rozgrywania Mistrzostw Regionu EAME są takie jak w przepisach o Mistrzostwach Świata z wyjątkiem zmian ustanowionych poniżej lub gdzie indziej w tych Przepisach Dodatkowych.

Zamiast słów „Światowy” albo „IWSF” należy czytać „Region EAME”. Zamiast słów „Region” lub „Regiony” należy czytać „Federacja” lub „Federacje”.

1.2. - Nazwa

Mistrzostwa Regionu EAME można nazwać Mistrzostwami Europy.

1.3. - Treningi.

Treningi będą w każdej konkurencji.

1.4. - Oficjele

Biuro EAME po otrzymaniu propozycji z Komisji Technicznej Niepełnosprawnych wyznaczy następujących oficjeli: Sędziego Głównego, asystenta Sędziego Głównego, 5 Sędziów, Homologatora, Głównego Kalkulatora, 2 Sterników, Głównego Klasyfikatora i składający się z 3 osób Zespół Klasyfikacyjny.

1.5. - Sędziowie konkurencji

Do każdej konkurencji Sędziowie Konkurencji będą wyznaczani przez Sędziego Głównego z pośród Wyznaczonych Sędziów. Jeżeli tylko jest to możliwe Sędziowie Konkurencji powinni być z różnych Federacji.

1.6. - Procedura sprawdzenia wysokości skoczni

Sprawdzenie wysokości skoczni musi być wykonane przez organizatora pod kontrolą Sędziego Głównego. Drużyny powinny jak najszybciej po przyjeździe zapoznać się z parametrami skoczni.

Zmiany w danych początkowych, w zgłoszeniach, w re: wysokość skoczni i udział w różnych konkurencjach, będą dopuszczone pod warunkiem zgłoszenia jak najszybciej po przyjeździe.

1.7. - Minima startowe

1.7.1. - Kwalifikacje do konkurencji

Przepis D.4.02. ma zastosowanie z wyjątkiem modyfikacji jak niżej:

Zawodnik kategorii VHB1 albo VHB2/3, aby wziąć udział w fala-slalomie musi udowodnić, że jest zdolny uzyskać 50 pkt.

Aby zostać dopuszczonym do jazdy figurowej:

⇒ zawodnik kategorii A, VHB1 lub VHB2/3 musi dowieść, że jest zdolny uzyskać 100pkt

⇒ zawodnik kategorii A + L musi dowieść, że jest zdolny uzyskać 60 pkt.

Wszystkie minima startowe muszą być dostarczone przed ogłoszeniem listy startowej treningu. Dokumentacja minimów startowych musi być dostarczona przed utworzeniem listy startowej treningów lub sprawdzona w późniejszym ustalonym czasie.

1.7.2. - Kwalifikacja drużynowa Federacji organizującej zawody

Jeżeli Federacja organizująca zawody ma 6 lub mniej zawodników, wtedy nie jest wymagana ich kwalifikacja do udziału w tych zawodach zgodnie z przepisem DAR.1.7.1.

Jeżeli Federacja organizująca zawody ma od 7 do 14 zawodników to członkowie drużyny wymagają kwalifikacji do każdej konkurencji zgodnie z przepisem DAR.1.7.1. Możliwy jest jeden wyjątek, kiedy narciarz może startować w jednej lub więcej konkurencjach (w których nie jest zakwalifikowany) w swojej kategorii, jeżeli oba poniższe warunki są spełnione:

- ⇒ nie ma żadnego innego zawodnika (kobiety czy mężczyzny) w drużynie w jego kategorii
- ⇒ narciarza nie ma w żadnej kategorii, w żadnej konkurencji na Liście Rankingowej EAME w danym roku i w dwóch poprzednich latach

1.7.3. - Kwalifikacja drużynowa innych Federacji

Członkowie drużyny w ilości 1 do 2, aby brać udział w konkurencji, nie wymagają kwalifikacji przeprowadzonych zgodnie z przepisem DAR.1.7.1.

Członkowie drużyny w ilości 3 do 14 wymagają kwalifikacji przeprowadzonych zgodnie z przepisem DAR.1.7.1. do każdej konkurencji. Dopuszczalny jest jeden wyjątek kiedy pojedynczy narciarz może brać udział w jednej lub kilku konkurencjach (w których nie jest zakwalifikowany) w swojej kategorii jeżeli oba poniższe warunki są spełnione:

- ⇒ nie ma żadnego innego narciarza (mężczyzny czy kobiety) w drużynie w jego kategorii
- ⇒ narciarz nie figuruje w żadnej kategorii i w żadnej konkurencji na Liście Rankingowej EAME z bieżącego roku i dwóch lat poprzednich.

1.7.4. - Wymagane bezpieczeństwo w skokach

Nie obowiązują przepisy DAR.1.7.2. i DAR. 1.7.3. w odniesieniu do dopuszczenia zawodnika do skoków, musi on udowodnić, że potrafi oddać prawidłowy skok.

1.8. - Klasyfikacja

Narciarze posiadający kategorię niepełnosprawnych i kartę zawodnika zgodnie z przepisem DAR.42. będą klasyfikowani zgodnie z kartą z następującymi wyjątkami:

- ⇒ Prezydent EAME Komisji Technicznej Niepełnosprawnych może zdecydować aby wszyscy zawodnicy z jednej lub więcej kategorii byli klasyfikowani w Mistrzostwach. Decyzja ta musi być najpierw przekazana Sędziemu Głównemu i Głównemu Klasyfikatorowi.
- ⇒ każdy zawodnik może zażądać aby był sklasyfikowany na Mistrzostwach, a jego decyzja musi być zapisana w protokole.
- ⇒ Sędzia Główny i Główny Klasyfikator zgodnie mogą żądać, aby zawodnik był klasyfikowany w Mistrzostwach, żądanie to musi być najpierw przekazane do kapitana drużyny przed publikacją tej decyzji zgodnie z przepisem D.4.07.

Po zawodach Główny Klasyfikator musi przekazać do EAME Komisji Technicznej Niepełnosprawnych dokładny raport o przeprowadzonej klasyfikacji, zawierający podstawy każdej decyzji klasyfikacyjnej i wyniki testów przeprowadzonych na akwencie.

Przepis 11 - Typ zawodów

11.1 - Międzynarodowe Zawody Kalendarzowe

Przepis TAR - 11 ma zastosowanie

11.2. - Międzynarodowe Zawody Niekalendarzowe

Przepis TAR - 13 ma zastosowanie z wyjątkiem TAR - 13.3.

11.3. - Zawody Krajowe

Przepis TAR - 15 ma zastosowanie

Przepis 19 - Zaświadczenie o znajomości przepisów dla narciarzy niepełnosprawnych

19.1. - Zasada

Zaświadczenie o znajomości przepisów dla narciarzy niepełnosprawnych wydaje Komisja Techniczna Niepełnosprawnych informuje ono, że oficjele posiadający takie zaświadczenie w pełni znają przepisy dla niepełnosprawnych i wiedzą czym się różnią od przepisów w narciarstwie klasycznym.

Zaświadczenie jest wydawane tym kandydatom, którzy brali udział w seminarium informacyjnym, organizowanym i uznawanym przez Komisję Techniczną Niepełnosprawnych.

Jest ono ważne w roku kalendarzowym, w którym było wydane i przez następne dwa lata.

19.2. - Program

Seminarium informacyjne składa się z trzech części:

- ⇒ wprowadzenie w specyfikę konkurencji niepełnosprawnych narciarzy wodnych przez doświadczonych oficjeli wyznaczonych przez Komisję Techniczną Niepełnosprawnych (około 1 godziny), jeżeli słuchacze nie są zaznajomieni z narciarstwem niepełnosprawnych należy poszerzyć tę część seminarium o ogólne informacje na temat narciarstwa niepełnosprawnych
- ⇒ szczegółowe przedstawienie przepisów przez Sędziego Międzynarodowego I klasy dla narciarzy niepełnosprawnych, wyznaczonego przez Komisję Techniczną Niepełnosprawnych (około 4 godziny)
- ⇒ ogólna dyskusja (około 2 godzin).

19.3. - Organizacja szkolenia

19.3.1. - Przez Komisję Techniczną Niepełnosprawnych

Przynajmniej raz w roku Komisja techniczna Niepełnosprawnych powinna organizować seminarium informacyjne albo w czasie Mistrzostw Regionu EAME albo jako oddzielne spotkanie.

Seminarium informacyjne organizowane przez Komisję Techniczną Niepełnosprawnych jest otwarte dla wszystkich chętnych, którzy poinformują o swoich zamiarach uczestnictwa w nim przynajmniej na miesiąc wcześniej. Uczestnicy przyjeżdżają na seminarium na własny koszt.

19.3.2. - Przez Krajowe Federacje

Każda Federacja może organizować seminaria informacyjne. Organizacja odbywa się zgodnie z przepisami EAME Komisji Technicznej Niepełnosprawnych.

Komisja Techniczna Niepełnosprawnych wyznaczy lektorów. Federacja organizująca zwraca koszty podróży, noclegów i wyżywienia.

Krajowe seminarium informacyjne jest otwarte dla wszystkich chętnych, którzy poinformują o swoich zamiarach uczestnictwa w nim przynajmniej na miesiąc wcześniej. Uczestnicy przyjeżdżają na seminarium na własny koszt.

19.4. - Publikacje

Każdego roku Komisja Techniczna Niepełnosprawnych publikuje listę oficjeli, którzy mają aktualne zaświadczenia o znajomości przepisów dla niepełnosprawnych. Lista ta przypomina o wznowieniu zaświadczenia. EAME wyśle do każdego oficjela kartę.

Przepis 20 - Sędzia międzynarodowy I klasy dla narciarzy niepełnosprawnych

20.1. - Przepisy ogólne

Przepisy Dodatkowe TAR.20.1, TAR.20.2, TAR.20.3, TAR.20.5 i TAR.20.6. dotyczące sędziów międzynarodowych I klasy narciarstwa klasycznego (J1T) mają zastosowanie dla sędziów międzynarodowych I klasy narciarstwa niepełnosprawnych (J1D) czytając zamiast Komisja Techniczna - Komisja Techniczna Niepełnosprawnych.

20.2. - Wymagania

20.2.1. - Dla sędziów międzynarodowych II klasy dla niepełnosprawnych (J2D)

Sędzia II klasy dla niepełnosprawnych musi zdać egzamin teoretyczny na sędziego międzynarodowego I klasy narciarstwa klasycznego (J1T) organizowany przez Komisję Techniczną (patrz TAR.20.08.) aby zostać sędzią I klasy dla niepełnosprawnych (J1D). Musi upłynąć przynajmniej 2 lata od momentu otrzymania II klasy sędziego (J2D) do momentu otrzymania I klasy sędziego (J1D).

Kandydaci muszą przejść procedury administracyjne opisane w przepisie dodatkowym TAR.20.7.

20.2.2. - Dla sędziów I klasy narciarstwa klasycznego (J1T)

Każdy sędzia I klasy narciarstwa klasycznego kwalifikuje się na sędziego I klasy niepełnosprawnych jeżeli posiada zaświadczenie o znajomości przepisów dla niepełnosprawnych narciarzy (patrz przep. dodatk. dla niepełnospr. DAR.19.1.)

20.2.3. - Dla sędziów II klasy narciarstwa klasycznego (J2T)

Sędzia II klasy narciarstwa klasycznego musi w tym samym roku zdać egzamin teoretyczny na sędziego I klasy narciarstwa klasycznego (J1T) organizowany przez Komisję Techniczną (patrz przepis dodatkowy TAR.20.8.) i otrzymać zaświadczenie o znajomości przepisów dla niepełnosprawnych (patrz przepisy dodatkowe niepełnospr. DAR.19.1.) aby stać się sędzią I klasy (J1D) dla niepełnosprawnych. Musi upłynąć przynajmniej dwa lata od chwili mianowania oficjela sędzią II klasy (J2T) od mianowania na sędziego I klasy (J1D).

Kandydaci muszą przejść procedury administracyjne opisane w Przepisach Dodatkowych TAR.20.7.

20.3. - Odnawianie kart

Przepis TAR.20.4. (z przepisów Dodatkowych) ma zastosowanie z dodatkowym zastrzeżeniem, że karta sędziego I klasy może być odnowiona ,tylko wtedy, gdy oficjel posiada ważne zaświadczenie o znajomości przepisów dla niepełnosprawnych (patrz Przepisy Dodatkowe dla Niepełnosprawnych DAR.19.1.).

Sędzia J1D, który nie jest sędzią J1T musi sędziować przynajmniej w jednych zawodach klasycznych albo dla niepełnosprawnych aby móc odnowić swoją kartę, jeżeli brakuje mu odpowiedniego zaświadczenia dłużej niż rok musi zdawać ponownie egzamin.

Przepis 22 - Sędzia międzynarodowy II klasy dla narciarzy niepełnosprawnych

22.1. - Przepisy ogólne

Przepisy Dodatkowe TAR.22.1, TAR.22.2. i TAR.22.3. dotyczące sędziów II klasy międzynarodowej w narciarstwie klasycznym (J2T) mają zastosowanie dla sędziów II klasy międzynarodowej niepełnosprawnych (J2D) czytając „Komisja Techniczna Niepełnosprawnych” zamiast „Komisja Techniczna”.

Sędziowie II klasy dla niepełnosprawnych mogą pracować na zawodach o każdym poziomie homologacji.

22.2. - Wymagania

22.2.1. - Dla sędziów III klasy dla niepełnosprawnych (J3D)

Sędzia III klasy dla niepełnosprawnych (J3D) aby zostać sędzią II klasy (J2D) musi zdać egzamin teoretyczny na sędziego II klasy narciarstwa klasycznego (J2T) organizowany przez Komisję Techniczną (patrz przepis dodatk. TAR.22.8.)

Kandydaci muszą przejść procedurę administracyjną opisaną w Przepisie Dodatkowym TAR.22.7.

22.2.2. - Dla sędziego II klasy narciarstwa klasycznego (J2T)

Każdy sędzia II klasy narciarstwa klasycznego (J2T) może być sędzią II klasy dla niepełnosprawnych (J2D) jeżeli posiada ważne zaświadczenie o znajomości przepisów dla niepełnosprawnych (patrz Przepis Dodatkowy Niepełnospr. DAR.19.1)

22.2.3. - Dla sędziów III klasy narciarstwa klasycznego (J3T)

Sędzia III klasy narciarstwa klasycznego (J3T) aby zostać sędzią II klasy dla niepełnosprawnych (J2D) musi w tym samym roku zdać egzamin teoretyczny na sędziego II klasy narciarstwa klasycznego (J2T) organizowany przez Komisję Techniczną (patrz Przepis Dodatk. TAR.22.8.) i musi posiadać ważne zaświadczenie o znajomości przepisów dla niepełnosprawnych (patrz Przepis Dodatk. Niepełnospr. DAR.19.1.).

Kandydaci muszą przejść procedury administracyjne opisane w Przepisach Dodatkowych TAR.22.7.

22.3. - Odnawianie kart.

Przepis TAR.22.4. ma zastosowanie z dodatkowym zastrzeżeniem, że aby karta sędziego II klasy dla niepełnosprawnych (J2D) mogła być odnowiona musi on posiadać ważne zaświadczenie o znajomości przepisów dla niepełnosprawnych (patrz Przepisy Dodatk. Niepełn. DAR.19.1.).

Sędzia J2D, który nie jest J2T, aby odnowić kartę, musi sędziować przynajmniej jedno zawody klasyczne albo dla niepełnosprawnych, jeżeli brakuje mu zaświadczenia o znajomości przepisów dla niepełnosprawnych dłużej niż rok, musi zdawać ponownie egzamin.

Przepis 24 - Sędzia III klasy dla narciarzy niepełnosprawnych

24.1. - Wymagania

Każdy sędzia III klasy narciarstwa klasycznego kwalifikuje się na sędziego III klasy dla niepełnosprawnych jeżeli posiada ważne zaświadczenie o znajomości przepisów dla niepełnosprawnych (patrz Przepis Dodatk. Niepełn. DAR.19.1.)

24.2. - Funkcje

Sędziowie III klasy dla niepełnosprawnych mogą sędziować na zawodach na poziomie homologacji Standing List.

24.3. - Lista sędziów III klasy dla niepełnosprawnych

Listę sędziów III klasy dla niepełnosprawnych (J3D) ustala Komisja Techniczna Niepełnosprawnych na podstawie list sędziów III klasy narciarstwa klasycznego, które są dostarczane przez poszczególne Federacje, oraz listy oficjeli posiadających ważne zaświadczenia o znajomości przepisów dla niepełnosprawnych (patrz Przepis Dodatk. Niepełn. DAR.19.5.).

Krajowa Federacja może wymagać aby Komisja Techniczna Niepełnosprawnych usunęła nazwisko sędziego III klasy narciarstwa klasycznego (J3T) z listy sędziów III klasy dla niepełnosprawnych (J3D).

Przepis 26 -Homologatorzy, kalkulatorzy i sternicy dla narciarzy niepełnosprawnych

26.1. - Międzynarodowi Homologatorzy

Każdy międzynarodowy Homologator zakwalifikowany do sędziowania zgodnie z Przepisem Dodatkowym TAR.26. jest automatycznie międzynarodowym Homologatorem dla narciarzy niepełnosprawnych.

26.2. - Narodowi Homologatorzy

Każdy narodowy Homologator zakwalifikowany do sędziowania zgodnie z przepisem TAR34. jest automatycznie zakwalifikowany jako narodowy Homologator narciarstwa niepełnosprawnych.

26.3. - Międzynarodowy Kalkulator

Każdy międzynarodowy Kalkulator zakwalifikowany do sędziowania zgodnie z przepisem TAR.30. jest automatycznie międzynarodowym Kalkulatorem w narciarstwie niepełnosprawnych.

26.4. - Narodowi Kalkulatorzy

Każdy narodowy Kalkulator zakwalifikowany do sędziowania zgodnie z przepisem TAR.34. jest automatycznie narodowym Kalkulatorem w narciarstwie niepełnosprawnych.

26.5. - Międzynarodowi Sternicy

Każdy międzynarodowy Sternik zakwalifikowany do obsługi zawodów zgodnie z przepisem TAR.32 jest automatycznie międzynarodowym Sternikiem niepełnosprawnych narciarzy.

26.6. - Narodowi Sternicy

Każdy narodowy Sternik zakwalifikowany do obsługi zawodów zgodnie z przepisem TAR.34. automatycznie jest narodowym sternikiem narciarzy niepełnosprawnych.

Przepis 32 - Międzynarodowi sternicy dla narciarzy niepełnosprawnych

ANULOWANO

Przepis 34 - Narodowi sternicy dla narciarzy niepełnosprawnych

ANULOWANO

Przepis 36 - Klasyfikatorzy

36.1. - Główny Klasyfikator

Główny Klasyfikator wybrany jest z pośród oficjeli, którzy mają ważne zaświadczenie potwierdzające znajomość przepisów dla niepełnosprawnych.

36.1. - Klasyfikatorzy MP

Lekarze i fizykoterapeuci nie potrzebują dodatkowych kwalifikacji. Jakkolwiek będą dawane preferencje dla osób z dużym doświadczeniem.

Dla zawodników lub specjalistów technicznych są następujące wymagania minimalne:

- ⇒ udział w przynajmniej dwóch Mistrzostwach Świata lub Pucharach Świata albo w Mistrzostwach Regionu EAME jako narciarz MP, albo
- ⇒ bycie trenerem narciarza MP, który brał udział w Mistrzostwach Świata lub Pucharze Świata i brał udział przynajmniej w dwóch Mistrzostwach Regionu EAME.

Wśród osób spełniających te warunki preferowani będą ci, którzy mają ważne zaświadczenie o znajomości przepisów dla niepełnosprawnych.

Przepis 40 - Homologacja zawodów

40.1. - Typy homologacji

Są dwa typy homologacji:

- ⇒ homologacja na poziomie Standing List
- ⇒ homologacja na poziomie Record Capability.

Wszystkie przepisy z Przepisów Dodatkowych (TAR) odpowiadające Homologacji Normal w narciarstwie niepełnosprawnych odpowiadają za Homologację Standing List.

Przepisy Dodatkowe TAR.40.1.b, TAR.40.1.d. do TAR.40.1.g. mają zastosowanie.

Homologacja każdego typu, z której Komisja Techniczna Niepełnosprawnych jest zadowolona musi pochodzić z zawodów.

Mogą być homologowane maksimum trzy rundy zawodów. Wyjątek stanowią zawody składające się z rundy eliminacyjnej i finału w trybie „head to head” gdzie w ćwierćfinale bierze udział 8 zawodników, w półfinale 4 zawodników a w finale 2 zawodników, wtedy są homologowane 4 rundy zawodów.

40.2. - Homologacja w konkurencji fala-słalom.

Techniczne wymagania w konkurencji fala-słalomu są takie same jak w jeździe figurowej.

40.3. - Homologacja na poziomie Standing List

40.3.1. - Ważność wyników

Wyniki uzyskane i zatwierdzone na zawodach na poziomie homologacji Standing List są uznawane przez EAME Standing List

40.3.2. - Kwalifikacje oficjeli

Aby zawody były ocenione na poziomie Standing List jury musi składać się z:

- ⇒ Sędzia Główny: J1D lub J2D dla zawodów łączonych klasycznych z niepełnosprawnymi, jeżeli Sędzia Główny jest J1T albo J2T, ale nie jest J1D albo J2D to wystarczy wyznaczyć jako asystenta Sędziego Głównego J1D albo J2D na wszystkie części zawodów, które są specjalnie podzielone w zależności od rodzaju niepełnosprawności
- ⇒ Homologator: międzynarodowy IH albo krajowy NH
- ⇒ Kalkulator: IC, NC, J1T albo J1D
- ⇒ Sędziowie: minimum 3 III klasy w tym minimum dwóch z kwalifikacjami dla niepełnosprawnych
- ⇒ Sternicy: ID albo ND dla wszystkich konkurencji
- ⇒ Główny Klasyfikator: zakwalifikowany zgodnie z przepisem DAR.36.1.
- ⇒ Zespół Klasyfikacyjny MP : nie obowiązkowy

Zawody dla narciarzy LP we wszystkich konkurencjach i dla narciarzy VHB2/3 w jeździe figurowej rozgrywane w czasie zawodów klasycznych spełniają wszystkie wymagania Komisji Technicznej jeżeli chodzi

o poziom homologacji z wyjątkiem powyższych kwalifikacji sędziów, ważność tych dokumentów będzie rozważana przez EAME Standing List.

40.3.3. -Wymagania techniczne

Tory do slalomu i skoków muszą być sprawdzone teodolitem i komputerem.
Obliczanie długości skoków musi być wykonywane przy pomocy komputera.
Do mierzenia czasu można używać stopera.
W jeździe figurowej, slalomie i fala-slalomie video nie jest obowiązkowe.

40.4. -Homologacja na poziomie Record Capability

40.4.1. - Ważność wyników

Zestaw wyników do zawodów homologowanych na poziomie Record Capability jest ważna zgodnie z przepisem DAR.40.3.1. jak również dotyczy to rekordów Światowych EAME gdzie ma zastosowanie przepis TAR.40.4.b.

40.4.2. - Dokumentacja rekordu

Jeżeli potencjalny rekord będzie miał miejsce, dokumentacja rekordu musi być wysłana do Regionu EAME z dokumentacją homologacji.

Jeżeli potencjalny Rekord Świata będzie miał miejsce ,wówczas ma zastosowanie przepis D.16.

W obu przypadkach dokumentacja rekordu musi zawierać wszystkie informacje związane z klasyfikacją.

40.4.3. - Kwalifikacja oficjeli

Aby zawody były ocenione na poziomie Record Capability sędziowie muszą być następujących klas:

- ⇒ Sędzia Główny: J1D; dla łączonych zawodów narciarstwa klasycznego i niepełnosprawnych, jeżeli Sędzia Główny jest J1T ale nie J1D, to wystarczy powołać J1D jako asystenta Sędziego Głównego dla wszystkich części zawodów, które są specjalnie podzielone według kategorii niepełnosprawnych narciarzy
- ⇒ Homologator: IH
- ⇒ Kalkulator: IC, NC, J1T, albo J1D
- ⇒ Sędziowie: trzech sędziów I klasy w tym minimum dwóch II klasy z kwalifikacjami dla niepełnosprawnych (do skoków dwóch sędziów I klasy i minimum jeden sędzia II klasy w tym minimum dwóch z kwalifikacjami dla niepełnosprawnych)
- ⇒ Sternicy: ID albo ND dla wszystkich konkurencji
- ⇒ Główny Klasyfikator: J1D albo J2D z kwalifikacjami zgodnie z przepisem DAR.36.1.
- ⇒ Zespół Klasyfikacyjny MP: zakwalifikowany zgodnie z przepisem DAR.36.2.

Zawody dla narciarzy LP we wszystkich konkurencjach i dla narciarzy VHB2/3 w jeździe figurowej rozgrywane w czasie zawodów klasycznych spełniają wszystkie wymagania Komisji Technicznej jeżeli chodzi o poziom homologacji z wyjątkiem powyższych kwalifikacji sędziów, ważność tych dokumentów będzie rozważana przez EAME

40.4.4. - Wymagania techniczne

Tory do slalomu i skoków muszą być sprawdzone teodolitem i przy pomocy komputera.

Zestaw do skoków i pomiary muszą być wykonywane na komputerze.

Czas na slalomie musi być mierzony automatycznie przez system zatwierdzony przez Komisję Techniczną , z możliwością wstecznego odczytu czasu. Czas na fala-slalomie i jeździe figurowej musi być półautomatyczny z możliwością wstecznego odczytu czasu. W czasie skoków zalecany jest pomiar automatyczny, ale ręczny pomiar jest akceptowany.

W jeździe figurowej i fala-slalomie musi być używane VHS video.

Przepis 42 – Karty klasyfikacyjne i osiągnięcia

42.1. - Przepisy ogólne

Zastosowanie kart klasyfikacyjnych i osiągnięć umożliwia oficjelom :

- ⇒ ustalić kategorię narciarza bez stosowania procedur zgodnych z przepisami D.4.03 do D.4.05.
- ⇒ zdecydować czy narciarz ma czy nie ma minimum startowego na dane zawody, w tym respektowanie jego przywilejów zgodnie z przepisem D.4.02.

42.2. - Lista klasyfikacyjna

Lista klasyfikacyjna może być wypełniona tylko przez:

- ⇒ Głównego Klasyfikatora na Mistrzostwach EAME uwzględniając rezultaty operacji klasyfikacyjnych na tych zawodach
- ⇒ Głównego Klasyfikatora na Mistrzostwach Świata uwzględniając rezultaty operacji klasyfikacyjnych na tych zawodach
- ⇒ Prezydenta EAME Komisji Technicznej Niepełnosprawnych do procedur administracyjnych, które odnoszą się do raportów klasyfikacyjnych, w tym przypadku dane na karcie muszą być aktualne.

Tylko ostatnie dane klasyfikacyjne na karcie mają odpowiednią ważność. Mogą być one wykorzystane przez oficjeli zawodów zamiast aktualnej klasyfikacji w roku ustanowienia klasyfikacji i w ciągu następnych dwóch lat.

42.3. - Lista osiągnięć

Lista osiągnięć może być wypełniona tylko przez sędziego I lub II klasy.

Przepis 44 - Rekordy

44.1. - Przepisy ogólne

Przepis D16 ma zastosowanie dla rekordów EAME z poniższymi wyjątkami.

Przepisy Dodatkowe TAR.44.1.c., TAR.44.1. i TAR.44.2.b. mają zastosowanie.

44.2. - Przepis łączony

Do przepisu D.16.04. dla Rekordu EAME dodajemy następujący punkt:

W skokach i jeździe figurowej wynik rekordowy uzyskany przez narciarza kategorii A + L równy albo przewyższający rekordy w kategoriach A, L czy LP będzie uważany za nowy standard dla równych lub wyższych istniejących rekordów A, L lub LP.

Przepis 46. – Lista rankingowa

46.1. - Przepisy ogólne

Lista Rankingowa EAME jest publikowana przez Komisję Techniczną Niepełnosprawnych każdego roku.

Są cztery listy (trzy listy konkurencji i jedna lista kombinacji) dla każdej kategorii i grupy. Dodatkowy zestaw złączonej listy jest również publikowany - grupuje ona zawodników pod względem kategorii L i LP, wszystkie VHB i wszystkie MP razem.

Najlepsze wyniki każdego narciarza w każdej konkurencji są zamieszczone na tych listach.

W slalomie, jeżeli wynik jest z niekompletnego pierwszego pasażu, zapisany jest jako wynik na prędkości 28km/h dla kobiet lub 31km/h dla mężczyzn z długością linki 18,25m.

46.2. - Wyniki godne włączenia

Lista Rankingowa jest tworzona z rekordowych wyników, które są publikowane w wynikach z homologowanych zawodów, które były dostarczone do Regionu EAME w czasie określonym poniżej. Tylko wyniki dostarczone między 1 listopada poprzedniego roku a 31 października danego roku będą włączone do listy.

Na zawodach, na których wyniki są równe lub wyższe od Rekordu Regionu EAME lub Rekordu Światowego Komisja Techniczna Niepełnosprawnych zadecyduje czy mają one znajdować się na liście.

46.3. - Ostateczny termin

Ostateczny termin składania wszystkich wyników (informacji) upływa 15 listopada danego roku.

Prowizoryczna Lista Rankingowa będzie opublikowana do 15 grudnia. Ostateczny termin wnoszenia poprawek upływa 15 stycznia następnego roku, a końcowa lista będzie opublikowana 15 marca.

REGULAMINY ZAWODÓW KRAJOWYCH

REGULAMIN ROZGRYWANIA MISTRZOSTW POLSKI

1. Organizator

- 1.1. Termin , miejsce oraz organizatora Mistrzostw Polski wyznacza PZMW i NW w oparciu o propozycje przedstawione przez Komisję Nart Wodnych.
- 1.2. Organizator ma obowiązek najpóźniej na 30 dni przed terminem pisemnie powiadomić o szczegółach dotyczących Mistrzostw Polski :
 - a. zrzeszone w PZMW i NW kluby nart wodnych
 - b. Przewodniczącego Komisji Nart Wodnych
 - c. Sędziego Głównego Mistrzostw Polski
 - d. Sędziego Homologatora
 - e. biuro PZMW i NWKopię zawiadomienia i dowody wysyłki należy dołączyć do dokumentacji zawodów.
- 1.3. Za każdy dzień zwłoki w wysłaniu powiadomień o Mistrzostwach Polski organizator płaci na rzecz PZMW i NW karę w wysokości odpowiadającej 10 S Fr.
- 1.4. Organizator ma obowiązek umożliwić homologatorowi dokonania niezbędnych pomiarów akwenów przynajmniej na 24 godziny przed rozpoczęciem zawodów.

2. Przepisy ogólne

- 2.1. Mistrzostwa Polski rozgrywane są w kategoriach:
 - a. juniorki i juniorzy młodsi do 14 roku życia włącznie
 - b. juniorki i juniorzy do 17 roku życia włącznie
 - c. juniorki i juniorzy starsi do 21 roku życia włącznie
 - d. seniorki i seniorzy - klasa otwarta bez ograniczeń wiekowych
 - e. weterani - kobiety i mężczyźni powyżej 36 roku życia.
- 2.2. Mistrzostwa Polski są rozgrywane w oparciu o regulamin techniczny IWSF EAME chyba, że niniejsze przepisy stanowią inaczej.
- 2.3. Mistrzostwa Polski rozgrywane są indywidualnie i drużynowo. W każdej konkurencji do drużyny liczone są 4 najlepsze wyniki w tym minimum jeden płci przeciwnej.
- 2.4. Tytuły mistrzowskie przyznawane są w konkurencjach, w których zostało sklasyfikowanych minimum 5-ciu zawodników, z wyjątkiem kombinacji i klasyfikacji drużynowej .
- 2.5. Mistrzostwa Polski rozgrywane są w rundzie eliminacyjnej i finałowej.
Do finałów zależnie od ilości sklasyfikowanych w eliminacjach z wynikiem powyżej 0, dopuszcza się niżej określoną ilość startujących :

ilość sklasyfikowana	ilość startujących
do 4	bez finałów
5 - 6	3
7 - 8	4
9 - 10	5
11 - 12	6
13 - 15	7
16 i więcej	8

- 2.6. Slalom - prędkości początkowe :
- a. juniorki młodsze , juniorki , weteranki - 37 km/h
 - b. juniorzy młodszy , juniorzy , weterani - 40 km/h
 - c. juniorki starsze , seniorki - 46 km/h
 - d. juniorzy starsi , seniorzy - 49 km/h
- 2.7. Skoki rozgrywane są na skoczni o wysokości progu :
- a. 150 cm dla - junierek młodszych, junierek, junierek starszych, senierek, weteranek, juniorów młodszych, juniorów i weteranów
 - b. 165 cm dla - juniorów starszych i seniorów
 - c. 165 cm dla - junierek starszych i senierek, które wykażą się wcześniej uzyskanym wynikiem minimum 20m
 - d. 165 cm dla - juniorów, którzy wykażą się wcześniej uzyskanym wynikiem minimum 30m
 - e. 180 cm dla - juniorów starszych i seniorów , którzy wykażą się wcześniej uzyskanym wynikiem minimum 38 m
- 2.8. Zmiany przedstawionych wyżej parametrów mogą nastąpić jedynie na warunkach określonych regulaminem technicznym EAME.

3. Uczestnicy

- 3.1. Zawiadomione kluby zamierzające wziąć udział w Mistrzostwach Polski muszą dokonać pisemnego zgłoszenia na adres podany przez organizatora najpóźniej na 10 dni przed terminem zawodów. Ostatecznym terminem pisemnego zgłoszenia zawodników jest odprawa techniczna. Warunkiem przyjęcia zgłoszenia w tym terminie jest równoczesne wpłacenie klubowi organizującemu mistrzostwa kary w wysokości odpowiadającej 5 SFr. za każdy dzień opóźnienia i za każdego zawodnika.
- 3.2. W Mistrzostwach Polski uczestniczyć mogą jedynie obywatele Rzeczypospolitej Polskiej posiadający licencję sportową (narciarza wodnego) wydaną przez PZMWiNW.
- 3.3. Na odprawie technicznej kierownicy drużyn muszą przedstawić :
- a. zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania sportu - dotyczy zawodników do lat 16(decyduje rok urodzenia) i weteranów
 - b. aktualne badania lekarskie właściwych przychodni sportowo - lekarskich , odnotowane w książeczce sportowo - lekarskiej zawodnika - dotyczy wszystkich powyżej 15 roku życia (z wyjątkiem weteranów)
 - c. licencje sportowe zawodników
 - d. dokument potwierdzający posiadane przez zawodnika minima startowe /wyniki zawodów , Książeczkę Wyników , lista rankingowa PZMW i NW / - dotyczy junierek i juniorów starszych oraz senierek i seniorów.
 - e. ważną polisę ubezpieczeniową zawodnika
- 3.4. Ekipa klubowa zgłoszona do Mistrzostw Polski juniorów młodszych i juniorów oraz weteranów może składać się z dowolnej ilości prawidłowo zgłoszonych zawodników.
- 3.5. Ekipa klubowa zgłoszona do Mistrzostw Polski juniorów starszych i seniorów może składać się z dowolnej ilości prawidłowo zgłoszonych zawodników posiadających minima startowe.
- 3.6. Minima startowe do Mistrzostw Polski juniorów starszych i seniorów:
	jazda figurowa	skoki	slalom
kobiety	1000 pkt.	15 m	6 / 46 km / h
mężczyźni	1800 pkt.	26 m	6 / 49 km / h
- 3.7. Zawodnicy posiadający 1 lub 2 minima mogą dodatkowo startować w jednej wybranej konkurencji.
- 3.8. Każdy klub ma prawo zgłosić dodatkowo do zawodów 2-ch zawodników nie posiadających minimów. Klub organizujący mistrzostwa ma prawo zgłosić 4-ech takich zawodników.
- 3.9. Zawodnicy zgłoszeni do startu bez minimów mają prawo wziąć udział tylko w jednej wybranej konkurencji.

3.10. Minima startowe są ważne przez 18 miesięcy.

4. Sędziowie

4.1. Kolegium Sędziów najpóźniej na 30 dni przed terminem Mistrzostw Polski wyznacza pełną obsadę sędziowską .:

- a. Sędzia Główny musi posiadać co najmniej klasę sędziego międzynarodowego II klasy.
 - b. Homologatorem musi być sędzia posiadający minimum klasę homologatora krajowego.
 - c. Kalkulator musi być sędzią posiadającym minimum klasę kalkulatora krajowego lub być sędzią III klasy.
 - d. Sternikiem musi być sternik posiadający klasę minimum sternika krajowego.
- i powiadamia o tym pisemnie sędziów i organizatora Mistrzostw Polski

4.3. Do podstawowych obowiązków Sędziego Głównego należy:

- a. organizacja i nadzór nad pracą jury podczas całych zawodów, w szczególności:
 - sprawdzenie zgłoszeń zawodników
 - ustalenie obsady sędziowskiej
 - przeprowadzenie odprawy technicznej
 - nadzór nad pracą kalkulatora
- b. sprawne i zgodne z przepisami prowadzenie zawodów, w szczególności:
 - zapoznanie się z akwenami
 - nadzór nad przebiegiem treningu oficjalnego (jeżeli jest)
 - sprawdzenie warunków zakwaterowania uczestników
 - utrzymywanie stałego kontaktu z mediami
- c. nadzór nad prawidłowym sporządzeniem dokumentacji i wyników zawodów, w szczególności:
 - sprawdzenie wyników zawodów
 - sporządzenie formularzy rekordów kraju
 - sporządzenie sprawozdania z imprezy.
 - przekazanie dokumentów homologatorowi
 - wyniki - 3 komplety
 - alfabetyczne wyniki - 1 komplet
 - lista sędziów z klasą
 - dyskietka homologacyjna

4.4. Mistrzostwa Polski powinny być rozgrywane na akwenach sprawdzonych pod względem zgodności z przepisami IWSF . Powinny posiadać homologację co najmniej typu ”normal.”

4.5. Do wniesionego protestu / na piśmie / musi być dołączona kaucja odpowiadająca 10 SFr. Zawodnik ma prawo poinformować sędziów o swoich odczuciach w przypadku niepowodzenia lub odrzucenia uchwytu, a sędziowie mogą zgodzić się z nimi lub nie. Jeżeli sędziowie nie zgodzą się z opinią narciarza pozostaje mu złożenie oficjalnego protestu.

4.6. Komplet wyników powinien zawierać :

- a. wyniki rundy eliminacyjnej i finałowej poszczególnych konkurencji
- b. wyniki kombinacji oraz punktacji drużynowej.
Dodatkowo dla biura Związku, Kolegium Sędziów oraz organizatora :
- a. wykaz sędziów według pełnionych funkcji
- b. protokoły z ewentualnych rekordów kraju
- c. sprawozdanie Sędziego Głównego.

4.7. Wyniki zawodów otrzymują :

- a. uczestniczące kluby
 - b. organizator zawodów
 - c. Kolegium Sędziów
 - d. biuro PZMW i NW
 - e. homologator
- Za realizację rozdzielnika odpowiada Sędzia Główny.

4.8. Dokumentacja zawodów zawiera :

- a. komplet wyników
- b. protokoły sędziowskie wszystkich konkurencji wraz z dokumentacją pracy kalkulatorów i sekretariatu

c. protokół homologatora

Dokumentacja zawodów pozostaje w archiwum PZMW i NW.

5. Rekordy

- 5.1. Rekordy kraju są notowane dla wszystkich kategorii wiekowych , według jednolitych parametrów technicznych określonych regulaminem IWSF EAME.
- 5.2. Rekordy mogą być ustanawiane na homologowanych zawodach krajowych lub zagranicznych.
- 5.3. Do zatwierdzenia rekordu należy w terminie do 14 dni po zakończeniu zawodów przesłać dokumentację do Kolegium Sędziów :
 - a. komplet wyników zawodów wraz z obsadą sędziowską
 - b. wypełniony formularz z ustanowienia rekordu kraju.
- 5.4. Kolegium Sędziów na najbliższym posiedzeniu po rozpatrzeniu dokumentów zatwierdza lub odrzuca ustanowiony rekord , o czym powiadamia pisemnie : klub rekordzisty i biuro PZMW i NW.
- 5.5. Komplet protokołów zatwierdzonych rekordów znajduje się w archiwum PZMW i NW.
- 5.6. Przy jeździe figurowej do formularza należy dołączyć :
 - a. zapisy wszystkich sędziów
 - b. program zgłoszony przez zawodnika
 - c. taśmę video.

REGULAMIN ZAWODÓW O PUCHAR POLSKI

1. Zawody o Puchar Polski rozgrywane są w kategorii otwartej kobiet i mężczyzn, łącznie lub oddzielnie w trzech konkurencjach: slalomie, jeździe figurowej i skokach.
2. Zawody o Puchar Polski rozgrywane są zgodnie z regulaminem IWSF grupy EAME chyba, że niniejsze przepisy stanowią inaczej.
3. Prawo startu w tych zawodach mają wszyscy zawodnicy posiadający licencje sportowe PZMWiNW oraz zawodnicy zagraniczni zgłoszeni przez swoje macierzyste federacje lub kluby.
4. Zawody składają się z rundy eliminacyjnej i rundy finałowej do której awansują 4 najlepsze zawodniczki i zawodnicy. Runda finałowa rozgrywana jest systemem „Head to Head”, to znaczy, że 1-sz zawodnik stanowi parę z 4-tym a 2-gi z 3-cim. Do ścisłego finału awansują zwycięzcy tych par. Przegrani tych par startują razem w walce o trzecie miejsce. Para ta startuje przed parą finałową.
5. Prędkość początkowa na slalomie dla kobiet – 37 km /h a dla mężczyzn – 40 km /h.
6. Wysokość progu skoczni dla kobiet – 150cm a dla mężczyzn 165cm.

Inne zawody

Poza wyżej wymienionymi imprezami inne zawody mogą być rozgrywane według dowolnie opracowanych regulaminów. Regulaminy te muszą jednak uzyskać akceptację Kolegium Sędziów Narciarstwa Wodnego.

